

Barcode - 9999990811205

Title - Hakikati Bandagino Aayano

Subject -

Author -

Language - gujarati

Pages - 243

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૪૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૬૩૧૬લી કંદારાનો અર્પકો

વિષય T/૭૨૬' ૬

હકીકતી બંહગીનેા આઇનેા.

રચી પ્રગટ કરનાર,

એદલત ધનત કાખા

અમરેલી—કાઠીયાવાડ.

આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૫૦૦.

ધા અમરસિંહત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા

પટ્ટાણુ તુરખાન અમીરખાન વહીલે શાયું,

લાલ હરવાબન—અમરેલીવાડ.

કીમત ખાર આના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૪

પ્રસ્તાવના.

વગર ખીમન કે નાખીના વ ચોહ અસ્ત
અગર ખામુશ બનશીનમ ગુનાહ અસ્ત

અર્થ—જો હું જોઈ કે, કેાઈ આંધળો ચાલ્યો જાય છે અને
માર્ગમાં મોટો ખાડો છે છતાં હું તેને ચેતવણી ન આપતાં, ચુપ રહું
તો, હું ગુનેહગાર થાઉં.

શ્રેષ્ઠ સાદી

ખાનાઈ પંથ જેવા શુભ ઉદ્દેશોપર યોગ્યએલો તથા પ્રચલીત
થયો હતો; તેવો તે હાલ ખાનાઈઓ પાસે રહેલો નથી. હાલનો પળાતો
ખાનાઈ પંથ તેના સ્થાપકનો મુગ હેતુ નહિ સમજવાને કારણે, ઇસિ-
લામ વિરુદ્ધની અનેક ખાખતોથી સેળભેળ થઈ ગયો છે. અને જે
સેળભેળપણું થઈ જવા પામ્યું છે; તેમાં સુધારો કરવો એ ખાનાઈ
હિતચિંતકોની મુખ્ય પ્રજ્ઞ છે; પરંતુ ખાનાઈઓમાં ધર્માન્ધતાએ
આવી ચકવર્તિ રાજ્ય સ્થાપ્યું છે, તેથી તેવા સેળભેળ વાળા પંથનું
પૃથક્કરણ કરનાર અને તેમાંથી અમલ તથા ઉમેરો તારી કાઢવા હચ્છ
નાર, તેવા ધર્માન્ધોનો ભોગ થઈ પડે; એ સારી કાની બનવા ભોગ
છે. અમો પણ તેવા ભોગ થઈ પડનારામાંના એક છીએ. તેવા ખાનાઈ

ધર્માન્ધ બંધુઓને એક અગત્યની વિનંતી કરવાની અમે અગત્ય જોઈએ છીએ કે, તેમણે ધર્માન્ધતાનો નિર્જળ અને હાનીકારક આશરો નહિ લેતાં, સત્યશોધક બનવાને પોતાની નેમ રાખવી; કે જેથી કદાચ પોતાના વિચારો ભુલ ભરેલા હોય તો, તે ભુલ રહિત થવા પામે અને પરિણામે ઉત્તરોત્તર ખાનાઈ પંથ, જેવો તે શુભ હેતુઓપર યોગ્યએલો હતો, તેવો તે પ્રાપ્ત થાય; પરંતુ તે ત્યારેજ પ્રાપ્ત થઈ શકે કે, જ્યારે ધર્માન્ધતાને તીલાંજલી આપી દેવામાં આવે. ધર્માન્ધતા રાખવી એ ખુદ શુદ્ધ ઇસલામની રૂએ ગુનાહનું કામ છે.

અમારા ખાનાઈ બંધુઓને ધર્માન્ધતાની ટેવ પડી ગઈ છે. અને તેથી ટેવે ખાનાઈ પંથને ભારી તુકસાન પહોંચાડ્યું છે. આજે પણ તેનો બંબર ગરમા ગરમ હોતાં, આ અમારા વિચારોથી જોડે તેવા ધર્માન્ધ બંધુઓને પ્રથમ દ્રષ્ટિએ કપાળમાં કરચલી આવશે; પરંતુ જ્યાં સુધી સત્યશોધક બની દરેક બાબતની સઘળી બાબુઓ તપાસવાનું ન્યાયનું ધોરણ તેઓ અપ્તેયાર કરશે નહિ; ત્યાં સુધી તેમનામાં ધુસી ગયેલી અનેક ઇસલામથી ઉલટી માન્યતા દુર થશે નહિ. મતલબ કે ધર્માન્ધ બની, લાંલપીળા થવા કરતાં, સત્ય શોધક થવામાં ખરું સાર્થક સમાએલું છે અને તેનો આશ્રય લેનારજ જગતમાં સત્ય તથા વિજય પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે. અને તેથી અમારી પણ અમારા ખાનાઈ ભાઈઓ આમણ એજ વિનંતી છે.

અમારા ખાનાઈ ધર્માન્ધ લોકોએ પોતાના ધર્મને બહુ જ હાની પહોંચાડનાઈ ધોરણ અપ્તેયાર કીધું છે અને તે એકે તેમના પ્રચલિત પંથ તથા રીત રીવાજને વિરુદ્ધ જેઓ જેઓ આક્ષેપો કરે, તેને ધર્માન્ધ બની ધીણોબ્ધથી ઝટકો તથા ફટકો મારવો, ગાળગલોચ સાથે કનિષ્ઠ પંકતિના શબ્દના પ્રહારો કરવા, તદ્દન જુદા અંગત હુમલાઓ કરવા અને આક્ષેપો કરનારને અનેક પ્રકારની ધમકીઓ આપી બળવતરીથી લાજવામ કરવો. આ ધોરણ અપ્તેયાર કરી તેમણે પોતાના પંથને જે અસાધારણ હાની પહોંચાડી છે, તેટલી હાની તેમને પોતાના કોઈપણ વિરોધી તરફથી પહોંચી શકી નથી. ખુદાતાલા અમારા ખાનાઈ પંથને આવા હુપા શતરૂઓથી બચાવે, નહિતર તેઓ ટુંક સમયમાં ખાનાઈ પંથનો અંત લાવી મુકશે.

મીં વરતેજીએ તેવા ધર્માન્ધ ખાનાઈ લેખકોમાં, એકનો ઉમેરો કરી, રોગ અટકાવતો કરવાને બદલે રોગમાં ઉમેરો કરનાર ઉંટવૈદ બન્યા એ પ્રચલિત ખાનાઈ પંથના દુર્ભાગ્યની વાત છે. અને અમે તો ત્યાં સુધી અનુમાન ખેંચી જઈએ છીએ કે, તેવાઓ જ્યાં સુધી ખાનાઈ પંથને એક બારી ઝટકો તથા ફટકો નહિ મારી શકે, ત્યાં સુધી જંપવાના નથી. તેના આગેવાનો તદ્દન ગાશીલ છે, અને તેમની ગરલતમાં આવા લેખકો ઇસલામી પંથના વૃક્ષને કુહાડાથી કાપી રહ્યા છે.

મીં વરતેજીના લખાણથી જે અમારા ખાનાઈ લોકો ધર્માન્ધ બની ઇસલામી માન્યતામાં બહુજ નિર્બળ થઈ જાય; તેપણુ

તે એક મોટી હાનીની વાત છે; પરંતુ વધુ હાની તો એ રહે છે કે, પંજાબના પેલા શમ્શીઓની જેમ તેઓ હિન્દુ ન થઈ ગય. અને તેથી ઉપરની અને ધાસ્તીઓથી અમારા ખાનાઈ બંધુઓને ઉગારી લેવા, એ સિવાય અમારો ખીજો કોઈ ઉદ્દેશ નથી.

મી૦ વરતેજીએ પોતાની ચોપડીમાં કેવી કનિષ્ઠ પ્રકારની ભાષા વાપરી તથા રીતભાત ચલાવી, તે તેમનાજ હિમાયતીઓ સમજી ગયા અને તે બાબતનો તેમણે લેખી સ્વીકાર પણ કર્યો, એ તેમના પુસ્તકની કોટિ સમજવાને એક દર્પણુ સમાન છે. તોપણ તેઓ તેવીજ રીતભાતથી પોતાના પંથનું રક્ષણ કરવા માગતા હોય, અને તેમ કરવાથીજ લાભની આશા રાખી બેઠા હોયતો, તેઓ બુલથાપના કીચડમાં આથડીયાં ખાય છે. હાલની રીતભાતથી કદી તેમને લાભ થવાનો નથી અને જગતમાં જેમણે જેમણે આવી રીતભાત ચલાવી, તેમને તેમને લાભ થયો નથી. જગતમાં એમનેજ લાભ થયો છે કે, જેઓ સત્ય શોધક બન્યા છે અને અમારા ખાનાઈ બંધુઓને જ્યારે પણ લાભ થશે ત્યારે સત્ય શોધકપણાથીજ થશે.

અમારા મિત્ર મી. વરતેજીએ “ દુઆના દુશમનને ઝટકો અને કિતુરી ફતવાને ડટકો ” નામની નાનકડી ચોપડી અમારા તરફથી બહાર પડેલા “ બોબપંથ દર્પણુ ભા. ૯ મો ” ના જવાબમાં છપાવી છે તેના એક ભાગ યાને “ દુઆના દુશમનને ઝટકો ” ના લખાણનો

જવાબ અમે “ દાવતે ઇમાન ” નામની બુક છપાવી આપી ચુક્યા છીએ અને બાકીનો “ ફિતુરી શતવાને શટકો ” ના લખાણનો જવાબ અમે “ દાવતે ઇમાન ” સાથે કેટલાક અનિવાર્ય સંજોગોને લઈ આપી શક્યા ન હતા; પરંતુ હાલમાં તે સંજોગોમાં ફેરફાર કરવાનું અમેને બહુજ મુનાસબ જણાતાં તે બાકી રહેલા ભાગનો જવાબ આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યો છે.

“ દાવતે ઇમાન ” નામની બુકની પહેલી આવૃત્તિ તદ્દન ખલાસ થઈ તેથી તેની બીજી આવૃત્તિ છપાવવાની તજવીજમાં પણ અમે હતા અને તે સાથે ઉપરના બાકીમાં રહેલા લખાણનો જવાબ પણ અમે તૈયાર કરતા હતા તે દરમિયાન અમેને વિચાર થઈ આવ્યો કે “ દાવતે ઇમાન ” ની બીજી આવૃત્તિ તે આ પુસ્તક સાથે જોડી આપવામાં આવે તો મી. વરતેજીની ચોપડીનો પુરો જવાબ આ બુકમાં આવી જાય; તેથી “ દાવતે ઇમાન ” ની બીજી આવૃત્તિને પણ આ સાથે જોડી આપી એકંદરે લખાણને “ હકીકતી બંદગીનો આયનો ” નામ આપી છપાવી છે અને તે નામ તેમાં સમાયત્તા વિચારોને દ્રષ્ટિ મર્યાદામાં રાખતાં રાખ્યું છે. એટલે કે હકીકતી બંદગી (આગાખાની ધુન્ના) નો અંદરો જોવો છે તેવો આ દર્ખણમાં જોવાથી સ્પષ્ટ તથા આખેહુબ જણાઈ આવે છે તો વાંચક વર્ગ અમારી આ નામની પસંદગીને સત્ય શોધક દ્રષ્ટિથી જોશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

મી. વરતેજીનું પુસ્તક વાંચીને વાંચકો અભિપ્રાય ઉપર આવે, એ જોકે તે પુસ્તક માટેના અમારા જવાબની ગરજ સારે તેમ છે તો પણ તેથી કાંઈ ધર્માન્વેને તો લાભ થવાનોજ નથી. તેમના રોગ તો વધવાનોજ; પરંતુ અમારે તેવા ધર્માન્ધ બંધુઓના તેવા રોગને દુર કરવાનો હોતાં, આ દુકં જવાબ આપ્યો છે. -અમે ધર્માન્ધતાના બાની મખાની, તેવા ધર્માન્ધ લેખકોનેજ સમજીએ છીએ તેથી જેમ બને તેમ પહેલી તકે તેમની ધર્માન્ધતા દુર કરવી જોઈએ એમ અમારું માનવું છે અને તેથી અમારા આવા પ્રયાસમાં બીજા સત્ય શોધક લેખકો તથા શ્રીમંતોએ ઉત્તેજન આપવાની જરૂર છે.

“ બોજપંથ દર્પણ ભા. ૮ મો ” માં અમોએ ધુવાના રચનાર પીર સદરદીન, પીર દાદુ કે કોણુ હતા તેની તપાસ કીધી છે. પીર સદરદીન કે બીજો કોઈ પણ તેનો રચનાર હોય તો તે રચાયા પુર્વે ઇસમાઈલી પંથની હસ્તી હોવા છતાં ધુવા તો નહિ હતી; કેમકે પીર તુર સતગુર તથા પીર શમશુદીન વીગેરે પીરો તો પીર સદરદીન તથા પીર દાદુની પુર્વે સૈકાઓ પુર્વે થઈ ગયા છે અને તે પીરોએ બોધેલા મુરદ્દા-પંજાબમાં શમ્શી અને ગુજરાત વીગેરેમાં સતપંથી નામે આજે પણ લાખોની સંખ્યામાં મોજુદ છે ધુવા એ અરબીમાં પડાતી નીમાજ કે બીજી કોઈ બંદગીનો તરજુમો નથી. ધુવા રચાયા પછી તેમાં વારં-વાર સુધારો વધારો કરવામાં આવ્યો છે. ધુવા એ કોઈ એક ભાષામાં નથી; પણ અરબી, ફારસી, કન્ઝી ગુજરાતી તથા બીજી આમ્ય ભાષા-

ઓનું મંદિર છે. તેમજ તે મુળ કંપી રચાઈ હતી અને હાલ તે કંવાજ ઉલટા રૂપમાં બદલાઈ ગઈ છે વીગેરે બાબતોની ચોખ્ખવટ અમોએ કીધી છે જ્યાં સુધી આ દલીલોનો દલીલોથી જવાબ ન આપવામાં આવે; ત્યાં સુધી માત્ર ગાળ ગણોચ, તુંડાઈ, ઝટકા ફટકા, અંગત હુમલાઓ, ધીણાગ તથા ધર્માન્ધતાથી કાંઈ વળી શકે નહિ. અને ત્યાં સુધી તેનો જવાબ આપવામાં આવ્યો છે એમ માન્ય થઈ શકે નહિ માટે મીં વરતેજી ! આવા ફેલ શીતુરને તજી દઈ, જે જવાબ આપવાની ચોખ્ખતા ધરાવતા હોતો, ઉપરની અમારી દલીલોના જવાબ સાથે આવો અને અમોને તથા બીજા સત્ય શોધકોને કાયમ માફલ કરો. ખાલી કંચની જેવો નાચ કરવાથી અમારાપર કરી પાણુ અસર થઈ શકતી નથી. અને જે તેવા કંચનીના નાચથીજ અસર થશે; એમ જે તમો માનતા હોતો, દુપા કરીને એવા ખ્યાલોને કાઢી જ નાંખજો; કેમકે તદ્દન બિન જરૂરના છે. કાગળની હોડીથી કાંઈ સીંધુ તરાશે નહિ.

તમોએ જે અમારી દલીલોનો જવાબ નહિ આપતાં, અધટિત માર્ગ અખતેયાર કીધો, એ વાત સ્પષ્ટ રીતે અમોને તથા સમગ્ર વર્ગને એવા સત્ય અનુમાન ઉપર લઈ જાય છે કે, તમો જવાબ આપવાની કાબેલીયાત ધરાવતા નથી અને અમો તો હજુ ખમ ડોકાને કહીએ છીએ કે, ખરેખર તેમજ છે અને જે તેમ નહિ કરો

તો, હજુ પણ ક્યાં વખત ચાલી ગયો છે. હવે તમારા જેવા ઇસિ-
માઈલીઓને ગ્રીહરાંને માર્ગે ચડાવનાર ધણા મળવા પામ્યા છે તેથી તમે
કાંઈ નવું જુવું જરૂર કરી બતાવશો; પરંતુ યાદ રાખજો કે, જે કંઈ
કરશો તે પ્રથમતો સમજી પચ્છીક બુદ્ધિની ચક્ષુથી તેને જોશે તથા
વિચારશે અને તે ઉપરાંત ખુદના દરખાસ્તમાં પણ તેનો જવાબ આ-
પવો પડશે અને તે દરખાસ્ત એવો હશે કે, જ્યાં તમારી અધટિત
વાણી તથા ધીણાંને કામ નહિ લાગે.

અત્રે અમે અમારા સમજી પચ્છીક લેખકો તથા બંધુઓને
એ વાત જણાવ્યા વિના રહી શકતા નથી કે, તેઓએ ધર્માન્ધતાનો
આશરો છોડી દઈ, સત્ય શોધકપણાનો આશરો લેવો અને તેવા
આશરાની સહાયતાથી, પોતાના ધર્માન્ધ લેખકોના લખાણોને બુદ્ધિના
કટલામાં તોળી જોવા અને તેનું પૃથકરણ કરી તેના ગુણદોષના ટકા
તપાસવા અને કોઈ કોઈ વખતે તદન નિરાળા તથા તટસ્થ શોધક
બની, તેમના લખાણોને જોવાં. જે આમ કરશો તો, તેમાં તમેને
નફા સિવાય કાંઈ નુકસાન તો થવાનું નથી અને અમારો હેતુ પણ
તેમ કરવામાંજ પાર પડવાનો છે; પરંતુ અમારા હેતુને માટે પણ તમે
તમારા હેતુને બરબાદ કરશો નહિ; કેમકે તેમ કરવું એ બુદ્ધિશાળી
માણસોને ઘટારત નથી.

કેટલાક બંધુઓએ મી. વરતેજીની ચોપડી વાંચ્યા પછી, અમેને
લખી જણાવ્યું કે, તે ચોપડીમાં તમેને બહુજ નિર્દય ભાષા તથા

તેવીજ રીતભાતથી યાદ કરવામાં આવેલ છે; માટે તમારે પણ તેવીજ ભાષામાં સજ્જડ જવાબ આપવો; પરંતુ તેવા શુભેચ્છક બંધુઓની સૂચનાને અમો દીલગીર છીએ કે અમલમાં મુકી શકતા નથી; કેમકે કાર્ક ગાળ આપે તો તેનો જવાબ ગાળમાં આપવો એ દરેક રીતે ધુતકારી કાઢવા જોગ છે, માટે અમે તો તેવી રીતભાતને ગ્રાહ્ય કરી પોતાને પણ મી. વરતેજની કેટીમાં મુકવા માગતા નથી. અમારો હેતુ તેઓની ભુલ ખતાવી તેમને સુધારવાનો છે જ્યારે મી. વરતેજનો હેતુ અમોને ઝટકો તથા ફટકો મારવાનો છે. અમો તથા સૌ કોઈ ક્રમુલ રાખશે કે, અમારો હેતુ ન્યાય નીતિ તથા હમદર્દીપર યોગ્ય-ગોષો છે અને તે અમારા માટે પસંદ કરવા જોગ છે.

આ લઘુ પુસ્તકના વાંચક વર્ગને સહમાન વિનંતી કરવાની કે, તેઓ તેને જોવા વાળી આંખોથી જુઓ, સાંભળનારા કાનોથી સાંભળે અને વિચારવાવાળા અંતઃકરણથી વિચારે તથા સત્યાસત્યનો તોલ કરે અને જો અમારી સૂચનાઓ યોગ્ય લાગે તો, કૃપા રાહ એક પત્રદારા તેઓ પોતાનો અભિપ્રાય અમોને લખી મોકલાવે; કે જેથી લાગતા વળગતા બંધુઓને તે માર્ગ દર્શક થઈ પડે.

એદલજી ધનજી કાખા.

સાંકળીયું.

ખંડ પહેલો

	પૃષ્ઠ
૧ વરતેજની પિછાણ	૧—૧૫
૨ ધુવા પડનારા પાંચ પંદર લોકો.	૧૭—૧૯
૩ વરતેજનો એકરાર... ..	૧૯—૨૩
૪ યું ધુવા તથા નીમાજ એક છે ?	૨૪—૨૬
૫ નીમાજ અરબી ભાષામાંજ	૨૬—૨૮
૬ અમારી સતપંથની શોધ	૨૯—૩૨
૭ શરીયતથી ખસેડવાના પાખંડો	૩૩—૩૫
૮ ખોળનો અસલ ધર્મ ઈસિનાઅશરી	૩૬—૩૮
૯ ધીણોને નહિ ચાલે	૩૮—૩૯
૧૦ નીર્જીવ દંદાસની પોકળતા	૪૦—૪૨
૧૧ અસલી તથા હાલનો સતપંથ	૪૩—૪૫

ખંડ બીજો

૧૨ વરતેજની જુની રૂપરેખા	૪૬—૬૦
૧૩ વરતેજની નવી રૂપરેખા	૬૦—૧૨૦
૧૪ કૃત્તવો પ્રથમ પ્રગટ કરનાર કોણ ?	૧૨૧—૧૨૮

ખંડ ત્રીજો

પૃષ્ઠ.

૧૫	કૃતવો ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરનાર કોણુ ?	...	૧૨૮-૧૩૪
૧૬	કૃતવો દર્પણમાં દાખલ કરવાનો હેતુ ...	...	૧૩૫-૧૪૦
૧૭	ચીનનો કાયદો અમારા પર ...	...	૧૪૧-૧૪૪
૧૮	વકીલ પત્રનો એતરાજ ...	...	૧૪૫-૧૫૫

ખંડ ચોથો

૧૯	ખોળનો અસલ ધર્મ ...	...	૧૫૬-૧૬૩
૨૦	મી. વરતેજી અગભગત ...	...	૧૬૪-૧૬૭
૨૧	નીમાજ તથા ધુવા એક નથી ...	...	૧૬૭-૧૭૬
૨૨	ઈસનાઅશરીઓમાં અમારો દરજ્જો ...	...	૧૭૭-૧૮૨
૨૩	મી. વરતેજીનું નવું ગપાટક ...	...	૧૮૨-૧૮૭
૨૪	કષોણકલ્પિત મારશ્ત ...	...	૧૮૭-૧૯૬
૨૫	પીરો પર મી. વરતેજીનો પ્રહાર ...	...	૧૯૬-૨૦૧
૨૬	મી. વરતેજીની ચાલખાઝી ...	...	૨૦૨-૨૦૫
૨૭	મી. વરતેજીની આવળે પાથ ...	...	૨૦૫-૨૦૯
૨૮	અંત્યજોદ્ધારમાં અમારો હાથ ...	...	૨૦૯-૨૧૬
૨૯	અમે આગાખાનના વિરોધી નથી ...	...	૨૧૬-૨૨૪

જાહેર પૂબર.

તુસેરીની હઠીલાઈ—મી. અલીમહંમદ યુનારાએ તુસેરીની માન્યતા ગૃહણુ કરી તે માન્યતાને ખોળ કામમાં ફેલાવવાને ભાષણ આપ્યું અને તે ભાષણને ઇસમાઈલી પ્રકાશમાં છપાવ્યું તેથી કામને તેવી ધુલ્લાત માન્યતાથી બચાવી લેવાને આ ધરખમ કીતાબ અમોએ છપાવી મી. યુનારા તથા ધુલ્લાત લોકોને દંગ કરી નાખ્યા છે. કીમત ચાર આના.

ઇમામ કેવો જોઈએ?—ખરા ઇમામેની ઇમામત કઈ કઈ દલીલોથી સાબીત થાય છે તે તથા બનાવટી ખુદાએ, બનાવટી ઇમામે તથા બનાવટી પીરો કેવી કેવી ધુર્તતાથી પોતાની બાજુ ખેલે છે તે સઘળાની ઓળખ તથા ખરચ એવી તો આઈના મીસાલ આપી છે કે દીલ બાગબાગ થઈ જાય સાથે મી. વરતેજના લખાણની પોલ ફાશ કરવામાં આવી છે, કીમત ચાર આના.

તોહફે ઇસ્માઈલીઆ—મી. હાશમ બોધા માસ્તર નામના એક ધર્માન્ધ ઇસમાઈલી લેખકે ખોળ કામને ગુમરાહ કરવાને “ ઇસમાઈલી દર્પણુ ” નામે કીતાબ રચી કીતાબમાં ખોળએને ગુમરાહ કરવાના ધોરણે લખાણ લખી ઇસનાઅશરી ખોળ કામ ઉપર નિર્દયતા ભર્યા હુમલાઓ કરવામાં આવ્યા હતા તે સઘળી બાબતોનો દંદાશીકન જવાબ આપવામાં આવ્યો છે. કીમત આઠ આના.

કીલવાના સવાલ જવાબ—ઇસ્ત આફ્રીકાના બંદર કીલવા ખાતે

ખોળ આગેવાનોએ આગા સુલતાન મહમ્મદશાહ સાથે જર્મન બાના કુખાએ કરી આપેલી સગવડ મુજબ મઝહબી સવાલ જવાબ કરેલા તેની વિગત સાથે તે સવાલ જવાબ ઉપર મી. વરતેજીએ જે ચીથરે-હાલ ભાંગરો વાટ્યો તેના જવાબો લંબાણુ દલીલોથી આપી મી. વરતેજીને લા જવાબ કરી નાખ્યા છે. કીંમત ચાર આના.

અસહિયાતે ખોળનું ખંડન—મી હાશમ બોધા માસ્તરે ખોળના અસલ ધર્મ વિષે જે જુદી હકીકત છપાવી ઇશનાઅસરી આલમને નીચું જોવડાવવા. વેતરણુ કરેલી, તે ચોપડીનું વિસ્તારથી ખંડન આપવામાં આવ્યું છે. કીંમત આઠ આના પો. અરબો આનો.

ખોળ સર્વ સંગ્રહ લા. ૧ લો.—ખોળ કોમના સધળા શીરકાએને લગતી દરેક આચાર વિચારની હકીકત કોઈપણ બાબત એવી નથી કે જેનો સમાવેશ આ પુસ્તકમાં ન કરવામાં આવ્યો હોય. તેને વાંચવાથીજ તેની ખાત્રી થાય. કીંમત એક રૂપીઓ. પો. બે આના.

ઇસનાઅશરી તવારીખ—હઝરત ચાહારદા માસુમ અલ્લેહિસ સલામોના જીવન ચરિત્રો તથા ખીલાફતના મસલાની ઉંડી તપાસ. કીંમત એક રૂપીઓ પો. એક આનો.

આગાખાની ખુદાઈનો જવાબ—પેશાવરવાળા ઇસલામના વિરોધી પંડીત રાધા કૃષ્ણે “ આગાખાની ખુદાઈ ” નામે દળદાર કીતાબ ઉર્દુમાં છપાવી, આગાખાન, આગાખાની મત તથા સાથે સાથે

મસલામ ઉપર બેહુદા હુમલાઓ કરેલા તે સંધ્યાને તરબુમા સાથે વિસ્તારથી જવાબ આપી મી. રાધા દુબ્બને કાયલ કીધા છે. કીમત એક રૂપીઓ પો. ચાર આના.

હસન બિન સખ્ખાહ—બાતીન્યા મતના એક અહંગ દાર્ઠ તથા અલમોતના શેખુલ જેમાલનું અજીબો ગરીબ જીવન ચરિત્ર. બાતીન્યા મતની ઉત્પત્તી, તેના અકાયદો તથા તેના શિક્ષણના છુપા ભેદો, શીદા-મઓના કારસ્તાનો તથા સર મારકો પોલોના અંથનો ઉતારો વીગેરે વીગેરે કીમત દસ આના પો. એક આનો.

બે.બ તવારીખ—બે.બ કોમની ઉત્પત્તીથી લઈ આજદીન સુધીની તવારીખ છે. બે.બ હીન્દુ હતા તેનો ઇતિહાસ, કેવી રીતે કનવર્ટ થયા. ધાર્મિક ખલીફા તથા હ'માબેની હકીકત તથા જુદા જુદા શીરકા થયાનું ખ્યાન. કીમત અઠી રૂપીઆ પો. ચાર આના.

મળવાનું ઠંકાણું.

એદલત ધનજી કાખા.

અમરેલી—કાઠીઆવાડ.

હકીકતી ખંદગીનેા આઈનેા.

(ખંડ પહેલો.)

વરતેણી પિછાણ.

ન ખીનદ મુદ્ધ જુઝ ખેશ તનગ,
કે દારદ પરદએ પીન્દર. દરખેશ,

અર્થ—તું તારા સ્વાર્થ વિના ખીજું કંઈ જાંતોજ નથી,
કેમકે તું અક્ષતો પરદો પછવાડે રાખે છે યોજાના લાભ માટે અક્ષત
પર પગે આપે છે.

“ દુઆના દુશ્મનને ઝટકા અને શિતુરી ફતવાને ફટકા
એટલે અક્ષત ધનજી કાયાના ખાજ પંથકર્ણના આક્રમ! ભાગનું
ખંડલ ” એ નામની એક નાની ચોપડી, જેના લખનાર ઇ. જે. વર-
તેણ અને છપાવનાર મુખતાર નાનજી કહ્યાજી છે, તેની એક પ્રત
અમેને અમારા મિત્ર તરફથી અમારી જાણ માટે મોકલવામાં આવી
છે. આ ચોપડી જેઈ પ્રથમ તો અમે ચમક્યા કે, વળી આ ઇ. જે.
વરતેણ તે કાણુ હશે! પરંતુ તુરતજ જાણવામાં આવ્યું કે, આ
વરતેણ એજ વરતેણ છે કે, જેની ભાંડ ભવાઈનું કારખાનું ઇસનાઅશરી

જાતમાં નહિ ચાલવાથી, મોટા દહાણી લાલચે ખાનાઈ તડામાં
 ઘુસ્યા છે અને ત્યાં જઈ પોતાનો ભાંડ ભવાઈનો ધધો આહર્યો છે.
 હંસના પીછાં પહેરી હંસ અનેલા કાગ ભાઈની પોલ ઇસનાઅશરી તડામાં
 વધુ મુદત ચાલી શકી નહિ અને ઇસનાઅશરીઓ એવા નથી કે, તેવા
 ભાંડ ભવાઈઓની જાળમાં સપડાયા રહે. ઇસનાઅશરી કેળવણીજીત ખુદ
 એવા પ્રકારની છે કે, તેમાં કોઈ પણ ભાંડ ભવાઈ ચલાવી શકતા નથી;
 બલકે તેવા ભાંડ ભવાઈ ચલાવનારાઓની તેણે એવી તો પોલ ખાલી
 આપી છે કે, જેના દાસ્તાનોથી તવારીખના દરતરો ભર્યા પડ્યાં છે.

વળી આ ઈ. જે. વરતેજી વિશે અમોએ જે અભિપ્રાય આપ્યો
 છે તે સઘળા ઇસનાઅશરીઓ સારી પેઠે જાણે છે અને કોઈ બાબત
 પણ ભાગ્યેજ અજાણ્યુ હશે. ઇસનાઅશરી તડામાં રહી તેની સ્વતં-
 ત્રતાનો તેમણે જે ગેરકિપયોગ કીધો છે અને તે મુદત દરમીયાન તેમણે
 પોતાની કાળી યથાકથાને જે ચીત્રી છે તેની હદ એટલે સુધી લંબાઈ
 છે કે, ખુદ ખાનાઈ તડાંના લોકોના દીલમાં પણ તેમના માટે જગો
 નથી. તેઓ પોતાના કેવા સ્વાર્થને ખાતર ખાનાઈ તડાંમાં જઈ ભરાયા
 છે અને તે સ્વાર્થ માટે તેમની ત્યાં શી દરગત થઈ છે, તે તથા
 તેમની કાળી ઘોળી યથાકથા જ્યારે અજાણુ વર્ગની જાણમાં મુકવામાં
 આવશે, ત્યારે સર્વને અસાધારણ હેરત ઉતપન્ન થયા વિના રહેશે
 નહિ. અને ખુદતાલા બહુજ નજીકમાં, તે ભેદ ભરમનો પોટલો ખુલ્લો
 કરી સત્યને મોખરે લાવી મુકશે.

પુદ ચોપડીનું નામજ તેમની કોટીનું પોત દેખાડનાં છે; નહિ-
તર આવા મારામારી તથા તોફાનવાળા શબ્દથી તેને શોભાવતે
કે લગાવતે નહિ, જે અમારા અમુક લખાણનો જવાબજ દેવો હતો,
તો પછી સહ્યતાવાળા નામની ક્યાં ખોટ હતી; પરંતુ જેવું દીલમાં
હોય છે તેવુંજ મુખપર આવે છે અને તેથી બુદ્ધિશાળી વાંચક વર્ગે
તેમના નામ તથા કામની તુલના કરી લીધી છે. પુદ તેમનાજ ગોડી-
યાઓ પણ તેમની પાસ ખોલવાને પાછા હટ્યા નથી; જલકે જેમણે
જેમણે તેને બુદ્ધિની ચક્ષુઓથી વાંચ્યું છે, તેઓ તેઓ તેમના લખા-
ણના પોતને પામી ગયા છે.

મી. લાલજી દેવરાજ તરફથી મુંગઠ ખાતે “ ઇતિમાઈલી સતપંથ
પ્રકાશ ” નામે હમણાં એક માસિક અહાર પડે છે તેના અં. ૨ નાના
પૃષ્ઠ ૬૬ ઉપર “ અધિપતિ નોંધ ” ના મથાળા નીચે પુદ અધિ-
વૃત્તિજ લખે છે કે:—

- “ અમેને શેઠ મુખતારનાઈ નાનજી તરફથી ‘ દુઆના દુશ-
- “ મનને કટકો અને શીતુરી ફતવાને ફટકો ” નામની
- “ પુક મળી છે. આ પુકમાં અમરેલીવાળા એદલજી
- “ ધનજી કાખાના ઉદ્ધતાર્જ ભરેલા લેખોને સખત ફટકો
- “ મારવામાં આવ્યો છે જે કે વાંચનારને ભાપા સખત
- “ અને લેખકની કલમ ફાસ્ટ ગમેત જણાયે. ”

એ રીત મો. ઇ. જે વરતેજના અધારિત વલણ તથા સમ્પન્ને
 તેમના ત્યાંના લોકો, આ રીતે વખોટી કહાડે, એ અમારા અભિપ્રાયને
 સંબંધિત રોકો આપે છે. વળી ઉક્ત પુસ્તકમાં અમારાં “ ખોજ પંથ
 દર્શણ ભા. ૮ મો ” ના લખાણોના જવાબ આપવાનો હોય ધારી,
 તેને બદલે માત્ર ફટકા તથા ઝટકાર્યા કામ લેવામાં આવ્યું છે અને
 તેથી તેમનો અંતઃકરણનો ઈરાદો જવાબ આપવાનો નહિ, પણ ઝટકો
 તથા ફટકો મારવાનો હતો, જે જાહેરમાં આવ્યો; એટલે કે, ઉક્ત
 પુસ્તક અમારા પુસ્તકનો જવાબ નહિ; પણ અમેને તે બહાને ઝટકો
 તથા ફટકો મારી; ખોતાને માલ મલીદા ખવડાવનારના મનની તપ્તી
 કરનાર પુસ્તક કીધું છે. પુસ્તકમાં જવાબ આપવાના તો
 અખાડાજ કરવામાં આવ્યા છે અને માત્ર અમેને ગાળ ગલોચ દર્શ
 ખોતાના દીલનો યુખાર કાઢી; ધર્માન્ધ તથા ભોળા ભાઈઓને પુસ્ત-
 કાર્યા છે. ખેર એ રીતે તેમના મનનો યુખાર નીકળ્યો, અને તેમને
 માલ મલીદા ખવડાવનારાઓ ખુશી થયા અને સધળું અમેને ગાળ
 ગલોચ આપવાયા થયું; તેથી અમે તો ખુશીજ થયા છીએ. વળી
 ઇ. જે. વરતેજ અમારા કાંઈ લખાણ સમ્પન્ને જવાબ આપવાનો
 પ્રયત્ન કરે, તો અમેને ગાળ ગલોચ આપ્યા સિવાય બીજું કંઈ નહિ
 કરે, એમ અમે તો અગાઉથીજ જાણતા હતા અને તેથી જેમના
 ઝટકા, ફટકા, તથા ગાળ ગલોચથી અમેને કંઈ મારું લાગ્યું નથી.

મન આહુદ તો સખત સુસ્ત મીં દાનેસ્તમ,
 બ શીકસ્તને આં દુસ્ત મીં દાનેસ્તમ,
 હર દુસ્મની અય દોસ્ત કે ખામન કરદી,
 આખેર કરદી ન ખુસ્ત મીં દાનેસ્તમ,

સાર—હું તારા વાયદાને બાહુજ નાપસંદ સમજતો હતો અને તેનો ભંગ કરવાને હું વ્યાજખી ગણતો હતો. બહાલા મિત્ર ! તેં જે કાંઈ મારા પ્રત્યે શત્રુતા કીધી; પણ તેં તેં છેવટે કીધી પણ હું તો તેને પહેલેથીજ ગણતો હતો.

મીં વરતેજની ચાપડીનું એક રૂપ ઉપર બતાવ્યું છે. હવે તેના ખીબ્ન રૂપ તરફ આવીએ. અહીં પણ તેમના દાલદી પોલ સકાષખંધ કાકી નીકળી છે. હામ હામ અમારી અંગત બત ઉપર નિર્માદ્ય તથા નિર્દય હુમલાઓ કરી, કાળા અક્ષરોને કુટી માર્યા છે. માગવામાં આવ્યો છે તો જવાબ; પણ આપવામાં આવી છે ગાળો, મી. વરતેજમાં આવી ખસલતનો પ્રથમથીજ હતી; પરંતુ ઇસનાઅશરી તહું તેની તેવી ખસલતને રોકનાર તથા દાખનાર હોઈ, તેં વકરી શકી ન હતી. હવે તો તેમની ખસલતને અનુકુળ પડતો સધળો સરંગમ ખાનાઈ તડાંએ તેમની સમક્ષ પીરસી આપ્યો, અને તેથી તેઓ ખાવરા બની, જેમ આવે તેમ વેતરવા લાગ્યા. પણ મી. વરતેજ હજુ અંધારામાં છે. આજના સુધરેલા જમાનામાં એમ મરજીમાં આવે, તેમ વેતરવાથી હામ ચાલતું નથી અને તેથી મરજી મુજબનું વેતરવું લખનારની ઓકાત દેખાડવા સિવાય ખીબ્નું કાંઈ પરિણામ લાવવાનું નથી. મસજીદીઆ તડામાં રહીને

પણ જ્યારે તમોએ શરીરને ઇસલામથી દલદી વલણ અખતયાર કીધી હતી, ત્યારે પણ તેમાં તમારી અસાધારણ આશ્ચર્યતા વચ્ચે નામી પાસઃ થઈ અગલો જાંટતા થયા હતા; જે સધળું બાળકો સુધ્યાં જાણે છે. છતાં પણ ટંગડી ઉંચી રાખી મેંડકીની જેમ ફલાયા કરે તો, તમો પોતાના સુખતાર છે. હવે મી. વરતેજના લખાણને તપાસીએ કે ત્યાં તેમણે કેવો મીર માર્યો છે;

અમોએ “ ખોળપંથ દર્પણ ” નામની ચાપડીના દુલ્લે આઠ ભાગો છપાવી પ્રગટ કીધા છે. જેના છેલ્લા ભાગનો જવાબ આપવાનો મી. વરતેજ ડોળુ ધાલી નીકળ્યા છે. આ છેલ્લા યાને આદમા ભાગમાં, આગાખાનીઓમાં જેઓ પોતાના ધર્મ તથા જ્ઞાનથી અજ્ઞાણ છે; તેઓ જે “ ધુવા ” નામની બંદગી ભણે છે તે આપી, તેના રચના-રાઓની શોધખોળ, તેની ઇસલામી શાસ્ત્ર વિરુદ્ધની બનાવટ, વારંવાર તેમાં કરવામાં આવેલે ઘટાડો વધારો, તેમાં સમાવેલો જુદી જુદી અનેક ભાષાઓનો છખરડો, તથા તેની ભાષા જ્ઞાનની નિર્બંધતાની વીગત આપી, કદીપણ નહિ ટપનારી દલીલોથી તેને પુરવાર કરેલ છે. હવે જે જવાબ આપવો જોઈતો હતો તો, મજકુર બાબત વિષે આપવો હતો; પરંતુ તે બાબતો ખુદ એવી છે કે, તેનો જવાબ હોય શકતો નથી અને આવી બાબતની મી. વરતેજને પુરેપુરી ખાતરી હોતાં, તેમણે તે બાબતોનો જવાબ નહિ આપતાં, ઝટકા તથા ફટકાથી કામ લીધું છે. તોપણ તેમણે જે સુનોચર કીધી છે; તેથી પણ અમોનો

અમારા હેતુને લાભ કર્તા માનીએ છીએ. કેમકે, સૂઝળાઓ કાંઈ ધર્મોષ
તો હોતા નથી; તેથી ઘણા અજ્ઞાણાઓ તથા સત્ય શોધકોને તસ્વીરની
બંને બાજુઓ તપાસવાને અવકાશ મળશે અને સત્ય શોધકો તેમાંથી
સહ્ય લાભ લેશે.

તો કહ મેહનને દીંગરાં બેગમી
ન શાયદ કે નામત નેહંદ આદમી

અર્થ—તો પછી તું બીજાઓના ગમથી શા માટે બે બાજુ
છે ? શું તું તારું નામ આદમી રખાએલું નથી ધારતો ?

ધુવા પડનારા પાંચ પંદર લોકો.

અહા ઝાર સુનતેથે પહેલુમે દીવકા
જે ચીરા તો યદ કવચે ખુન નીકલા

મીં વરતેછ પોતાની ચોપડીના પૃષ્ઠ ૧૮ ઉપર લખે છે કે મીં
કાળા જાગાવે છે કે:—

“ ઉપરની દુવા કેટલાંક વર્ષો થયાં થોડા ઘણા આગાખા-
“ નના મુરીદો ભણતા જેવામાં આવે છે. પાંચ પંદર
“ લોકો સમજી, અથવા વગર સમજે, એવી દુવા ખાના-
“ માં કરતા હતા; પરંતુ મોટો ભાગ નીમાજ ભણતો
“ હતો અને દુવા પડનારની કાંઈ પણ પરવા કરતો નહિ.”

મીં હમ્મહીમ ઉપર હાકેલા અમારા ફકરા માટે ચુનોચરા કરતાં
લખે છે કે;

- “ ઉપરનો: કાપાનો પરિચાર એટલો બધો સરહા ધાત ભરેલો
- “ છે, તે એટલા ઉપરથીજ સિધ્ધ થાય છે, કે લગભગ
- “ ૨૫ વરસ અગાડિના હૈયાત ખોળનું” નામ ધરાવનાર કોઈ
- “ પણ શખ્સ કહેશે કે, મીં કાપા કેટલા બધા જુડાં ?
- “ હાંક સલેમાન ગાહનું, કોણ પુછે છે; આપણે તે જાણું
- “ તેં સાચું કહેનારા ઇસનાઅશરી ખોળઓ તૈયાર છે. ”

મીં વરંતંજ તમે સ્વાર્થખાજના ચરમાઓ ચડાવી ખેડા છા; પણ અમોએ અમારો જે અભિપ્રાય ટાંકેલો છે, તે પુર્ણ તપાસ પછીજ છાપેલો છે. ધુવા તથા ઇસમાઈલી ધર્મશાસ્ત્રની ત્રાગણી પુર્વક ઉંડી શોધખોળ તથા વાટાઘાટ આજથી ૨૫ વષ ઉમર માણવાની સ્પેશિયલ ન્યાય કોર્ટમાં ભાવનગર સ્ટેટના ધણા વિશ્વાસુ તથા વ્યાજાશ ન્યાયાધિશ મી. નસરવાનજી પ્રમથ મીરજ સમક્ષ, તેમના કમીશનર ધણા નીચે ખાસ થઈ હતી. અને તે તપાસમાં મસજીદાબા તથા ખાનાઈ પાર્ટી વાજાને પોત પોતાની દલીલો, જે કાંઈ હોય તે રજુ કરવાને ખાસ ફરમાનથી અવકાશ આપ્યો હતો. વળી મીં મીરજીજી સુદ પોતે તપાસમાં અસાધારણ ટેસ્ટ લેતા હતા. અને ધુવા તેમણે ખાસ પીર મહમદશાની ફરમાહમાં ખાનાઈ પાર્ટીવાજાને નજરે નજરે પડાવી હતી. અને ધુવાનો ઇતિહાસ તપાસ્યો હતો. આવી સમગ્રી તપાસ પછી તેઓ ધુવા માટે જે અભિપ્રાય

આપવાને શક્તિવાન નીવડ્યા; તેજ અભિપ્રાય અમારો પણ
થવા પામ્યો છે. મીં મીરજનો અભિપ્રાય વાંચી અમારા અભિપ્રાય
સાથે તેની સરખામણી કરવામાં આવે તો, અમારા અભિપ્રાયની
સરખામણી તુરતજ જણાઈ આવે.

મીરજ પોતાના રીપોર્ટના પૃષ્ઠ ૨૧૭ માં લખે છે કે:—

- “ એ ઉપરથી માફ એમ નથી કહેવું કે, ધુવા જેવી
- “ કીયા ખાનામાં થતી હતીજ નહીં; પણ માત્ર એટલુંજ
- “ છે, પાંચ પંદર લોકો સમજીને અથવા વગર સમજી
- “ એવી ધુવા ખાનામાં કરતા હતા; પણ તેની કોઈ પરવા
- “ કરતું હતું નહિ અને જેમ જેને હીક પડે તેમ નીમાજ
- “ કે ધુવા કરતાં. ”

અમારા અભિપ્રાયને મીં મીરજની તપાસ ટેકો આપે છે.
મહુવા પંદરમાં લગભગ ૬૦૦ ખોજ કુટુંબો વસે છે અને ત્યારે
ત્યાં એકજ જગ્યાત હતી; ત્યારે પણ તેટલાજ કુટુંબો હતાં. તો ૬૦૦
કુટુંબોમાંથી માત્ર “ પાંચ પંદર લોકો સમજીને અથવા વગર સમજી
એવી ધુવા ખાનામાં કરતા હતા ” એ શું અમારા અભિપ્રાયની
પુરતી સરખામણી હલીલ નથી? ૬૦૦ કુટુંબોના કુલ માણસોની
સંખ્યા અઠીથી ત્રણ હજારની થાય. તેમાંથી એક હજાર એવાં ખાજકો
હોઈ શકે કે જે ધુવામાં હાજરી ન આપે; તો શું બાકીના બે હજાર
માંથી માત્ર “ પાંચ પંદર ” અને તે પણ “ સમજીને અથવા વગર

સમજીને પડે, એ બુદ્ધિશાળી વાંચક વગરને કેવા અનુમાન ઉપર તથા
કેણના અભિપ્રાયની ફેવરમાં લઈ જાય છે!

મી૦ મીરજી પોતાના રીપોર્ટના પૃષ્ઠ ૨૬ ઉપર લખે છે કે:-
 “ મને ખાસ આગ્રહ કરીને ધુવાની ક્રીયા પીરને
 “ મકાને બતાવામાં આવી. તેમાં પંચોતેરથી એંશી
 “ આસામીઓ ભેગા કરવામાં આવેલા હતા: પણ
 “ એ કોઈને પહતાં કે, ક્રિયાઓ કરતાં આવડતું હોય
 “ એવું લાગ્યું નહિ, માત્ર મુંબઈથી, ભાવનગરથીને
 “ જુનાગઢથી સીંધીને કચ્છી જ્ઞાતના આસામીઓ આવ્યા
 “ હતા, તેઓએ ધુવા પઠી અને ભજનો ગાયાં. બાકી
 “ બીજાઓએ ઘડી ઘડી કોષાં નમાવ્યા ક્રીયાં મને લાગે
 “ છે કે જ્યારે છેલ્લા દસગાર વરસના (કહેવાતા)
 “ ધર્મ અંતસના જનુનમાં એઓ આજે એટલા અજ્ઞાન
 “ છે, તે અગાઉ કેટલા અજ્ઞાન હોવા જોઈએ. ”

ન્યાયાધિશ મી૦ મીરજીના ઉપરના શબ્દોને બુદ્ધિના કાટલામાં
તોળી જુઓ, તે જણાશે કે, મહુવાના આગેવાનમાં આગેવાન ગણાતા
ખાનાઈ બોજાઓ વડીક ધુવા જાણતા નહિ અને તેથી “ પાંચ પંદર
લોકો સમજીને અથવા વગર સમજી એવી ધુવા કરતા હતા ” એ અભિ-
પ્રાય કેટલો સત્ય છે તે જણાઈ આવશે. અને અમારા પ્રકરમાં લેશમાત્ર
પણ સરહાગત નથી અને અમોએ જે અભિપ્રાય આપ્યો છે; તેમાં લેશમાત્ર
બુદ્ધિમંત્રું પણ નથી,

હવે જ્યારે પાંચ પંદર લોકો મહુવા જેવા ત્રણ હજાર માણસની વસ્તીવાળા ગામમાં, માત્ર ધુવા પડતા હતા; તો અમે પુછીએ કે બાકીના શું પડતા હતા? નીમાજ પડતા હતા, એ નિર્વિવાહ છે ખુદ મીરજના કેસથી સાબેત થાય છે કે, કેસની પહેલાં પણ ખાનામાં લોકો નીમાજ પડતા હતા અને ત્યાંની ખુપ્પારી સાદાતોની મસજીદમાં તો, તેમની નીમાજ વખતે એટલી ગીરદી થતી હતી કે, કભા રહેવાને પણ ધણા એને જગો મળતી નહિ અને તેથી એક વિશાળ મસજીદની જરૂર હમણાંજ વ્યવહાર રીતે અમલમાં મુકાઈ છે.

ધુવા ખીલકુલ પડતીજ નહિ એવા નહિ; પણ મી. મીરજના અભિપ્રાય સાથે અમે મળતા થઈએ છીએ. મહુવા સિવાયના ખીજ ગામો માટે પણ અમારો તે કરતા જુદો અભિપ્રાય થયો નથી જે જે ગામોનો અમોને ખાસ નજરે જોવાનો અનુભવ છે, તે અમારા અભિપ્રાયથી ઉલટો નથી.

હવે ખોજનો મુસલમાન તેથી નીમાજ પદ તે સ્વભાવિક છે દરેક ગામમાં મોટા ભાગ નીમાજ પડતો હતો અને જેઓ ધુવા પડતો હતો, તે પણ નીમાજમાં અમોએ સામેલ જોયો છે. જ્યારે જ્યારે ખાનામાં તહારતની સખવટ નહિ હોય. અથવા તો તે બંધ હોય ત્યારે ધણા ખોજનો વોહરાની મસજીદમાં, વાડીઓ તથા નદીના કાંઠા પર નીમાજ પડતા અમોએ નજરેનજર જોયા છે અમારા ધણા મુખ્યમંત્રી

મિત્રો અમેને અનેકવાર જણાવી ગયા છે કે આગા હસન અલીશાહ તથા આગા અલીશાહ હાતાર મુંબઈના ખાનામાં નીમાજ પઢાવતા હતા. આજે પણ એવા હજારો લોકો મોજુદ છે કે જેઓ તેમની પાછળ નીમાજને પઢ્યા છે.

વળી મુંબઈના અનેક વયોવૃદ્ધ ખોજઓએ અમેને અનેકવાર જણાવેલું છે કે, મરહુમ આગા સાહેબો નીમાજ પઢાવીને ખાનામાંથી ઘેર ચાલી જતા હતા અને પાછળથી થોડા કાઠીયાવાદી ખોજઓ ધ્રુવા પડતા હતા. આવી ધ્રુવામાં આગા સાહેબોએ કદીપણ હાજરી આપી ન હતી.

જે મીંઠ ઇબ્રાહિમ એમ કહેવા માગતા હોય કે, સઘળા ખોજઓ ધ્રુવાજ પઢતા હતા તે, યા તે એમ માનવું પડશે કે નીમાજ કોઈ પઢતું નહિ અથવા ધ્રુવા તથા નીમાજ બંને પઢતા અને જે એમ કહેવાની મીંઠ ઇબ્રાહિમ હિમ્મત કરતા હોય કે, ખોજઓ નીમાજ પઢતાજ નહિ: તે તે વાત પ્રથમતો ખુદી રીતે અસત્ય હોઈ, ખોજઓને શરમ રૂપ જેવી છે. જેનો સ્વીકાર પાંચ પંદર માણસો સીવાય ખોજઓ કરી શકશે નહિ કેમકે ખુદ મુંબઈમાંજ ભાગ્યેજ કોઈ ખોજને એવો આગમ્ય હશે કે, જેણે આગા સાહેબની પાછળ નીમાજ ભણવાનું ગુમાવ્યું હોય.

હવે મીંઠ ઇબ્રાહિમ જે પોતાની યુનોવરમાં એક સત્યવાત કાખી જાય છે કે “જે જાણ્યું તે સાચું કહેવાર ઇસ્લામશરી ખોજઓ તેવાર છે” તે માટે અમારે તેમનો ઉપકાર માનવો જોઈએ; કેમકે

ત્રીશ હજાર જેટલી મોટી ગંજવર સંખ્યા કે, જેમાં ધારા સભાના મેમ્બરો ડાક્ટરો, જજો, રેવન્યુ ઓફીસરો, ખા. એ. એલ. એલ, ખા. એમ. એ. વકીલો મેરીસ્ટરો સોલીસીટરો વીગેરે વીગેરે પ્રખ્યાત તથા ચુનંદા આસામીઓ પણ છે; તેમનો અમારા અભિપ્રાયની સત્યતાનો સ્વીકાર અમારા અભિપ્રાયને ઘણો વજનદાર બનાવે છે વળી તેવી મોટી ગંજવર સંખ્યા; કે જેમાં ઉપર પ્રમાણેના પ્રખ્યાત તથા ચુનંદા આસામીઓ પણ છે; તેમણે પોતાનો નીમાજ પઢતા હતા; તેવો અભિપ્રાય લેખી રીતે પણ ઘણા છાપાઓમાં છપાવ્યો છે.

હવે જે માં હિયાલિમ એમ કહેવા માગતા હોય કે, ખોળ-ઓને નીમાજ ભણવાની પ્રજા નથી અને તેઓ નહિ ભણતા હતા; તો પછી આજથી ૪૦૦—૫૦૦ વર્ષ પહેલાંના પીરના જ્ઞાનોમાં, તે માટે જોગજોગ તાકીદ કેવી રીતે કરવામાં આવી છે તેની કંઈ અમેને સુઝ પાડશે કે? શેઠ લાલજીભાઈ દેવરાજ કે જેમણે હિમાલયા ધર્મ શાસ્ત્રના ફેલાવો કીધો છે અને જે હમણાં તમારા પણ સુરખી થયા છે; તેમણે છપાવેલી સુમન ચેતામણીના પૃષ્ઠ ૧૨ ઉપર પીર હિમામશાહનું જ્ઞાન છે જેમાં તે પીર શમશના નમાઝ ભણવાની હકીકત આપે છે “ત્યાં જઈ નમાઝ કીધી તેણીવાર” પીર નુરમહમદશાહ કૃત ગુઝરીના જ્ઞાનના પાન શરૂ ઉપર” જીરેભાઈ તે મહાએક દરૂદ નિમાજજ પડે, તે સાચા રીખીસરને કાજે” એ પાક

વાંચી બુઝો પીર સદરદીન ફૂલ ખટ દરસનના પૃષ્ઠ ૪ ઉપર “ તેમાં રહી નીમાજજ કરી ” એ પણ વાંચો. તેજ કીતાબમાં “ પાંચ વખત નીમાજજ પડે, બલા કહે ગુરૂ સોલોદેવ, સાચા કહીએ સાહી મુદ્દાં વાગેરે વાગેરે કઝનખંધ પીરના જ્ઞાનોમાં નીમાજનો ઉપદેશ છે, તો જો જોખઓને નીમાજ પડવાની નહિ હતી તો: પીરો પોતે પડતા અને પડવાનો ઉપદેશ કરી ગયા તેનું કેમ ? શું તમે તેમની જ્ઞાનો ઉપર વિશ્વાસ નથી લઈ જતા ?

જરા આગળ ચાલી માં દ્રિયાદીમ પૃષ્ઠ ૨૦ ઉપર યુનોવરા કરતાં લખે છે કે:—

“ પરંતુ હાલની સ્થિતિ તરફ જોતાં તો મોટી જમાત હસમાઇલ!
“ કહેવાય છે. થોડાની ગણતરી તમેનેજ જોટા પાડે છે. ”

લખનારનું દુખે છે પેટ અને કુટે છે માથું; કેમકે સુખ પ્રથમ પ્રથમની સ્થિતિનો છે, તેને પડતો મુઠી હાલની જમાતની મોટી સંખ્યાની દલીલને વળગે છે; પરંતુ તેમ વળગીને હાલની મોટી જમાતની ગવાહી માત્ર “ મોટી સંખ્યા ” કહી દેવાથી થઈ શકે નહિ. શું હાલની જમાતની મોટી સંખ્યાએ કદી એમ ક્યુલ કરેલું છે કે, પાંચ પંદર નહિ પણ બધા કે વધુ મુરીદો હુવા ભણતા હતા અને નીમાજ નહોતા ભણતા ? બલકે અમે ખાત્રી પુર્વક રીતે કહેવાની હોમમત કરીએ છીએ કે, હાલની મોટી સંખ્યાના આગેવાનો વધીક તેનો સ્વીકાર કરવાને તત્પર નથી. અમે તેવા આગેવાનોને

તેમની ઓફીસમાં, ઘરોમાં તથા ફરનીચરની ફુકાનોમાં મુસલ્લા પર ઊભા રહી નીમાજ ભણતાં અનેકવાર જોઈ આવ્યા છીએ; છતાં પણ તમારાં મનને નિરાશ નહિ થવાને ખાતર; હજુ પણ અમે તમને એવી મોહલત આપીએ છીએ કે, તમારી જમાતમાંના થોડાક કેળવાયલા આગેવાનોથી તેઓ નીમાજ નહિ; પણ હમેશાં ધુવાજ ભણતા હતા તેની ધુવા વંચારીને તેમના ખાત્રા બદલની સહી રજુ કરે, પણ ન તેઓ તેવી વાતનો સ્વીકાર કરશે અને નતો તમે તેવી જાતની સહી લઈ શકશો. જો તમે મોટી સંખ્યાની દલીલને રજુ રાખવા માગતા હો તે, ત્યાં માટે સર ઇમ્પ્રોવિઝ રહેમતુલા કે સર ફાજલભાઈ જેવાની ખાત્રીની સહી નહિ લાવી શકે ?

તમે જેને મોટી જમાત અને મોટી સંખ્યા કહો છો તેમાંના સંક્રંટે ૯૦ ટકા ઉપરાંતનાને ધુવા હજુ પણ આવડતી નથી. અને તેઓ તેને શીખવાની આવશ્યકતા જાહેર નથી. પરંતુ અમે હિમ્મતથી કહીએ છીએ કે, તમારી મોટી જમાત તથા મોટી સંખ્યામાં હજારે માણસો એવા છે કે, જે નીમાજ હજુ પણ પડે છે. સર આગાખાન સાહેબ પણ કદી ધુવા ભણતા નથી; પણ નીમાજ તો મીંઠ હુમરસીયાના કહેવા મુજબ જરૂર પડે છે.

ધુવા ખાનામાં પાંચ પંદર લોકો જે સમજીને કે વગર સમજે ભણતા હતા એવો જે અમેએ અમારો અનુભવ જણાવ્યો છે અને જે માટેની પુષ્ટિ અમે ઉપર આપી ગયા છીએ તે અમારા અનુમા-

નને તમે પણ ટેકો આપ્યા વિના રહી શક્યા નથી તમે પણ ૨૦
ઉપર લખો છો કે:—

“ પાંચ પંદર લોકો સમજીને અથવા વગર સમજી એવી ધુવા

“ ખાનામાં કરતા હતા; તે એ તમારો અનુભવ મને તે

“ તમારા અસલ વતન અમરેલનીજ લાગે છે.”

પાંચ પંદર લોકો ધુવા પડતા હતા, તે પણ સમજીને પડતા હતા
તેવી શાહદત મળી શકતી નથી. મુંબઈની વધી અદાલતના વડા જરૂર
સર અરસદીન પેરીએ ઈ. સ. ૧૮૪૭ ની સાલમાં એક ખોળ વારસા
હીસ્સાના મુકદ્દમામાં ખોળઓ માટે એમ જણાવ્યું છે કે:—

“ તેઓ કેવળ અભાગ અને પોતાની સ્થિતિથી તદ્દન નાવાકેશ

“ છે. જે અજ્ઞાનપણું તેઓમાં હાલ હતી તેમણે છે તે

“ જ્યારથી તેઓ મુસલમાન થયા ત્યારથીજ તેમનામાં હોય

“ એમ જણાય છે જ તે તેઓ પોતાને મુસલમાન તરીકે ઓ-

“ જાણાવે છે; તે પણ પેગમ્બર મહંમદ વીશે અંત કુરાન

“ વીશે તેઓ કાંઈ જાણતા નથી...

“ (તેઓ એટલા અજ્ઞાન છે કે) તેઓ સુન્નીઓને

“ કહે છે કે અમે સુન્ની છીએ અને શીયા લોકોને કહે

“ છે કે અમે શીયા છીએ. સુન્ની અને શીયા લોકોમાં

“ શું ફેર છે તે તેઓ જાણતા નથી અને જાણવાની

“ દરકાર પણ રાખતા નથી. તેમની પામે દુરાનના તર-

“ જુઓ તેમની દેશી ભાષા કચ્છી અથવા તેમના ધંધા

“ રાજગારની ભાષા ગુજરાતીમાં નથી. તેમનામાં શીખેલા

“ માણસોનો ટોટો છે અને વિકાસનો તો હોયજી ક્યાંથી ? એક

“ પણ ખોજે અરખી અથવા દારસી ભાષા જાણતો નથી.

“ કે જે ભાષામાં મુસલમાની ધર્મ અને સાહિત્ય લખા-

“ એલા છે. ”

મા. જાવર રેમતુલા ખેરીસ્ટર એટલા પણ પોતાના “ ખોજ કામનો ઇતિહાસ ” નામક ગ્રંથમાં ઉપરની વાતને ટેકો આપતા લખે છે કે:—

“ પણ જે ૫૦ વરસ ઉપર ખોજ કામની સ્થિતિ આ-

“ પણ તપાસશું તો આપણને જણાશે કે, ખોજએ

“ વિદ્યા શબ્દનો અર્થ પણ સમજતા ન હતા એમ

“ કહીએ તો કાંઈ ખાટું નથી. આપણે શીખીને શું કરવું

“ છે. શીખેલા માણસ ભુખે મરે છે. શીખવાથી ધર્મની

“ હાની થાય છે એવી સલાહ ખોજ માખાખો પોતાનાં

“ નાતે બાધએને આપતા ”

ઉપરના ૫૦ વર્ષ પહેલાંના અભિપ્રાયથી એમ નક્કી માની શકાય છે કે જે પાંચ પંદર લોકો પણ ધુવા પડતા હોય તો, તેઓ સમજીને તો નહિજ પડતા હતા તે અભિપ્રાયો પછીની ખાનાઈઓની ધાર્મિક

અજ્ઞાનતાની સ્થિતિ જેવીને તેવી દયાજનક છે. જેઓ જમાતમાં આગેવાનો તથા ધર્મના મીશનરીઓ કહેવાય છે, તેઓ ખુદ પણ હજી કુરાને મજીદને જાણતા નથી. નીમાજની તેમને ખબર નથી: બદલે તેઓ કહે છે કે, નીમાજ અમારા પર ફરજ નથી. રોજ હજી પણ ફરજ નથી તે કરતાં આગળ વધી ઈસલામ તથા ઈસલામી શાસ્ત્રોની તેઓ સરે જાહેર અવગણના કરે છે. વળી ધ્રુવામાં અરબી, શરસી, ઉરદુ, કચ્છી, સીંધી, પંજાબી, ગુજરાતી તથા પ્રાકૃત પ્રાંતીક ભાષાઓનો ખીચડો હોવાથી, તેને પુરેપુરી તો હજી પણ તમારી જમાતના પાંચ પંદર લોકો ભાગ્યેજ જાણતા હશે. માટે આવી સખા દલીલો વચ્ચે અમારો એવો અભિપ્રાય:—

- “ ધ્રુવા કેટલાંક વર્ષો થયા થોડા ઘણા આગાખાનના મુરદાં
- “ જાણતા જેવામાં આવે છે. પાંચ પંદર લોકો સમજી અથવા
- “ વગર સમજે એવી ધ્રુવા ખાનામાં કરતા હતા, પરંતુ મોટા
- “ ભાગ નીમાજ જાણતો હતો અને ધ્રુવા પડનારની કંઈ પણ
- “ પરવા કરતો નહિ ”

કદી જુડો દરી શકતો નથી. આજે અમારા લોકોની ધાર્મિક સ્થિતિ ઘણી આગળ વધેલી છે, મસજીદો, ઇમામવાડાઓ, મદરેસાઓની સંખ્યા જુઓ, નીમાજ પઢનારા તથા તેને સમજીને પઢનારાની સંખ્યા જુઓ, કુરાન તથા હદીસ તથા મસલા મસાએલ જાણનારાની સંખ્યા જુઓ, હાથ તથા કબરોની સંખ્યા જુઓ

અને તેનો તમારા ખાનાઈ તડાંની સંખ્યા સાથે મુકાબલો કરે અને પછી જવાબ આપે. અમોને સુઝ નથી પડતી કે, શરમને લીધે ગરદન ઝુકાવી લાંબા સિવાય તમે શું જવાબ આપી શકશો !

નહિ તુમ્કો લાઝીમ પુરાઈકી ખાતે,
ભલું કોહી કેમા ભલાઈકી ખાતે,
ગઝબાદે ! કે દીલમે તો રખ્ખો કુદરત,
કરે મુપે હમસે સદાઈકી ખાતે.

વરતેજનો એક સાર

દાનાં અઝ દસ્તે દુનાં જહાં ખાદશ સ્તે ના ખુદન
સીના દર સીના ખુદન બેહ કઝ અઝ દુના દોના ખુદન

અર્થ—જગતમાં કમીન માણસના હાથથી બે રોટલીઓ ખાવી,
તે ભાલું ખાવા સમાન છે. છાતીમાં ભાલું ખાવું સાફ, પણ કમીના
માણસોથી બે રોટલી ન ખાવી.

મીં વરતેજ પૃષ્ઠ ૧૧ ઉપર લખે છે કે:—

“ કેટલાક અસનાઅશરીયો મારી જુની ખાવનાની વાદ
“ મારી કવિતા મારફત આપતા હશે, તેઓને મારા ધર-

“ માહત્તી તરીકેના વિચારો કેવા મહત્તમ દરજ્જાના છે,
 “ તે જાણવાને પણ મારો આ જવાબ કામે લાગશે.”

માં હાહાહિમણ! તમો ઇસ્નાઅશરી તડામાં હતા ત્યારે ત્યાં તમારી ભાવનાં કેવી હતી અને તે તડામાં રહીને તમોએ કેવા કેવા શુભ વચાવો કીધા હતા; તે કોઈપણ ઇસ્નાઅશરીની જાણુપ્પકાર ભાગ્યેજ હશે. તમારું સુન્ની મોલવી પાસે સુન્ની થઈ જવું અને પાછળથી તેથી કેટલું હેન્ડખાલ છપાવવું, હરીવંશના ઇસ્કમાં તસ્લીન થવું, તથા તેવીજ એક નહિ પણ સંખ્યા બંધ ભાવનાઓની યાદ અને લાવી, અમો ત્રંબાણુ કરવા માગતા નથી અને તમોએ તમારી કવિતાઓને પણ તેવી કંગાલિયત વચ્ચે અને કેવા પ્રકારની સ્વાર્થબાહુ વચ્ચે પેશ કીધી હતી, તે તો તમારા ભાવનગરના ગોડીયાઓના હુપા ભેદોના કંતરોમાં જઈ તપાસો.

તમારો એવો ઇકરાર કે, હું ઇસ્નાઅશરી મહત્તમ પાળનારાઓમાંનો જ્યારે એક હતો” વળી બીજી જગોએ “ હું પણ અધુરાપણથી ઇસ્માઈલી ધર્મ વિરુદ્ધ વિચાર ધરાવતો હતો.” હવે જો તમો પ્રથમ ઇસ્નાઅશરી ધર્મ પાળનારાઓમાંના એક હતા ત્યારે તમારા એ તકાદ તથા અમલ ઇસ્નાઅશરી પ્રમાણેના માનવા જોઈએ; એટલે કે, તમો ખુદને વાહુ લાશરીક, નિરંજન નિરાકાર માનતા હોવા જોઈએ. ખુદાનું સાકાર થવું, અવતારો થવા, હુલુલ થવું એ વીગેરેની માન્યતાના

નિશંક વિરોધી હોવા જોઈએ. પૈંગળર હજરત મોહંમદ સં ને માનનારા અને તે હજરત મોહંમદ સં ના અવતારો થઈ શકે નહિ અને જોઈએ થઈ શકે તેવું માનતા હોય, તેમનાથી તમારા વિચારો અવન્ય હલકાઈ હોવા જોઈએ. તમો મુસલમાન અને શીઆ પંથનાં અને ખાસ્ત ખાર ઈમામને માનનારા તથા ખારમા ઈમામને પોતાના સાહેબુલ અજ્ઞ માનતા હોવા જોઈએ. તમો લખો છે કે ઇસમાઇલી પંથથી મારા વિચારો વિરુદ્ધ હતા તો, ઇટ ઈમામને તો તમો જુદાજ માનતા હશે. તે વખતે કીયામતને માનતા હશે અને લક્ષ ચાર્યાશીની માન્યતા તમેને તદ્દત જુદીજ લાગતી હશે. પાંચ વખતની દરરોજ નીમાઝ માનતા હશે અને ધુઆના તો તમો વિરોધી તથા હુશમનજ હશે. રાજા આમાદ બીગેરે પણ અજ્ઞવતાજ હશે; પણ હવે જ્યારે તમોએ ઈસિનાઅશરી મઝહબ તથા આપ્યો; ત્યારે ઈસિનાઅશરી મઝહબને તમોએ સત્ય નહિ માન્યો એ સિદ્ધ થાય છે અને તેથી ઈસિનાઅશરી માન્યતાઓ તમોએ જરૂર જરૂર તથા આપી હશે. એટલે કે હવે તમો ખુદા પાહદહુ લાશરીક તથા નિરંજન નિરાકારની માન્યતા તથા ગયા હશે. અને તેને બદલે ખુદાનું સાકાર હોવું અવતાર થવું, હુદુલ દરવું વગેરેનાં માનવા લાગી ગયા હશે. હજરત પૈંગળર સં ના પણ અવતારો થયા છે એમ માની પીરોનેજ તે હજરત મોહંમદ સં છે એમ જરૂર માનવા લાગી ગયા હશે. હવે તો તમો ઈમામ હસન અં ને ઈમામ નહિજ માનતા હશે. અને કીયામતને બદલે પુનર્જન્મ અથવા તે

વિચારના તથા પુનર્જન્મ અનેની દોલકી બળવતા હશે. પાંચ વખતની નીમાળ પડવી પણ ઇસમાઇલી થયા તે દહાડેથી તજ આપી હશે. અને હવે તે અવતારોના વ્રતાંતોવાળી ધુવા દરરોજ ત્રણ વખત પડવા માંડી હશે. ઇસનાઅશરી મઝહબમાંથી નીકળી ગયા પછી, કટીપણુ મસજીદમાં તે નહિજ ગયા હશે. કુરાને મજહબને માનવાતું પણ તજજ આપ્યું હશે અને હવે તે અથરવેદનાજ (પીરોના જાનો) અભ્યાસી થયા હશે અને તે ઉપરાંત ઇસમાઇલી મીશનરીઓ જે પ્રમાણે ઇસમાઇલી પંથનો ઉપદેશ કરે છે, તે પ્રમાણેના અકાયદો તમોએ બનાવ્યા હોય અને તે અકાયદો પ્રમાણેની માન્યતા ગ્રાહ કીધી હશે અને ઇસમાઇલી. કાઉન્સીલના ભલા ભલા ચેરમેનો તથા મેમ્બરો જે પ્રમાણે ઇસમાઇલી પંથ ઉપર અમલ કરે છે તે પ્રમાણે તમો પણ જરૂર અમલ કરતા હશે.

ઉપર પ્રમાણેનો તમોને ઇકરાર જરૂર કબુલ હશે અને તેથી તમારા ઇસનાઅશરી પંથમાંથી નીકળી ઇસમાઇલી પંથમાં ગયાથી, તમારા વિચારો તથા આમાલોમાં કેવો અસાધારણ ફેરફાર થયો છે એ સારી કાની સમજી શકાય છે. અને ખરેખર તમો ઉપર પ્રમાણેના ઇસમાઇલી અધ્યારો વિચારોથી અલંકારિક થયા છો. અમે તમારાજ શબ્દો “ મારા ઇસમાઇલી તરીકેના વિચારો કેવા મહકમ દરજ્જાનાં છે, તે જાણવાને પણ મારો આ જવાબ કામે લાગશે ” તેથી નક્કી થાય છે. ખરેખર તમોએ તમારા ભેગને બહુજ મહકમ બનાવ્યું છે અને તમો ખરેખર મહકમ

ઈસમાઈલી થયા છે, એમ અમેને બાબતી લાગે છે; તેમણે
 બ્યાંસુધી તમે તમારો ઇતકાદ તથા વિચારોને એક લડીમાં
 પડેલીને વીગતવાર નહિ જણાવો; ત્યાં સુધી તમારા મક્કમ
 ઇસમાઈલી પણ ઉપર અમારા ધણા ભાઈઓને તમારા લખવા
 પ્રમાણે ઇતખાર આવશે નહિ. અને તેથી તમારે પોતાના ઇસમાઈલી
 વિચારો જે ધણાજ મક્કમ છે તે સધળા ઇસ્નાઅશરીઓને કમવાર
 જણાવી દેવાને તસ્દી લેવી જોઈએ અને તેવી તસ્દી માટે અમે પણ
 તમેને ખાસ ભલામણ કરીએ છીએ કે, જેથી તમારો ઇક્રાર રજુ
 થાય અને તે પછીના શાસ્ત્રાર્થ તથા વાદવિવાદમાં તમે પેંદા
 વિનાના ઘડાની જેમ ઇધર તીધર લુડકયા ન કરો. અને જ્યારે તમે
 “ ઇસમાઈલી તરીકેના વિચારો કેવા મક્કમ દરજ્જાના છે ” તેમ
 જણાવવાને પ્રયાસ કરો છો ત્યારે તો અમારી માગણી તમેને બહુજ
 આવકારદાયક થઈ પડશે અને તમે જે પૃષ્ઠ ૧૧ ઉપર એમ લખો
 છો કે “ હું પણ અધુરાપણાથી ઇસમાઈલી ધર્મ વિરુદ્ધ વિચાર ધરા-
 વતો હતો ” તે તમારું “ અધુરાપણું ” પણ જોઈ શકાતા, તમારા
 ઉપરનો “ અધુરાપણા ” નો આરોપ પણ ઉડી જાય.

કેહતા નહિ મેં ચેહ કે બન્ન કેહતે હેં !

બહુ ચેહ તાઅજગુઅ હે, કે કયા કેહતે હેં !

શું ધુવા તથા નીમાજ એક છે !

કાઝી અર્ખામાં નશીનહ દરફેશાનહ દસ્તરા,

મોહતસીબગર મય ખુરહ માઝુર દારહ રાસ્તરા,

અર્થ—કાઝી જે અમારી સાથે એસે તો, હાથપર હાથ મસજે કાતવાળ શરાબ પીએ તો પછી મસ્ત આપડો કમ ગાજત્રીમાં છે !

મી. ઇબ્રાહીમ પૃષ્ઠ ૩૨ માં લખે છે કે—

“ નીમાજ અંદગી અને ધુવા એ માત્ર ભાષાનાજ ફરક છે. તેમાં મુળ હેતુને બાધ આવતો નથી. ”

નીમાજ અને ધુવા એકજ વસ્તુ નથી; પણ જે જુદી જુદી એક બીજાથી વિરુદ્ધ પડતી વસ્તુઓ છે, એમ ધુવા તથા નીમાજ બંને વસ્તુઓ બેજા પંથ દર્ષણ ભા. ૮ માં આપી, તેનું લંગાણથી પૃથક્કરણ કરી, સામેત કરી આપેલ છે. અને મી. ઇબ્રાહીમે જ્યારે તે ભાગનું ખંડન કરવાનું બીડું ઝડપ્યું, ત્યારે તો તેમણે બંનેની સરખામણી કરી પોતાની વાતને સિદ્ધ કરવી જોઈતી હતી, પરંતુ નવાઈની વાત છે કે, તે જે વસ્તુનું ખંડન લખવાનું જણાવે છે, તે માટે કાંઈ પણ ન લખતાં નિમાજ ઉપરજ દોડી જાય અને નીમાજેમાં પણ માત્ર બદ્દખાની તથા બેદયાઈના ઘોડાને તેજ હાંકી મુકે ! હજુ પણ જે તેમનાથી થઈ શકતું હોય તો, નીમાજ તથા ધુવા બંનેને જુદી જુદી વસ્તુઓ અને તે પણ એક બીજાથી ઉલટી, તે કાંઈ

રમ

પણ રીતે એક થઈ શકતી નથી અને જો થઈ શકતી હોત તો, અમારા મિત્ર મી. ઇસ્રાહિમ જરૂર તે કરી બતાવતે અને તેમને મુજબ વિષયને પડતો મુદ્દો, માત્ર બહુજાની તથા બેહયાઈને અગ્રપદ આપવું ન પડતે.

ધુવામાં જુદા જુદા ભાષાની ઇબ્તદા, ઇસલામ વિરુદ્ધના અકાયદો, ઇસલામ વિરુદ્ધની કીયાઓ, વખતો વખત થતા રહ્યા ફેર-ફારો. તેની કિતપતીની તવારીખ વીગેરે વીગેરે મુજબ વિષયો, જે હાથ ધરવાના હતા તે તેમણે કેમ હાથ નહિ ધર્યા, તે માટે શું સર્વ કારણ એમ અંદાજને ન કાઢી શકે કે, તે કામ તો કરીપણ નહિ બનવા બેગ હોવાથી તેમણે હાથ નહિ ધરતાં ખાલી બહુ જાની તથા બેહયાઈ ઉપર સંતોષ માનવા અને તેમ કરી પોતાની મંડળીને ખીખી કરાવવાને દુરસ્ત ધાર્યું છે.

મી. ઇસ્રાહિમ ! તમે એમતો ચોક્કસ જાણો છો કે, ધુવા તથા નીમાજ એક નથી. પરંતુ તમારે તમારા બેહયાઈને પુચકારવા હોવાથી તમે તમારા જાનકીપથી ઉલટી રીતે તેને એક જાણાવો છો. તો અમે તમને પુછીએ છીએ કે,

૧ નીમાજમાં કઈ જગોએ “ હસ અવતારો ” ના નામે આવેલાં છે ? કેમકે ધુવામાં તે તે છે.

૨ નીમાજમાં કઈ જગોએ “ વીસનાપુરી ” ના નામે આવેલાં છે ? કેમકે તે ધુવામાં તે છે.

૩ નીમાજમાં કઈ જગોએ “ શાહાહ પુદીયુ ” તથા “ પાહાહ પુદીહ ” આવેલી છે ? કેમકે તે ધુવામાં તે છે.

૪ નીમાજમાં કઈ જગોએ “ આગા સુલતાન મહમદ શાહા ” નું નામ આવે છે ? કેમકે ધુવામાં તે તે છે.

૫ નીમાજમાં કઈ જગોએ “ દેલમ દેશ માનખા વેશ ખંડ એરાક ” આવે છે ? કેમકે ધુવામાં તે તે છે.

૬ નીમાજમાં કઈ જગોએ “ નાદે અલી ” આવે છે ? કેમકે ધુવામાં તે તે છે.

૭ નીમાજમાં કઈ જગોએ “ અલી અહલાહ ” આવે છે ? કેમકે ધુવામાં તે તે છે,

જવાબ આપો અને ખુદ તમોને તેક હિદાયત આપે. અખતર યા કિલીલ અખસાર.

બાઝારમેં નિકલે હેં દિરમ લેકે પુરાને,

ઝોર સીકા રવાં શહેરમેં મુદતમેં નયા હએ

નીમાજ અરબી ભાષામાંજ

પૃષ્ઠ ૩૩ માં લખે છે કે:—

“ મીં કાખા જે કહાપણ ડોળે છે તે અરબીક ભાષાની

“ નિમાજ તેજ ખરી ખંદગી છે. જે એમ કહેવા માગતા

- “ હોય તો તે પણ ખોટું છે; કારણ કે અરબીક ભાષામાં
 “ અંહી કરવી જોઈએ એમ કુરાન કે હદીસમાં કોઈ
 “ ઉકાણું લખેલું નથી. અને તેથી મીં કાબાની જી
 “ અજાનતા ભરી છે તેમજ તેમનું આકેબત બગાડનારું
 “ છે એમ અમો ઇસ્લામના અને કુરઆને શરીફના પ્ર-
 “ માનથી કહીશું કારણકે કુરઆને શરીફ અરબીક ભા-
 “ શામાં અરબસ્તાનના લોકો મહેલાઈથી સમજી શકે માટે
 “ છે એમ કુરઆને શરીફમાં (સુરતમ મેઝદા આયત ૩)
 “ જી માં ખુલ્લું લખેલું છે કે “ કુરઆનને અરબીયત
 “ લેકેમાન યઅમલુન ” અર્થ “ તે એક અરબીક
 “ કુરઆન છે તે કોમ માટે કે જે જાણે છે ”

અમો જે એમ કહીએ છીએ કે, મુસલમાન લોકો માટે અર-
 બીક ભાષાની નિમાઝ તેજ ખરી અંહી છે, તેનો મીં ઇબ્રાહિમ
 સ્વીકારે કરતા નથી; પણ અરબીક નિમાઝ તો અરબસ્તાનના અરબી
 જાણનારા માટેજ હોવાનું કહે છે. આમ કહેવું એ તેમની ઇસિમા-
 ઇલી શીલસુરીને આભારી છે; નહિતર યુરોપ અમેરિકા, એશીઆ,
 અમેરિકા, આસ્ટ્રેલીઆ વીગેરે ખંડોમાં વસ્તા જુદી જુદી ભાષા ધરા-
 વતા ચાલીસ કરોડ ઇસિલામીઓ સધળાઓ અરબીમાંજ નિમાઝ પડે
 છે. જે મીં ઇબ્રાહિમનું કહેવું હીન્દના મુસલમાનો માની લેતો, અરબી

નીમાઝ તથા હઈ ઉરહુ ગુજરાતી સીંધી, કચ્છી, પંજાબી મરાઠી તૈલંગી
 કર્ણાટકી, બંગાલી વીગેરેમાં નીમાઝ ગુજરે! વાહ ઈસમાઈલી
 શીલસુફી તથા મી. હાહિમના ભેગને જે આવી આવી વાનો
 સુફી આવે છે! એટલું છતાં પણ તેઓ પોતાના ટોળાંની બંદગીને
 ગુજરાતી, ઉરહુ, અરબી, ફારસી, કચ્છી, સીંધી પંજાબી વીગેરે માત્ર
 ભાષામાં કેમ સ્વીકારે છે તેની કાંઈ અમેને સુઝ પડતી નથી! પરંતુ
 એટલું તો ખુલ્લી રીતે બાણી શકાય છે કે, જેમ તેમ ફરી શરીયને
 ઈસલામને નિર્માલ્ય બાહર કરવાની વેતરણુ કરે છે; પરંતુ હવે તેમની
 આવી પાખંડી શીલસુફી તદ્દન કરકરી થઈ ગઈ છે અને તેવી શીલ-
 સુફીની વાસી કઠીમાં ઉબાલ પણ આવવાનો નથી; એ તેમણે ભુલી
 જવું જોઈએ નહિ અને અમેને જ્યાં સુધી ખાત્રી છે, ત્યાં સુધી અમે
 કહીએ છીએ કે, તેઓ તે સધળું બાણું છે; પરંતુ માત્ર પોતાની
 સુધાની ત્રપ્તિ માટે આ સધળા જેન આળા કરે છે; ખુદા કરેને તેમની
 સુધા ત્રપ્ત થાય.

હર દિલશ તસલીમો બરલખ હરંકે ઈન્કારે વિસાલ

એશ ગો બદ બીશનવદ, ચું દીલ જે અંદા ઝસ્ત ખુશસ્ત

અર્થ—મેળાપ માટે અંતઃકરણમાં ખુશી છે; માત્ર હોઠા ઉપ-
 રજ નકાર છે. મેળાપના શબ્દોનો અવાજ જે કે કાનને ખરાબ લાગે
 છે; પરંતુ મેળાપ માટેના હાવ ભાવથી અંતઃકરણ ખુશી છે.

અમારી સતપંથની શોધ ખોળ

મીં ઇઆલિમ પૃષ્ટ:૧૨ માં લખે છે કે:—

- “ મી.કાખા તમેને તહન અગ્નગેખ લાગશે કે, તમેએ
- “ સતપંથના નામે જે શોધખોળ કરી છે, તે ભલે તમે
- “ પુણી માનતા હો, વધુનો અવકાશ ન માનતા હો,
- “ તોપણ આટલું જ્યાં સુધી સિદ્ધ નહિ કરો કે, ના. આ
- “ ગાખાન આલે નખીં અનં ઝોલાદે અલી તરીકે પ્રસિદ્ધ હોઇ
- “ હાજર ઇમામ છે: જ્યાં સુધી તમારા બધા સિદ્ધાંતો રોજે
- “ હશરમાં એહલેએતની મોહખત રાખનારાઓના અજાનોના
- “ લીષ્ટમાં દરજ થએલા જેઇ શરમીદગી પેદા થશે ”

મીં ઇઆલિમ ! તમારો ઉપરનો ફકરો જે કે, વાંચક વર્ગને
હસી કાદવા જેવોજ લાગશે; પરંતુ તમેએ તેને જે ઉદ્દેશથી લખ્યો
છે; તે અમારી જાણબહાર નથી. તમે તમારી પાર્ટીનાં વર્માન્ધ આગે-
વાનો તથા લેખકોમાં પગ પસારી. પોતાની સુધાને તમ કરવા માગો
છો અને અમે તમારા હિતેચ્છુ હોતાં તમારી સુધા અમારા કારણે
દુર થયેલી જોવાને ઇન્તેજાર છીએ. જે તમારો તેવોજ ઇરિદો નહિ
હતે તો વગર દલીલે અને વગર આધારે નામદાર આગા સાહેબ
બહાદુરને અમે હાજર ઇમામ નહિ માનીએ તો, અમે રોજે હશરમાં
એહલેએતની મોહખત રાખનારાઓના અજાનોના લીષ્ટમાં દરજ થએલા

જોઈ શરમીંદગી થશે; એવી ડાંગ મારતે નહિ પરંતુ અમે કે કોઈ-
પણ બુદ્ધિશાળી વગર દલીલે કે વગર આધારે માનવાનો નથી. તેવું તો
સમજી આપને શણેજ આવ્યું છે. અને તેવી રિથિતિ વચ્ચે, જો અમે
આગા સાહેબને હાજર ઇમામ ન માનીએ તો, રોજે હશરની શરમીંદગી
અમેને એકવાર નહિ પણ સાતવાર કપુલ મંગુર છે. અને તેવા દસ્તા-
વેજ ઉપર અમે સહી કરી, તેને રજીસ્ટર કરાવી આપવાને તૈયાર છીએ.

મી૦ ઇબ્રાહિમ ! ખુદ તમારી કુધા ગુમ કરે, અમે તમેને
પુછીએ છીએ કે, ઇમામની સરતો કઈ છે અને તેવી સરતો જો નામદાર
આગા સાહેબમાં હોવાની ખાત્રી નહિ કરી આપો, ત્યાં સુધી ઉપર પ્રમ-
ણેની જાપરજસ્તી કરવાનો તમેને કે તમારા ગોઠીયાએને શું હક છે ?

પર ઇમ્તેહાં ખર્ગર તો એહ ખાદીમ આપકા:
કાયલ નહિ હોજુર કીસી શેખા શાખ કા.

અમેએ જે સતપંથ વિષે શોધખાળ કરી છે અને તેમાં બુદ્ધિ
પુર્વકની તુલના તથા વાટાઘાટથી, અમે જે નિર્ણયપર આવ્યા છીએ
તેના વિશે અલખતા અમે મગરૂર છીએ, પરંતુ તેમાં કે ખીજ કોઈ-
પણ ખાખતમાં વધુનો અવકાશ નથી, એમ કહી પણ માનતા નથી અને
આ ખાખતમાં જગતના સઘળા વિદ્વાનો અમારા મત સાથે મળતા છે.

એક મોટો વિદ્વાન કહી ગયો છે કે “ ખોતાને પુસ્તકોમાં પહોં-
ચેલા સમજવું તેજ પડતીવું ચીન્હ છે ” ખુરેખર થાય છે પણ તેમજ

તેટલા માટે જ્યારે કોઈ મનુષ્ય કે, પ્રબળ કોઈ આત્મતામાં પોતાને પરિ-
પુર્ણ સમજી લે છે. ત્યારે પ્રયાસ નિર્ણય અને નવી નવી શોધોથી
વિમુખ રહે છે.

પરિપુર્ણ તો પુદ્ગલી ગત સિવાય બીજા કોઈ હેતુ નહિ સુધને
પાત્ર હોવું તે મનુષ્ય માટે નિર્ણય થઈ ચુકેલું છે માટે હવે અવકાશ
નથી માનતા, તેવા આરોપથી અમો હમેશાં પોતાને વિમુખ સમજીએ
છીએ: પરંતુ તમો જે સતપંથને જાણ્યા, સિવાય, અધું જાણી લીધું
છે, માની પોતાને પરિપુર્ણ માનવાનો ડોળ ધાલો છે, અને તેમ કરી
તમારા પગો વધુ પસારવા માંગા છે; પણ તેથી કદાચ તમારી સુધા
તપ્ત થાય અને તેમ થાય તે પ્રત્યે અમુરી સહાનુભુતી તથા દીલસોજી
છે; તે પણ થોડા વખતને માટે છે એ વાત તમારે ભુલી જવી જોઈએ
નહિ. આ વાત હમણાં તો તમારે ગળે ઉતરવાની નથી અને ઉતરે કે
ઉતરી હોય; તો પણ તમો તમારી સુધાની તૃપ્તી માટે વાણીયાની જેમ
મગલું નામ પાડવાના નથી. કહેવત છે કે હિંધતો એણે પણ જગતો
ન એણે.

ન બીનદ મુદ્દાં જુઝ ખેશ તન રા,

કે દારદ પરદએ પીન્દાર દર પીશ,

સારે—તું તારા સ્વાર્થ વિના બીજું કાંઈ જોતોજ નથી: કેમકે
તું અક્ષતનો પરદો પૂછવાડે રાખે છે. પોતાના લાભ માટે અક્ષતપર
પરદો નાંખી આપે છે.

તમે જે સતપંથને જાણવાનો હાવે. કરતાં હો, અને તેને શાસ્ત્રાર્થે દ્વારા સિદ્ધ કરવા માગતા હો, તે તે માટેની યોગ્ય સરતો નક્કી કરવાને અમે જાણાવીએ છીએ.

શાસ્ત્રાર્થના નિર્ણય માટે જે ખોળત વિદ્વાનો સર ડાહ્યાભાઈ કરીમભાઈ તથા મી. મહંમદઅલી ઝીણા બેરિસ્ટર એટલે તથા વજીર હાતર જાનીના વિદ્વાનો જેમાં એક પારસી કેમમાંથી, એક હિન્દુમાંથી અને એક વોહરા કે સુન્ની મુસલમાનોમાંથી. એમ પાંચ વિદ્વાનોની યુગલ નીમચી. તેમની સમક્ષ શાસ્ત્રાર્થ માત્ર દલીલોથી કરવા અને તે યુગલ જે ફેસલો આપે, તે કબુલ કરવો અને વર્તમાન પંચમાં પ્રગટ કરવો. જે તમે અમારી આ માગણીને સ્વીકારતા હોતો. તે માટેની તજવીજ કરો અને ખર્ચર આપો. એટલે અમે તને તનહા આવી હાજર થઈએ. બાકી વગર દલીલનું. કનતરાની કરવી હોય તે. આપની પાસે ક્યા તેવા આસામીઓની ગેટ છે. મર્યા રહે. કુવા રૂપ કરો અને ખુશી રહે.

સવ વ્યાત કે કેહને મેં પસે. પીશ ન કર,
મુઝાં સે ન કર, ખેયાલે તરીશ ન કર,
આઝાદી રાયકી સીપર હાથમેં લે,
તેગે આહામ સે જીગર રીશ ન કર,

શરીયતથી ખસેડવાનાં પાખંડો

મી૦ હાદિમ પૃષ્ઠ ૨૩ ઉપર લખે છે કે—

- “ દીલ ન દુખાવવું અકબરી હજનો સવાબ ધરાવે ત્યારે
- “ મસજીદનીજ તાજમ ઉપર ભાર મુકતાર, તમારા જેવા
- “ માટે નીચેનો શગેર શુધ ઠેકાણે લાવવા સરીખો માનું
- “ છું, જે કદાચ તમારું કાળજી ઝાડ ઉપર લટકતું ન
- “ હોય તે, તે એ છે કે—

શહેર

અખલહા તાઅલ મેં મસજીદ મીકુનંદ,
 દર જહાએ એહલેલીલ હદમી કુનંદ.
 આં મિકાહન ઇન હકીકત અયે ખરાંન
 નીસ્ત જુઝ મસજીદ દરને સરવરાંન, ”

શરીયતે ઇસલામને લગતી સધળી બાબતોની રચના એવી મજ-
 બુત મસ્જીદો લાવનારી રચાઈ છે કે, તેમાં પાખંડીઓના પાખંડો
 આવી શકતા નથી. તેથી પાખંડીઓને શરીયતે ઇસલામ પોતાનો મલિન
 હેતુ પાર પાડવામાં, ક્યાપના હાડકાંની જેમ નડે છે. અને કોઈપણ
 રીતે શરીયતનો સ્વીકાર કરતાં તેઓ પોતાનો હેતુ પાર પાડી શકતા
 નથી તેથી શરીયતથી કહર ખસાડવાનો પ્રયત્ન કરે છે. અને તે માટે
 શરીયતને વ્યાખ્યાન છીસરાંની તથા તેના મજબૂત તરીકત, હકીકત તથા

મારફતની ઉપમા આપે છે અને એ રીતે શરીરની ઇસલામને લોકના દીવમાંથી ખસેડે છે અને પોતાનો અસર જમાવી કહે છે કે, અમે સુરી છીએ અમોને જાહેર કીયાની કાંઈ જરૂર નથી. નીમાજ, રોઝ, હજ, ઝકાત વીગેરેને ટીપ્પા જણાવે છે. મુસલમાને શાડી નાખવાનું, તસ્પીને તોડી પાડવાનું અને મમ્બહાને મીસ્માર કરવાનું કહે છે. અને એવી એવી વાતો કરી, પોતાના સુરીયાના તન મન ધન બેધકક થઈ લુટ્ટે છે; પરંતુ જેઓ ખરા સુરીઓ છે, તેઓ તથા સધળા ઇસલામી, ઇસલામી ઉમાઓ, તેમની તેવી રીતમાતને ધિક્કારે છે અને ઇસલામના ચક્રથી નહિ ખસવા દેવા માટે, શરીયતના મરકઝપર રજુ રહેવાને ઉપદેશ કરે છે.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેના પાખંડી સુરીઓ, શરીયતને નિર્માલ્ય જણાવવા માટે અનેક પ્રકારના છેતરવાના માર્ગો હાથ ધરે છે અને બાળા લોકને કામુમાં લે છે. તેઓ કહે છે કે, હજ પડવા કરતાં તો સત્ત્વ મોક્ષવું એ અજબલ છે, એમ શરીયતની દરેક કીયાતિ બહલે અમુક અમુક વાતો કહી, તે કરવી બેહતર જણાવે છે અને તેમ કરવાનો હેતુ માત્ર શરીયતના એકદામો તથા ટીપ્પાઓનું માત્રપરપણું ખસેડવાનો હોય છે અને શરીયતની વાતો માત્ર જાહેરની યાને બદલામત્ત ઈલલાં મીસાલ છે એમ હસાવે છે. આપડા બાળા લોકો સું જાણે કે, નીમાજ રોઝ, હજ, ઝકાત, તથા બીજી શરીયતે ઇસલામની સમગ્ર કીયાતો મીતિ રીતિ ઉપજાવે એવું એવી છે. આવી માનવો શરીયતમાં

નથી, તેમ જ્યારે ભોળાઓને તેઓ જાણુવે, ત્યારે તે ભોળાઓ
 પોતાના ભોળપણને લઈ તેનો સ્વીકાર કરી લે, અને પછી તે પાંખડી
 સુધી પોતાના હલવામાંડા ખુબ વિકાસે; પરંતુ જે ખરા સુધીઓ છે તે
 તે શરીયતની કીલામાં સવળા નૈતિક, માનસિક, શારીરિક તથા
 આત્મિકની મારફત માને છે અને તેને અદા કરવામાં ઉત્તરોત્તર પ્રયાસ
 કરી તે મેળવે છે. તે માં હયાલિમ પણ પેના પાંખડી સુધીની
 શરીયતે ઇસલામને નિર્માલ્ય અનાવવાની પદ્ધતિ હાથ ધરી ઉપરનો
 ફરો તથા શેઅર લખે છે એમ કેમ નહીં શકાય ? વળી જંગોજંગ
 પોતાના શીરકાને હકીકતી જાણવી, શરીયત અમારે માટે નથી એમ
 દેખાવ કરે છે કે, શરીયતના દરજ્જાને અમો વટાવી ગયા છીએ અને
 હવે શરીયતની અમેને જરૂર નથી અને જ્યારે શરીયત વટાવી ગયાનું
 જાણાવ્યું ત્યારે પાખંડ મત સુધીઓ મુજબ તેમને નીમાજ રોઝા, હજ,
 ઝકાત, મસજીદ વીગેરેની જરૂર રહી નહીં તેથીજ પોતાના ટોળાનાં
 લોકોને નીમાજ, રોઝા, હજ, ઝકાત વીગેરેનો ઉપદેશ કરતા નથી અને
 જ્યારે જ્યારે તેમના ટોળાના લોકો શરીયતે ઇસલામથી કિલદું કિલદું
 બોલ્યા તથા બોલે છે, ત્યારે તેઓ ખુશી થાય છે, પરંતુ માત્ર બીજા
 સુસહમાનો સાથે વાતચિત્ત કરવામાંજ પોતાના ઇસલામી હિવાનાં
 ફકરાર કરે છે. આવી તેમની હીલચાલે અવગણ્યા તેમનાં ટોળાના ભોળા
 વગેરે શરીયત વિરૂદ્ધ બોલવાને દીલેર કરી આપ્યા છે; પરંતુ સમજી
 વર્ગ તે તેમની જગ્યામાં આવી શક્યો નથી અને આવી પધ્ધ શક્યો નથી.

ખોળનો અસલ ધર્મ ઇસનાઅશરી.

શ્રી ૦ ઇબ્રાહિમ પૃષ્ઠ ૬ ઉપર લખે છે કે:—

- “ ઇસનાઅશરી મઝહબ ધારણ કરનારાઓ ખોટી યુક્તિ
- “ તરીકે, બાપદાદાના પાળતા આવેલા ધર્મ તરીકે પ્રગટ
- “ કરવાની પદ્ધતિ ધારણ કરે છે તે તવારીખોને અને
- “ જાહેર રેકાર્ડોને ખોટા કરાવવાની વૃથા કોશીશ કરવા.
- “ જેવું છે; પરંતુ તેને બદલે ચાલુ ન્યાયી ખ્રીસ્તી સરકાર-
- “ ના અમલમાં ધાર્મિક છુટનો લાભ ‘ પસંદ આવેલ.
- “ ધર્મ, તરીકે ઓળખાવે તો કોઈ જાતની મુશકેલી નથી.
- “ આવી ખોટી પદ્ધતિથી ધણા કોરટે ચડેલા કેસમાં
- “ ઈનસાફ આપનારાઓને ગુંચવણમાં નાંખવાનું પાપ.
- “ તેઓ કરે છે એટલુંજ નહિ; પરંતુ પોતે જે મઝહબ
- “ અખ્તીયાર કરે છે તેના એતેકાદનાં પાયામાં અણુધારે
- “ ખોટાં નાખી દેવાય છે; એ સમજતા નથી અને તે
- “ જે મઝહબ પોતે સાચો માને છે; તેના પાયો ખોટાઈ
- “ ઉપર માંડવાની શરૂઆત કરે છે તે સમજતા નથી.

ખોળનો અસલ ધર્મ ક્યો એ બાબતની ચોખવટ અમોએ

- “ ખોળ પંથ દર્ખીલુના કુલ આઠ ભાગો ” બહાર પાડી કરી
- આથી છે તેમાં ઇસલામના અઠાયદો, ખીરોના તાનો જેને ઇસ-
- માઇલી ધર્મશાસ્ત્ર નામ અપાયું છે, આગાખાનના રચેલાં પુસ્તકો,
- કોર્ટોના ફેસલાઓ, જુદા જુદા તવારીખ નવીશો તથા લેખકોના

આધારે વીગેરે વીગેરેથી ખોળખોનો અસલ ધર્મ ઇસમાઈલી નથી પણ ઇસનાશરીજ છે એમ અમોએ પાંદે પાંચે સામેત કરી આપ્યું છે અને ખુદ તે પુસ્તકના વાંચનથી ખુદ તમારી પારદીનાજ સેંકડો સોંકો અમારી શોધને આધિન થયા છે તેના નિર્ણાયક વાક્યો જે તમારી ઈચ્છા હોય તે અમો રજુ કરવાને તૈયાર છીએ. વગર દલીલો તથા વગર આધારે નાચકુદ કરવાથી ખોળ ડોમ હવે માનવાની નથી. તમો એમ સમજો છો કે, ખોળ ડોમ તદન ભોળી છે; પરંતુ હવે તેવી માન્યતા માત્ર તમારા કલ્પમાગો સિવાયના વર્ગમાં રહી નથી એમ અમો પાંદે પાંચે જાણીએ છીએ. મારે તમો જ્યાં સુધી ખોળનો અસલ ધર્મ ઇસનાશરી હોવાની ખોળમંથ દર્શાવના આંકે ભાગેમાં આપેલી દલીલો આધારેથી રદ નહિ કરો ત્યાં સુધી તમોને ખોળનો અસલ ધર્મ ખીજે છે તેમ કહેવાનો હક પ્રાપ્ત થતો નથી અને અમો આત્રી પુર્વક કહીએ તથા માનીએ છીએ કે, તમો કે તમારી મંડ-ગીથી કરી પણ તેના દલીલ પુરકના જવાબો આપી શકાશે નહિ; પણ હા, તમારી જેમ તમે તથા તમારી મંડળીના માણસો ધર્માન્વતા, ધીણાન્વ, મોટા કામની ધમકીઓ, ગાળગણોચ વીગેરેથી નવાજશે અને તેવી નવાજેશ અમો માથાપર ચડાવવાને તૈયાર છીએ; પરંતુ તેથી કંઈ તમારો હેતુ પાર પડશે નહિ.

અમો જે એમ જણાવીએ છીએ કે, ખોળઓ મુસલમાન છે તેમને ઇસનાશરી ધર્મમાં વટલાવવામાં આવ્યા હતા તે કંઈ વગર

આધારે કહેતા નથી અને તે માટેના જે સેંકડો નહિ પણ હજારો, ધાર્મિક પુસ્તકોના, ઇતિહાસોના, કોર્ટના રેકોર્ડોના તથા તે વિપર્યાયતી તુલના તથા વાટાઘાટના આધારે જે અમારી પાસે મોજુદ છે અને જેમાંના ઘણા અમોએ ખોળ પંથ દર્પણમાં જણાવ્યા છે; છતાં પણ તમો નાહું પકડી રાખો તો તેમાં અમારો કાંઈ દોષ નથી. ભલે તમો નહિ સમજો તો નહિ સમજો, પણ જેઓ જેનારી આંખો, સાંભળનારા કાનો તથા વિચારનારાં અંતઃકરણો ધરાવતા હશે, તે જરૂર અમારી સત્યતાનો સ્વીકાર કરશે અને કરે છે. -

ધીણોને નહિ ચાલે.

સદા નાવ કાગઝડી ચક્તી નહિ હયે,
હુખી મકરકી યાત રહેતી નહિ હયે,

મીં કાખાહિમ પૃષ્ઠ ૮ માં લખે છે કે:--

- “ મીં કાખાને આ ખોળ પંથ દર્પણના આડમા ભાગનો.
- “ જવાખજ માત્ર મારે શામે આવ્યો છે, જેના ખીજ.
- “ જવાખો કેટલા લખનારાઓ તરફથી બહાર આવનાર.
- “ છે અથવા મીં કાખાએ પોતાની અજ્ઞાનતાથી ઈસિમા-
- “ ઇતીઓના અંતઃકરણમાં કેટલી બધી લાગણી ઉશકેરી
- “ છે કે જે દરેકના એકથી વધારે જવાખો બહાર આ-
- “ વવા વગર શાંત પડનાર નથી. ”

અમોએ ખોળ પંથ દર્પણ ભા. ૧ લો તારીખ ૧ માહે નવે-

અર સને ૧૯૧૩ના રોજ અહાર પાડ્યો છે અને તે તારીખથી તેના જવાબ મારેતું અમારું ચેક્કેન્જ છે; પરંતુ તેને આજે ૭ વર્ષ જેટલી મુદત થઈ છતાં પણ તમોએ કે, તમારી મંડળીના કોષ્ટએ પણ જવાબ કે સુ કે ચાં કરેલ નથી. હા, ધર્માન્ધતા, ધીણોળ, મોટા કામની ધમ-કીઓ, ગાગલોચ તથા અમો પ્રત્યે અજ્ઞાન વર્ગને કિશકેરવા તમોએ જરૂર જરૂર પ્રયાસ કર્યા છે અને તેમાં તમો જરૂર ફતેહમંદ નીવડ્યા છે. આવી ફતેહમંદી આપને મુખારક; પણ અમો તો તેવી વસ્તુની માગણી કરતા નથી. માગણી તો તે દલીલો, જે અમોએ યોગ્ય પંથ દર્શાવ્યામાં જણાવી છે તેના જવાબની કરીએ છીએ. અમો માગીએ છીએ દલીલ તથા આધારો; અને આગો છે કિપર જણાવેલી વસ્તુઓ, મારે તેવી બાબત ચાલી શકે નહિ.

હવે પણ અમો તમોને તથા તમારા ગોઠીયાઓને ચેક્કેન્જ કરીએ છીએ કે, અમો જે દલીલો પુર્વકનો જવાબ માગીએ છીએ તે આપવામાં આવે. ધીણોળે તો અમોએ કદી તમારી કે કોષ્ટની પાસે માગ્યોજ નથી; છતાં પણ તમો તે આપવાનેજ કેમ તત્પર રહ્યા છે અને તેનાજ પ્રસાદની કેમ આગાહી કરતા રહ્યા છે? અમો તો તમારા વાયદાની રાહ જોઈએ છીએ કે “ જે દરેકના એકથી વધારે જવાબો અહાર આવવા વગર શાંત પડનાર નથી ” તો તે વાયદો ક્યારે પુરો કરશે? અને તે વાયદો દલીલો પુર્વકના લખાણથી આપશે કે માત્ર ધીણોળથી?

નીરજીવ ડંકાસની પોકળતા.

કીસ લીયે આયે થે હમ ક્યા કર ચલે

તોહમતેં ચંદ આપને ઝીન્મે ધર ચલે

મીં ઇઆહિમ પૃષ્ઠ ૨૦ માં લખે છે કે:—

- “ આજથી પંદર વરસ ઉપર હું મુંબઈમાં મુલશન નામ ॥
- “ એક માસિકમાં અધિપતી તરીકે દુક વખત માટે બહાર
- “ આવ્યો હતો, ત્યારે મીં કાળા સાદા લેખ પ્રગટ આ-
- “ લુવા જે લેખીત આંગ્રેઝી કરતો, તે હજુ પણ મારી
- “ જુની અને ખોરવાઈ ગયેલી વખારમાંથી પણ મગી આવશે
- “ અને તે વગતે તેના અમરા લખાણને કિતેજન ખાતર
- “ સુધારી પ્રગટ કરવાની મારી લાગણી બતાવી હતી ”

મુલશન માસિક માત્ર એક વર્ષ ચાલુ રહ્યું હતું; તેમાં

એકાદ અંકમાં તમારું જોડીયા તરીકે નામ આવ્યું હતું અને તે મુદત દરમિયાન અમોએ કોઈપણ લખાણ તેમાં દાખલ કરવાને અમારા રેકર્ડે જોતાં; ખાત્રી પુર્વક અમોએ મોકલાવ્યું નથી; છતાંપણ તમારી ખોરવાઈ ગયેલી વખારમાં તે કેવી રીતે આવી ગયું, તેની કંઈ અમોને સમજ પડતી નથી અને કદાચ મોકલાવ્યું છે તેમ વગર

હલીલે પોતાની આદત પ્રમાણે માનતાજ રહેા તેા, તેથી અમે આજથી ૧૭ વર્ષ પહેલાં પણ સાહિત્ય પ્રત્યે ઉંડી લાગણી તથા ચાહના ધરાવતા હતા, તે સિદ્ધ થાય છે. વળી જે કોઈ માસિક કે પત્ર પ્રગટ કરે છે; તેમાં લેખકો પોતાના લેખો છપાવે છે. તેમાં કાંઈ આજેઝી અને નબજાઈની વાત હોતી નથી. લેખક કે, પત્રકારની યોગ્યતાના મુકાબલાને તેમાં પ્રશ્ન હોઈ શકતો નથી.

તમારા લખાણથી ઉલટું અમારા અડવાડીક પત્ર “જોગ્ગ પ્રકાશ” માં તમેજો પ્રગટ કરવાને સંખ્યાબંધ લખાણો મોકલેલાં, જેમાંના કેટલાંકો દાખલ થયાં અને કેટલાંકો હજુ પણ અમારા લેટર સ્ટોકમાં મોજુદ છે. અને ઘણાંજો કચરાની ટોપલીને હવાલે થયાં છે. પરંતુ અમે તમારી જેમ તમારી આજેઝી તથા કાકલુદીને વચમાં લાવી, તુમાખીને જગો આપી શકતા નથી. વળી ગુલશન માસિક વખતે તમે સાહિત્ય સંગ્રહે કેટલી યોગ્યતા ધરાવતા હતા, તે મુર્ખની જેમ પ્રકાશીત છે. ખુદ તમારી કવીતાંજો કાવ્ય કળાના દોષોથી કેટલી બંધી ભરપુંર હતી; તે બંને તમારે જેવા જાણવાની હચ્છા હોય તેા; અમે તે માટે સાક્ષર વર્ગના અભિપ્રાયો મેળવીને રજુ કરવાને તૈયાર છીએ. માટે કૃપા રાહે તેથી નિર્માલ્ય તથા નિસ્તેજ વાતને તથ આપો અંગે ખાસ જે કામ કરવાનું છે તે કરો. અને જે કામ તજવા યોગ્ય છે તેને તથ આપો.

કરો ગેરકાંઈ ગર મઝમઝતતો પેહલો,
હા આધના અપની સુરતતો દેખો.
કરો અમ ન તુમ એમ જોઈકીસી કી.
ઝરા અપની ના ગુશ્તા હાલતતો દેખો.

મીં ઈશ્વાહિમ ! હજુપણ, આપની વિદ્વતા માટે ધમંડ કે કાંકા
હોય તો; કાઠી નાંખજો. આપની યધી વિદ્વતા હવે કર કરી થઈ મઈ છે
અને થઈ જવા માંડી છે. ખુદ મુંખઈમંજ. દુર નહિ; પરુ ખુદ ખોગ
કામના કોઈ વિદ્વાન ગૃહસ્થના હાથમાં, તમારી આ ખંડની ખુદ મુંકા,
અને તે માટે લેખકની યોગ્યતાનો અભિપ્રાય મેળવો; તો અપોને ખાત્રી
છે કે, તમો તમારી ગરહન ઉંચી કરી શકશો. નહિ બાકી ધર્માન્ધતા
ભરી ઇમારત લખવી, આગળ ગાળો મલોચ દેવી તથા ઝતુન વધારવું.
તે તો ખુદાએ જોને જીમ આપી છે તે સધળા કરી શકે છે; પરંતુ
સમજી વર્ગ તેવી અધકિત રીતસાતને ના પાતંદ કરે છે અને ખુદ
તેના લખાણો કરનારનેજ તે વધુ તુકસાન કરે છે અને જોને માટે તે
લખવામાં આવે છે તેમાં જો તે એમો ન હોય તો; તેથી તેની
કાર્તિમાં એર પણ ઉમેરો થાય છે.

ગર ન ખીનદ શબ્દ ખરેજે અશ્મ.
અશ્મએ આકલખ રાયે ગુનાહ.

સાર—જો આમા ચીડીક દીવસના ભાગનાં સૂર્યને ન જોઈ
શકે, તો તેમાં સૂર્યનો શો વાંક ?

અસલ તથા હાલનો સતપંથ

મીં ઇશ્વારિમ પૃષ્ઠ ૬ ઉપર લખે છે કે:—

“ ધાર્મિક લાગણીમાં સતપંથ પ્રત્યેની તિવ્રતા તેના અરાપણાના
“ લીધે ઉંચે દરજ્જે ધરાવે છે. ”

જ્ઞાતા મિત્ર ! સતપંથ તેના અરાપણાને લીધે ઉંચે દરજ્જે ધરાવે, તે વાત હમણાં એક બાબુએ રાખીએ; પરંતુ તમોએ પોતાના જે પંથને સતપંથ નામ આપ્યું છે તે તો સતપંથથી ઉલટો પંથ છે. સ્થાપિત સતપંથના અકાયદો માન્યતા તથા ક્રીયાઓ વિરૂદ્ધનો તમારો વેશ ધારી સતપંથ છે. જેને સતપંથ કહેવો એ સતપંથના અરાપણાને તેના ઉંચે દરજ્જેથી ગડબડાવી ઉંડા ગારમાં ધકેલી નાખ્યાં સમાન છે. અને તમોએ જે સતપંથથી ઉલટો માત્ર સતપંથ નામ ધરાવતાં સતપંથ ઉભો કીધો છે કે સતપંથ પોતાની ધર્માન્ધતાની તિવ્રતાના કારણે હલકો દરજ્જે ધરાવે છે; કેમકે તે સતપંથમાંથી તમોએ સતપંથના અરા તરો કાઢી નાંખી માત્ર બહામ કિરના છીવટનેજ અમ્મ પદ આપ્યું છે. શું તમો જે સતપંથની તારીફ કરો છો, તે શું સ્થાપિત સતપંથ પ્રમાણેના અકાયદો ધરાવે છે ? સ્થાપિત સતપંથમાં કુરાને મજ્જને, હદીસ શરીફને, નીમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાતને, અને ખુદાની વાહદાનિયતને માનવાનું સ્પષ્ટ જણાવેલું છે; છતાં પણ તમોએ તે વસ્તુ પ્રત્યે ઉપલક્ષ ડોળ ધાલવા સિવાય બાકીનું તજ આપ્યું છે અને

તબવવા માંડ્યું છે અને તેને બદલે દશ અવતારો અહીં અલ્લા, આમા-
પાન અલ્લા વગેરે વગેરે દાખલ કરીધું છે. શું એ તમારો બચાવ છે ?
અને જો બચાવ હોય તો તે પ્રમાણે તમારામાંના કોઈ એકે પણ તે
વસ્તુઓની હિમાયત નથી કરીધી ? અને તે વસ્તુઓ પ્રત્યે જેમણે
જેમણે વિરક્તતા કરીધી, તેમને તે માટે કોઈએ શું કંઈ સમજાવતી
આપી છે ? બસ તમારી હદ બહારની ચુપકીદિ અને આંખમીચામણીએ,
તમારા બનાવટી સતપંથને જેવો ને તેવો સાબીત કરી આપ્યો છે.
અને ત્યારથી તેવા બનાવટી સતપંથના, ખીઆં રોપવા માંડ્યા ત્યારથી
સતપંથની ઈમારત બોખરી થવા માંડી અને હવે તો તદ્દન છૂર્ણ
થઈ ગઈ છે. ખુદ સમયની મુનીસિપાલિટીનો ચેરમેન, તે નીચે વાટ-
માણીઓ, ભાડુનો કે ધરધણી દમાઈ ન બચ, તે માટે તેને જમીન-
દોસ્ત કરવાની ફરજ પાડશે અને જો તમે ફરીથી તેનો છૂર્ણકાર
નહિ કરો તો, તે મકાનનું નામો નિશાન પણ બાકી નહિ રહે.

જ્યારથી સતપંથને સતપંથ નહિ રહેવા દેતા બનાવટી સતપંથ
બનાવવાની તદ્દમીરો થવા માંડી, ત્યારથી સતપંથ તે ખરો સતપંથ રહ્યો
નહિ, તેથી તેમાં ખરાબશુનો દરજ્જો તથા તિટ્તા દાખલ થઈ શક્યાં
નહિ અને તેવા કારણને લઈ તે બિન જરૂરની વસ્તુ સૌ કોઈને લાગી;
તેથી ટોપોટપ તેમાંથી તેના મેમ્બરો છૂટવા લાગી ગયા. પ્રથમ લાખો
માણસો પંજાબ તથા કાશ્મીર તરફના નીકળી ગયા ત્યાર પછી મુંબઈમાં
આરબાયા પક્ષના ૬૦૦ કુટુંબો છુટા પડ્યા પછી કચ્છ અખડાસા તથા

મસકતમાં છુટા પડ્યા હમણાં પંજાબમાં ૬૦૦ ગુપ્તીઓ પોતાના
 અસલ હિંદુ ધર્મમાં જઈ મળ્યા અને હજુ પણ જે મેમ્બરો
 દાખલ છે, તે તેવા સતપંથને ખરાપણાના દરજ્જા પર જોતા નથી; અહીં
 એંકડે ૮૦ ટકા જેટલા મેમ્બરોમાંના એક અમો પણ છીએ; જે કે અમારા
 ભાઈઓની સંખ્યા લાખોની છે; પરંતુ તેઓના સતપંથમાં તમારા જેવા
 કોઈ કોઈ ઉત્પન્ન થઈ ગયા છે; તેથી ત્યાં પણ ખરા સતપંથને ખ-
 રાપણાના દરજ્જાથી ખસંડવા પ્રયત્ન ચાલ્યો છે અને જેના પરિણામો
 સતપંથને એવો તો સખ્ત શટકો મારનારાં નીવડશે કે, જે શટકાનું
 કામ રોજે હશર સુધી પણ રહશે નહિ. જે ખુદાલાલા કૃપાવંત
 થઈ, તેવા ગંદુમ તુમા જવ ફરોશ યાને ઘડે દેખાડી જવ વેચનારા-
 ઓને નેક હિદાયત કરે; તો ખરો સતપંથ જળવાઈ રહી, તે પોતાની
 તિવ્રતા તથા ખરાપણાના દરજ્જાને ટકાવી શકે.

નહિ તુમ્કો લાઝીમ ખુરાઈકી ખાતેં,
 ભલું કો હે ક્રેખા ભલાઈકી ખાતેં,
 ગઝમ હે ! કે દીલમે તો રખેખા કુદરત
 કરો મુંખે હમસે સશાઈ કી ખાતેં,

હકીકતી ઇસ્લામી આયનો.

(ખડ બીજો.)

વરતેજની ગુની રૂપ રેખા.

મીં ઇ. જી. વરતેજ પોતાની સાસરે ન જાય અને ડાહીને શીખામણુ દે, તેમ હવે બગ ભગત થઇ મેદાનમાં આવ્યા, અને પોતાની સ્વાર્થ બાજીની સરાલુ ધુમાવવા લાગ્યા, તેથી સામાન્ય રીતે તેમના પ્રત્યે સર્વની નિરુદ્ધાર તથા ધિક્કારની લાગણી રૂપન્ન થાય; તેમાં કાંઈ નવાઈ નથી એમ અમારું માનવું થાય છે.

મીં ઇ. જી. વરતેજ પોતાનો સ્વાર્થ કટી કાઢવાને ગયા તો ખરા, (અમે! દુઆ ગુન્તરીએ કીએ કે, મીં વરતેજને બહુજ જલદીથી દલ્લો મળી જાય) પરંતુ તેમ કરતાં તેમની ધણીજ દયા-જનક સ્થિતી થવા પામી. તેમના પરિચયમાં અવનારાઓ તો તેમની બંધી હીસ્ત્રીથી જાણીતાજ હતા. પરંતુ પરિચયમાં નહિ આવવા પામેલા માત્ર તેમની સ્વેલી એ ચાર કવિતોઓથીજ તેમના માટે અભિપ્રાય બંધી એડેલાઓ પગુ હવે આ દમદોલ માંહે પોલથી જાણીતા તથા ખબરદાર થઇ ગયો.

મીં વસ્તેજી ખાપડા પોતાનો સ્વાર્થ કુટી કાઢવાને જ્યારે મીંજ અખતરાઓમાં નિષ્ફળ ગયા અને જંને ખાજુએથી હડધુત થયા ત્યારે છેવટે જેમ ભુખ્યો અખાજ ખાય છે, તેમ ઇસલામ મઝહબની ખોદણી તથા વિરુદ્ધતા કરવાનું મહાન ગુનાહતું કામ હાથ ધર્યું. પોતાનો હેતુ કુટી કાઢવા માટે સરાણુ ધુમાવનારા પણ જોઈએ; તેથી જેસે કો તેસા અથવા આવરે ભાર્ષ હરખા આપણે જંને સરખા ની જેમ ખાનાઈ અંધ શ્રધાણુ લોકોને તાકમાં લીધા અને ધુમંતર તથા જોડ ઝપટ કરી તેનાપર પોતાનો જાદુ જમાવવા લાગ્યા.

ખાનાઈ અંધ શ્રધાણુ લોકોને ડિશકેરવા સિવાય તો, મીં વસ્તેજી શાસ્ત્રી શકવાનો માર્ગ જોતા નથી; તેથી તેઓએ પોતાનું બધું ધક ધ્યાન અથવા તો ધુમંતર ધર્માન્ધ વર્ગને ડિશકેરવામાંજ રોકી પાડ્યું છે. હવે કોઈ પણ રીતે ધર્માન્ધ વર્ગને ડિશકેરવા સિવાય તો તેમનું ગાહું ચાલે તેમ નથી; તેથી ધર્માન્ધ વર્ગને અનુકૂલ આવે તેવી ધર્માન્ધતા યાને ઇસલામ વિરુદ્ધની માન્યતાની તરફદારી કરવી અને ઇસલામના પવિત્ર અકાયદો પ્રત્યે ઉપસ્રક સ્વીકારનો ડોળ ધાલી અંદરખાનેથી વિરુદ્ધ માનવું તથા મનાવવું.

ઉપર પ્રમાણે પોતાનો અખતરો અજમાવવા માટે મીં વસ્તેજી મેદાન શોધવા લાગ્યા અને તેવું મેદાન શોધવામાં તેમની દ્રષ્ટિ અમારા પર પડી અને અમે જે ખોજ કામમાં જમાના થયા હુસી મએલાં ખેલીલી તથા ધર્માન્ધતાને ખસેડવાને શનાપણે પ્રયાસ કરતા હતા અને

એનો રૂડો અસર અજ્ઞાન તથા ધર્મનું અંતઃકરણને રાની તથા સત્ય-
શોધક બનાવતો ચાલ્યો હતો, તેની છેડખાની કરવાને તૈયાર થઈ ગયા-

હવે અમે તો દીની ઇસલામ પ્રમાણેનોજ ઉપદેશ કરતા હતા
અને ગેદીનીને ખસડતા હતા; તેથી તેઓએ પોતાનો મહીન હેતુ
પાર પાડવા અને અમારી છેડખાની કરવામાં પોતાના દીનો ઇમાનને
એક બાજુએ રાખી દઈ, જે લુગામ થઈ, મરજી મુજબ ભરડવા
લાગ્યા અને એ બાબતના સ્વાર્થના અંધાપા આડે તેમને કાંઈ પણ
સુઝ રહી નહિ કે, તેમ કરતાં પોતાનું દીનો ઇમાન બરબાદ થાય
છે ખરેખર સ્વાર્થ બાજુનો કેક એવો તો કારી છે કે, તેને કશાનું
બાન રહેતું નથી. ધર્મ નીતિ કે સારી રીતભાત વિરુદ્ધ જવાય તો
એ શું! અને લોકો ગમે તેવો પોતા માટે મત બાંધે તો એ શું!
મતબબ કે અમારા સ્વાર્થના નીશામાં વેધુર બનેલા મિત્ર હરિના
માંડવાથી બહાર નીકળી છાતરક છાતરક દોડવા લાગી ગયા.

મીં વરતેજની રૂપ રેખાનો કાંઈક ચીતાર અમે “ દાવતે
ઈમાન ” નામની ચોપડીમાં આપી ગયા છીએ, ઉપરાંત તેઓ હમણા
સુધી નામદાર આગાખાન તથા તેમના પંથની વિરુદ્ધતા કરવામાં
હરેક રીતે મુજબ પાડ બજવી ગયા છે. કે જે બાબતથી સઘળી ખોળ
કેમ જાણીતી છે. ખાનાઈ મતના આચાર્યો, અકાયદો તથા મુજબ
આવેશનોની તેઓ કેવી લેવડી દાનાદાન કરતા રહ્યા છે, તેથી કહાય

અમારા ખાનાઈ લેખકો તથા અંધુઓ જ્ઞાપીતા નહિ હશે; કેમકે જ્ઞાપીતા હોતે તે, તેઓ તેમની જગ્યામાં સપડાવાનું પસંદ કરતે નહિ.

અમારા ખાનાઈ અંધુઓ પ્રત્યે અમારી પુરતી હમદર્દિ છે, અને અમે તેઓમાં ધુસી ગએલી અજ્ઞાનતા ધર્માન્ધતાથી તેમને મોકળા જોવાને સૈયા પહેલા તૈયાર છીએ અને તે તૈયારીનો સરંજામ એકંદા કરવામાં અમેએ અમારા તન, મન ધનનો યથાશક્તિ બલકે તે કરતાં પણ આગળ વધીને ભાગ આપ્યો છે અને અમારું એજ ધક ધ્યાન છે કે, તેઓ ઉપરના અજ્ઞાનતા, ધર્માન્ધતા તથા ઇસલામ પ્રત્યેના અભાવના આવી ઘેરાએલાં વાદળો છીનવિન્ન થઈ જાય; તેથી અત્રે પણ મી. વરતેજીની રૂપરેખાનો ચીતાર રજુ કરતાં તેઓએ નામદાર આગાખાન સાહેબ તથા તેમના મત પ્રત્યે જે કવીતા દ્વારા સત્ય પ્રહારો કરેલા, તેવી જે કવિતાઓ નમુના દાખલ આપીએ છીએ; શાયદ કે અમારા ખાનાઈ ધર્માન્ધ લેખકોની આંખો ખુલે અને તેઓ ભવિષ્યની આ લોક તથા પરલોકની ગુમરાંહીથી બચી જાય.

નીચેનું હરીગીત કાવ્ય મી. વરતેજીએ પોતે બનાવી જામનગર ખાતેની "મંમજીદે જાફરીયા" પુસ્તકી મુકવાના મેલાવડામાં કે જેમાં ખોજ, વૈહરા, મેમણ તથા બીજા મુસલમાનો તેમજ હિન્દુઓ હાજર હતા; તેમાં પોતેજ જાતે ગાયું હતું તે નીચે પ્રમાણેનું "ખોજ પ્રકાશ" ના ઈ. સ. ૧૯૦૯ ના અંકમાંથી સદાબરૂં ફતારી લખએ છીએ.

હરીગીત.

હે! પ્રીય દીના નધુઓ! છે શુક તે અલ્લાહનો
કે અસર પોળા દોમમાં, કેવો વધ્યો હકરાહોના
જ્યાં ત્યાં અહા! જાકી રથું નિર્મળ નિશાને હેદરી
સલ્લે અલા! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાદરી ૧

બુલા હતા હા! આજ સુધી ગદલતી અંધારમાં
ડુખ્યા હતા હા! આજ સુધી મુશરકીના ગારમાં
સાવધ થયા સહુ મજલીસે હુસનેનીના ફેરે શ્રી
સલ્લે અલા! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાદરી ૨

કલસો મુખે ભરતા હતા, પાયુ મુશરકી કરતા હતા
ગિત ફેરને અજાનતાથી જાન વિચરતા હતા
એ ભરમ સાંગ્યો ને દગ્યા ફેરા થતાં ઇશનાશરી
સલ્લે અલા! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાદરી ૩

કાશી તિરથ બોધ્યા હતા, ઈસલામ મુલક સુમગ્નવવા
પાયુ કમનસીય બોધ્યાએ, આજ દીધા નહિ કાવવા
મહેનત ધણી તે "સદ્દીન" સાહેબની આજે ખરી
સલ્લે અલા! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાદરી ૪

દસખંદી, સરખંદી અહ કંઈ જુદા ચલમાં, કાશી
બોળા મુનીવર ભાઈ કંઈ ધર આજીને તિરથ • ક્યાં

પકકા થતાં ઈશનાશરી આંધી બધી ગદાં જિતરી
સહ્યે અલા ! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાધરી ૫

અલાહમ્ને લિલાહ ! “ વહહહુલા શરીક ” જાણ્યો સહીબુદા
બરહક ઇમામે! આરને માન્યા જે આદમ્મે હુદા
એની મહોબત કીસ્તી માંહે તુહ સમ જાવું તરી
સહ્યે અલા ! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાધરી ૬

લાલાક, તતહીર ઇન્નમાં ને હલઅતાને ત્રાશતા
એની મુબારક શાનમાં કુરઆન શાહિદ છે સદા
બશુ જન્મતે એ પાક એહત્તેમેતનો તામન ધરી
સહ્યે આલા ! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાધરી ૭

એની મુબારક પેશી પ્રસરી છે ખોળ કામમાં
માતિલ મત કામો પડી હક કાહજે પુર બેમમાં
બુબ વરસમાં દેખાય છે દીન દારોની કીલાવરી !
સહ્યે અલા ! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાધરી ૮

કહ્યે ખુદાથી શેક હાજ બાકરે મસહહ રચી,
“અલાહો અકબર” ની “અઝ” ની ધુમ બ્યાં આજે મચી,
ઇમામનાડા ! સાથ ખાસી નાતની સગવડ કરી;
સહ્યે અલા ! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાધરી ૯

પુર

અં નેક નીચત શેહની આં ભેટ મંગુર કર,
ખરકતથી દિલ પુર તુર કરને હરકતો સહુ દુર કર;
ઓલાદ ! ઇઝત ? જ્યાદ દહ આખાદીમાં કર પરવરી
સલ્તેઅલા ! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાહરી ૧૦

પ્રિય ધર્મ રક્ષક ભુપતિ શ્રી જામ રાજુજીત સિંહજી
જેનાં મયાણ અમલમાં નીરખય રહી મસજીદ સજીત
જ્યાં આપ એવા જામ શ્રી ને દીર્ઘાઆયુ સુખ ભરી
સલ્તેઅલા ! આ નગરમાં સ્થાપ્યું મકાને જાહરી ૧૧

સન તેરસા સત્યાવી રખીયુલ સાની તારીખ મે વીશે;
મનહર “ મકાને જાહરીયા ” ની કીયા કરવા મીશે;
મેમીન ખીરાદર કચ્છ કહીયાવાડથી આબ્યા અહુ,
“ ઇબરામ ” કહે આવાજથી મલવાત ખોજીને સહુ ૧૨

કહીયાવાડમાં આવેલા ગઢડા ગામે મરહુમ શેક રહેમતુલ્લાખાદ
ડાહ્યાખાદએ બંધાવેલી આલીશાન મસજીદને ખુલી મુકવાના મેલાવડામાં
મીં વરતેજીએ એક હજાર માણુસના ગંજવર મેલાવડા વચ્ચે પોતાની
ખાસ તે પ્રસંગ માટે રચેલી કવિતા પોતેજ ગાઇ બતાવી હતી. આ
કવિતા ખુદ મીં વરતેજીએ પોતે બંધાવેલા “ ઇસલામનો અબ્યુદય ”
નામના પુસ્તકમાંથી વાંચક વર્ગની યાદ તાજી કરવાને સદાજૂરી ઉતારી
લખ્યો છીએ.

દયાવંત દાનાવ જે, કરુણાળુ કિરતાર;

નિરમળ તેનાં નામથી, શરૂ કરું આવાર—(૧)

હરીગીત.

હે ! પ્રિય મોઅમીન ભાઈઓ, કુદરત વ્યુઓ કીરતારની;
 રહેમાનની હક રાહપર, કેવી નજર છે પ્રારનો
 ઈસ્લામનો વ્યુડો અજમ, ઝગદે છે, હામેહામમાં;
 મસજીદ ખની સલ્લેઅલા ! ખોળની ગઢડા ગામમાં ૧
 ઈસ્લામનો સુરજ ક્યો અવ્વલ જે અરખસ્તાનમાં,
 ઈરાન તુર્કસ્તાન થઇ, યો જાહુર હિંદુસ્તાનમાં;
 મુંખઈ થઇને કચ્છ—કાઠીયાવાડના મુખ્ય ધામમાં
 મસજીદ ખની સલ્લેઅલા ! ખોળની ગઢડા ગામમાં. ૨
 જે પાક ' દીન ' ની પેરવી, શિખવી રૂડા કરમાનથી;
 હજરત " મોહમ્મદ સાહેબે, નિરમળ મને કુરઆનથી;
 જેની ખરકતથી આહા ! કુવ્વત મળે ઈસ્લામમાં;
 મસજીદ ખની સલ્લેઅલા ! ખોળની ગઢડા ગામમાં. ૩
 ઈસ્લામનો વાગેછ ટંકે, આજ જ્યાં ત્યાં જેમમાં;
 પગરૂર કૃપાથી તે અસર યો, સંક ખોળ કોમમાં;
 "અલાહ-વાહિદ" ઓળખ્યો, આ અટપટા હિંગામમાં
 મસજીદ ખની સલ્લેઅલા ! ખોળની ગઢડા ગામમાં. ૪

३४

सुशरीर पल्लुं दुर थर् गण्डे पेशजलं—“ गिन्मीदाह ” थी;
 समन्या छे कलमो “ वाधलाहा ” अर्थ “ धलदाह ” थी;
 ने “ छन्नमा याअमोरो ” हवे समन्या परा पैगाममां;
 मसल्लह अनि सल्लेअला! पोजनी गदडा गाममां ५
 डरी अर्थ आसा पंतथी; मसल्लह रथी रणियामणी
 ‘अदाहो अडपर’ नी “ अजां ” न्यां पंढगी माटे लणी
 डरी “ महेसा ”—धमामवाडो हह डीधी छे हाममां
 मसल्लह अनि सल्लेअला! पोजनी गदडा गाममां ६
 छेहर तणो मोहिय, आसा, “ हहरायाही ” अहो!
 प्रिय “ गडेमतुह्ला ” शोड पर रडेमत पुहानी नित गडे;
 पश्वर हीगारा डर अरळ मंणुर तारा वाममां,
 मसल्लह अनि सल्लेअला! पोजनी गदडा गाममां; ७
 प्रिय “ लावसिंहल ” लुपनां स्वयं डेप्युटेशने
 “ महाभयली ” साहयने; “ सुनशील ” नां शुभदक्षिने
 आनंइना शुभ अवसरे शोला हीधी आ हाममां
 मसल्लह अनि सल्लेअला पोजनी गदडा गाममां ८
 सन तेरसा योवीश हीजरी, लल्लहल्ल सतावीशे
 शुभ सामवारे आय मसल्लहनी हीया थावा भीशे
 आया अहु मेमीन पीराहर रहव हील रणीयातथी
 मसल्लह गणवो मेमीनो “ धमिराम ” शुभसल्लवातथी ९

મીં વરતેજની રૂપરેખા માટે તેમની ઉપરની બે કરીતાઓજ
 ગણ થશે. ઉપરાંત ખીજ કેટલીક ઉપરની કરીતાઓને પણ માથે
 પછાડે તેવી છે. વળી તેઓ પોતાની સરખે સરખાની મંડળીમાં બેસી
 ઇસમાઈલી પંથ વિશે દેવી દેવી વાતો કરતા હતા, તે જો અમે રજુ
 કરીએ તો અમેને ધાસ્તી છે કે, તે સાંભળી શકવાની શક્તિ અ-
 મારા ઇસમાઈલી બંધુઓ ધરાવી શકે નહિ અને તેથીજ અમે
 અમારા ઇસમાઈલી બંધુઓની લાગણીને ખ્યાલ કરી તે આપતા
 અગ્રીએ છીએ.

ઉક્ત પાંદડું હરીગીત જે મી. વરતેજએ મેળાવડામાં ત્રણ વખત
 મોંઠ્યા લલકાર્યું હતું. તેના વિચારો તરફ દ્રષ્ટિ કરવામાં આવે તો,
 એ: નાનું બાળક પણ સમજી શકે તેમ છે કે, તેમાં મી. વરતેજએ
 આગાખાની પંથના ઇસલામ વિરુદ્ધના અકાયદોની પુરેપુરી પોલ ખોલી
 બતાવી છે. “ ભુલ્યા હતા હા! આજ સુધી ગહલતી અંધારમાં ”
 આ દીથી તેઓ આગાખાની પંથના બાળઓને “ આજ સુધી
 ગહલતી અંધારમાં ” પડેલા જણાવે છે. અને ત્યારે તેઓ
 તેમને ગહલતી અંધારમાં પડેલા જણાવે છે ત્યારે તે ગહલતી
 અંધારવાળા તેમના કેવા આચાર વિચારો માનતા તથા જણાવતા
 હતા તેવું અમારે સ્પષ્ટિ કરવું કરી અતાવવાની જરૂર નથી
 વાંચક વર્ગ ખુબ સહેલાઈથી સમજી શકે તેમ છે. ત્યાર પછીની

લીટીમાં તેમણે આગાખાની મતનો મુદ્દ આપનો ખડો કરી આપ્યો છે અને કે “ કુમ્યા હતા હા ! આજ સુધી મુશરફીના ગારમાં ”

હવે કુમેલા હતા અને તે પણ શેમાં કે ગારમાં ! અને શાનો ગારકે મુશરફીનો ! આ ઉપરથી પણ મી. વરતેજ આગાખાની ભાષાઓના શીર્ષક તથા કુકવાળા આચાર વિચાર પેશ કરે છે. તેઓ મુશરફીના ગારમાં કુમેલા હતા. અને ઈસલામમાં મુશરીક તેનેજ કહે છે કે જે ખરા ખુદાને તજી બનાવટી ખુદાને માનવા લાગી જાય છે. માણસને, મૂર્તિને, સૂર્યને કે તેવી કોઈ વસ્તુને તે ખરા ખુદા કહેવા લાગી જાય. આ કહી એ વાતની યાદ બહુજ તાજ કરાવે છે કે મી. વરતેજ ખોળખોમાં મુશરફીપણું હોવાનું માનતા હતા; જેમ કે કોઈ કોઈ નામદાર આગા સાહેબને તથા કોઈ કોઈ માલ્લા મુશરીક દુશાને અને કોઈ કોઈ અડતાલીસ ખુદાને માને છે.

અમારા મિત્ર વરતેજ જરા આગળ ચાલતાં : તેજ હરીગીતમાં ચુલતાન શબ્દ લલકારે છે કે “ કાશી તિરથ ખોખ્યા હતા, ઈસલામ મત સમજવવા, પણ કમનસીબ ભોગાઈએ ઝાઝા દીધા નહિ શાવવા ” આમ કહી તેઓ ખેદ જાહેર કરે છે કે, ભોગાઈએ ખોળખોને હક માર્ગે ચડવાજ દીધા નહિ અને પીર સદ્રદીન સાહેબની મેહેનત અકારત ગઈ. આમાં આગાખાની પંથવા અકાઈદાનું તેઓ કેવું શીર્ષક તથા કુક ભર્યું મિત્ર કરે છે તે બહુજ સહેલાઈથી સમજી શકાય તેવું છે.

ત્યાર પછી હરીના માંડવામાં હરીની માળા જખવામાં રોકાઈ તેઓ લલકારે છે કે “ દસખંદી સરખંદી થઈ, કંઈ જુદા મતમાં ઉતર્યા ” એટલે કે દસખંદી તથા સરખંદી એ જુદા મત હોવાનું જણાવી લોકો તેમાં ઉતરી ગયાનો અહસોસ પ્રદર્શિત કરે છે અને ભોળા મુનીવર ભાઈઓ ધરખાળાને તીર્થ કરતા હતા તથા કરે છે તેની ગવાહી પેશ કરે છે. જરા આગળ ચાલીને ખોળઓએ પુદાતાલાને “ વહદહુલા શરીક ” જણાવે તે માટે “ અલહમ્દો લિલ્લાહ ” કહી પુદાનો શુકર ગુઝરે છે અને તુરતજ “ અરહક ઇમામો ખારને માન્યા જે અધમ્ને હુદા ” ખાર ઇમામોને અરહક જણાવી તેનેજ હીદાયત આપનારા ઇમામો કમુલ્લ રાખ્યા છે અને એની મહોબત કીસ્તી માંહે તુલ્લ સમજવું તરી ” કહી જણાવે છે કે ખાર ઇમામની કીસ્તીમાં સવાર થવાથી તુલ્લ પૈગંબર અં ની કીસ્તીની જેમ ખાર ઉતરાશે અને તેથી ખાર ઉતરવાને માટે એજ ખાર ઇમામની કીસ્તી નિર્ભય સાધન છે.

આ પહેલી તથા બીજી બંને કીસ્તાઓ ખાનાઈ મતના ઇસલામ વિરુદ્ધના અકાયદો રજુ કરતી અને ઇસનાઅશરી મતના અકાયદો શુદ્ધ ઇસલામ પ્રમાણેના જણાવતી છે. તેમાં મી. વરતેજીની તે પ્રસંગે ધાર્મિક કેવી માન્યતા હતી તથા તેઓ તેને લગતા કેવા આચાર વિચાર ધરાવતા હતા તેની બહુજ સફાઈ જોવામાં આવે છે. વળી આ સધળી વાત તેઓ કોઈ એકજ માણસને જણાવતા નથી. પણ તેની હજારો નકલો છાપીને મેળાવડાઓમાં વહેંચે છે તથા પોતા

તરફના પુસ્તકોમાં તેને છપાવી ફેલાવે છે તથા જાહેર વર્તમાનપત્રોમાં તેને પ્રગટ કરાવે છે. કાંઈ આ બે ક્ષેત્રોમાં ઉપરજ તેમના પ્રથમના આચાર વિચારોનું રમ્ભું થવું સંકેતપૂર્ણ નથી. બહુકે તેઓએ “ હૈદર હુલાસ ” નામે એક કાવ્યની ચોપડી રચી તેમાં પણ એજ પ્રમાણે સરકાર કરી નાંખી છે. અને આ સરકાર એટલી તો ખુલ્લી છે કે જેને ક્ષેત્ર તેમણે પોતાના “ દુઆના દુશમનને કટકો ” નામક પુસ્તકમાં એમ કરી બતાવ્યો કે “ હું પણ અધુરાપણથી ઇસમાઇલી ધર્મ વિરુદ્ધ વિચાર ધરાવતો હતો ” મતલબકે તેઓ ઇમામ ઇસમાઇલી ધર્મની વિરુદ્ધતા કેટલાક દાખલો મુખી જાહેર રીતે પેટ ભરીને અને રાજપુશીથી કરી ચુક્યા છે. અને સાથેજ તેઓ કેટલાક દાખલો ઇસનાઅશરી દીનની હીમાયત જાહેર રીતે, પેટ ભરીને અને રાજપુશીથી કરી ચુક્યા છે.

મી. વસ્તેજીતો ખરી રીતે અમારી સાથે શસ્ત્રાર્થ કરવાનો હક મુખાવીજ બેદા છે. આ માટેનો એક લત્કિયા યાદ આવતાં પેશ કરવામાં આવે છે કે જ્યારે હરશામ અલેહિર રેહમાનની તર્ક શક્તિ તથા હાજર જવાબીની અગદાહમાં ઘણી ખ્યાલિ થઈ ગઈ અને ત્યાંજ પ્રખ્યાત કિલ્લાઓ તેમના મુકાબલાથી નાસ્તવા લાગ્યા ત્યારે ખલીફ હાઝનઅલ રશીદે પોતાના વજીર માહીયા અરમકીને કહ્યું કે હરશામને કોઈ કદા ખારજ સાથે ભેટથી આપવો જોઈએ. જોઈએ તો ખરકે તે તેને કેવી રીતે હરાવે છે. માહીયા અરમકીએ કહ્યું કે, કાલેજ આ

પાંગતની લજવીજ થઈ જશે. ખીજે દહાડે યાહીઆએ અબ્દુલા ખિનઃ
 જેદ ખારજીઓના વડાને શાસ્ત્રાર્થ માટે તૈયાર કરીધો. હરશામને પણ
 ખોલાવવામાં આવ્યા. તેઓ તો શાસ્ત્રાર્થના પાક શોધીન હતા. માલુમ
 ખોલાવવા આવતાંજ તેઓ હાજર થઈ ગયા. યાહીઆએ હરશામ
 તરફ જોઈને કહ્યું કે, આ અબ્દુલા ખિન જેદ તમારી સાથે મુનાઝરો
 કરવા આવે છે. હરશામે કહ્યું કે, ઘણુંજ બેહતરહું. પણ હાજરજ છું.
 યાહીઆએ કહ્યું કે પ્રથમ તમે સવાલ કરો છો કે તેઓ કાંઈ પુછે ?
 હરશામે કહ્યું કે, ખારજી તો અમારી આગળ સવાલ કરીજ નથી
 શકતા, કેમકે ખારજી તે લોકો છે કે જે, ચોક્સ કાળ સુધી હજરત અલી
 અઃને ઇમામે બરહક સમજતા રહ્યા છે ગવાહી તથા સુખન અમારા
 હકમાંજ મુશીદ છે અને તેમના નકારથી અમારું કાંઈ નુકસાન નથી.

આ લતીફ અનુસાર મીઠ વરતેજ કે જે ત્રણેક દાયકા સુધી
 ઇસનાઅશરી દીન તથા બાર ઇમામેને બરહક માની ચુક્યા છે.
 મતલબ કે તેમની પ્રથમની ગવાહી તથા સુખન અમારા લાભમાં છે.
 જ્યારે અમે તેમની ઇસમાઈલી દીન વિરૂદ્ધની માન્યતા તથા ઇસના-
 અશરી દીનની તરફેણવાળી કવીતાઓ, લખાણો તથા વિચારો રજુ કરીશું
 ત્યારે તેઓ ઘડ દઈને એમ કહી દેશે કે “ હું (તે વખતે) અધુરા-
 પગથી ઇસમાઈલી ધર્મ વિરૂદ્ધ વિચાર ધરાવતો હતો ” જ્યારે
 અમારો તો એજ દાવો છે કે, અમે શરૂઆતથીજ ઇસનાઅશરી
 દીનખર હતા અને આજે પણ તેજ દીનખર છીએ.

મતલબ કે, તેઓ ધસનાઅશરી તદ્દમાં હતા ત્યારે ઇસમાઇલીઓ વિરુદ્ધ કેટલું છપાત્તી લખી તથા ખોલી ગયા છે તથા પોતાનો કેવો ભાવ બજવી ગયા છે તેનો કાંઈક ચિતાર એમોએ અમારા અજાન તથા ધર્માન્ધ દોરસાઇ જનારા ભાઈઓની શુદ્ધ હેઠાણે લાવવાને રજી ક્યો છે. શાયદ કે તેઓ મારે આસ્તીન (દામનમાં છુપાએલા સર્પ) થી ખખરદાર થઈ જાય અને જો ખખરદાર ન થઈ જાય, તો એમો તેમની કાંઈપણ રીતે ખેર જોતા નથી.

૬૨ તેજની નવી રૂપ રેખા.

દાલા પુરખોએ કહ્યું છે કે " મનુષ્ય પોતાની હાલ નીચે છુપેલા છે " આની મતલબ એ છે કે, તે જ્યાં સુધી કાંઈપણ ખોલતો નથી ત્યાં સુધી તેની ચોખ્ખતાનો કાંઈપણ ભેદ બ્રમ જાહેર થતો નથી, તેના માટે કાંઈપણ અભિપ્રાય બાંધી શકતો નથી; પણ જ્યારે તે માન્ય વૃત્તનો ત્યાજ કરી હાલ ખોલે છે ત્યારે તેની ચોખ્ખતાનો ભેદબ્રમ ખુલી જાય છે તેના ખોલો તેની લાયકાત પુરવાર કરી આપશે. જો તે જ્ઞાની હશે તો, જ્ઞાની, અને જો તે અજ્ઞાન હશે તો અજ્ઞાની વાણી તેના મુખમાંથી નીકળશે. જો તે નીતિવાન હશે તો તેની અને જો અનીતિવાન હશે તો અનીતિ બરી વાણી તેનાથી બહાર આવશે.

ઈશાએ બહારે એ ખિજાં નામની હિંદુ ટેકસ્ટ બુકમાં આ બાબત ઉપર પ્રકાશ પાડતો એક લેખ આપવામાં આવ્યો છે કે, એક હરવેશ

કાંઈપણ ખોલતો ચાલતો ન હતો, એક દહાડો અકબર ખાદશાહ પોતાના દરબારીઓ શેખ અમુલ ફેઝ ફેઝી તથા શેખ અમુલ ફઝલ વીગેરે સાથે તેની પાસે ગયો. દરબારીઓએ અન્યાઅન્ય અનેક પ્રકારની વાતો કરવા માંડી; પણ દરવેશ ચુપચાપ બેઠો હતો.” ફેઝીએ કહ્યું કે, શાહ સાહેબ! ખાદશાહ આપના કલામની ખાહિશ રાખે છે. આપ પણ જ્ઞાન મુખારકથી કાંઈપણ દરમાવો. ત્યારે દરવેશે કહ્યું “અય બજીર! સીકંદર બુલકરનેન એર મજીદ્દે કરબલાકે મેદાન મું કાજુઝ પડી હો” યાને અય વજીર ! સીકંદર બુલકરનેન એર મજીદ્દે કરબલામેં ક્યા લડાઈ પડી થી ? ફેઝી તો અલ્લામએ અન્ન (સમયના મહાન વિદ્વાનોમાંનો એક) હતો. કહેવા લાગ્યો કે, સુબ્હાનલ્લાહ ! ભાષા જ્ઞાન સિવાય હજરતને ઇલ્મે તવારીખમાં કેટલો દખલ છે અને શીન કાફ કેટલા દુસ્ત છે. ખાદશાહ તો રંજીદો થઈ ઉભા થઈ ગયો અને દરવેશની અજ્ઞાનતા તેની વાત કરવાથી બહાર થઈ ગઈ. જો તે જ્ઞાન ખોલતે નહિ તો તેની અજ્ઞાનતાનો ભેદ કુપો રહી જતો.

દરવેશના જીભ ખોલવાએ તેની અજ્ઞાનતાનો ભાંડો ફેાડી નાંખ્યો. એક વાક્ય કે એક શબ્દ પણ તે શુધ ખોલી શક્યો નહિ. ઇલ્મે તવારીખનું જ્ઞાન એટલું કે સીકંદર બુલકરનેન તથા મજીદ વચ્ચે કરબલામાં શા મારે યુદ્ધ થયું હતું તેનો ખુલાસો પુછે છે. આ દરવેશની જેમ જ્યાંસુધી અમારા વિદ્વાન (!) મિત્ર વચ્ચે પોતાની જ્ઞાનને લુગ્ગમ બાંધી બેસે હતા, ત્યાં સુધી તેમના જ્ઞાન અજ્ઞાન વિષેનું નાખીએર

ભયું હતું. પણ જ્યારે તેઓએ લુગામ ઉતારી જમાન રૂપી નાળીએરને
 ફાડ્યું ત્યારે તેમના જ્ઞાન અજ્ઞાનની હકીકત સ્પષ્ટ જાહેર થઈ ગઈ.
 અને તેમના વિષે થોડા અભિપ્રાય આંધવાને તેમણે સખળ સાધન
 રજુ કરી આપ્યું.

અમારા મિત્ર મી. વરતેજી માટે એટલું તો: ચોક્કસ કહી શકાય કે,
 જ્યાં સુધી તેઓ ઇસનાઅશરી દીન તથા ઇસનાઅશરી જમાતમાં
 શામેલ હતા ત્યાં સુધી તેઓ જાહેરમાં દીને ઇસલામથી ખસવા જેવી
 સ્થિતિને પ્રાપ્ત કરી શક્યા નહિ. અમારું માનવું એમ થાય છે કે,
 તેમને ઇસનાઅશરી જમાતમાં રહેતા તેમ કરવાનો લાગ નહિ મળતો
 હોવા જોઈએ. ઇસનાઅશરી મઝહબનું શિક્ષણ તથા તે જમાન ઉપર
 આધીભોલી દેખરેખ કેળવે પણ એદીનીની ખસલતો તરફ ટગવા
 જેવી નથી. તે તરફ ટગવા માગવાને રોકનારી પ્રચલિત થયેલી
 ઇસનાઅશરી તાલીમ તેને ડગલેને પગલે આવી નડે છે અને
 તે માગુજ પોતાની મલીન ઇચ્છાઓને પાર પાડવા નિષ્ણ
 નીવડી મનમાં મનમાં સમસ્યા રહે છે. અમારા મિત્ર વરતેજી
 ઇસનાઅશરી તરફ હતા ત્યારે તેઓ અ.જુ બાબુના સખળ
 ઇસનાઅશરી વાતવરચને લઈ પોતાની એદીની તરફ ટપી જવાની
 તેમમાં ફાવી શકતા નહિ હતા. અને તેમને જે લુગામ થઈ છાતરક
 છાતરક આમ તેમ અજુમાં આવે તેમ હોડધામ કરવાનો અવકાશ
 નહિ મળતો હતા. પણ અમે અમારી અસાધારણ આશ્ચર્યના વચ્ચે

એઈ શક્તિ છે, ઇસનાઅશરી મજહૂબ તજતાંજ લેઓ એવીની તરફ
હુમી પડ્યા અને પોતાના તેવા ઘોડાને શાવે તેમ નચાવવા કુદાવવા
લાગ્યા. આવી સધળી અનુકૂળતા તેમને કોણના તરફથી પુરી પાડવામાં
આવી તેનો વિચાર કરવાની કાંઈ જરૂર નથી.

મીં વરતેજી જેવા નવીન શાળામાં બધા તેવાજ જણાઈ આવ્યા
અને સારી રીતભાતની ઝુલ પોતાની પીઠ પરથી ફેંકી દઈ બદખ્યાનીના
દરીયામાં ગેથું ખાઈ ગયા. તે બાબતનો કાંઈક ચીતાર વાંચક વર્ગને
“ દાવતે ઇમાન ”ના વાંચનથી જણાયો હશે. મીં વરતેજીની રચેલી
“ દુઆના દુસ્મનને ઝટકો અને ફિતુરી ફતવાને ફટકો એટલે એહલહ ધનજી
કાયાના ખોળપંથ દર્પણના આડમાં ભાગનું ખંડન ” ની ચોપડીમાં
લેઓએ પોતાની હેવાની ખસલતોને ઝગકાવી આપી છે અને તે માટે
ખુદ તેમનીજ પારટીના લોકોએ સખત લાનત મલામત કીધી છે.

“ ઇસ્માઈલી સતપંથ પ્રકાશના ” લેખકે તે માટે અભિપ્રાય
આપતાં જણાવ્યું છે, “ વાંચનારને ભાષા સખત અને લેખકની કલમ
દાસ્ત ગચ્છેલ જણાશે. ” એવીજ રીતે ખુદ તેમનાજ તડા વાળાં તથા
એકીયાઓ તરફથી જ્યારે પ્રહારો ઉપર પ્રહારો થવા લાગ્યા ત્યારે
આપડા વરતેજીને પણ પોતાની ભુલનો સ્વીકાર કરવો પડ્યો. અને
આવી અન્યાય શબ્દો લખી ભવિષ્યમાં તેવી કડક ભાષા તથા વર્ત-
ણાએ નહિ મલામત કમુલાત આપી. અમે જે તેમની અસબ્યતાઈની
તથા આખા અમોચ વાળી ભાષાનો વિરસકાર કરીએ તેનાં કરતાં ખુદ

તેમના મિત્રો, લેખકો તથા ખુદ પોતેજ કરે, એ વધુ વળન ધરાવે છે. તેમનો તેવો ઇકરાર તથા માફી માગતા શબ્દો તથા વાક્યો, તેમણે “કીલવામાં સવાલ જવાબ” વાળા અમારા માસિક પત્ર “તુરે હિદાયત” ના અંક ત્રીજામાં છપાએલા અહારના લેખના જવાબમાં “હાજર ઇમામની હિદાયત” વાળા ટ્રેકટમાં વહેલા જોઈ શકાય છે.

“દુઆના દુશમનને ઝટકો” નામક પુસ્તકમાં ઉપર ટપકે “ખાજપંથ દર્શણ ભાગ ૮ મો” ના જવાબ દેવાનો ડાળ ધાલ્યો છે; પરંતુ ખરી રીતે હેવાનીયત બરી રીતભાતનં વ્યવહાર અમલમાં મુકવાનું તેને સાધનજ બનાવી લીધું છે. અમેને ગાળગણેચ દેવા તથા વગોવવામાંજ પુસ્તક બરી નાખ્યું છે. એક જગોએ લખે છે કે, અમે “યાહુદી આલીમે મીસાલ ભાર ઉચકનાર ગધેદા જેવા હતે તેા પણ કીક થાત” બીજી જગોએ લખે છે કે “તમે માત્ર મોટી મોટી વાતો કરી તમારું આમાલ નામું કાળું કરવા મંડ્યા છે” ત્રીજી જગોએ લખે છે કે “ફતવાની નોંધ કિતારી તમારું વાસ મારતું મોહું ખોલ્યું છે” ચોથી જગોએ લખે છે કે શતવો પ્રગટ કરવાનું “તમારું આ કાર્ય એવું છે કે જેના મરવા પછવાડે ઇનિમાન જાત, ખુદ એના રહેને શાન્તીમાં રાખે એમ કહેતાં પણ આંચકો ખાય” છઠ્ઠી જગોએ ચીનમાં અસલ બાદશાહેનો જાપતો યાદ દેવડાયે છે કે જેમાં વગર મંજુરીએ પુસ્તક છપાવનારને જાનથી મારી નાંખવામાં આવતો હતો. સાતમી જગોએ અમેને જ એ સીફીનમા ખાસ્તીએ જેટલા જવાબજર લખે

છે. કદી કહે છે કે “ મીં કાળા સાદા લેખ પ્રગટ આણવા જે લેખીત આજેની કરતો ” કદી લખે છે કે “ વગર હેસીયતનો કાળો ” વીગેરે વીગેરે ગાળગલોચ, હુંકારા તુંકારા તથા ધમકીઓ (!) થી અમોને નવાજ્યા છે. વાચક વર્ગ બહુજ સહેલાઈ તથા સશકિતી સમજી શકે છે કે, કોઈપણ સારો માણસ અને સારો લેખક આવી ગલીચ તથા ગંદી ભાષા વાપરે નહિ, પણ જે તેણે સારી રીતભાત તથા આપી હેવાની ખસલતો અખતેયાર કીધી હોય, તેજ તે હાથ ધરે. આ ઉપરથી મીં વરતેજની ઓકાત, હેસીયાત લાગણી, જ્ઞાન, ધર્માન્ધતા નીતિરીતિ વીગેરે કેવા પ્રકારની છે, તે વાચક વર્ગની મુનસરી ઉપરજ અમો મુકીએ છીએ.

ઉપર અમોએ અમારા જ્ઞાન દરાજીની છેવટની પાયરીએ પહોંચી ગએલા મિત્ર મીં વરતેજની બહુજખાનીની નવી રૂપરેખાનું કાંઈક ભાન કરાવ્યું છે હવે તેમની ખાનાઈ તડામાં ગયા પછીની દીની નવી રૂપ રેખા બતાવીએ છીએ. તેઓએ ઇસના અશરી મજહૂબ તથા કેવા અકાયદો તથા આચાર વિચારો તજ્યા તથા ખાનાઈ પંથ સ્વીકારી કેવા અકાયદો તથા આચાર વિચારો બ્રાહ્મ કીધા તેનું કાંઈક વર્ણન અમો પહેલા ખંડમાં આપી ચુક્યા છીએ.

મુંજાઈમાં વસ્તા મેઘવાળો (ઢેડ-અંત્યજ) ને ઇમામી ઇસમાઈલી આગાખાની બનાવવા માટે ત્યાંના કેટલાક આગાખાનીઓ પ્રયાસ કરે છે. તેમને ધર્મ ઉપદેશ આપવા માટે, તેમના ધંધા રોજગારમાં મદદ

કરવા માટે તથા તેમની સાથે ખાનપાન કરવા તજવીજને કરે છે. તેમને આ પ્રયાસમાં કંઈક ફતેહ મળવા પામી છે અને તેથી તેઓએ તે પ્રયાસ ચાલુ રાખ્યો છે. એક ઉદાર ઇસમાઇલીએ કાઠીયાવાડ ખાતેના કેટલાક ગામોમાં મેઘવાળો માટેની સ્કુલો પોતાને ખરચે ખોલવા ધારી, વાંસાવડ ગોંડળ સમઠીયાળા હડાળા, કુંકાવાવ, દેરડી વીગેરે ગામોમાં છોકરાઓના લીસ્ટો તૈયાર કરાવ્યા છે, કે જેમાં બહુજ સાવચેતીથી ઇસમાઇલી ધમનો ઉપદેશ આપવાનું દાખલ કરવમાં આવશે. પ્રયાસ ધણોજ સ્તુતિ પાત્ર છે અને અમે તેમની દરેક ફતેહ ઇચ્છીએ છીએ. તેમના આવા પ્રયાસને અંગે મી૦ વરતેજની નવી મઝહબી રૂપરેખાએ જાહેરમાં દેખાવ દીધો છે. જે આ હીલચાલ ન થઈ હતે તો અમારા મિત્ર મી. વરતેજને પોતાની બેદીની ખુલ્લી રીતે જાહેર કરવાની જરૂર પડતે નહિ.

આ મેઘવાળોને આગાખાની બનાવવા જતાં, તેમને આગાખાની નહિ થવા દેવાની તજવીજને કેટલાક મેઘવાળો તથા હિન્દુ આગેવાનો તરફથી મુખાઈ ખાતે થઈ હતી, જેના સમાચાર મુખાઈ ખાતેના “ હિન્દુસ્તાન ” નામના છાપામાં તારીખ ૧૮ જાનેવારી સને ૧૯૧૮ ના અંકમાં પ્રગટ થયા હતા. આ સમાચાર કે, જેમાં અમારા મિત્ર મી. વરતેજની નવી મઝહબી રૂપરેખા આગેખાઈ છે તે અમે “ હિન્દુસ્તાન ” પત્રમાંથી સદાખરે ઉતારી લઈએ છીએ.

(હિંદુસ્તાન તા. ૧૪-૧-૧૮)નો ઉતારો.

મીં ગાંધી અને અંત્યજો.

ધમ છોડી દેવા તૈયાર મીં ગાંધીની અપીલ.

નિચલો હેવાલ અમો ઉપર મોકલવામાં આવ્યો છે.

તાં ૩ જાન્યુઆરી સન ૧૯૧૮ ના રોજ સાંજે છ વાગતાં મહાત્મા ગાંધીજી હિંદુ સેવક સમાજ (ગીરગામ) ના મકાનમાં પધાર્યા હતા. આ પ્રસંગે મુંબઈમાં વસતા મેઘવાળભાઈઓ આંશરે ૨૦૦ ની સંખ્યામાં મહાત્માજી સાથે અસ્પર્શતા અને હિંદુ સમાજને લગતી કેટલીક હકીકત રજુ કરવા હાજર રહ્યા હતા. આ પ્રસંગે ૨૧૦ જી. કે. દેવધર, ૨૧૦ અ. વી. હકર, ૨૧૦ એમ. એન. જ્ઞેશી, ૨૧૦ દેવજી ૨૧૦ કે. જે. ચીતળીઆ અને ઉપરાંત થોડાક સ્વામી નારાયણ સંપ્રદાયના હિંદુ અહસ્થો હાજર હતા. તેમજ ખોળા ધર્મ સ્વીકારેલા, તેવા કેટલાક મેઘવાળભાઈઓ અને ખોળા એ અહસ્થો હાજર હતા. આજની આ બેઠકમાં, કેટલાક અત્યંજભાઈઓ હિંદુ ધર્મ છોડી અન્ય ધર્મમાં ફાખલ થયા છે-થાય છે એ વિષય પ્રાધાન્યપણે ચર્ચાઓ હતો, જેને મેઘવાળભાઈઓ તરફથી તેમજ ખોળા અહસ્થો તરફથી ધાર્મિક વગેરે શ્રમ્નો પુછવામાં આવેલા તેનો પ્રત્યુત્તર મહાત્માજી તરફથી સચોટ, સ્પષ્ટ અને શાંતપણે મળ્યો હતો, વિગતવાર હકીકત નિચેપ્રમાણે છે:—

શરૂઆતમાં અંત્યજ અહસ્થ ઝીણુભાઈ મુળજીએ મહાત્માજીને

જણાવ્યું કે “ આભડછેટને લીધે અમેને હીંમત હોય છતાં પણ સારા ઉદ્યોગ મળી શકતા નથી. આભડછેટના દુઃખથી અમારામાંના કેટલાક મુસલમાન અને ખ્રીસ્તી ભાઈઓની સલાહ મેળવી હિન્દુધર્મનો ત્યાગ કરે છે. હિન્દુ સમાજ આવા હિંદુ ધર્મ ત્યાગેલાઓને અડકવામાં વાંધો લેતો નથી. અમે હિંદુધર્મ છોડીને કે અમારી જાત છુપાવીને હિંદુ સમાજમાં ભેળાઈ હિંદુભાઈઓને ઠગવા માગતા નથી, આપના હાથથીજ અમે અમારા ઉદ્ધારની આશા રાખીએ છીએ. હિંદુભાઈઓ અમારા તરફ દયાની લાગણી નહીં દર્શાવે, અમારાપરથી આભડ છેટનો કાળો જામો નહીં ઉતરાવે તો પછી અમે ઘણીજ લાચારીએ હિન્દુ ધર્મનો ત્યાગ કરી અથવા અમારી જાત છુપાવી આભડછેટનું કલંક નાશ કરવા અમે ઇચ્છા રાખીએ છીએ, ” આના પ્રત્યુત્તરમાં મહા-ત્મા બોલ્યા કે “ પોતાના ધર્મમાં અગવડ આવવાથી ધર્મ છોડે તો તે પોતાનો ધર્મ માને છે એમ મને લાગતું નથી. હું પોતે મોઢ વાણીઓ છું. તમારી સાથે ભેળાવાથી મારી જ્ઞાતી મારો તીરસ્કાર કરે તો તે તીરસ્કારથી હિંદુ ધર્મ છોડી દઉં ખરો કે ? આત્માનું અસ્તી-તત્વ નીતીનું મહત્વ, પાપ અને પુણ્યનું ફળ, અને પુનર્જન્મની માન્યતા તે હિંદુ ધર્મ છે. મુસલમાન અને ખ્રીસ્તી ધર્મમાં હિંદુ ધર્મનો આવો તફાવત છે. હું તમને મદદ કરીશ; પરંતુ તમે બોજ અને ખ્રીસ્તી ધર્મ જવાની ખ્રીસ્તોલ મારી સામે ધરો તો હું હારી જાઉં. હિન્દુ ધર્મમાં કાઠને મારી મચડીને ન રુખી શકાય, તમારી અડચણો

કરવાનું કામ મારી ઉપર, ભાઈ અમૃતલાલ ઉપર અને દેવધર ઉપર છે, મારું જો મુંબઈમાંજ રહેવાનું હતે તો તમારી રહેવા વગેરેની અડચણોનો જલ્દી નીકાલ કરત, છતાં પણ હું એજ સમવડમાં છું. તમારે મારે એક માળો લેવો અને તેમાં ઢેઠ, ભંગી અને આભડછેડ નહીં રાખનારા હીન્દુભાઈઓ તેમાં સાથે રહી શકે તેવી સમવડ કરવા હું તજવીજમાં છું. તમને સારા ઉદ્યોગો નથી મળી શકતા, તેને લઈ તમે નાપુશ્ચ રહો છો; પણ હું તમને ભલામણ કરું છું કે તમારે ઉતાવળા થવાની જરૂર નથી.” ત્યારબાદ ઉપરનાજ અંત્યજ અહસ્થોએ દલીલ કરી કે, “હીન્દુ ધર્મને જ્યારે અમે ચુસ્તપણે—અનેક જીલમો સહન કરીને—વળગી રહ્યા છીએ ત્યારેજ અમારી હાડમારી મટતી નથી. જે જાત છુપાવીએ કે ધર્મ બદલીએ તો પછી કોઈ પણ પ્રકારની હાડમારી રહેતી નથી.” મહાત્માજી તરફથી આનો પ્રત્યુત્તર મળ્યો કે “જાત છુપાવીને કંઈ કરવું તે મને રચતું નથી. તમારી પાછળ દેશના કોઈલાક આગેવાનો મરવાને તૈયાર થઈ ગયેલા છે તો પછી તમે પાછળ નહિ રહો. સ્વધર્મ છોડશો નહિ, લાલચોથી તમારા ધર્મને તીરસ્કારી બીજો ધર્મ ન લેશો. મને સરકાર કહે કે તું ખ્રીસ્તી થઈ જા, તો હું ન લલચાઉં.” ત્યારબાદ ૨૧૦ સામત નાનજી મારવાડી પરસ્પર સહકારી મંડળીઓના ઇન્સ્પેક્ટર (અત્યંત અહસ્થ) એમણે જણાવ્યું કે “અમારા મારે રહેવાની ચાલીઓ વગેરેની વ્યવસ્થા થાય તો ફરજિયાત હલકા ધંધા કરવા પડે છે તે બંધ થાય

અને કાપડ વણવા વગેરે ધંધાઓ કરી શકાય. જ્યાં સુધી ભાડું આપતાં પણ રહેવાને માટે અમોને મકાન ન મળે ત્યાં સુધી અમારી કોઈ પણ પ્રકારની દિનની થઈ શકવાની નથી. ” આના પ્રત્યુત્તરમાં મહાત્માજી બોલ્યા કે “ તમોને રહેવાને માટે એક માળો ખરીદવાનો વિચાર છે તે હું તમોને ઉપર જણાવી ગયો છું. માળો ખરીદી તેમાં આપણે ઉધાડે છોગે રહી શકીશું.” ત્યાર બાદ રાં અં વીં હકરે અંત્યજ ભાઈઓને તેની વધારે હકીકત જાહેર કરવા જણાવ્યું. તે પછી અંત્યજ કોમના ખોળ ખતી ગયેલા ખોડા પુજ્યએ જણાવ્યું કે “ નાં આગાખાન એ નકલકનો અવતાર છે. ખોળ ધર્મ એ પણ હિંદુ ધર્મની શાખા છે એવી માન્યતાથી જે ભાઈઓ ખોળ બન્યા છે તેમને આપણે કંઈ પણ સમજવી શકીશું નહિ. ” આ પ્રસંગ ચાલતો હતો તેટલામાં જે ખોળ ગ્રહસ્થો આવ્યા. તેમને મહાત્માએ ખોળ ધર્મનું વિશેષ વર્ણન કરવાનું કહેતાં મીં વરતેજી પોતાના ખોળ ધર્મના સંબંધમાં બોલ્યા કે “ અમારા ધર્મનું નામ સતપંથ છે. અમે સતપંથી તરીકે ઓળખાઈએ છીએ. અમારા ધર્મમાં તે હિંદુ ધર્મમાં તફાવત નથી અમે હિંદુ ધર્મ છોડ્યો નથી. ” તે ઉપરાંત મીં વરતેજીએ પોતાનું અંગત દ્રષ્ટાંત આપી જણાવ્યું કે “ અમે પ્રથમ લુહાણા હતા; પરંતુ આ સતપંથના સિદ્ધાંતો અમને વધારે સારા લાગ્યા તેથી સર્વ તેમાં દાખલ થયા છીએ. અમારા ધર્મનો મુખ્ય સિદ્ધાંત રાગ દ્વેષ રહીતપણું એ છે. અમે અમારા નાં આગાખાનને

નકલકનો અવતાર માનીએ છીએ. ” તે ઉપરાંત આ ખોળ ગ્રહસ્થે એકાદ ઉરદુ શેર બોલી પોતાના ધર્મનું વધારે સમર્થન કર્યું. આના પ્રત્યુત્તરમાં મહાત્માજીએ કહ્યું કે “ ઘણા ખોળઓના પ્રસંગમાં હું આવ્યો છું. કેટલાક ખોળઓ મારા અસીલ હતા. મારા ખોળ મિત્રના છોકરાને હું ખોળ પંથના પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરાવતો હતો. આ બધા પ્રસંગો ઉપરથી મને જણાયું છે કે ખોળ ધર્મ એ મુસલમાની ધર્મની શાખા છે. નાં આગાખાન સાથે મારે વાતચિત થઈ છે તેપરથી પણ મને જણાયું કે આ ધર્મ મુસલમાની ધર્મ છે. નાં આગાખાન એક વખત મુસ્લીમ લીગના પ્રમુખ હતા એ તેમની વધારે સાબીતી છે.” તે પછી મીં વરતેજીએ જણાવ્યું છે કે “ચોથા યુગમાં જે નકલકનો અવતાર મનાય છે તે અમારો ધર્મ છે. મુસલમાનો અમને તેમના ધર્મમાં ગણતા નથી, અમારો ધર્મ અમે ગુપ્ત રાખીએ છીએ. પાત્ર વીના કહેતા નથી અમારી દૃઢ માન્યતા છે કે અમારો ધર્મ એ હિંદુ ધર્મ છે અમારો ધર્મ બધા ધર્મ કરતાં શ્રેષ્ઠ છે.” મહાત્માજીએ આના જવાબમાં જણાવ્યું કે “નાં આગાખાન યુરોપ આદી દેશોમાં ભ્રમણ કરે છે ત્યાં બધા તેને મુસલમાન તરીકે સ્વીકારે છે. પોતે પણ તેમજ જણાવે છે. ક્યો ધર્મ શ્રેષ્ઠ અને ક્યો હલકો તે સાબીત કરવા માટે તો ભારે વાદવિવાદ કરવો જોઈએ; પરંતુ હું કહું છું કે જે ભાઈઓ હિંદુ ધર્મ છોડી અન્ય ધર્મમાં દાખલ થાય તેમણે હિંદુ ધર્મને તીરસ્કારવો ન જોઈએ. અંત્યજ ભાઈઓને કષ્ટ આપવામાં હિંદુ ધર્મીઓએ ખામી

૭૨

રાખી નથી તે હું જાણું છું પણ હીંદુ ધર્મ ઉપર આજ ઓઢાડી અન્ય ધર્મમાં જવું એ મને રચતું નથી.” ત્યારબાદ રા. અ. વી. હકરે મી. વરતેજને પ્રશ્ન કર્યો કે “ના. આગાખાન જેમ મુસ્લીમ લીગના પ્રમુખ થયા હતા તેમ કોઈ હીંદુ સમાજના પ્રમુખ નીમાયા છે? મી. વરતેજએ કહ્યું કે “આવો પ્રશ્ન હાલના સમયે ચોચ્ય લાગતો નથી.” આ સંબંધમાં મહાત્મા ગાંધીજી બોલ્યા કે “આ ભાઈ અમૃતલાલ હકરે જે પ્રશ્ન કર્યો છે તે ચોચ્ય છે; કારણ કે ના. આગાખાન હીંદુ ધર્મના આચાર્ય હોત તો, કોઈ વખતે પણ હીંદુ ધર્મની સમાજમાં પ્રમુખ ચુંટાતજ, પરંતુ ના. આગાખાને તો મુસલમાન ધર્મનેજ માન આપ્યું છે.” ત્યારબાદ રા. અ. વી. હકરે બોલ્યા કે “રાગદ્વેષ રહીતપણું” એ સિદ્ધાંત ધણા ધર્મનો છે અને તેથી તે કંઈ હીંદુ ધર્મજ કહેવાય નહીં. હીંદુ ધર્મમાં આમી બતાવી પોતાની ઉન્નતિના બાને બીજો ધર્મ સ્વીકારી લે તેને અમારાથી કંઈ પણ કહેવાય નહિ,” આ પ્રસંગે મહાત્માજીએ હીંદુ, મુસલમાન અને ખ્રીસ્તી ધર્મનું કેટલુંક વિવેચન કર્યું. તે પછી અંત્યજ મૃહસ્થ ઝીણાભાઈએ અંત્યજના દુખોનું વર્ણન કરી વેપાર કરતાં અંત્યજને કોઈપણ દુકાન ન આપતાં કિલટો ત્રાસ આપે છે, તે જણાવી વધારામાં કહ્યું કે “આવા દુ:ખો અમારાથી સહન થતાં નથી. જે આ દુખ ચાલુજ રહેશે તો ધણા અંત્યજ હીંદુ ધર્મનો ત્યાગ કરશે.” મહાત્માજીએ જણાવ્યું કે તમને ઠીક લાગે તેમ કરો, કારણ કે જ્યારે “તમારે હીંદુ ધર્મ છોડવોજ હશે તો પછી તમને કોણ રાક્ષી શકે

તેમ છે ? એક તો તમે હિંદુ સમાજનો જુલમ સહન કરો છો તેમાંથી મુક્ત થવા ખીજો ધર્મ સ્વીકારશો અને તેમાં પણ તમારાપર જુલમ થશે, તો પછી એ જુલમ તમારાથી સહન થઈ શકશે નહિ.” ખોળા અહસ્થોને કિંદશી મહાત્માજી બોલ્યા કે “ તમારા ધર્મમાં જે અંત્યજ ભાઈઓ દાખલ થયા છે, તેમને તમારા તરફથી કોઈપણ પ્રકારનો જુલમ ન થાય તો સાર,” ત્યારબાદ અંત્યજ અહસ્થ આલાભાઈ વાલજીએ દલીલ કરી કે “ અમારી શારીરિક, માનસિક અને નૈતિક એમાંથી કોઈપણ પ્રકારની કિન્નતિ ન થાય તો આ હિંદુ ધર્મ અમારે શા કામનો ? ” મહાત્માજીએ આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપતા જણાવ્યું કે, “ હું જાણું છું કે હિંદુ ધર્મીઓ તમારી હરેક પ્રકારની કિન્નતિમાં આડે આવે છે. તેથી હિંદુ ધર્મ પર તમારે કલંક લગાડવાનું કારણ નથી, હિંદુ સંસાર સમુદ્ર છે. તેમાં સહન કરીને પણ આપણે આપણું કાર્ય કરે જવું. ” ત્યારબાદ રા. સામત નાનજી મારવાડીએ મહાત્માજીને વિનંતિ કરી કે, “ અસ્પર્શતા કાઠી નાખનારો ઠરાવ કોંગ્રેસે પસાર કર્યા તેની સવિસ્તર હકીકત આપના મુખથી સાંભળવા અમારા અંત્યજ ભાઈઓ ઈચ્છા રાખે છે. ” ત્યાર બાદ મહાત્માજીએ જણાવ્યું કે “ કોંગ્રેસની વિષય વિચારણી કમીટીએ અસ્પર્શતા દુર કરવાનો ઠરાવ નહી કરી પંડીત માલવીયાજી અને લો. માન્ય તિલકની સહાનુભુતીથી તે ઠરાવ કોંગ્રેસમાં પસાર થયો છે અને તે આ પ્રમાણે હતો. “ અસ્પર્શતા ” માની લીધેલા લોકો ઉપર

દુષ્ટ રહીથી જે જુલ્મી અને ત્રાસદાયક પ્રતિબદ્ધ લાદવામાં આવ્યા છે તે દુર થવા જોઈએ એવો આ રાષ્ટ્રીય સભાનો મત છે. ” આ ઉપરાંત મહાત્માજી બોલ્યા કે “ તમારી ખાતર જે માણસો કામ કરી રહ્યા છે તેમને પુર્ણ વિશ્વાસ છે કે અસ્પર્શતાનો નાશ થવેજ જોઈએ અને તે થોડા સમયમાં તમારે વિશ્વાસ રાખવો કે તમારા માટે કામ કરનારાઓ તમારી ઉન્નતિ અર્થે તેનો પ્રાણ આપવામાં પાછા નહિ પડે, માટે ધીરજ ન છોડશો. ” ત્યાર બાદ હીંદુ સેવક સમાજ તરફથી ઉપદેશકનું કામ કરનાર ગીરજાશંકર જે. પંડીતે તમામ અંત્યજ ભાઈ-ઓને ઉદ્દેશીને કહ્યું કે, “ તમારી ઇચ્છા પુર્ણ થવાને હવે લાંબો વખત નહિ જાય. મહાત્માજીના વચનોનું પુર્ણ ભાવથી અનુસરણ કરો. તમારા દુઃખના દહાડા હવે ગયા છે. તમોને હજુ કોઈપણ પ્રકારની શંકા રહી હોય તો બેધડક પુછો. મહાત્માજી તેમનો ખુલાસો કરી આપશે. ” તે પછી અંત્યજ કોમમાં પ્રતિષ્ઠીત મનાતા રાં નારાયણ ભીખાભાઈ રાંઠાડે જણાવ્યું કે “ અમારી કોમમાંથી જેઓ હીંદુ ધર્મનો ત્યાગ કરે છે તે પોતાના આત્માની ઉન્નતિ અર્થે નહિ, પણ સ્વાર્થથી અને અજ્ઞાનતાથી. સ્વાર્થથી જેઓ પરધર્મનો સ્વીકાર કરે છે તેઓને તો વખત જતાં પસ્તાવું પડશે અને જેઓ અજ્ઞાનતાથી હીંદુ ધર્મ છોડે છે તેને માટે આપણે દયા ખાત્રી પડશે. ” ત્યારબાદ કુકા ગલા ખેરીઆએ પોતાની અંત્યજ કોમને ધીરજ રાખવા અને પરધર્મમાં નહીં જવા જણાવ્યું. તે પછી અંત્યજ કોમના ધનીક અને વેહેપારી

અહરુથ રા. દેવજીભાઈ ગોરા સુમરાએ મહાત્માજીને અને શ્રીમાન અ. વી. હકરને હાર તોરા અર્પણુ કરી અંતઃકરણની પુર્ણ લાગણીથી જુસ્સાદાર વાણીમાં બોલ્યા “ અમે અમારો ધર્મ છોડીને કે જાત છુપાવીને હીંદુ સમાજમાં લેશ પણ ભેળાવાં ઇચ્છા કરતા નથી. હીંદુ ધર્મના દુશમન બની કે વિશ્વાસઘાતી બનીને કે હીંદુ સમાજમાં ભેળાવા કરતાં હાલ છે તે કરતાં પણ યોગણુ નર્કના ટોપલા અમારે ઉપાડવા પડે તેની શીકર નહિ. પરધમ સ્વીકારવા કરતાં મોત વધારે સારું છે. અમે અંતઃકરણથી માનીએ છીએ કે મહાત્મા ગાંધીજી અને શ્રીયુત અ. વી. હકર સાહેબ એ અમારા ખરા ઇશ્વર છે. અમારો ઉદ્ધાર એમના હાથથીજ છે એમ અમને પુર્ણ વિશ્વાસ છે. ઇશ્વર અમારા આ ઉધારકેને દીર્ઘાયુ કરે.”

ત્યાદ બાદ રા. ઝીણુભાઈએ રા. દેવજીભાઈના શબ્દોનું અનુમોદન આપતાં જાહેર કર્યું કે “ મહાત્મા ગોખલેજી અમારા ઉદ્ધાર માટે આફ્રીકામાંથી પ્રતિજ્ઞા લઈ આવ્યા હતા. અત્યારે એ મહાત્માજી સ્વર્ગસ્થ છે કીંતુ મહાત્મા ગાંધીજી અને શ્રીયુત હકર સાહેબને અમે મહાત્મા ગોખલેજીજી જાણીએ છીએ. અમારી સમસ્ત કેમ અંતકરણનો આશીર્વાદ આપે છે કે અમારા ઉદ્ધારક તરિકે આપના નામો અમર રહે, દીર્ઘાયુ હો ! ” ત્યાર બાદ મહાત્માજીએ તથા રા. અ. વી. હકરે અંત્યજ ભાઈએને સપ્રેમ આશાજનક શબ્દોમાં સ્વધર્મ નહિ છોડવા અને ધીરજ ધરવાનો બોધ આપી બેઠક પુરી કરી હતી.

ઉપરનું લખાણ સુખમના “ હીંદુસ્તાન ” નામના જાપામાં.

પ્રગટ થયા પછી, મીં વસ્તેજીએ નીચેનું લખાણ ઉપરના લખાણના જવાબ રૂપે “ હિંદુસ્તાન ” માં છપાવ્યું હતું.

મીં ગાંધી અને અંત્યજ્ઞે.

(“ હિંદુસ્તાન ” તા. ૨૫-૧-૧૮ નો ઉતારો)

“ હિંદુસ્તાન ” ના અધિપતિ જોગ—સાહેબ,

વિનંતી કે, આપના ગર્હ તા, ૧૪-૧-૧૮ ના અંકમાં “ મીં ગાંધી અને અંત્યજ્ઞે ” એ મથાળા નીચે કેટલીક હકીકત પ્રસિદ્ધ થઈ છે, જે કે હકીકત સાથે માફ નામ જોડાયલું છે, તે બાબતમાં થોડીક હકીકત પ્રગટ કરી મહાશય ગાંધી રૂબરૂ થએલી વાતચીતની સત્ય વિગત તરીકે જોડાઈ રહેવા ઉપકાર કરશો જી.

કુલ્લે હકીકત પ્રત્યે મને કંઈ કહેવાનું નથી: તેા પણ ધાર્મિક મતની બાબતમાં મજકુર હકીકત પ્રગટ થવા મુખ્ય બીનામાં જે જે સ્થળે ખાંચોં રહી જવા પામ્યો છે, તે આ નીચે દર્શાવું છું અને મને આશા છે કે, જ્યારે પણ ધાર્મિક તે પ્રસંગની ઉપયોગી ચર્ચાની હકીકત મીં ગાંધીના જીવન રહસ્ય તરીકે પ્રગટ થાય, ત્યારે ત્યારે તે ખરી વીગતની ખામી વગર જળવાઈ રહે એવા ઉચ્ચ ઉદ્દેશ વડે હકીકત મોકલનાર વીદ્વાન મીત્ર પોતાની નોટમાં પણ સ્વીકારશે, અમો એ ખોજ હતા. જેમાં હું પોતે અને મારી સાથે મીં અલી માહમદ જનમાહમદ ચુનારા હતા.

મીં ગાંધી અને અંત્યજ્ઞે વચ્ચે કેવી ગુરુતેગો અમારા જવા અમાડિ થઈ હતી, તે તેા અમે વીગતે હિંદુસ્તાનમાં પ્રગટ થયા પછીજ જાણ્યે છીએ, અને અમારી વાત એમના વીવેચનતું અતુસં-ધાન થયું, એમ પણ પાછળથી જાણ્યું. પરંતુ ગાંધીજીની વાતચીતમાં જ્યારે આગાખાની ખોજના ધર્મ વીશે પ્રસંગ નીકળ્યો, ત્યારે ગાંધી-જીએ ખોજ પંથ વિશેની માહિતી બતાવતાં કહ્યું હતું કે:—

“ગાંધીજી—“ખોજ પંથ વીશે હું જાણું છું, કારણ કે મારા કે-ટલાક અસીસો ખોજ હતા. તેમના પાસેથી એ ખોજના પંથ વિશે મેં જાણ્યું છે; જે ઉપરથી એ પંથ હિંદુ ધર્મની શાખા છે, એમ મને લાગ્યું નહીં.”

આ ઉપરથી મારે કહેવું શરૂ થઈ પડ્યું કે, “ખોજ પંથની માહિતી ખોજ કોઈપણ બહારના (સતપંથી સીવાયના)ને મળી શકે નહીં. અને તે ઉપરથી તમેને કોઈ ખોજ પંથના ખરા સિદ્ધાંતો મળ્યા નહીં હોય !”

મારે આમ કહેવાતું કારણ ગાંધીજીના કહેવાને ખોટા ઠરાવવા ખાતર નહીં, પણ ગાંધીજી જે ખોજ પંથની ખરી માહિતી ધરાવતા હોત તેા હિંદુ મુસલમાન એવો મતભેદ રાખીને વાત કરતે નહીં.

અને આ ઉપરથી મીં ગાંધીજીને ખોજપંથ વીશેની મારી સમજ મેં રજુ કરી હતી કે, એ હિંદુ ધર્મના જીવન મુજબ વેદ પ્રમાણે છે,

અને ઇસ્લામ ધર્મના સત્ય સિદ્ધાંતોનો છે, એટલે અમે હોંદુ અને મુસલમાન બેઉ ધર્મના સત્ય સીદ્ધાંતોના સ્વીકારનાર સતપંથી કહેવાઈએ છીએ, અને તેથી અમારા સતપંથીની દલીલ તરીકે કોઈપણ જાતના ધાર્મિક રાગદ્વેશથી રહીત છીએ અને તે ઉપરથી અમે એવા મુસલમાન નથી કે જેઓ વેદ માનનારાને કાફર કહે છે, તથા એવા હોંદુનથી કે જેઓને મુસલમાનોને મલેચ્છ ગણે છે સારાંશમાં અમારો મત એમ પણ રજુ કરી શકીએ કે:— કલેમા વિરદ રહે ઐર બેદપે ધ્યાન રહે ! હમ સતપંથીંદ ખોજે, ન હોંદુ ન મુસલમાન રહે !!

આ એક રાગદ્વેષ વગરના સીદ્ધાંત માટે કહીશું કે, હોંદુ અમને વટલેલા મુસલમાન ગણે છે, અને મુસલમાનો પણ શરીરજાતના કાયદાઓ ઉપર અમને અમલ કરતા જોતા નથી. કારણ કે, અમે હકીકતી ઇસ્લામના સીદ્ધાંતો અમારા ગુરૂનાં જતાવવા મુજબ પાળીએ છીએ, તેથી મુસલમાનો પણ અમારાથી ધાર્મિક મળતાપણું દેખાડતા નથી, અને આ હીસાએ હોંદુ મુસલમાન બેઉ ધર્મના મતબેદથી નીરાજો અથવા જે હોંદુ ધર્મમાં વેદીક સત્યતા છે, તે મુજબ અને મુસલમાન ધર્મમાં જે હકીકતી સીદ્ધાંતો છે, તે મુજબ એટલે સત્યપંથ (હકરાહ) (ખરેખરો રસ્તો) ને પાળનારા છીએ, અને તેથી અમેને બેઉમાંથી કોઈપણ ધર્મ માટે રાગદ્વેષ નથી.

હોંદુ ધર્મ મુજબ વેદ ઉપર છે, તે તે ચાર વેદ ચાર જુગ માટે છે, અને ત્રણ જુગના ત્રણ વેદનો વખત વર્ષો જવાથી હાલ કળીયુગ

છે, ને તેમાં ચોથો વેદ અથવા વેદની માનીનતા હોવી જુવે, અને કળીયુગમાં અવતાર “ નકળાંક ” છે. અને તે નકળાંક અરબસ્તાનમાં હ. અલી નામે પ્રગટ થઇ ગયા છે ને તે ખીજ અગાઉના અવતારો મુજબ દરેક અવતારનાં પાત્ર એજ અવતાર ગણાય છે, તેમ નામદાર આગાખાન હ. અલીની સીધી નસલે ઉતરી આવેલા હોવાથી નકળાંકના પાત્રો નકળાંકી અવતાર હોંદુ ધર્મ મુજબ છે. ”

આ પ્રસંગે મી० ગાંધીજીએ માહિતી બતાવી હતી કે. “ હ. અલીના મહાનપણા વિશે હું જાણું છું પણ નામદાર આગાખાન નકળાંક કેમ ગણાય ? ” ત્યારે મેં વધુ ખુલાસા તરીકે જણાવ્યું હતું કે, “ અમારી માનીનતા મુજબ હ. પેગમ્બર સાહેબ નખી મહમદ મુસ્તશ ચોથા જુગના વેદ મુજબનાજ ગુરૂ છે, અને તેમના બાદ ઇસ્લામ ધર્મના પહેલા ઇમામ હ. અલી અને તેમની સીધી નસલે આજ સુધી હાલના અમારા નામદાર આગાખાન એ પેગમ્બર સાહેબની ઇતરત તરીકે ઇસ્લામ ધર્મના પણ વડા છે. એકંદરે હોંદુ ધર્મ અને મુસલમાન ધર્મના સત્ય સીદ્ધાંતો વડે અમારા આગાખાન સાહેબ નકળાંક અવતાર તેમજ હાજર ઇમામ છે, અને આ સમજ વગર હોંદુ અને મુસલમાન બેઉ અમો ખોજબોને પોતાથી અજાણા માને છે, અને હોંદુ અને મુસલમાન બેઉ ધર્મના એકજ સીદ્ધાંતની સાખીતી વડે અમો હોંદુ ધર્મ તથા મુસલમાન ધર્મને જુદા માનતા નથી. ”

આ વાતચીતના અંતે પ્રગટ થયેલી હકીકતમાં દર્શાવેલી બાબત તરીકે મીં. ગાંધીજીએ જણાવ્યા માંચું હતું કે, “નામદાર આગાખાન તો મુસલમાન ધર્મીઓનાં વડા તરીકે મનાય છે, અને મોસ્લેમ લીગ જે મુસલમાન ધર્મીઓની છે તેના પ્રમુખ હતા, તેવી રીતે હિંદુ ધર્મની કોઈ સંસ્થાના આગેવાન તરીકે તેઓ કોઈ વખત થયા નથી.”

આના ખુલાસામાં મેં કહ્યું હતું કે, “મોસ્લેમ લીગ એ ધાર્મિક સંસ્થા નથી પણ રાજદ્વારી મુસલમાન સંસ્થા છે, અને તેવી રાજદ્વારી હિંદુ સંસ્થામાં અમારા નામદાર આગાખાન, ગોખલે જેવા હિંદુ મહા-પાંતી યાદગીરી માટે પુના અને મુંબઈની ટાઉન હોલમાં ભરાયેલી સભામાં તેમના ગુણો જાહેર કરવા આગેવાનપણે યોગ્યા હતા, અને તેમના ફંડમાં સારી રકમ પોતાની લાગણીના પુરાવા બદલ આપી હતી, તેવીજ રીતે હિંદુ યુનીવર્સિટીમાં પણ પોતાનો સારો અને આગેવાન ફાળો ભર્યો હતો. ઉપરાંત તમે મહાશયના નાતાલ ખાતેના પ્રયત્નોમાં મદદ કરવાના ટાઉન હોલમાં યોલાવેલી પહેલી સભાના પ્રેસી-ડેન્ટ પણ નામદાર આગાખાન હતા. આ વખતે મીં. અમૃતલાલ વી. ઠક્કરે જણાવ્યું હતું કે, “મહુમ ગોખલેનો તો કોઈ ધર્મજ નહોતો.”

તે ઉપરથી મેં ઉમેર્યું હતું કે, “જો એમજ હોય તો નાં આગાખાન સાહેબ તેવા એક માટેની લાગણી કેવા ઉત્તમ સીદ્ધાંતને સીદ્ધ કરે છે તે મીં ઠક્કરનાજ સખ્દો પુરવાર કરે છે.”

ત્યાર પછી નાં આગાખાનના મતભેદ વગરના-મહાન કાર્ય તરીકે-દાખલો રજુ કરતાં મેં જણાવ્યું હતું કે, “એજ અમારા નામદારે હિંદુ મુસલમાન એક્યતાના પાયાની પોતાનાજ હાથે શરૂઆત કરી હતી, તે ઉપરથી પણ એમના મહાન પણા વીશે ખ્યાલ આવી શકશે.”

આ વખતે પણ મીં હકરે ઉમેર્યું હતું કે, “હિંદુ દુસ્લેમ અધિક્ય માટે તે મઝહરલ હકકે કોશેશ દરી છે.”

તે ઉપરથી મને નામદાર આગાખાન માટેની ખરી વાતો દખાવી નાંખવાની મીં હકરની તે કોશેશ માટે લાગી આવ્યું હતું, અને તરતજ કહી દીધું કે, “મઝહરલ હકકની કોશેશો તે ત્યાર પછીની કોન્ગ્રેસ અને લીગ વખતે મુખ્યમાં હતી. પરંતુ પ્રથમ અલાહાબાદની કોન્ગ્રેસ વખતે નામદાર આગાખાને હિંદુ મુસલમાનની એક્યતા માટે શરૂ કોશેશો કરી હતી, અને તે જુજ પરીણામે તેટલું પણ આવ્યું તે છે, અને આ ખ્યાતમાં મીં ગાંધીજી સારી રીતે જાણુતા હોવા જોઈએ.

મારી હકીકત રજુ થયા પછી મીં ગાંધીજી કંઈ પણ ખોલ્યા નથી, અને તે રજુ થયેલી હકીકતની સત્યતા દર્શક હતું.

આ પછી મીં ગાંધીએ પોતાનું કામ આગળ ચલાવતાં અટકાવે કહ્યું હતું કે, “આવી રીતે ખોજ પંથમાં ભળનારાઓ માટે હું કંઈ કહેતો નથી.” અને મીં હકરને પણ મીં ગાંધીજીએ કહ્યું

હતું કે, “ આ દલીલો મુજબ તો હું કાંઈ વધુ કહી શકતો નથી. પણ હા, જેઓ ખ્રીસ્તી યર્ષ જાય છે અને મુસલમાન યર્ષને હાંદુ ધર્મને તીરસ્કારે છે તેઓને આપણે હાંદુ ધર્મ નહીં છોડે અને દુઃખ પોતે સહન કરશે તો તેમને હાંદુ ધર્મવાળાઓ તરફથી આબડબેટ વીગેરે માટે અટકાયત થવા કોશિશો કરી સંતોષી થકીશું. ”

આ પછી કેટલીક હકીકતો જે પ્રગટ થઈ છે તે મુજબ વાત-ચીત થઈ હતી; પરંતુ તેમાં જે પક્ષપાત થયો છે, એમ હું જાણું છું, પરંતુ જેના નામે એ વાત થઈ હોય તેનું એ કામ હોવાથી હું કાંઈ કહીશ નહીં.

છેવટે મીં ગાંધીજીથી છુટા પડવા અગાઉ મેં મીં ગાંધીજીના ઉપર અમારી ધાર્મિક માનીનતાના સાર રૂપ ઇનસાફ માગ્યો હતો કે ભગવત ગીતામાં શ્રી કૃષ્ણે કહ્યું છે કે “ ભકતોના ઉધ્ધાર માટે દુષ્ટોના નાશ માટે અને ધર્મની સારી સ્થાપના કરવા માટે હું દરેક યુગમાં હોઉં છું. ”

તથા ગુણ મંત્ર તરીકે કહ્યું છે કે “ અધા ધર્મ મુકી દહને મને એકલાને શરણુ આવ હું તારા સર્વ પાપ નાશ કરીશ ને ઇચ્છીત મોક્ષ આપીશ! ળીહ મા. ”

આ ઉપરના શ્લોક મુજબ આ જુગમાં ઇશ્વરી નુર સ્વરૂપ અમેા નામદાર આગાખાનને નકળાંક માનીએ છીએ. જે એ સિવાય ળીએ કાંઈ તમેા બતાવતા હો તો તે અમેા હિન્દુ ધર્મ અને વેદ મુજબ

બાણુવા માગીએ છીએ, કારણ કે ખીન શ્લોક મુજબ તેને શરણે જવાથી અમારી મુક્તી થાય.

આ શ્લોક અને તેના અર્થ મુજબ મીં ગાંધીજી પાસે બાણુવા માંગણી કરતા મીં ગાંધીએ બે મીનીટ જેટલા વખત સુધી સુપ રહીને સરળ હૃદયથી નમ્રપણે જણાવ્યું હતું કે : “ હું એ વીશે કહી નથી શકતો.”

ત્યાર પછી મીં ગાંધીજીએ સરળ ભાવથી અંત્યજ્ઞેને હીંદુ ધરમવાળાઓ તરફથી જે હેરાનગતી થાય છે, તેમાં મદદ કરવા અમેને ભલામણ કીધી હતી, અને તે પછી બધાઓ કિભા થયા હતા અને અમે પણ ત્યાંથી વિસર્જન થયા હતા.

હીં વરતેજી.

ઉપર “ હિન્દુસ્તાન ” પત્રના બે લખાણો ઉતારી લીધાં છે. જેમાંનું ખીજું તો અમારા મિત્ર મી. વરતેજીનું પોતાનું જ પોતાને હાથે લખેલું અને પોતેજ છપાવેલું છે. આ બંને લખાણોથી મીં વરતેજીના ફેરવાયલા તથા ઈસલામના દાયરાથી ખસી ગયેલા તથા લેશમાત્ર પણ સન્ધ્યાઈ નહિ તેવા ઢંગધડા વગરના અઠાયદો તથા આચાર વિચાર જણાઈ આવે છે તો પણ સહેજ તારવણી કરી સ્પષ્ટતા કરી બતાવવી જોઈએ એમ અમને લાગે છે.

અંત્યજ (ઠેક મેઘવાળ) કોમના ખોળ બની ગયેલા ખોડા

પુંજએ જણાવ્યું કે “ નાં આગાખાન એ નકલકનો અવતાર છે. ખોળ ધર્મ એ પણ હિંદુ ધર્મની શાખા છે એવી માન્યતાથી જે ભાઈઓ ખોળ બન્યા છે તેમને આપણે કંઈ પણ સમજવી શકીયું નહિ.” મજકુર ખોડા પુંજ મેઘવાળ ખોળ પૈકીનો છે તેને ખોળે થવા માટે કેવી તાલીમ આપવામાં આવી હતી તથા કેવા અકાયદો શીખવાડવામાં આવ્યા હતા તે મજકુર ખોડા પુંજના મુખથી આખાદ નીકળ્યા છે. વળી તેમને ખોળ બનાવનારે પણ તેવોજ ઉપદેશ આપેલો છે કે “ ખોળ ધર્મ એ પણ હિંદુ ધર્મની શાખા છે ” આ મેઘવાળને ઉપદેશ કરી ખોળ બનાવવાના કાર્યમાં અમારા મિત્ર વરતેજી વિશેષ ભાગ લેતા સંભળાયા છે અને તેથી તેમણે કે તેમની મંડળીએજ તે મેઘવાળને તેવી તાલીમ આપી હશે કે “ ખોળ ધર્મ એ પણ હિંદુ ધર્મની શાખા છે.” આવા અકાયદો તેમણે આપ્યા હશે એવું કંઈ અનુમાનજ નથી; બલકે મીં વરતેજી તે સભામાં ઉભા થઈને બોલ્યા કે, “ અમારા ધર્મનું નામ સતપંથ છે. અમે સતપંથી તરીકે ઓળખાઈએ છીએ. અમારા ધર્મમાં ને હિંદુ ધર્મમાં તફાવત નથી. અમે હિંદુ ધર્મ છોડ્યો નથી.”

જરા આગળ ચાલતાં મી. વરતેજી આ બાબતની ચોખવટ કરતાં જણાવે છે કે “ ચોથા યુગમાં જે નકલકનો અવતાર મનાય છે તે અમારો ધર્મ છે મુસલમાનો અમને તેમના ધર્મના ગણતા નથી. અમારી દ્રઢ માન્યતા છે કે અમારો ધર્મ એ હિંદુ ધર્મ છે.” આ

તેમની ક્યુલાતો તેમના મઝહબી અકાયદો તથા આચાર વિચારોની કેવી તિસ્કારને પાત્ર રૂપરેખા દોરે છે તે સમજવું કાંઈ પણ મુશ્કેલ નથી.

મી. વરતેજી પોતાની સહી સાથના લખાણમાં પોતાના ઇસ્લામ ધર્મ તથા અપાયલા આચાર વિચાર ઉપર મોહોર છાપ મારે છે. તેમાં લખે છે કે, “ ખોળ પંથ એ હિન્દુ ધર્મના જીવન મુળ વેદ પ્રમાણે છે. અમો એવા મુસલમાન નથી કે, જે વેદ માનનારાને કાફર કહે છે તથા એવા હિંદુ પણ નથી કે, જેઓ મુસલમાનોને મલેચ્છ ગણે છે. સારાંશમાં અમારો મત એમ રજુ કરી શકીએ કે:—કલેમા વિરદ રહે, ઓર બેદપે ધ્યાન રહે! હમ સતપંથી હે ખોળે, ન હિંદુ ન મુસલમાન રહે!! ”

આ પછી મી. વરતેજીએ પોતાના તથા પોતાના ટોળાંના અકાયદો તથા આચાર વિચારોની વધુ સ્પષ્ટતા કરતાં જણાવ્યું કે, “ હિન્દુઓ અમને વટલેલા મુસલમાન ગણે છે અને મુસલમાનો પણ શરીઅતના કાયદાઓ ઉપર અમને અમલ કરતા જોતા નથી, કારણકે અમો હકીકતી ઇસ્લામના સીદ્ધાંતો અમારા ગુરના બતાવવા મુજબ પાળીએ છીએ તેથી મુસલમાનો પણ અમારા પ્રત્યે ધાર્મિક મળતાપણું દેખાડતા નથી અને આ હિસાબે હિન્દુ મુસલમાન બેઉ ધરમના મતભેદથી નીરાળો...પાળનારા છીએ.”

વાંચક વર્ગ હવે બહુજ સહાયથી સમજી ગયા હશે કે, અમારા મિત્ર મી. વરતેજીએ પોતાની નવી ધાર્મિક રૂપરેખા કેવી આજેખી

બતાવી છે. અને તેઓ કેવા અકાબદો તથા આચાર વિચારો મને છે તથા મનાવવા મથન કરે છે. હવે જો તેમના અંગત ધાર્મિક વિચારો તરફ જોઈએ કે, જેમાં તેઓ પોતાના ધર્મમાં અને હિંદુ ધર્મમાં તફાવત નથી. તથા અમોએ હિન્દુ ધર્મ છોડ્યો નથી એમ જણાવે છે તો તેથી બે બાબતની ચોખવટ થાય છે. એક તો એકે તેઓએ જ્યારે હિન્દુ ધર્મ છોડ્યો નથી ત્યારે તેઓ હિન્દુ ધર્મને જ માનનારા છે અને મુસલમાન ધર્મના નથી અને મુસલમાન ધર્મને માનનારા નથી. ત્યારે તો હવે તેઓ ઇસલામના દાયરાથી જાણી મુજબને નીકળી ગયેલા જણાવે છે. હવે આવી સ્થિતિ વચ્ચે તેઓ કોઈ કોઈ જગોએ પોતાને ઇસલામી જણાવવાનો જે ડાળ ધાલે છે તેથી વાંચક વર્ગને કેવા અનુમાન ઉપર જવું એ અમારે જણાવી આપવાની જરૂર નથી.

અમારે તેઓ લેખી રીતે જાહેર છાપાદારા પોતાને હિન્દુ હોવાનું જણાવે છે ત્યારે તેઓ હવે મુસલમાન તો નથી અને જો તેવો દાવો કરે તો તે સચ્ચાઈથી વેગળો છે. અથવા તો જો તેઓ ઇસલામી હોવાનો દાવો કરે તો, તેમનો હિન્દુ હોવાનો દાવો જુઠો કરે છે. હવે જો તેઓ મુસલમાન હતા તો તેમણે પોતાનો ધર્મ હિન્દુ જણાવી, હક-હકતું જુઠું બોલી, મી. ગાંધી તથા બીજા હિન્દુ લીડરો વીગેરેને છેતર્યા તેમણે પોતાના લખાણમાં કયુલ કર્યું છે કે બીજા ધર્મ એ પણ હિન્દુ ધર્મની શાખા છે અને ના. આગાખાન નકલકનો અવતાર છે. તો

આમ જણાવી નામદાર આગા સાહેબના મુરીદાને તો તેમનો હિન્દુ ધર્મનાજ છે એમ જણાવી નામદાર આગાખાન સાહેબને પણ હિન્દુ ધર્મના તથા તેવાના એક આચાર્ય પેશ કરે છે.

નામદાર આગાખાન તથા તેમના ખોળા મુરીદાને હિન્દુ સાખીત કરવાની અમારા મિત્ર વરતેજીએ તનતોડ મેહનત કીધી છે અને તે માટે તેઓને સદ હજાર આશ્રીન ઘટે છે. તેઓ તો આગાખાન સાહેબને હિન્દુ ધર્મના આચાર્ય સાખીત કરતા હતા જ્યારે મહાત્મા ગાંધી તથા મી. અમૃતલાલ ઠક્કુર વીગેરે ખોળાઓને મુસલમાન તથા આગાખાનને મુસલમાનોના આચાર્ય હોવાનું સાખીત કરતા હતા.

મહાત્મા ગાંધીએ ખોળાઓને તથા ના. આગાખાનને મુસલમાન હોવાની જે દલીલો પેશ કરી છે તેથી એમ તો ચોક્કસ સિદ્ધ થાય છે કે મી. વરતેજીએ તેમ નહિ હોવાને પ્રથમ જણાવેલું છે. મહાત્મા ગાંધી પોતાની અંગત માહિતી તથા જાહેર બનાવો રજુ કરી ખોળાઓ તથા આગાખાનને મુસલમાન સાખીત કરે છે અને મી. વરતેજી જીદ કરેજી જાય છે કે નહિ તેમ નથી. પણ ખોળાઓ તથા ના. આગાખાન હિન્દુજ છે, મી. ઠક્કુરે મી. વરતેજીને તેની ભુલ સાબેત કરી આપવાને પ્રશ્ન કર્યો કે, “ નાં આગાખાન મુસલીમ લીગના પ્રમુખ થયા હતા, તેમ કોઈ હિન્દુ સમાજના પ્રમુખ નેમાયા છે? આવા પ્રશ્નથી મી. ઠક્કુર નાં આગાખાનને તે હિન્દુ નથી પણ

મુસલમાન છે એમ સિદ્ધ કરવા માગે છે. જ્યારે મીં વરતેજ નાં આગાખાનના મુસલમાન હોવાને ઇનકાર કરતાં મી. હકકુરના પ્રશ્નને સમય યોગ્ય સમજતા નથી વાત પણ ખરી છે કે જો મી. વરતેજ મી. હકકુરના પ્રશ્નને સમય યોગ્યનો સમજે તો તેમને પોતાની ભુલ સુધારી ના. આગાખાનને મુસલમાન કયુલ રાખવાની શરૂ પડે. પણ વાંચક વર્ગ જોઈ શકશે કે, મી. વરતેજ કેટલી બધી હદ છાંડી સત્ય વાતને દીદા દાનીસ્તા અસત્ય જાહેર કરે છે.

મી. વરતેજનો એકરાર પોતાના મુસલમાન નહિ હોવા વિષયનો છે. તેથી તેઓ મુસલમાન તો નથીજ એમ માની લેવું જોઈએ. જ્યારે તેઓ મુસલમાન નથી તો, તેથી એમ સાબીત થયું સમજવું જોઈએ કે, પોતે મુસલમાન નહિ હતાં, પોતાને ઇમામી ઇસમાઈલી મતના તથા તે-તડામાં હોવાનું જણાવે છે અથવા તો એમ પુરવાર થાય છે કે તેઓ ઇમામી ઇસમાઈલી શીરકાને ઇસલામનો શીરકો સમજતા નથી. સાથેજ તેઓ નાં આગાખાન તથા તેમના મુરીદાને મુસલમાની દાયરાથી ખસેડી હિન્દુ દાયરામાં ધકેલે છે. હવે જ્યારે ઇમામી ઇસમાઈલી ધર્મ એ મુસલમાન ધર્મની શાખા નહિ, પણ મી. વરતેજના કહ્યા મુજબ હિન્દુ ધર્મનીજ શાખા હોય તો, તે સંપ્રદાયના સધળા પીરો તથા ઇમામો તથા મુરીદો પણ મુસલમાન નહિજ હોવા જોઈએ. અથવા તો જો તેઓ મુસલમાન હતા તો હમણું હમણું હિન્દુ ધર્મ અખતેયાર કરવામાં આવ્યો છે.

ના, પણ તેવું કશુંએ નથી. પીર સદરદીન વીગેરેએ જેવી રીતે યુક્તિપ્રયુક્તિથી હિન્દુઓને ફેસલાવીને મુસલમાન બનાવવાનું ધોરણ અખતેયાર કર્યું હતું તેમ મી. વરતેજી મેઘવાળા કોમને ખોળ બનાવવા માટે તેમને એમ સમજાવે છે કે ખોળ પંથ એ હિન્દુ ધર્મની એક શાખા છે અને ખોળઓ હિન્દુજ છે અને નાં આગાખાન નકલંકના અવતાર છે. આવું આવું મેઘવાળાને સમજાવી તેમને ખોળ થવા ઉશ્કેરવામાં આવે છે. પણ મી. ગાંધી મી. ઠક્કુર વીગેરેજેવા હિન્દુના આગેવાનો આગળ મી. વરતેજી યુક્તિ પ્રયુક્તિ ચલાવવા જાય એ ચાલી શકે તેમ નથી; બલકે તેથી તેઓ પોતાના દીની પોઝીશનને ખાકમાં મેળવી આપે છે.

શું ખોળઓ હિન્દુ છે ? તથા નામદાર આગા સાહેબ હિન્દુ છે ? તથા પીર સદરદીન વગેરે હિન્દુ હતા ? તથા તેમણે જે જ્ઞાનશાસ્ત્ર રચ્યાં છે તે હિન્દુ ધર્મનાજ રચ્યાં છે એ વાત કોઈથી ગળે ઉતરે તેવી છે ? અને સૌ કોઈ ધણીજ સહેલાઈથી કબુલ કરશે કે તે હકીકત તદ્દન સત્યતાથી વેગળી છે. પોતાને ઇમામી ઇસમાઈલી જણાવતા ખોળઓ મુસલમાન છે; પણ માત્ર મીં વરતેજી જેવા કુમાર્ગે ચડાવનારાના પ્રયાસથી તેમના અકાયદો તથા આચાર વિચાર ઇસલામના દાયરાથી ખસ્તા ચાલ્યા છે. જોકે સમજી તથા કેળવાયલો વર્ગતો પોતાના મુસલમાન હોવા માટે મગરૂર તથા માન ધરાવે છે. ખોળઓને હિન્દુ કહેવા નીકળવું એ આકાશપર ધુળ ઉરાડવા જેવું છે. શું નામ

દાર આગાખાન હીન્દુ ! અને હીન્દુઓના આચાર્ય !! શું મુસલમાન નહિ !!! લાહોલવલા કુબ્વતા

મીં વરતેજી પોતાની એવી ક્યુલાતથી કે “મુસલમાનો અમને તેમના (મુસલમાનના) ધર્મમાં ગણતા નથી.” વળી “હીન્દુઓ અમને વટલેલા મુસલમાન ગણે છે અને મુસલમાનો પણ શરીઅતના કાયદાઓ ઉપર અમને અમલ કરતા જોતા નથી. કારણ કે અમે હકીકતી ઇસ્લામના સીદ્ધાંતો અમારા ગુરુના બતાવવા મુજબ પાળીએ છીએ, તેથી મુસલમાનો પણ અમારાથી ધાર્મિક મળતાપણું દેખાડતા નથી. અને આ હીસાબે હીન્દુ મુસલમાન બેઉ ધરમના મતભેદથી નિરાળો સતપંથ (તેને) પાળનારા છીએ. વળી પ્રથમ કહી જાય છે કે “હમ સતપંથી હેં ખોજે--ન હીન્દુ ન મુસલમાન રહે !” પોતાના તથા પોતાની પાર્ટીના ઇસ્લામથી ખારીજ હોવાનો મુસલમાનોનો અભિપ્રાય પ્રેશ કર્યો છે. તેમાં સચ્ચાઈ માત્ર એટલીજ છે કે મીં વરતેજીના અકાયદો તથા આચાર વિચારનો જે ખોબજો ઉપર અસર થયો છે તેમના સંબંધમાં અલખતા મુસલમાનોનો એવો અભિપ્રાય થયો છે કે તેઓ તેમને (મીં વરતેજી તથા તેમના જેવા અકાયદો તથા આચાર વિચાર ધરાવનારાઓને) ઇસ્લામ સાથે જોતા નથી, બલકે ઇસ્લામથી ખારીજ સમજે છે. વાત પણ ખરી છે કે જે લોકો વૈષ્ણવના અવતારોને માને, હજરત અલી અંને વૈષ્ણવનો દસમો અવતાર માને, ખીરોના શનોને વેદ તથા કુરાન માને, શરીઅતના કાયદાઓ જેવા કે પુદાની વેહદ

નિયત, નમુજ્વત, ઇમામત, નમાઝ, રોઝા. હજ, ઝકાત, ખુમ્સ વિગેરેનો ઇનકાર કરે, અંદગી માટે મસજીદ રાખે નહિ, પોતાના અધ્યાત્મિક પુસ્તકો કુરાન પડાવે નહિ, બહુ જાહેર છાપાઓ, માસિકો પુસ્તકો, તથા ન્યાયની કોર્ટોમાં એમ કહે કે અમે કુરાન કે નીમાજ રોજને માનતા નથી. તેમ માને તેને તેઓ મુસલમાન કેવી રીતે માને તથા સમજે?

મીં વરતેજ તથા તેમના જેવા થોડાક જે ખોળાઓને ગુમરાહ કરવા માગે છે તેને લઈ ખોળાઓ ઉપર તેઓ મુસલમાનને મળતા નથી તેવી માન્યતા હામ હામ ફેલાઈ ગઈ છે. અને ફેલાતી ચાલી છે, પરંતુ તેથી કાંઈ ઇમામી ઇસિમાઈલી જમાતના સઘળા લોકો તેવા છે તેમ નથી. સુફીબર ગંદુમનુમા જવશરોશને લઈ સમગ્ર જમાત ઉપર તેઓ મુસલમાન નથી એવો આક્ષેપ આવી શકતો નથી. ઇમામી ઇસિમાઈલી જમાતમાં ઇસલામનું શિક્ષણ આપવાને કશોપણ પ્રયાસ કરવામાં આવતો નથી. પણ મીં વરતેજ જેવાના અકાયદો તથા આચાર વિચારો પ્રસરતા તથા ફેલાતા જાય છે. તાઅજ્જુબની વાત છે કે મુખ્ધની ઇસિમાઈલીઆ કાઉન્સિલના આગેવાનો આવા ઇસલામ વિરુદ્ધના અકાયદો તથા આચાર વિચારને ફેલાતા અટકાવવાને પ્રયાસ કરતા નથી. તેમની ચુપકાદીએ નીમ રઝામંદી જેવી સ્થિતિ ઉભી કરી આપી છે. તેમનામાં “સતપંથ પ્રકાશ” નામે એક માસિકપત્ર મુખ્ધમાં મુખ્ધી લાલજીભાઈ દેવરાજના માલેકીપણા નીચે નીકળે છે તેણે પણ જ્યારે મીં વરતેજે પોતાને, ખોળાને તથા નાં આગાખાનને મુસલમાન

નહિ પણ હિન્દુ જાણ્યા ત્યારે કાંઈપણ એક શબ્દ વટીક લખ્યો નહિ અને તેથી જાણે મેદાન શોધનારાઓના મુખમાં પાણી છુટતું હોય તેવી સ્થિતિ જોવાય છે; પણ અમો જોઈએ છીએકે એ સધળું ફાક છે. પીર સદરદીનનો પ્રયાસ કદી પણ નિષ્ફળ જવાનો નથી. ઘણા ભાગ ખોળાઓનો તથા કેટલોક મુમનાઓનો શુદ્ધ ઇસલામના ઝુંડા તળે આવી ગયો છે. આવતો જાય છે અને આવી જશે. અને ખોળાઓને જે તેઓ મુસલમાન નથી પણ હિન્દુ છે એમ કહી કહી ધામે ધામે તેમને મુસલમાન પણાથી ખસેડવામાં આવે છે તેવો તેમનો પ્રયાસ બહુજ જલદીથી નાબુદ થઈ જશે.

સૌ કોઈ જાણે છે કે ઇમામી ઇસમાઈલી ખોળાઓ મુસલમાન છે. સરકાર દરબારે તેમને મુસલમાની શરેહના કાયદાઓ લાગુ છે. વસ્તી ગણતરીમાં તેઓ મુસલમાન નોંધાય છે. મુસલમાનો સાથે જોડાઈ તેઓ પોતાના વ્યવહારિક તથા રાજદારી હકો માગે છે. મુસલમાન હોતાં, મુસલમાનોના મંડળોમાં જોડાઈ તેમાં ભાગ લે છે. શું કોઈ એમ કહી શકશે કે સરદારશાહીમ રહેમતુલ્લાને તેઓ હિન્દુ હોતાં આલ ઇન્ડીઆ મોહમેડન એજ્યુકેશન કૉનફરન્સના પ્રમુખ બનાવવામાં આવ્યા હતા?

હવે મીં વરતેજીની એ લનતરાનીની તસવીરને પણ જોઈએ કે જેમાં તે પોતાને તથા પોતાના ટાળાને મુસલમાન નહિ પણ હિન્દુ ધર્મ ઓડ્યો નથી કહે છે. આવી લનતરાની તદ્દન ગમાઈક કરતાં વધુ હેસીયત

ધરાવતી નથી. ઇમામી ઇસ્માઈલી ટોળાના ખોળાઓમાં જે સુધરેલા તથા કૃપાવાચલા છે તે ખરા મુસલમાન તરીકે જાણીતા છે. બાકીના મુસલમાન તો છે, પણ તે એવા કે જરા કાચા; પણ હિન્દુ તો નહિ. પણ મીં વરતેજી મીં ગાંધી તથા મીં હકકુરને દમ ભરાવતા તથા ઢેડાંઓને ખોળા બનાવવાની ધુનમાં એવાતો ગભરાઈ મુંઝાઈ ગયા કે. ભાન ભુલી ગયા. તેમના મગજની ડાગળી ખસી ગઈ. મગજ ચક્રમ થઈ ગયું. ગભરાઈ ગયા અને શું જવાબ દેવો તે નહિ સૂઝતાં શવે તેમ લનતરાની કરી ગયા. તેઓએ માત્ર એટલીજ વાતને દ્રષ્ટિ મર્યાદામાં રાખી લાગે છે કે, ખોળાઓ ભલે મને ગમે તેવો સમજે, પણ મુંબઈના ઢેડાંઓ જે ખોળાઓને હિન્દુ તથા નાં આગાખાનને નકલ કરના અવતાર સમજે તો ખસ. ખસ તેમનો આ હેતુ ધણોજ મુત્તારક છે. ખુદાતાલા તેમના પ્રયાસમાં ખરકત આપે અને ઢેડાંઓ ખોળા થઈ જાય.

પણ મીં વરતેજી ઢેડાંઓ આગાખાન ખોળાઓ હિન્દુ છે અને મુસલમાન નથી એમ કહે તો ચાલે, પણ જાહેર જાણાઓમાં તેમ બોલવા નીકળે તે હવે ચાલી શકે નહિ, આવી બાબતોથી મુસલમાનો ખોળાઓ પ્રત્યે, જે તેમની દીની અજ્ઞાનતાનો અભિપ્રાય બાંધી બેઠા છે તેમાં ઉમેરોજ થતો જશે. જેથી ખોળાઓને હાની તથા શરમીંદગી છે; પણ આવી બાબતને મુંબઈની ઇસ્માઈલી કાઉન્સિલે અટકાવવી જોઈએ. કાઉન્સિલની તે ખાસ ફરજ છે. કાઉન્સિલના કાયદામાં ખાસ તેમની

ફરજ બતાવવામાં આવી છે. “ખોળ શીમા ધમામી ઇસિમાએલી કાઉન્સીલ મુંબઈના કાયદાઓ” નામની ગુક જે નામદાર આગાખાનની પરવાનગી તથા સત્તાથી પ્રગટ કરેલી છે તેની કલમ ૩૭ માં જણાવવામાં આવે છે કે:—

- “ ૩૭ મુંબઈની ઇસિમાઈલી લાયબેરી અથવા મુંબઈ અને ઉપરના
- “ લખેલા ગામડાંનો કોઈપણ ઇસ્માઈલી, ઇસ્માઈલી ધર્મની બાબત
- “ ઉપર જે કાંઈ લખાણ પ્રગટ કરાવવા ઇચ્છતો હશે તે, તેવી
- “ ઇચ્છા ધરાવતા પ્રગટ કરનાર ઉપર, ફરજિયાત છે કે, તેણે
- “ તે લેખ કાઉન્સીલ પાસે રજુ કરવો, અને કાઉન્સીલ દર માસે
- “ પોતામાંથી વારાફરતી જે બે સભાસદોની નેમણુંક કરે, જેઓએ
- “ આવા લખાણો પાસ કરવા પછીજ છપાવવા માટે મોકલવા.”

ઉપરના કાઉન્સીલના ધારા વિરૂદ્ધનું મીં વરતેજનું પગલું છે. તથા ખોળ બે ચાર તેમના જેવાજ ગોડીયાઓ તે પ્રમાણે કાઉન્સીલના કાયદાની વિરૂદ્ધમાં જઈ પુસ્તકો તથા લખાણો છપાવે છે. અને તેથી ખોળ પંથ તથા નાં આગાખાનના ધર્મ ગુરૂ તરીકેના પોઝીશનને બહુજ કફોડી સ્થિતિમાં મુકે છે. અને જે કાઉન્સીલે પોતાની ફરજને અમલમાં મુકી હતે તે આવી સ્થિતિ કદી પણ ઉત્પન્ન થવા શકતે નહિ; કેમકે જ્યાં સુધી અમે જાણીએ છીએ ત્યાંસુધી કાઉન્સીલના અધિકારીઓ તથા મેમ્બરો એવા તથી કે, જે મી. વરતેજ જેવા અક્ષયદો તથા આચાર વિચારો ધરાતા હોય. અને અથવા તે પોતાને ઇસલામના દાવરાથી અલગ થયેલા સમજવા હોય; બધકે તેઓ પોતાને

ચુસ્ત મુસલમાન સમજે છે. તે પછી હવે તેઓએ પોતાની ફરજને અમલમાં મુકી એક કમીટી તેમી મીં વરતેજી મીં ચુનારા વીગેરેનાં પુસ્તકો તપાસી જોવા જોઈએ. અને જો તેમાં ઇસલામ વિરુદ્ધ લખાણો હોય તો તે પુસ્તકો વેચાતા અટકાવી તેના લેખકોને કાયદાના સાણ-સામાં પકડવા જોઈએ અને ભવિષ્યમાં તેમને ઇસલામ વિરુદ્ધના લખાણો લખતા અટકાવવા જોઈએ. જો આમ નહિ કરવામાં આવે તો રોજ વધતો જશે અને ખોળ પંથ તથા નામદાર આગાખાન સાહેબનું મજબૂતી પોઝીશન તદ્દન માટીમાં મળી જશે.

વળી કાઉન્સિલે ઉપર પ્રમાણે અમલ કરવાને નામદાર આગા સાહેબની હજુરમાં તારીખ ૪ માર્ચ સને ૧૯૧૦ ના રોજ સોગંદ પણ લીધા છે. આ સોગંદ નામમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે:—

“ મુંબઈ શીઆ ઇમામી ઇસમાઈલી કેનસીલના એધેદારો

“ તથા સભાસદોએ ઉપર લખેલા સધળા કાયદાઓ માંલાના

“ ધણી સલામત દાતાર હીઝ હાઈનેસ આગા સર સુલતાન

“ માહમદશાહ આગાખાન જી. સી. આઇ. ઇ. સાહેબની હજુર

“ પુરતુરમાં જાહેર રિતે સાંભળ્યા છે તેમજ ધ્યાનથી વાંચ્યા

“ છે. અમારા સત્ય ઇમાનથી પુદાતાલાને હાજર જાણી અમે

“ ઉપલા કાયદાઓ અમલમાં લાવવા માટે અમારા પુલા દીલથી

“ અને રાજી પુશીથી કમુલાત આપીએ છીએ. અને અમે

“ અમારા અરા ઇમાનથી અને પુશીથી ઉપલા કાયદાઓ પ્રમાણે

“ આલખા જાહેર કરીએ છીએ. મુંબઈ તા. ૪ થી માર્ચ ૧૯૧૦

ઉપરની પ્રતિજ્ઞા નામદાર આગા સાહેબની હજુર પુસ્તુરમાં લખેલ,
તે પ્રતિજ્ઞા ઉપર લેખી સહીઓ કરવામાં આવી છે જેમાં “ હજી-
હીમભાઈ માહમદભાઈ રવજી, હાજી આમદભાઈ દેવજી, મુખી પીરભાઈ
રહીમ, કામડીઆ જાહરભાઈ પ્રધાન, રજખઅલી રામજી લખધીર,
જાહરભાઈ રતનશી, રહીમભાઈ ઝેતુલ આબેદીન, જુમાભાઈ શરીફ,
જાનમાહમદભાઈ સોમજી, લાલજીભાઈ દેવરાજ, હાજી કુરખાનઅલી
મુખી લાડક, હાજી હજીહીમભાઈ દાતુ, નેણુશીભાઈ નથુ, દાસમભાઈ
વીસરામ, જગશીભાઈ વીસરામ, નેણુશીભાઈ પીરભાઈ, શુમારભાઈ
શીવજી, શીવજીભાઈ લાલજી, કુરજીભાઈ મુળજી, પુંજભાઈ જસરાજ અને
જુમાભાઈ જાનમાહમદ રાખના નામો કાયદા પુસ્તકમાં પણ લખેલાં છે.

મુંબઈની હસમાઈલીઆ કોન્સીલનું ઉપરની વ્યાખત સંબંધે અમે
માનપૂર્વક લક્ષ ખેંચવાની રજા લખ્યે છીએ અને તે ઘણાજ પવિત્ર
હંતુને લખ, કે જે હેતુઓ ખોજ કામની દીની તથા દુન્યવી ઉન્નતિ
ઉપરજ યોગ્યએલા છે. આશા રાખવામાં આવે છે કે તેઓએ જે
પ્રતિજ્ઞા નાં આગાખાન સાહેબની રખરમાં લીધી છે તેના થયેલા
તથા થવા જોઈતા અમલ ઉપર તેઓ ઘટતો વિચાર કરી ભવિષ્યમાં
તે કાયદાનું સંરક્ષણ કરશે.

હવે મી. વરતેજના એવા હકારની રખરખા જોઈએ કે, જેમાં
તેઓ પોતાને “ હકીકતી હસલામી ” જણાવે છે. જ્યારે તેઓ
પોતાને “ હકીકતી હસલામી ” જણાવે છે તો તેમના અકાયદો તથા

આચાર વિચાર પણ હકીકતી ઇસલામી પ્રમાણેના હોવાનું માની શકાય. તેઓ પોતાને હકીકતી ઇસલામી કહી, પોતાને તો હીન્દુ જણાવે, હીન્દુ ધર્મ અમોએ છોડ્યો નથી તેમ કહે, પોતાને એવા હીન્દુ ગણે કે જેને હીન્દુએ વટલેલા મુસલમાન સમજે, પોતાને એવા મુસલમાન સમજે કે જેને મુસલમાનો કાફર શરીયતના કાયદાપર નહિ ચાલનારા સમજે, નાં આગાખાન સાહેબને તેઓ નકલંકના અવતાર માને, હજરત મૌલા મુરતઝાઅલી અં ને ખરા ખુદા (સધળી મખ્લુકાતના ખુદાથી નિરાળા) જણાવે. વેદને માનવાનું કહી પીરોના જ્ઞાન શાસ્ત્રને વેદ કહે, કુરાનને માનવાનું કહી પીરોના જ્ઞાનશાસ્ત્રને કુરાન કહે, નીમાજ, રોઝા, હજ ઝકાતાદિ શરીયતે ઇસલામની આજ્ઞા પોતા માટે યાને હકીકતી ઇસલામી માટે નથી એમ જણાવે અને ખીજું એવું એવું જણાવે કે, જે તેમના છપાવેલા રીસાલાથી નીકળી શકે, એ સધળાનેજ તેઓ “ હકીકતી ઇસલામી ” ની માન્યતા તથા અકાયદો માનતા હોવા જ્ઞેહએ અને જ્યારે તેમણે ક્ષેપી રીતે જાહેર છાપામાં તથા રીસાલામાં તેનો ઇકરાર કર્યો છે તો તેજ હોવા જ્ઞેહએ. તો વાંચક વર્ગ જ્ઞેહ લે કે, તેઓ કેવા હકીકતી ઇસલામી ” છે ! અને તેમના “ હકીકતી ઇસલામી તરીકેના કેવા અકાયદો તથા આચાર વિચારો છે. ”

સાથેજ તેઓ “ હકીકતી ઇસલામ ” ની વ્યાખ્યા એમ આપે છે કે:—

“ અમે હકીકતી ઇસલામના સીદ્ધાંતો અમારા ગુરના બતા-
 “ વવા મુજબ પાળીએ છીએ, તેથી મુસલમાનો પણ અમા-
 “ રાથી ધાર્મિક મળતાપણું દેખાડતા નથી. ”

ઉપરના લખાણ તથા કમુલાતથી મી. વરતેજ એમ જણાવી
 દે છે કે, “ હકીકતી ઇસલામ તેવુંજ નામ છે કે જેના સીદ્ધાંતો
 અમારા ગુર બતાવે, અને તે મુસલમાનો સાથે મળતાપણું દેખાડે
 તેવા નથી. ત્યારે તો એમજ સાબીત થયું કે હકીકતી ઇસલામના જે
 અકાયદો તેઓએ જણાવ્યા, ગ્રહણ કર્યા, ખીજાઓ ગ્રહણ કરાવ્યા
 તથા ગ્રહણ કરાવવા છે તે તેમના ગુરએજ બતાવ્યા તથા શીખવા-
 દ્યા છે કે જેનાપર તેઓ મુસ્તકીમ થયા છે અને જેનાપર તેઓ
 પોતાના ઇમાનના મુસ્કીમ તથા ચુસ્ત ઇસમાઇતી હોવાનો ભાર
 આપીને દાવો કરે છે. તો હવે તેથી તેમના ગુરના પણ તેવાજ અકા-
 યદ હોવા જોઈએ એમ પણ આસાનીથી માની શકાય તેવું છે.

જો તેઓ પોતાના ગુર કે જેમનું નામ તેઓએ આપેલું નથી
 તેમના તેવા અકાયદો હોય તો, તે ગુરને તેઓ કેવા દીની પોઝીશનમાં
 મુકે છે તે સ્પષ્ટ સમજી શકાય છે. ગુરથી જો તેમની સુરાહ પીર
 સહરદીન વીગેરે મીશનરીઓથી હોય તો, મીં વરતેજ તદ્દન ગુહા
 થાય છે, કારણ કે તેવા મીશનરીઓએ તેઓ “ હકીકતી ઇસલામ ”
 બતાવ્યોજ નથી કે, જેના અકાયદો ઉપર પ્રમાણેના હોય. અમેએ
 પીરોના જ્ઞાન શાસ્ત્રના પુસ્તકોનો પુરો અભ્યાસ કરી, અભ્યાસ કરીજ

નહિ, પણ તેને ગુજરાતીમાં છપાવીને, તથા તેમાંથી નીકળતા અકાયદો તથા આચાર વિચાર તારવી કાઢીને, સંખ્યાબંધ ક્રીતાઓ તથા લેખોમાં છાપી સ્પષ્ટ સાબીત કરી આપ્યું છે કે, તે અકાયદો એવા નથી કે એવા મીં વરતેજી હકીકતી ઇસલામના જાગુવે છે અને જો પીરો તથા મીં વરતેજીના ગુરના અકાયદો તથા આચાર વિચાર મીં વરતેજી જાગુવે છે તેવાજ હોય તો તે એક ભયંકર ખાખત છે.

ઇમામી ઇસમાઇલી જમાતના આગેવાનો તથા મેમ્બરો ! તમો કદાચ નહિં જાણતા હો, અથવા તો જાણતા હો તો કાંઈ પણ એવી નહિ શકતા હો; પરંતુ તમારે એક સાચા ઇસલામી તરીકે, સાચા પીર સહરદીનના મુરીદ તરીકે તથા ના. આગા સાહેબના એક સાચા મુરીદ તરીકે, એ વાત ભુલી નહિ જવી જોઈએ કે, મીં વરતેજી તથા તેમના ગાંડીયાઓ, ખરા ઇસલામને, પીર સહરદીનના જ્ઞાન શાસ્ત્રમાં રજુ થયેલા ખરા ઇસલામી અકાયદોને તથા નાં આગા સાહેબના ઉપદેશને મિત્ર ભાવે માટીમાં મેળવી દેવા માગે છે. તેઓ તેમના પ્રયાસો તથા હિતુને કોડીને મુલ્લે વેચવા ધારે છે, આપના દીની તથા દુન્યવી પોઝીશનને નીસ્તો નાખુદ કરવા માગે છે અને ખીજા ઇસલામીઓ તમોને સુસલમાન ન ગણે, પીર સહરદીનને પણ ઇસલામી ન ગણે તથા નાં આગાખાન પ્રત્યેનો ધાર્મિક ભાવ દુર કરે તેવાં લખાણો લખી લખીને કોમમાં સડો નાંખે છે. અને તમો એમ નહિં સમજતા કે, કાંઈ થતું નથી, પણ તેવા ગંદુમ તુમા જવ ફરોશોનું જાદુ કોમમાં ચાલુ થઈ

ગયું છે. કાઈ કોઈ ઉપર ઉપરથી સંભવિત, તથા અંદરખાનેથી સ્વાર્થિ એવા લોકો સરકારી કોર્ટોમાં વટીક પ્રતિજ્ઞા ઉપર એમ કહેવાને નીકળી પડ્યા છે કે, અમે મુસલમાન નથી, આપને ખાત્રી કરવી હોય તે, રાણાવાવના ખોળા કાસમ કાનજીએ પોતાની ઓરત તુરખાઈને કબજે લેવાને જુનાગઢ (કાઠીયાવાડ) ની દીવાની અદાલતમાં જે કેસ માંડેલો, તે છપાયેલો, જે રૂપીઆ દોઢની કીમતમાં “ તુરે હીદાયત આશીસ અમરેલી-કાઠીયાવાડ ” થી મળી શકે છે તે મંગાવી લાંચી જુઓ. ધર્મનો પ્રચાર કરનારા મીશનરીઓ, કોન્સીલના ચેરમનો, કોન્સીલના મેમ્બરો સુખી તથા કામડીઆ ખુલ્લી કોર્ટમાં ઇસ્લામ વિરુદ્ધની ગવાહીઓ આપી ગયા છે અને તે એટલી હદ સુધી ઇસ્લામ વિરુદ્ધની હતી કે ખુદ તેમનેજ સુન્ની મુસલમાનોથી કોર્ટ ખાત્રી કરાવવાની કોર્ટને અરજ કરવી પડી હતી. અને કોર્ટ તેમની તેવી માગણીનો સ્વીકાર કરી કોર્ટ સુન્ની મુસલમાનોથી ખાત્રી કરી જુખાનીઓ લીધી હતી.

અરે ઓ ! પોતાની રંગોમાં ઇસ્લામી લોહી ધરાવનારાઓ !
 અરે ઓ ! પીર સદરદીનનો હાથથી ઇસ્લામથી મુશર્ફ થયેલાઓ !
 અરે ઓ ! આગેવાની ધરાવનાર તથા કેળવણી પામેલાઓ ! અરે ઓ !
 પંજે ભાઈઓ તથા મોટાં કામો કરનારા ! શું તમારી ઘેરત તકાઝો નથી કરતી કે, આવી પોતાના ધર્મની તુક્કા ખુટી જોઈ રહ્યા છે ?
 ભાઈઓ, જાગો ! અને બેદીન ફેલાવનાર લઈભાંજુ લેખકો તથા મીશનરીઓને દુર કરી કોમ તથા ધર્મનું રક્ષણ કરો તથા કરાવો.

કોમના સરદારો એજ કોમના સેવકો છે. રાજ્ય એ સમઘનું કારણ છે કોમને દીની તથા દુનવી સારી હાલતમાં મુકવી કે અધોગતિએ પહોંચાડવી, એ તમારા અખતેયારની છે. રખેને એમ ન થાય કે, તમે! ગણતમાં કિંધતા પડ્યા હો, અને ગંદમ તુમા જવ ફરોશો આવીને, તમારી કોમની તથા દુનવી હાલત ખરાબી કરી નાખે.

અમેને કસમ બ ખુદા કે, બહુજ લાગી આવે છે તેથી આ ટુંક સૂચના નીચેની દોઆ સાથ કીધી છે.

હલાહિંબ હકે રમુલે તહામી.
હરેક હર્દ દ-સાંકા બેકે હામી.
જસે દુર નજદીકથે સખ ગિરામી.
બરાબર થે મફીયો ઝંગીયો શામી.
શરીરોં કો હાથ અપને જસને નિખાહા.
ખુરંકા હમેશા ભલા જિસને ચાહા.

તુંદેલ ઉસ્કા એર ઉસ્કી ઈતરતકા યારબ.
પકડ જલ્દ હાથ ઉસ્કી ઉમ્મતકા યા રખ.
એક અબ્બ ઉસ્કે બેજ અપની રેહમતકા યા રખ.
ખુબાર ઉસ્કે બે ઘોયેં જિલ્લતકા યા રખ.
કે મિલ્લતકો હે નંગ હસ્તીસે ઉસ્કી.
કુવા પરત હસલામ પરતીસે ઉસ્કી.
ઉહેં કલ્કી ફિક આજ કરની સિખા દે.

ઝરા ઉન્ડી આંખુંસે પરદા ઉઠા દે.
 કમીનગાહે બાઝીયે દૈરાં દિખા દે.
 જો હોના હેય કલ આજ ઉન્ડો સુઝા દે.
 છતેં પાટલેં તાકે બારાંસે પેહલે,
 સરીના બના રાખે તુકાંસે: પેહલે,
 બચા ઉન્ડો કિસ તંગ નાયે બલાસે.
 કે રસ્તા હો ગુમ રાહરેવા રાહતુમાસે.
 ન ઉમ્મીદ યારીહો યાર આશનાસે.
 ન ચશમે ઐઆનતહો દસ્તો અસા સે.
 ચપો રામ છાઇં હુઇં બુદ્ધતેં હો,
 દિલોં મેં ઉમ્મીદુકી જા હસરતેં હો,

મેઘવાળ ખોજઓ.

કપરના મથાળાવાળું લખાણ જે મુંબઈ ખાતે પ્રસિદ્ધ થતા વર્તમાન
 પત્ર “હિન્દુસ્તાન” માંથી ઉતારી આ માસિકના ગયા અંકમાં આપવામાં
 આવ્યું છે તેના વાંચનથી વાંચક વર્ગને મુળ હકીકતનો કાંઈક અંખો
 પ્રકાશ થયો હશે અને તેથી તે બાબતને વધુ સ્પષ્ટતાથી સમજાવવાની
 જરૂર રહે છે.

“મેઘવાળ” એ કોમ છે કે જેને લોકો “ટેડ” “અંતપજ”
 એવા નામથી પણ બોલાવે છે. હિન્દુસ્તાનની બહુજ પછાત રહી
 જનારી આ કોમ છે અને તેની સંખ્યા હિન્દુસ્તાનમાં ઘણી મોટી

છે. સામાન્ય રીતે આ કોમ ધણીજ ગરીબ અજ્ઞાન તથા ગંદી છે હિન્દુ લોકો તેમને અડકતા નથી અને અડકી જવાયું તો અભડાઈ ગયાતું માની પહિરેલાં કપડાં ઘોષ તથા પોતે શરીરે સ્નાન કરી તે આભડછેટને દુર કરે છે કોઈપણ હિન્દુ તેમને પોતાના ઘરમાં કે કુળીયામાં ઘુસવા દેતો નથી તેમની પાસેથી કોઈ વસ્તુ લે છે તો તેને પાણીના છાંટા નાખી તે વસ્તુની નાપાકી દુર કરે છે જો કોઈ ઢેડ ભુલે ચૂકે કોઈ હિન્દુના ઘરમાં ઘુસી ગયો તો તે ઘરને નવેસરથી લીપિ ગુપ્તિને તેઓ પાક કરે છે.

ઢેડો યાને મેઘવાળો હિન્દુઓના લત્તાઓમાં રહી શક્તા નથી. તેમને માટે ગામ બહાર ઇલાહિદા લત્તાઓ હોય છે જેમાં તેઓ એક જગોઓ રહે છે તેઓને કોઈપણ હિન્દુ લોકોના દેવ મંદીરમાં જવાનો અધિકાર નથી રહેવે ગાડીઓમાં પણ તેમના માટે ઇલાહિદા ડબ્બાઓ ધણે ભાગે રાખવામાં આવે છે જે ગાડીઓમાં ઢેડો માટે ઇલાહિદા ડબ્બાઓ નથી હોતા તે ગાડીમાં આપડા ઢેડોને બહુ હાડમારી ભોગવવી પડે છે જે ડબ્બા પાસે ચડવાને જાય છે ત્યાં લોકો તેને દુર દુર કરી ધુનકારી કાઢે છે આપડો આ ડબ્બા પાસેથી પેલા ડબ્બા પાસે અને પેલા ડબ્બા પાસેથી આ ડબ્બા પાસે બહાવરો બની દોડાદોડ કરે છે અને જો ગાડી તે તરફ ધ્યાન ન ખેંચે તો વખતે રહી પણ જાય છે અમેઓ કેટલીક વખતે આવા લોકોને રહેવામાં ચડતાં રહી જતાં જોયા છે.

વખતે હીમ્મત કરી હીન્દુઓનાં ડાખાં દાખલ થાય તો તેને હડેધુત કરવામાં બાકી રખાતી નથી કેટલાક ચુસ્ત વૈષ્ણવો તથા ચુસ્ત સ્વામીનારાયણીઓ અને ચુસ્ત પ્રશ્નોરાઓ તો તે ડાખાંથી ઉતરી જઈ બીજામાં જઈ એસી જાય છે બાપડા દેડને લાંત મુકી મારીને કે ગાળો દઈને પણ નીચે ઉતારી મુકવામાં આવે છે.

આ મેઘવાળ કામમાંથી કેટલાકો વણુકર હોય છે એટલે કે બાકી નામનું કપડું વણુ છે તેમાંનો મોટો ભાગ મળુર વર્ગનો છે જે બજા-તણુ વીગેરે જંગલમાંથી લાવી તેના પર નિર્વાહ ચલાવે છે બાકીના કોઈકે ચમારનું કામ કરે છે એટલે કે મરેલાં ઢારો તેઓ લઈ જાય છે તેનું માંસ તેઓ ખાય છે અને હાડકાં વેપારીઓને વેચીને આપી દે છે અને આળાં ચામડાંને કુટો બનાવી રંગે છે ચામડા રંગવાના કાર-ખાનામાં ઘણું ભાગે દેડોજ હોય છે.

મુંબઈમાં રહેનારા દેડો યાને મેઘવાળોને કેળવણી આપવા માટે ચુનીસિપાલીટિ તથા ખાનગી સંસ્થાઓ તરફથી સ્કુલો ખોલવામાં આવી છે બીજા સ્ટેટોમાં પણ તેવીજ તજવીજો થઈ છે અને તેથી કેટલાક દેડો ભણીને કાંઈ સુધરતા થયા છે અને બીજા હીન્દુ મુસલમાનોની જેમ તેમને પણ આગળ વધવાની ઇચ્છાઓ થઈ આવી છે પરંતુ હીન્દુઓ તરફના ભારે દયાણુને લઈ તેઓ ક્ષત્રી શક્તા નથી. તેઓ તેઓએ આગળ વધવાને પોકાર કરી કરી આપ્યો છે અને તે પોકાર

વખતસરનો હોવાથી કેટલાક હિન્દુ સુધારકોએ તેમને ઉત્તેજન આપવા માંડ્યું છે. મી. ગાંધી પણ અંત્યજ (દેડ) કોમના ઉદ્ધાર સારી માટે કાળજી રાખે છે તે હિન્દુસ્તાન પત્રના આવેલા ઉતારા પરથી જણાયું હશે.

હિન્દુ વર્ગના જે સુધારકો મેધવાળોની ઉન્નતિ ચાહે છે તે ખરી રીતે હિન્દુ ધર્મની હિમાયતને ખાતર નહિ; પરંતુ હિન્દુ કોમમાંથી તેઓ નીકળી જવા લાગ્યા છે અને તેથી તેમની સંખ્યામાં (કેમકે દેડો પણ હિન્દુઓજ છે) ઘટાડો થઈ તેમના રાજદારી હક માર્યા જાય તે માટે છે હજારો નહિ પણ લાખો દેડ ભંગીઓ ખ્રીસ્તી થઈ ગયા છે અને થતા ચાલ્યા છે. ખ્રીસ્તી મીશન ખાતાએ મેધવાળોને ખ્રીસ્તી બનાવી દેવામાં હિન્દુઓના તે પ્રત્યેના દુર્લક્ષ તથા તિરસ્કારનો સારો લાભ મેળવ્યો છે અને તેવો લાભ મેળવવામાં વીજળી વેગે તેઓ આગળ વધતા જાય છે હિન્દુસ્તાનના સઘળા ઇલાકાઓમાં અસંખ્ય દેડો ખ્રીસ્તી થઈ ગયા છે અને ખ્રીસ્તી થઈ ગયા પછી તેમને ધણાજ લાભો થયા છે હિન્દુઓ તરફનો આભડછેટનો પરદો ઊડી ગયો છે અને તેઓ ખ્રીસ્તી તરીકે જ્યાં ત્યાં નોકરી તથા કામધંધામાં જોડાવા લાગ્યા છે.

ખ્રીસ્તી થઈ ગએલા મેધવાળોની સ્વતંત્રતા તથા સારી હાલત જોઈ તેમનાંજ હિન્દુ મેધવાળાઓના મનમાં ચટપટી થઈ આવે એ સ્વભાવિક છે અને તેથીજ ચટપટી મુંખાઈના મેધવાળોને થઈ આવ્યાનું હિન્દુસ્તાન મનના ગયા અંકમાં આપેલા ઉતારાથી વાંચક વર્ગની જાણમાં આપ્યું હશે.

હિન્દુ મેઘવાળીની હાજતો વધતાં તેમને સ્વતંત્રતાના સ્વપ્ને આવવા લાગ્યાં છે અને તેઓ ગમે તે ભોગે આગળ વધવાને વિસ્તુક ભેવામાં આવે છે જે હિન્દુ કોમ તેમના પ્રત્યેનો આભડછેડનો પરદો નહિ ઠેકાણી દે તે તેઓ ખ્રીસ્તી કે મુસલમાન થઈ જવાની વેતરણ કરે છે જે જેને હિન્દુ સુધારકોને બહુજ લાગી આવે છે; પરંતુ તેવા સુધારકોનું તેમની કોમ પાસે એટલું ચાલતું કે ડિપજતું નથી કે, જેટલા પ્રત્યેના આભડછેટને દુર કરાવી નાખે, અને તેઓ તેમ ન કરાવી શકે તે પછી આગળ વધવા માગતા જેટલા ચુપ રહી શકે નહિ એ સ્વભાવિક છે અને તેથી મીં ગાંધીએ મુંબઈના જેટલા સારા શબ્દોમાં દીલાસાઓ આપ્યા છે તે દીલાસાઓ વ્યવહાર અને તે મુશકીલ કામ છે હિન્દુઓ જેટલા સાથે તે ભેળાવાને તૈયાર નથી. પ્રીતિ ભોજનના મેળાવણા માટે કેવાં ધાંધલો તથા કોલાહલો થયાં હતા તે વર્તમાન પત્રના વાંચકોની જાણ બહાર નહિજ હોય.

મેઘવાળ લોકો પોતાની ઉન્નતિ માટે પોતાનો હિન્દુ ધર્મ છોડી ખ્રીસ્તી થઈ જતા ચાલ્યા અને લાખો ખ્રીસ્તી થઈ ગયા. આવી મેઘવાળીની સ્થિતિનો ખ્રીસ્તી મીશનરીઓએ લાભ લીધો પરંતુ મુસલમાન કોમ તરફથી કાંઈપણ તેમને પોતામાં લેવા માટેની હીલચાલ થઈ નહિ અને મુસલમાન કોમ કેળવણીમાં પછાત હોવાને લઈ તથા તેમના શ્રીમતોમાં દીની જુસ્સો નરમ હોવાને લઈ તેમને તેનો વિચાર વટીક થઈ આવ્યો નહિ વળી મુસલમાનો પછી હિન્દુઓના ઘાડા સમાજમમાં

રહેનારા તેથી તેમનામાં પણ કાંઈક મેઘવાળો પ્રત્યેની આભડછેટનો અસર થઈ આવ્યો જણાય છે અને છે અને હીન્દુઓની જેમ ઘણા મુસલમાનો પણ ઢોઢાથી અમલદારા હોય તેવી રીત ભજવે છે અને આવી વ્યાખ્યાને લઈ તેઓ ઢોઢોને મુસલમાન બનાવી પોતામાં મેળવી લેવાના પ્રયત્નને હાથ ધરી શક્યા નથી અને હજુ પણ તેઓ ભવિષ્યમાં જલદીથી તેમ કરવાને તૈયાર થાય એ શંકાસ્પદ વાત છે.

કોઈ પણ હીન્દુ જે મુસલમાન થાય તો સમગ્ર મુસલમાન ક્રામ તેને પોતામાં દીલેજ્જનથી મેળવી લે છે અને તેને ટેકો આપે છે ઘણા હીન્દુઓ દર વરસે હીન્દુ ધર્મ નજી મુસલમાન થઈ જાય છે અને મુસલમાનો તેને પોતામાં મેળવી તેની સાથે રાષ્ટ્રી તથા ગ્રામી વહેવાર રાખવા લાગી જાય છે પણ હંડ ક્રામ એક હલકી ક્રામ ગણાતી (હીન્દુઓના પ્રચલિત અમલને લઈ) હોવાથી મુસલમાનો તેમને પોતામાં મેળવી લેવાને આંચકો ખાય જે કે તેમના ધર્મની રૂએ તેવો આંચકો ખાવો એ વ્યાજબી લેખાય નહિ. મતલબ કે હીન્દુસ્તાનના મુસલમાનોએ લાખો મેઘવાળોને પોતા સાથે મુસલમાન બનાવી મેળવી લેવાનો અન્સ ગુમાવ્યો છે હજુ પણ ગુમાવ્યેજ જાય છે.

નામદાર આગા સાહેબના મુંબઈ ખાતે વસતા ખોજ મુરીદોમાંનાં કોઈ કોઈ આસામીઓને ઢોઢોને ખોજ બનાવી પોતામાં મેળવી લેવાની દુસ્તી થઈ આવી. ગુજરાતના હીન્દુ સતપથીઓને ખોજ બનાવી પોતામાં

મેળવી લેવાના પ્રયાસમાં જ્યારે તેઓ નાસીપાસ થયા અથવા તો તે
 કામમાં તેઓએ વધુ પ્રયાસ કરી શક્યા નહિ અથવા તો કરી શક્યા નહિ
 ત્યારથી મુંઝવણ મેઘવાળોને પોતાના દીનમાં મેળવી જોઈ બનાવી લેવાની
 હીલચાલ તેઓએ શરૂ કરી અને આપણા મેઘવાળો જે પોતાની
 કિંમતિ માટે વલખાં મારે છે. તેમને આશરણું ઠેકાણું મળ્યું અને
 તેઓ સમજ્યા કે જે અમો જોઈ શકીએ તો ખ્રીસ્તી થઈ જવા
 કરતાં પણ પોતાની કિંમતિ સારી રીતે કરી શકીએ અને તેથી તે પ્રકાર-
 ના પ્રયાસને તેઓએ ટેકો આપ્યો. કહે છે કે મુંઝવણ જોઈ ઇસ્માઈલી
 જમાત તરફથી અથવા તો તેના કોઈ અંગભૂતો તરફથી આ પ્રયાસ
 ઉપાડી લેવામાં આવ્યો છે અને તે માટે મી. વરતેજ કે જે ઇસ્માઈ-
 લીયા જમાતમાં માસિક રૂ. ૧૦૦ થી નોકરી કરે છે તથા મી. ૦
 અલીમાહમદ જનમાહમદ ચુનારા તથા મી. ૦ નુરમાહમદ ઝવેર એમ
 ત્રણ જણાઓ ટ્રેડિંગ કરે છે તેઓ એક મકાન ભાડે લઈ તેમાં આ
 ધર્મનો ઉપદેશ આપવાને હેડો એકઠા કરે છે અંત્યજ (ટેડ) કામના
 લગભગ ૪૦ માણસો માટે એક “મેઘવાળ જ્ઞાન પ્રચારક મિત્ર મંડળ
 તથા વેપારી સહાયક મંડળ” એ નામની સંસ્થા ઉભી કરી છે અને
 મેઘવાળ ભાઈઓને રૂ. ૪૦૦૦ હજાર સુધી ધીરને કાપડની દુકાન
 ખોલાવી હતી પણ તેમાં મોટી ખોટ ખમીને તે દુકાન બંધ કરી
 છે મંડળમાં લોકો એકઠા થાય છે સાંજે તેમને ઉપદેશ
 આપવામાં આવે છે હિન્દુ ધર્મનાં મતનેજ મળતો ઉપદેશ આપે છે

આગાખાન હીન્દુ ધર્મના નદલંકીના આવતાર છે એવું સમજાવે છે અને ખોળ એ હીન્દુ ધર્મને માનનારા છે અને હોંદુજ છે તેમ સમજાવે છે. માતંગી ધર્મના પુસ્તકો ઉપરથી દાખલા આપી તેને ધર્મના આધાર રૂપે માને છે અને તે પ્રમાણે કામ ચલાવે છે.

હીન્દુસ્તાન પત્રનો જે ઉતારો ગયા અંકમાં અમોં આપી ગયા છીએ તે પ્રમાણે મુંબઈના કેટલાક હીન્દુ મેઘવાળોએ મીં ગાંધી પાસે પોતાના ભાષ્યો ખોળ ન થઈ જાય, તે માટે હીન્દુ તથા ખોળ ધર્મ વચ્ચેના તફાવત ઉપર ભાષણ આપવાને ગોડવણ કીર્ધી હતી અને જેમાં મીં ગાંધીએ પોતાના અનુભવ તો પ્રકાશ પાડ્યો હતો આ ભાષણ વખતે મીં વરતેજી તથા મીં ચુનારાએ હાજરી આપી. મીં વરતેજીએ ખોળ ધર્મની હકીકત સમજાવી જે મેઘવાળી જ્ઞાન પ્રચારક મિત્ર મંડળમાં અપાતા બોધ જેવી હતી.

મેઘવાળોને ખોળ બનાવવાના કામમાં મીં તુરમાહમદ ઝવેર સામાણી પ્રયાસ કરે છે તેને માસિક રૂ. ૧૦૦ પગાર મળે છે અને તે ભાઈ લગભગ ૧૬ વરસથી અંત્યજ્ઞેના સહવાસમાં આવેલા હોવાથી આ કામને આગળ વધારવામાં આધારભૂત થઈ ઘણોજ આગળ પડતો ભાગ લે છે.

આ કામ આગળ વધારવાનો માટે જેટલું ખર્ચ થાય તેટલું આપવાને બે ત્રણ ગૃહસ્થો પોતાની ખાનગી મદદ આપે છે અને જોધતાં નાણાં ખર્ચે છે જેમના નામ ૧ મીં જશર ભાઈ શેરમામદ

(જાતીની કોન્સીલના મેમ્બર) ર શરીર અક્ષી તથા એક ગૃહસ્થ છે જે પોતાનું નામ બહાર પાડતા નથી એમ જાણવામાં છે.

અંત્યજ્નેમાં આ ચર્ચા ધણી ફેલાઈ રહ્યાનું હિન્દુસ્તાન પત્રના ઉત્તારથી વાંચક વર્ગ જાણવા પામ્યો હશે મેઘવાળો ખોળ ન થઈ જાય તે માટે એક ઉપદેશક રાખ્યો છે જેનું નામ મી० ગિરિજશંકર જ્યશંકર પંડિત (વરસડાવાળા) છે. આશરે ચાલીશોક મેઘવાળો પોતાનો હિંદુ ધર્મ તથા ખોળ ધર્મમાં કાંઈક ગુપ્ત અને કાંઈક જાહેરમાં ગયા છે આવા મેઘવાળ ખોળએને “ નવા ખોળએ ” એવું નામ આપવામાં આવ્યું છે. અને ખોળ ઇસમાઈલી જ્ઞાતાનાં જમણુ વખતે તેમને સાથે બેસાડી જમાડવામાં આવ્યાનું સાંભળવામાં આવ્યું છે, તે ઉપરથી મેઘવાળેને ખોળ થવામાં ઉત્તેજન મળેલું છે. ઉપદેશ કરનારાઓ તરફથી કહેવામાં આવે છે કે અમેને નામદાર આગાખાન સાહેબ તરફથી ફરમાન થયું છે.

મેઘવાળેને ખોળ બનાવવાનો પ્રયાસ ઘણોજ સ્તુતિપાત્ર પ્રયાસ છે અને તે જેમના તરફથી કરવામાં આવતો હોય, અને તેમાં જેઓ નાણાં કે જાતી મદદ કરતા હોય તે ધન્યવાદના હકદાર છે અને ધાર્મિક દ્રષ્ટિથી તેઓ સલામતના હકદાર છે. અને અમે તેના પ્રયાસીએને હાથ ધરેલા કામ માટે સતત પ્રયાસ કરવાને બલામણુ કરીએ છીએ અને જણાવીએ છીએ કે આ મેઘવાળ વર્ગને સતપંથની પ્રથમ પાયરીમાંજ પ્રથમ દાખલ કરવાને અને તે પ્રમાણેનો જે ઉપદેશ કર-

વામાં આવે છે તે ઉપદેશનેજ વળગી રહેવું. કેમકે જ્યારે પહેલી પાયરીમાં મજબુત થઈ જશે ત્યારે ત્રીજી પાયરીમાં દાખલ થઈ શકશે અને છેવટે ત્રીજી પાયરીએ પહોંચશે. માનવંતા પીર સદરદીન તથા પીર હસન કબીરદીન વીગેરે પીરોએ જે મીશન પદ્ધતિએ કામ કરેલું તેજ પદ્ધતિને જે બરાબર સમજી યુજીને વળગી રહેવામાં આવશે. તે, પ્રતેહમંદીની દરેક આશા છે. મેઘવાળ ખોળએને ખુશીથી જમાતખાનામાં આવવા દેવા. જ્ઞાતિ જમણુમાં દાખલ કરવા અને પોતાને ઘેર દરેક પ્રસંગે તેમને ખોળજ સમજીને ખોલાવવા. તેમની કન્યાઓ લેવી અને આપવી અને તેમને નવી દુકાનો ખોલાવી આપી નાણું સખંધી મદદ આપી તથા તોફરીઓ તથા રહેવાના સારા મકાનોની સગવડ કરી આપી તેમની હિમ્મત વધારવી અને એ રીતે તેમની કિન્નતિના માર્ગો પણ, કે જેની તેમને પ્રખળ મંચ્છા છે તે સરળ કરી આપવા. જે આ પ્રમાણેનો પ્રયાસ થશે અને તે પ્રયાસને ઉલટ તથા ખંતથી વળગી રહેવામાં આવશે તે, હજારો બહેકે લાખો મેઘવાળો ખોળ થઈ શકશે અને હાલ ખોળએની જે સંખ્યા છે તેમાં બમણો યોગણો કે તેથી પણ વધારો કરી શકાશે અને તે વખતે તમારા તથા અમારા આનંદનો પાર રહેશે નહિ.

મેઘવાળભાઈઓ મારે પણ આ શુભ અવસર છે. સતપંથ જેવો પંથ હાથ લાગવા સાથે તેમની કિન્નતિના સખળાં દ્વારા ખુલ્લાં થઈ જશે અને દરેક સતપંથી. ખોળ જેટલી સ્વતંત્રતા તેમને પાત્ર થઈ

જશે. આજે તેમને આમડછેટ કરનારા માની જે તિસ્કાર કરવામાં તથા હડેધુત કરવામાં આવે છે તે મહાન ત્રાસ ખોળ થતાંજ દુર થઈ જશે. આજે તેમને ભાડું ખર્ચતાં પણ સારા મકાને! રહેવાને મળતાં નથી, તે ખોળ થતાં તુરંતજ મળી શકશે. ખોળ મોહલા, બીંડી ખજાર, ચોપાટી કે જ્યં જાઈએ ત્યાં સારૂ મકાન મળી શકશે. કોઈ-પણ લતામાં સારા સારા ખીજનેસો નાણાંની પુરતી જોગવાઈથી તેઓ ખોલી શકશે. ધામે ધામે તેઓ ખોળઓની જેમ સુધરેલા તથા તવંગરો થઈ શકશે. ખોળ જેવા ઉમદા કરેસો તથા સોનેરી કસીદાઓ તેઓ પહેરી સારા શહેરીઓ બની જશે. જુદી જુદી સંસ્થાઓમાં તેઓ મેમ્બરો તથા હોદ્દાદારો થઈ ચુકશે. આંતરરી મેજીસ્ટ્રેટો, ડાક્ટરો વકીલો સોલીસિટરો અને પ્રેસીડેન્ટો થઈ શકશે. વખત જતાં તેઓ લક્ષાધિપતિ તથા મીલ માલિકો પણ થઈ શકશે. માત્ર તેમના કીસમત આડે એક પાંદડું છે જે તેઓએ હીંમતથી ખસેડી નાખવું જોઈએ. કુદરત તેમના પર કૃપાદ્રષ્ટિના વાદળો લઈ આવી છે અને તેમની રજા લઈ તે કૃપાના કુલોનો તેમના પર વરસાદ વરસાવવા લાગે છે. માટે અય મેઘ-વાળ ભાઈઓ ! અવા શુભ પ્રસંગને હાથથી છટકવા દેશો નહિ, લક્ષ્મી આંડલો કરવાને આવી છે માટે શુભ ધોવાનું બહાનું કરશો નહિ. અને પોતાના કીસમત જે હજારો વર્ષ થયાં કુંભકરણની જેમ ઉઘી ગયા છે તેને એક ડાકર મારી જગાડી દેશો.

ખોળ થઈ જવાથી જે લાભો થવાના અમોએ જણાવ્યા છે.

તેમાં તમોને કાંઈપણ સહરાગત જેવું લાગશે નહિ ખુદ તમે સમજી શકો છો, તેટલી ખુદ્ધિ ઈશ્વરે તમોને આપી છે અને તેથી અકલમંદ માણસને સજ્જવાર નથી કે આવા લાભને પડતો સુકી આપે. મીં ગાંધી વીગેરેએ તમોને જે દીલાસો આપ્યો છે તથા જે પ્રકારની લાલ-ચોના વાયદા આપ્યા છે તે બધા પ્રથમ તો જાણની જમા ખર્ચ જેવા છે. મુખના મક્કીદાં છે કેમકે જ્યાં સુધી હિન્દુ સમાજ તમારા પ્રત્યેનો તિરસ્કાર તજવાને તૈયાર ન થાય ત્યાં સુધી મીં ગાંધી વીગેરેથી શું થઈ શકે ? તેમની ગમે તેટલી ઈચ્છા હોય પણ સંજ્ઞેગ વિના તે ઈચ્છા કેમ પાર પડે. તમોને હિંદુ સમાજનો હજારો વર્ષનો અનુભવ છે અજ્ઞાન હિંદુઓ તથા કેળવાયલા હિંદુઓ બંનેનો અનુભવ છે અને તે અનુભવથીજ તમારી ખાત્રી થઈ ગઈ હશે કે, તમારા તરફનો તિરસ્કાર હજુ સેંકડો વર્ષ સુધી હિંદુઓ છાંડી શકે તેમ નથી અને તમારામાં હવે તેવો ત્રાસ સહન કરવાની શક્તિ પણ નથી અને તમારું આ લોક તથા પરલોકમાં કલ્યાણ થશે અને આ ખાખતના આગમ યાને ભવિષ્ય વાણીઓ ખુદ તમારા માતંગ શાસ્ત્રમાં પણ મોજુદ છે. ખુદ તમોને સદ્ખુદ્ધિ આપો અને તમારું કલ્યાણ થાઓ તથાસ્તુ.

ઉપરનો આર્ટિકલ અમારા તરફથી પ્રગટ થતા માસિક પત્ર “ તુરેહીદાયત ” પુસ્તક બીજાના અંક સાતમાં લખવામાં આવ્યો હતો. અને તેમાં મુંબઈ ખાતે જે ઇસમાઈલી ખોજાઓ મેઘવાળોને ખોજા બનાવવા માટે પ્રયાસ કરે છે તેમના પ્રયાસને ટેકો તથા ધન્ય-

વાદ આપવામાં આવ્યો છે, સાથેજ મેધવાળા ભાષ્યોને પણ ખોળી
થવાને તેમના હિતની સમજૂતિ આપી છે. આમ છતાં પણ, અમારા
દુર્ભાગ્યે અમારા મિત્ર મી. વરતેજના સોબતી મી. ચુનારા અમારાપર
છેડાઈજ પડ્યા અને તેમને જેમ કહ્યું તેમ ઇસમાઈલી સતપંથ પ્રકાશમાં
છાપી માર્યું. તે લખાણ એટલું તો તોછડાઈ ભરેલું અને મોટા કામની
ધમકી આપનારું છે કે તેને અત્રે ટાંકી બતાવવાની ગેરત રજા આ-
પતી નથી.

મેધવાળામાં ખોળા બનાવવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે,
આશરે પચાસક મેધવાળો ખોળા થયા પણ છે, તેમને ઉપદેશ આપ-
વામાં આવે છે તથા તેમને વેપાર સબંધી મદદ પણ આપવામાં આવે
છે એ વાત ખરી છે, આવી રીતના તેમના શુભ પ્રયાસને ટેકો થતા
ધન્યવાદ આપ્યો અને મેધવાળોને પણ ખોળા થવા માટે ઘટતો ઉપદેશ
કર્યો. આમ છતાં પણ અમારાપર ગુસ્સો થઈ જવાનું કારણ પ્રથમ તો
અમો સમજીજ શક્યા નહિ અને આશ્ચર્યતાના સાગરમાં હેતુનું મોતી
શોધવાને ગોથાં ખાતા રહ્યા. પણ પાછળથી આ મોતી અમોને
હાથ લાગ્યું.

અમારા ટેકા તથા ધન્યવાદથી ખરી રીતે તેઓ નારાજ થયા
નથી; પણ ખુશીજ થયા છે; પરંતુ નાખુશ થવાનું મુખ્ય અને ખરૂં
કારણ એ બનવા પામ્યું કે, અમારા લખાણથી એક કામ, જે છુપી

રીતે કોઈની જાણમાં ન આવે તેમ કરવામાં આવતું હતું તે જાહેર થઈ ગયું, પરંતુ અમારા પર છુપાં કામને જાહેર કરી આપવાનો આરોપ તદ્દન પાયા વિનાનો છે. આ છુપાં કામની પહેલી વહેલી જાહેરાત “ હિન્દુસ્તાન ” છાપામાં થવા પામી છે, જેને અમારા મિત્ર મી. વરતેજીએ જવાબ આપી ગાજતે વાજતે પબ્લીકમાં ફેલાવી છે. અને તેથી છુપા કામને જાહેરમાં મુકવા માટેનો આરોપ મુકવો હોય તો તે શા માટે મી. વરતેજી ઉપર મુકવામાં આવ્યો નહિ તેની અમોને કાંઈ સુઝ પડી નહિ.

મેઘવાળા ખોજાઓના આર્ટિકલથી અમારા પર વધુ નાખુશ થવાનો પ્રસંગ તો એમ બન્યો કે, તે આર્ટિકલમાં અમોએ “ મેઘવાળા ખોજાઓને ખુશીથી જમાતખાનામાં આવવા દેવા, જ્ઞાતિ જમણમાં દાખલ કરવા અને પોતાને ઘેર દરેક પ્રસંગે તેમને ખોજા સમજીને ઘોલાવવા. તેમની કન્યાઓ લેવી અને આપવી.” એવી સૂચના લખી હતી. આ સૂચના તદ્દન બ્યાજખીજ હતી. કેમકે જ્યારે મેઘવાળા ખોજા થઈ જાય ત્યારે તેમને જમાતખાનામાં આવવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થાય છે. ખુદ ઇસમાઈલી ધર્મ તે અધિકાર અર્પણ કરે છે. ઇસમાઈલી ધર્મ કે જે ઇસલામ ધર્મની એક શાખા છે તેણે વર્ણશ્રમનો ભેદ કદી પણ રાખ્યો નથી. તેમ તેણે તેવા ભેદને બ્યાજખી પણ માન્યો નથી, બલકે તેવા ભેદ ભાવને નષ્ટ કરવાને તેણે વ્યવહાર પગલાંઓ ભરેલાં છે. હલકામાં હલકી પંક્તિમાં ગણાતા

લોકો જ્યારે આ ધર્મમાં દાખલ થયા છે ત્યારે કાંઈપણ આનાકાની સિવાય તેને શ્રાણ કરવામાં આવ્યાં છે. માત્ર શ્રાણ કરવામાં આવ્યા છે એટલું જ નહિ પણ, તેમને મોટી મોટી પદ્ધતિઓ આપવામાં આવી છે.

અમોએ તો ઇસલામની આજ્ઞાઓને દ્રષ્ટિ મર્યાદામાં રાખી ઉપરની સૂચનાઓ કરેલી. પરધર્મનો માણસ જ્યારે પોતાનો મુળ ધર્મ છોડીને, અમારા ધર્મમાં આવે, અમારાજ ધર્મના આચાર વિચાર ગૃહણ કરે ત્યારે તે અમારી સોસાઈટીનોજ મેમ્બર થયા ગણાય. હાલના હિન્દુ સ્થાનના છ કરોડ જેટલાં મુસલમાનોના મુળ વડીલો હિન્દુઓજ હતા. પણ જ્યારે તેઓએ પોતાનો મુળ હિન્દુ ધર્મ તથા ઇસલામ ધર્મ અપ્તયાર કર્યો ત્યારે તેઓ ઇસલામી ડોમના મેમ્બરના માંડલામાં દાખલ થયા. ખોળાઓના વડીલો જેમાં જુહાણા, ભાટીઆ, આહલણા, મોચી, કાળી, કણુખી, મેઘવાળ વીગેરે હતા, તેઓએ જ્યારે પોતાનો હિન્દુ ધર્મ તજ્યો અને અમારો ધર્મ અહણુ કર્યો ત્યારે અમોએ તેને અમારી સોસાઈટીમાં મેળવી લીધા. તેવીજ રીતે આજે જે મેઘવાળો પોતાનો હિન્દુ ધર્મ તજી ખોળા ધર્મ ગૃહણુ કરે તો, અમારી ફરજ છે કે તેને અમારે અમારી સોસાઈટીમાં મેળવી લેવા. તેઓ ખુશીથી જમાતખાનામાં આવી શકે છે. અમારી ખાતે ખાઈ પી તથા રહી શકે છે અને કન્યાની આંપ લે કરી શકે છે.

જે મેઘવાળોને ખોળા થવાનો ઉપદેશ કરવામાં આવે, પણ જે

તે સાથે તેમને પોતામાં મેળવી લેવાની વ્યવસ્થા ન કરવામાં આવે તો, તેઓ કદી પણ અમારી સાથે મઝહબી નાતાથી જોડાશે નહિ. કેમકે જો તેઓ ખોળ થઈ જાય તો, તેમની મેઘવાળ જ્ઞાતિ તેમને જરૂર પોતાની જ્ઞાતિથી બહાર દરશે અને જો ખોળ જ્ઞાતિ તેને પોતા સાથે મેળવી નહિ લે તો તે આપડાની સ્થિતિ ઘોખીના કુતરા જેવી, “નહિ ધરનો કે નહિ ઘાટનો” જેવી થઈ પડશે અને આવી સ્થિતિ વચ્ચે તે ખોળ થવાનું પસંદ પણ કેમ કરે ?

ઈસલામે વર્ણુશ્રમનો ભેદ રાખ્યો નથી. પરધર્મનો કોઈપણ માણસ મુસલમાન થાય તો તે તુરતજ મુસલમાન મંડળીમાં જોડાઈ ખોળ મેખરો જેટલાજ હકોનો અધિકારી થાય છે. આજ પરનાલિકાપર આજદીન સુધી અમલ થયો છે, કરોડો પરધર્મીઓ પોતાનો મુળ ધર્મ તથા ઈસલામમાં દાખલ થઈ ઈસલામી સોસાયટીના હકો ભોગવતા આવ્યા છે તો તેજ ધોરણે મેઘવાળો જો ખોળ થઈ જાય અથવા જેટલા થઈ જાય તેમની સાથે અમારે ભેદભાવ રાખવો એ સતપંથ ધર્મથી વિરુદ્ધ છે. તેઓને અમારી સોસાયટીમાં મેળવી લેવા, જમાતખાનામાં આવવા દેવા, જ્ઞાતિ જમણુમાં તેમને બોલાવવા, તેમના જ્ઞાતિ જમણુમાં આપણે જવું, એક ખોળ શાદી બ્યાહમાં ભાગ લેવો, અરસ પરસ કન્યાની આપ લે કરવી. વીગેરે ઈસલામી શરેસ્તા પ્રમાણેનીજ સૂચના છે, જે અમારા તરફથી કરવામાં આવી છે.

અમારા સાંભળવામાં આવ્યું કે, અમારી સૂચનાથી મુંબઈના

કેટલાક જુના વિચારના ઇસમાઈલીઓ, કે જેઓ પણ હિન્દુઓની જેમ મેઘવાળો સાથે આભડછેટપણું રાખે છે તેઓ એમ સમજ્યા કે, મેઘવાળોને ખોળ ખનાવીને અમારી સાથે જોડી દેવામાં આવનાર છે અને આ કામ ખુદ આપણી જમાતના કેટલાકે કરે છે. તો જો તેઓ તેમ કરે તો આપણે મેઘવાળો સાથે ખાવું પીવું પડે. તેમની સાથે કન્યાની આપણે કરવી જુઓ, તો આ બાબત બહુ જોરવાળખી તથા અસહ્ય ગણાય, તેથી તેઓએ જમાતને આવી રીતે મેઘવાળોને આપણી જમાતમાં નહિ મેળવી લેવાને અરજી કરેલી.

પણ અમારી સૂચના મેઘવાળોને ખોળ ખનાવનાર ના પ્રયાસને ટોકા આપનારી છે જ્યારે ખુદ તેમનીજ જમાતના ઉપર જાણુવ્યા પ્રમાણેના લોકો મેઘવાળોને ખોળ ખનાવનારની વિરુદ્ધમાં પોતાનો મન આપે છે, એ પણ સાંભળવામાં આવ્યું કે કોઈ એક ઇસનાઅશરી ખોળએ પોતાના એક ઇસમાઈલી મિત્રને એમ કહી મહેણું માર્યું કે “હવે તમારી સંખ્યા જે ઘટી ગઈ છે તે મેઘવાળોને ખોળ ખનાવી પોતામાં મેળવી લેવાથી ઘણી વધી જશે ” આવી રીતના મહેણાંએ પણ કાંઈક અક્યાર રૂપ લીધું હતું, પરંતુ અમે જોઈએ છીએ કે તે સઘળી બાબતો નકામી છે. તેવી બાબતો તરફ કાંઈપણ મત્તક આપવાની જરૂર નથી. લોકો તો શવે તેમ બોલે, પણ કામ કરનારાએ પોતાનું ધારેલું કામ કરે જવું જોઈએ. આવી આવી અવળી બાબતોને વચમાં લાવી પ્રયાસને નિર્બળ બનાવવો નહિ. અમે ધણુજ ખુશી થયા

છીએ કે આવી બાબતોથી કામ કરનારાઓ જરા પણ ગભરાયા નથી અને મેધવાળોને ખોળ બનાવવાના કામમાં તડામાર ફેરીશ કરે જાય છે.

જુના વિચારના ઇસમાઈલીઓની ધાંધલ તદ્દન નકામી છે. કોઈ પણ કામ કે ધર્મનો માણસ પોતાની સાસાઈટી તથા ધર્મ છોડીને અમારી કામ તથા અમારા ધર્મમાં સામેલ થવા આવે ત્યારે તેને વેલકમ કરવું જોઈએ. તેમણે જવું જોઈએ કે પ્રથમના પીરોએ આવી વર્ણાશ્રમની રીતને જરાએ મચક આપી નથી. પીર શમ્શના સમયમાં પ્રેમજી નામનો મોચી ખોળે થયો હતો અને તે એવો તો પાકો ભક્ત થયો કે દુઆ નામની બંદગીમાં તેને અરધા મુમનથી યાદ કરી તેની દુઆની અરકત માગવામાં આવતી હતી,

હવે મેધવાળો જે પ્રકારનો ધંધો રોજગાર કરે છે તે જોઈએ. તેઓમાં મોટો ભાગ વણકર છે. અને ખોળ કામ લાંબા કાળથી વણકર તરીકેનું કામ કરતી આવે છે. હજુ પણ હજારો ખોળ કુટુંબો એવાં છે કે, જે વણકરનું કામ કરે છે. ખોળું મેધવાળો મરેલાં ઢોરનું માંસ ખાય છે, પણ જ્યારે તેઓ ખોળ થશે ત્યારે ખોળ આચાર વિચાર પ્રમાણે તેવું માંસ તેઓ ખાઈ શકશે નહિ અને જ્યારે હરામ માંસ નહિ ખાય તો માંસ ખાવાની બાબતમાં તેઓ ખોળ જેવાજ આચાર વિચારના થઈ જશે.

હવે તેઓ ચામડાં રંગવાનો જંદો ધંધો કરે છે તેવાતને લઈએ.

આમડાં રંગવાનો ધંધો આ દેશનાં મુસલમાન ખાટકીઓ લાંબા કાળથી કરતા આવ્યા છે અને તેઓ તે ધંધો કરવા છતાં પણ મુસલમાન સોસાઈટીમાં છે અને તે સોસાઈટીનાં બધા હકો ભોગવે છે મુસલમાનો તેમને ત્યાં અને તેઓ મુસલમાનોને ત્યાં જન્મવા જાય છે. કોઈપણ કોમી કે મઝહબી કીયામાં ટાળો કરવામાં આવતો નથી. આપણા દેશના હલાલપુરા લોકો કે જે ઝાડુ કાઢવાનો ધંધો કરે છે, તે પણ મુસલમાનજ છે. અર્ધસ્તાન, દરિયા શામ, અફઘાનીસ્તાન વીગેરે દેશમાં હેડ જેવી કોઈ ખાસ જાત નથી. ત્યાં બધા મુસલમાનોજ છે. મેલું ઉપાડવાનું તથા સંડાસો સાફ કરવાનું કામ પણ ત્યાં મુસલમાનોજ કરે છે, પણ તેઓને ત્યાં દંડની જેમ આબડછેટથી રાખવામાં આવતા નથી તેઓ મુસલમાનો સાથે સઘળી વાતમાં શામેલ રહે છે.

તાત્પર્ય એ કે અમારી સૂચના વ્યાજબી છે તેથી મેધવાળોને મુસલમાન બનાવનારાઓએ લિખ્મત નહિ હારતાં હાથ ધરેલું કામ સતત કરે જવું અને પાર પાડવું જોઈએ. પણ એટલું જરૂર યાદ રાખવું જોઈએ કે મી. વરતેજીની જેમ કદી પણ છાપામાં ચડી એમ નહિ જાહેર કરવું કે, અમેએ, હિન્દુ ધર્મ છોડ્યો નથી અમે શરી-યતી મુસલમાન નથી વીગેરે વીગેરે. કેમકે જે આવી બાબતો છાપામાં આવશે તો, કામ કરનારાઓ ઉપરના વિશ્વાસ લોકોના મનમાંથી નીકળી જશે, કે જેમ નહિ થવું જોઈએ.

હકીકતી ખંદગીનો આઈનો

(ખંડ ત્રીજો)

ફતવો પ્રથમ પ્રગટ કરનાર કોણ ?

નામદાર સર આગાખાન સાહેબની તકશીરનો ફતવો, જે ઇસ્તિ-
તમખોલના શેખુલ ઇસલામ ઝીયાઉદ્દીન એફેન્દી, તેમજ શીઆ
મુજતેહદ આખુન્દ ખોરાસાની તરફથી આગાખાની ટોળાંમાં પડાતી
ધુવાના સંબંધમાં અપાયો છે, તેને પ્રગટ કરવાનો સઘળો આરોપ મી.
વરતેજીએ અમારાપર ઢાળી અજબૂયા ભાઈઓના મનમાં અમારા પ્રત્યે
ગુદીજ લાગણી ઉશકેરાવી, પરંતુ ધણીજ દીલગીરિ તથા નવાઈની
વાત છે કે, મી. વરતેજી આવું ગુફું તથા કપોળ કલ્પિત લખાણ
કરવાને કેમ હીમ્મત કરી શક્યા? ફતવાનું લખાણ શરૂઆતમાં કે
છેવટમાં અમારા તરફથી પ્રગટ કરવામાં આવ્યુંજ નથી. તે ફતવાનું
પ્રથમ લખાણ કલકત્તા ખાતેના એક ઇંગ્લીશ છાપામાં છપાયું હતું. તે
ઉપરથી અમૃતસર ખાતે પ્રગટ થતા “ વકીલ ” પત્રના તા. ૩૦-૩-
૧૮૧૩ ના અંકમાં તથા દીક્ષી ખાતે પ્રગટ થતા “ અલહક ” પત્રના
તા. ૫-૪-૧૮૧૩ માં ઉર્દુમાં છપાયું હતું. હવે જોઈ શકાય છે કે

ફતવો પ્રથમ કલકત્તાના ઇંગ્લીશ છાપામાં તથા ત્યાર પછી અમૃતસર તથા દીલ્લીના ઉર્દુ છાપામાં છપાયો હતો. અને એ રીતે ફતવો પ્રથમ પ્રગટ કરવાના આરોપના અમો અધિકારી ફરી શક્તા નથી. છતાં પણ મી. વરતેજી જાણીપુછને અને તે પણ ખાસ એવી નિપ્રાથી કે, કોણ તપાસ કરવાને જાય તેવું છે, તેથી આપણે જે લખીશું, તે સૌ કોઈ અથવા તો મોટા ભાગ ગણતરીના અમુક માણસો સિવાય માની જ લેશે અને મી. કાખાને અદનામ કરવાનો હેતુ પાર પડશે.

અમોએ જે ફતવો પ્રગટ કર્યો એમ માત્ર “ ખોળ પંથ દર્પણ ભા. ૮ મો ” ના અમારા ચિત્રાઈ તથા આધાર વાળા લખાણને લઈ કહેવામાં આવે છે, પણ તે સર્વથી અમો આગળ ચાલીને ખુલાસો કરી શું. અત્રે માત્ર એટલું જ જોવાનું છે કે, તે ફતવાને પ્રથમ અમોએ પ્રગટ કર્યો છે કે કેમ ? “ ખોળ પંથ દર્પણ ભા. ૮ મો ” ના ૧૮-૫-૧૯૧૬ ના જેજ છપાઈને આધાર પડ્યો છે, જ્યારે “ વકીલ ” પત્રમાં તા. ૩૦-૩-૧૯૧૩ માં છપાયો છે જે અમોએ છપાવેલી પુસ્તક પહેલાં ત્રણ વર્ષનો છે. એટલે કે, જે અમોએ ફતવો છપાવ્યો એમ જે ધડી માનવામાં પણ આવે તો, અમારા પૂર્વે ત્રણ વર્ષ અગાઉ તે અંગ્રેજી તથા ઉર્દુ છાપાઓમાં પ્રગટ થઈ ગયો હતો. અને અમો તેને પ્રથમ છપાવનાર નહિ હોતાં મી. વરતેજીનો આક્ષેપ તદ્દન જુઠો તથા બનાવટી સિદ્ધ થાય છે.

વકીલ પત્રમાં તા. ૩૦-૩-૧૯૧૩ ના અંકમાં ફતવો છપાયો છે

ते, अमे “ जेज पंथ दर्पणु ला. ८ मो ” भां डोटेशन तरीके
 आपी गया छीअे, तो पणु आपणी डामना बोके सत्य शोधक
 पणुनी लागणीमां टेस्ट नहि लेता होवाथी, अंक वातने वधु वार
 डेवामां आवे तो हीक, अम धारी वकील पत्रनुं इतवानुं लभाणु आ
 नीये सदापरं उतारी लछअे छीअे डे, जेथी अमारा डेवामां डेअने
 कशी पणु शंका रहेवा पामे नहि.

(वकील अमृतसर ता. १३-३-१९१३ ना अंक मांथी उतारे)

“ सर आगाखानकी तकरीर ”

“ कलकत्तासे अंग्रेजीमें अंक मतभुआ इतवा शाये हुवा हअे.
 “ अस्में हीअ हाअनेस सर सुलतान मोहमदशाह आगाखान अहा-
 “ दुरकी तकरीर की गछ हअे. इस्तकता येह हे डे, अंक अैसे शम्स
 “ डे आअमे इसिलामका क्या हुकम हअे. जे अपने पैरवोंसे मुन हरेजे
 “ जेअ नमाज व हुवा अपनेःदीये पहडवाता हो. (१) येह शम्स
 “ मुसलमान हे या डेअेर ? (२) येह आत इसिलामकी तकरीयत
 “ का आअेस हे, या जोअ का मुअअ ? (३) मुसलमानुंका इस
 “ शम्सकी दीनी या हुनवी रेहुनुमाअका हत्या करना अयेअ हे या
 “ ना अयेअ ? ”

“ हुनि सवालात डे आह दीआया गया हय डे, आगाखानी
 शीरका हस्में जेअ तरीकपर नमाज पहडा करता हअे. ”

“ नमाज पडो, नमाज पडो. पुढा तुम्हें अरकत दे. पुढा का
 “ नाम दो. पुढावंद शाह अली तुम्हें धिमान और छपलाक दे. अये
 “ शाह मेरी शामकी नमाज और दुआ कमुल इरमाधये. में किस हक
 “ वास्ता देता हूं, जो तुजे दासल हये. अये हमारे आका आगा
 “ सुलतान महमदशा ”

“ धसके अय्यद सर असुणुद हो ज्ञये. अगर रातकी नमाज
 “ हये, तो थुं छो, मेरी शाम और रातकी और अगर सुभोहकी
 “ नमाज हये तो, धसतरह छोना चाहीये ” मेरी शामकी, रातकी
 “ और सुभोहकी दुआये, दु पाराह तसपीह पडो, “ और सीजद
 “ करो, मुनहरजे जेद वीह पडो. ”

“ में अपने गुनाहोपर नाहम हूं, में तेरा सरापा तकसीरदार
 “ गुनेहगार अंदा हूं. अये नपुरे रहीम, शाह मेरेगुनाह मुआर कर
 “ पीर तेरी छमाहत करते हये. अंदा दुआ मांगता हये अये सये
 “ शाह, इंतु मन्जुर करनेवाला हये. में शाह दे किस इरमान के,
 “ असरे अरम कमुल करतां हूं, जो पीरके जरीये मुण्डो पहोया हये.”

“ येह केहके तसपीहके जमीन पर रफो, और मुहअदवाह
 “ जेद, वीह करो. ”

“ अशहो, सुअदानललाह, अलहमे लिह्लाह लाहलाह
 “ छलदवाह, अह्लाहो अकबर ला होलवला कुवत, छिला मिह्ला-
 “ हील अलीयुल अजीम अर रहेमान जील जलाल वल छकिराम, धन

૧૨૫

“ સીકાતે કામેલામે મોસુક, કુદુસે કાદરે સુતલક ખુદા ધરાન કે ઝીલે
 “ ચાલડીઆ મેં ધનસાની સુરત લીએ હુએ, સીતોતેર પતરેં (અસ-
 “ લાખ) કે અસલાખમેં નીકલા અડતાલીસવા ધમામ, દસવાં નકલંકી
 “ અવતાર હમારા ખુદાવંદ આગા સુલતાન મહંમદશાહ દાતા ”

“ હમકે ખઅદ, શીર સીજદા કરો, ઓર ચેહ કહેો ”

“ હક યા શાહ (યઅને અયે શાહ તુમ સચ્ચે હો) શીર

“ વીસનું કે અસલાખ ઓર શાહ કે ખુલખા, ઓર કાયમ મકામો કે અસ-

“ માએ ગીરામીકા વઝીકા પડો. વિસનું કે અસલાહ કે નામ યહાં પડો.”

“ શાહ કે ખુલખા અખુ તાખેખકી ઓલાદ હસ્થે ઝેલ હે.”

“ (૧) હમારા સચ્ચા ખુદાવંદ શાહ અલી.

“ (૨) ” ” ” શાહ હુસેન.

“ (૩) ” ” ” શાહ ઝેનુલઆબેદીન.

“ (૪) ” ” ” શાહ મહંમદ ખાકર.

“ (૫) ” ” ” શાહ જાશર સાદેક.

“ (૬) ” ” ” શાહ ઇસિમાઇલ.

“ (૭) ” ” ” શાહ મહંમદ ખીન શાહ ઇસિમાઇલ.

“ (૮) ” ” ” શાહ વશી અહમદ.

“ (૪૭) ” ” ” શાહ આગા અલીશાહ .

“ (૪૮) ” ” ” શાહ આગા સુલતાન મહંમદ શાહ દાતા. ”

“ मोगुदा धमामतका मालेक, पुदावदे जमान, धमाम, शैपुल
 “ मशायेप, धमामतकी कुवत रपनेवाला धमामतकाद करे. आगा सुल-
 “ तान महंमद शाह दाता जेशुमार करेडों धमामतकी दस्तगीर
 “ मोगुदा धमामतका मालेक अये शाह किस हके वास्ते, जे तुजके
 “ हासल हये अपने हजुरमे मेरी दुआ मनजुर परमाधये, अये
 “ हमार पुदावदे आगा सुलतान महंमद शाह.”

“ इस तरकीमे नमाजके पेश करके, कुसतुनतुनीयाके शैपुल
 “ इसलामकी तरसे तीनुं सवाबातके मुतअल्लक, हये जेस सवाल
 “ नकल कीये गये हें. (१) काकर हये. (२) जेजोइका मुजम
 “ हये. (३) पड़ेवे होनुं जवापुंसे हरितंभ्यात हो सकता हये.
 “ इस इतवेपर, अडेसीयत शैपुल इसलामके जीया-डेह-दीन अंके-
 “ न्दीके दस्तपत हें. शीघ मुजतेहद हजरत आपुन्द पुरासानी आका
 “ मीरजा सधयद महंमद हाजम मरहुम मुजतेहद नजइ-डिल-अश-
 “ रकी जनेअसे येह जवाप दीये गये हये. (१) हां. येह शप्स
 “ काकर सुरतह हये. (२) इसलामके लीये इस शप्सका पुगुद
 “ अतरनाक हये. (३) जे लोग इसके अपना रेहनुमा व लीडर
 “ अनाते हये. वेह जहनमके अरुहल-किस साइलीनमें हापल होंगे.”

उपर प्रमाणेना इतवे अमृतसग्ना “ वकील ” पत्रमां प्रगट
 थयो, जतां पसु भी० वस्तेज तेषु प्रगट कीयो ते भाटे उवटा तेना

વખાણ કરવાને નીકળ્યા એ એક નવી નવાઈ છે. મી૦ વરતેજી પોતાની ખાનદાની વધારનારી ચોપડીના પૃષ્ઠ ૬૨ ઉપર લખે છે કે:—

“કૃતવો નહિ પ્રસિદ્ધ કરવા વકીલ પત્રના એડીટરની દાનાઈ પછી
 “ તેને વધુ પ્રસિદ્ધ કરવાની નાદાની તમારી આંખોનો કમજો સ્પષ્ટ
 “ કરે છે, અને અજબ થવા જેવું છે કે, ઇસલામીનો દાવો કરનારા
 “ એહલે તસન્નુન જમાઅતના વકીલ તરફથી વકીલ પત્રના એડી-
 “ ટરના લખાણ ઉપર ઇતિખાર રાખી અને તેને વ્યાજબી રીતે
 “ સમજ્યા પછી કાંઈપણ ચુનોચરા થતી બંદ રહી છે અને ઇસલા-
 “ મની બેહતરી માટે તથા ઇમાનદારીના મુખ્ય ચિન્હ તરીકે તે
 “ સિદ્ધત ધરાવે છે, ત્યારે તે નહિ સાંખી શકનાર તરીકે તથા તમેને
 “ મળેલી ઉદ્ધતપણાની ધારમિક અર્થદ્રવ્ય અને ઇસલામને નુકસાન
 “ પહોંચાડનારી તાલીમના બાગે, તમેએ પોતાનીજ કમ હેસીયત-
 “ પણાતી આખાદ દેખાડી છે,” વળી પૃષ્ઠ ૪૮ ઉપર લખે છે કે:—

“ વકીલ નામના પત્રના એડીટર જેવા હોશમંદ ઇસલામી
 “ ખેરખાહ અને સંદેરવાળા મોલવી ગુલામ હાફિઝ સાહેબ એએ
 “ સુન્ની મુસલમાન ભાઈઓની ના૦ આગાખાનના કૃતવાની હીલચાલ
 “ માટેની કોશિશોથી, ચાલુ જમાના માટેની ગણતરી કરવાને અમેને
 “ કારણ મળે છે, કે મરહુમ મોલવી ગુલામ હાફિઝના માટે અમેને
 “ ખીજ દરેક હીલચાલ અને કોશિશો માટે માન છે; પરંતુ તેઓ
 “ કોઈ ખીન સત્તાવાર આસામીની કેરીઅત ઉપરથી દારવાધને ઇસ-

“લાભમાં તકરકા પાડવાનું કામ કરતાં ઇમાનદારી સમજ્યા છે, જ્યારે
 “ વકીલ પત્રના એડીટર જેવા હોશમંદ તેની ખરાબીની પીછાતલ કરી,
 “ એવા તકરકાના કૃત્ય માટે અટકાયતથી કુખેલીયતપણું પુરવાર થયું છે.”

“વકીલ ” પત્રના એડીટરે કૃતવો પોતાના છાપાનાં પ્રગટ કીધો,
 તેને તો અકલમંદ, હોશમંદ, ખેરખાહ વીગેરે ટાકટકો આપી વધાવી
 લેવામાં આવે છે જ્યારે તેજ લખાણને અમોએ માત્ર કેટલેશન તરીકે
 અક્ષરે અક્ષર ઉતારી લીધું, તેને માટે અમોને મી. વરતેજી ઉપર
 પ્રમાણે શાલ પામરી આઠાવે છે તે ઉપરથી મી. વરતેજી ઇરાદા પૂર્વક
 પોતાની રૂપરેખાને કેવી કાળી દોરે છે, તે જલ્યાદ આવે છે. મતલબ
 કે કૃતવો પ્રથમ કે છેવટ પ્રગટ કરવાના અમો જવાબદાર નથી.

કૃતવો ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરનાર કેાણુ ?

અમારા વિદ્વાન મિત્ર મી. વરતેજી એક ખીજને ગપ ગોળો એમ
 લાંકે છે કે:—

“ મી૦ કાળા તમોએ ના૦ આગાખાન જે અમારા રહેતુમા,
 “ પેશવા, ઇમામુલ વકતને માટે કુદરના કૃતવાની નોંધ ઉતારી તમારું
 “ વાસ મારતું મોહું ખોલ્યું છે, તે ખાખતમાં ગુજરાતી લખી વાંચી
 “ જાણનાર આલમ સામે તમોજ હૈયાત જવાબદાર છે, ”

કૃતવો અંગ્રેજીમાં પ્રગટ થયો, ઉરદુમાં પ્રગટ થયો અને અનેક

પત્રોમાં પ્રગટ થયો. તેમાં તો કોઈ હેયાત કે મંચત જવાબદાર થયા નહિ, ત્યારે અમેને નવાઈ લાગે છે કે, ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરનાર તે કેવી રીતે ગુનેહગાર હરે છે ? જે ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરનારને ગુનેહગાર ગણવામાં આવે તો, પછી ઉરદુ તથા અંગ્રેજીમાં પ્રગટ કરનારને પણ ગુનેહગાર ગણવા જોઈએ. વળી અમો હિરાન છીએ કે, શેખુલ હસલામ તથા મુજતેહદીનો ફતવો દોષપણ વર્તમાન, માસિક કે પુસ્તકમાં ગમે તે ભાષામાં પ્રગટ થાય, તેમાં પ્રગટ કરનારને શા માટે દોષિત ગણવા જોઈએ. અહીં ફતવાને હેતુ પશ્ચીકની જગ્યામાં લાવવામાં આવ્યો તે માટે તેમનો ઉપકાર માનવો જોઈએ. આમ છતાં પણ અમો હિરાન તથા સરગરદાન છીએ કે, મી. વરતેજને અમેને એકલાનેજ માત્ર અદનામ કરવાનું કેમ પસંદ આવ્યું ?

વળી ખુશી તો એ છે કે, ફતવો ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરનાર અમો પોતે નથી. પરંતુ તેનો અરવો ભાગ પ્રગટ કરનાર મી. હાશમ બોધા માસ્તર છે કે જેઓ ખાનાઈઓના ધર્માન્ધ બહેષાં તથા માનીતા લેખક છે. તે તો એજ “ વકીલ પત્ર ” માંથી તે ફતવાનો વચ ગાળેનો ભાગ પોતાના “ અસલિયાતે ખોગ ” નામના પુસ્તકમાં પાન ૨૩-૨૪-૨૫ ઉપર ગુજરાતીમાં પ્રગટ કર્યો છે અને વળી ઇ. સ. ૧૯૧૩ ની સાલમાં કે, જે “ ખોગ પંથ દર્ષણ ભા. ૮ મો છપાયા પહેલાં ત્રણ વર્ષ અગાઉનો છપાયો છે. એટલે કે ફતવાને ગુજરાતીમાં પહેલ વહેલો છપાવનાર મી. હાશમ બોધા માસ્તર, તે ઇસમાલીઓના

ધર્માન્ધ તથા મેળીતા લેખક છે. અને જે ફતવો ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરનાર મુલામતનો હકદાર હતો હોય તો, તેના પહેલા હકદાર મી. હાશમ બોધા માસ્તરજ છે. અને મી. વરતેજ તેમને પણ જરૂર જરૂર લાનત મુલામતની શાલ પામરી આપવાનાજ અને જે ન આપે તો, એમ માનવાને સખળ કારણ છે કે, તેઓનો મુદ્દો ફતવાને ગુજરાતીમાં પ્રગટ કરનારને લાનત મુલામત કરવાનો નથી, પરંતુ માત્ર તેની આડમાં અમેનેજ ચોપવાનો છે.

વળી મજકુર ફતવાને પુરેપુરે ગુજરાતીમાં છપાવનાર રાંદેરવાળા ગુલામ મોહમ્મદ હાજી હાફેજ સાહેબ છે. તેમણે “ તકવીયતુલ હમાન ” નામની ચોપડીના પૃષ્ઠ ૨૦-૨૧-૨૨ ઉપર “ કતબી પત્ર ” એ મથાળા નીચે હી. સ. ૧૩૩૨ માં છપાવ્યો છે. જેને આજે ત્રણ વર્ષ થયાં છે અને તે “ ખોળ પંથ દર્પણ ભા. ૮ મો ” ની જે વર્ષ પહેલાં છપાવેલ છે. એટલો કે અમે ફતવાને ગુજરાતીમાં છપાવનાર નથી, છતાં પણ મી. વરતેજ જ્ઞાન ન માન મેં તેરા મેલમાન જેમ જખરદસ્તીથી અમારેજ ગળે પડે છે. વાચક વર્ગની ખાત્રી માટે અમે “ તકવીયતુલ હમાન ” ની ચોપડીમાંથી ફતવો ઉતારી લઈએ છીએ, જે ગુજરાતી તરજુમાવાળો પણ છે.

“ આ જગ્યા ચિકની લગતી ખાખતનો એક ફતવો નકલ કરું છું આશા છે કે, આગાખાનીઓ તથા નવી રૈયનીવાળા કે જેઓ ખરું

જોતાં નવાં અંધારાવાળા છે તેઓ ખ્યાન આપશે. આ પ્રતવો કલકત્તાના કોઈ ઈંગ્લીશ છાપામાં છપાયો હતો. ફરી તે ઉપરથી વકીલ અમરતસર અને અલહક દીક્ષીમાં છપાયો હતો. હું તા. ૫—૪—૧૩ ના અલહક ઉપરથી નકલ કરું છું. અલહક જી. ૩ ના. ૧૪ પૃષ્ઠ ૧૦—૧૧,

“ કલકત્તાથી અંગ્રેજીમાં એક છપાયલો ફતવો બહાર પડ્યો છે તેમાં હીઝ હાદનેસ સર સુલતાન મોહમ્મદશાહ આગાખાન બહાદુરને કહિર કહેવાયા છે તે ઇસ્તિક્તો આ છે કે એક એવા શખ્સની આબ-તમાં ઇસ્લામનો શો હુકમ છે જે પોતાના મુરીદો પાસે નીચે જણાવેલી દોઢા (અથવા નમાઝ) પોતાને માટે પઢાવે છે (૧) એ શખ્સ મુસલમાન છે અથવા કહિર ? (૨) આ વાત ઇસ્લામને પુષ્ટી આપવાનું કારણ છે અથવા કમજોર કરવાનું ? (૩) મુસલમાનોએ એ શખ્સને દીની અથવા દુન્યાવી કામમાં રહ્યર અને તાબેદારી કરવી ફરસ્ત છે કે નાહુસ્ત છે ? ”

“ આ સવાલો પછી દેખાડવામાં આવ્યું છે કે આગાખાનીઓ નીચે બતાવેલી નમાઝ પઢ્યા કરે છે. ”

“ નમાઝ પઢા, નમાઝ પઢો, નમાઝ પઢો, ખુદા તમને બરકત આપે ખુદાનું નામ લો. ખુદાવંદ શાહ અલી તમને હમાન અને અખલાક આપે. ઓ શાહ ! મારી સાંજની નમાઝ અને દોઢા કમુલ ફરમાવો જે હક તને મળેલો છે તેનો હું વાસતો આપું છું ઓ અમારા આકા આગા સુલતાન મોહમ્મદશાહ. ”

૧૩૨

“આ પછી સિજદો કરી જો રાતની નમાઝ હોય તો આવી રીતે કહે ‘ મારા સાંજની અને રાતની દોઆઓ ’ અને સવારની નમાઝ છે તો આવી રીતે કહેવું જોઈએ ‘ મારી સાંજની રાતની અને સવારની દોઆઓ ’ બીજી વાર સિજદો કરો અને તસખીલ પઢો, અને નીચે બતાવેલું દોરૂદ પઢો, હું પોતાના ગુનાહોપર પશ્ચાત્તાપ કરું છું. હું પોતાના ગુનાહોપર પસ્તાવો કરું છું, હું તારો સરથી પગ, સુધી તકસીરવાર ગુનેહગાર છું ઓ ગદ્દરો રહીમ શાહ ! મારા ગુનાહ માફ કર. ખીર તારી ઇઆદત કરે છે. બંદો દોઆ માગે છે ઓ સાચા શાહ તું મનજુર રાખનાર છે, હું શાહના આ ફરમાનને આંખે અને માથે મુંકું છું જે ખીરની મારફતે મને પુચ્ચું છે આ કહીને તસખીલ જમીનપર મુકી દો અને નીચે બતાવેલો વીરૂદ કરો:—

“ અશહદો સુખહાનખાહ અલહમ્દો લિલ્લાહ લાએલાહ મલિક્કાહ અદ્દાહો અકબરે લાહવલ વલા ફવવત ઇલ્લા ખિલ્લાહીલ અલીયીલ અજ્જમ અર રહમાને જલ્લ જલાલે વલ ઇકરામ આ સમ્પૂર્ણ સિફતોથી ગુણવાયલો કુદદુસ સર્વ શક્તિમાન ખુદા ઇરિનના જલ્લે ચાલદીયામાં માજુસનું રૂપ ધારણુ કરીને સીત્તેર પતરની પીઠથી નીકળ્યો, ઉડતાલીસમો ઇમામ દસમો નીકલંકી અવતાર અમારો ખુદાવંદ આગા મુલતાન મોહમ્મદ શાહ દાતાએ પછી ૧૨ી સિજદો કરો. હક શાહ ૧૨ી વિશ્વનું પિતૃનો શાહના ખલીફનો અને ગાદીએ બેસનારના નામનો વજીફા કરો.

“વિશ્વ પિતૃનોત્તમ નામ આ છે (લખેલા નથી) ”
શાહના ખડીફા અબુતાલિબ વડીલા નામ નીચે પ્રમાણે,

૧	અમારો સાચો	ખુદાવંદ	શાહ અલી
૨	”	”	શાહ હોસેન.
૩	”	”	શાહ જેતુલ આબેદીન.
૪	”	”	શાહ મોહમ્મદ બાકેર
૫	”	”	શાહ બકરસાદેક.
૬	”	”	શાહ ઇસમાઈલ.
૭	”	”	શાહ મોહમ્મદ બી. ઇસમાઈલ.
૮	”	”	શાહ વશી અહમદ.
૧૭	”	”	શાહ આગા અલીશાહ.
૩૮	”	”	શાહ આગા મોહમ્મદ શાહદાવા.”

“એને હમણાની ઇમામતનો માલિક ખુદાવંદે જમાન ઇમામ શૈખુલ મશાયેખ ઇમામતની શક્તિ રાખનાર માનો. આગા સુલતાન મોહમ્મદ શાહ દાવા અગણીત કરોડો માણુઓનો દસ્તગીર હાલની ઇમામતનો માલિક ઓ શાહ જે હક તને મળેલો છે તેના વાસ્તવથી પોતાની હજુરમાં મારી દોઆ મન્જુરકર. ઓ અમારા ખોદાવંદ આગા સુલતાન મોહમ્મદ શાહ.

આ નમાઝની તરતીખ પેશ કરીને કોન્સ્ટેન્ટીનોપલ (ઇસ્તમબુલ) ના શૈખુલ ઇસ્લામની તરફથી આ ત્રણે સવાલોના જવાબો નક્કલ કરે છે.

(૧) કાફેર છે, (૨) પોચું કરવાનું કારણ છે (૩)

પ્રથમના બે જવાબોથી નીકળી શકે છે. આ કૃતવા પર શૈખુલ ઇસલામ
અબાહિદીન આફનદીના દસ્તાખત છે. શીઆ મુજતહેદ હજરત આબુન્દ
બોરાસાની (આકા મીરજા સૈયદ મોહમ્મદ કાજમ નજ્જ અશરફના
મુજતહેદ) તરફથી આ જવાબ અપાયા (૧) એ શખ્સ કાફર
મુરતદ છે (૨) ઇસ્લામને માટે આ શખ્સનું જીવવું ખોટું આપનાર
છે (૩) જે લોક એને પોતાના લીડર (પેશ્વા) કરે છે તે જહં-
નમી છે અસહજુસ સફિલીનમાં જવાના છે. ”

“મુસલમાનો સાંચો લાખો માણસ કુશર પકનાર છે ઇસ્લામની
ઉંચી તૌહીદને ખાકમાં મેળવે છે અને પોતાનું દીન ઇમાન ખરખાદ
કરે છે. અધાહ મુસલમાનોને હિદાયત આપે. આમીન. ”

ઉપરના એકંદર લખાણ તથા ઉતારાથી વાચક વર્ગને વગર
શંકાએ સંપૂર્ણ ખાત્રી થઈ ગઈ હશે કે, કૃતવાને ગુજરાતીમાં છપાવનાર
અમો નથી પણ મી. હાશમ ખોધા માસ્તર તથા તકવીયતુલ ઇમાનના
કર્તા મૈલવી ગુલામ મોહમ્મદ હાજી હફેજ સાહેબ છે. વળી તેઓએ જે
કૃતવાને પ્રગટ કીધો તેથી જેમ મી. વરતેજી નારાજ થયા નથી તેથી
મી. વરતેજીની નિખાલસ વૃત્તિ (!) ત્યાં જણાઈ આવે છે. જ્યારે
અમારા ઉપર નારાજ થવું એ સ્વાર્થ બાજીનું મેદાન હાથ કરવા સિવાય
બીજું કશું એ નથી, અને અમો સાંભળી તે ધણાજ ખુશી થઈએ
છીએ. કે અમારા મિત્રનો હેતુ ખીસો ગરમ કરતો ચાલ્યો છે.

શ્તવો દર્પણમાં દાખલ કરવાનો હેતુ.

“ ખોળ પંથ દર્પણ ભા. ૮ મો ” નામનું પુસ્તક અમોએ જે ખાનાઇ બંધુઓ જમાતખાનામાં “ ધુવા ” નામની બંદગી ભણે છે તેનાપર પૃથક્કરણ કરતો રીવ્યુ આપવામાં લખ્યું છે અને તેથી પ્રથમ ધુવા આપી તેના રચનારની શોખખોળ કરવા સાથે “ ધુવા ” ની ધ્યાનને તેના ગુણદોષ તપાસવા માટે તપાસના કાટલામાં તોળી જોઈ છે. આવા ખોળ સાહિત્યના અગત્યના પ્રશ્નને ઘટતો ધનસાદ આપવાને માટે અમારે તેના શ્તવને પણ રેકર્ડપર લાવવો જોઈતો હતો. અમારે તે બુકમાં માત્ર શ્તવોજ પ્રગટ કરવો, એવો મુદ્દો નહિ હતો. અને જો અમારો તેવો મુદ્દો હતો તો, માત્ર અમો તે શ્તવોજ પ્રગટ કરતે; પરંતુ તે શ્તવાની વિરૂદ્ધમાં કાંઈપણ લખતે નહિ.

અમોએ શ્તવને ઉપર જણાવેલા કારણને લઈ દાખલ કર્યા અને તે વિશે અમોએ અમારો અભિપ્રાય શ્તવા વિરૂદ્ધનો આપ્યો તે એ કે:—

“ મને અહીં એમ જણાવવાની પ્રખ્યાત ઇચ્છા છે કે, જો હું શૈખુલ ઇસ્લામ તથા શીયા મુજતેહદો પાસે હાજર હતે; કે જેમણે શ્તવાઓ આપ્યા છે અને જો તેઓ મને આગાખાની ટોળાંના અકાયદ સમધે પુછતે તો; હું એમજ જણાવતે કે, તેમના ધર્મના પુસ્તકોમાં સખળા અકાયદો તથા માન્યતા ઇસ્લામ પ્રમાણેના છે; પણ માત્ર

તેમના કેટલાક અજ્ઞાન મુરીદો આગાખાનની અજ્ઞાણમાં આગાખાનને ખુદા કહે છે અને તેથી ધુવા પડે છે કે, જેને રજુ કરી આપની પાસેથી ફતવો માગવામાં આવ્યો છે. આગાખાન કદીપણ પોતે ખુદા છે એમ જણાવ્યું નથી; બલકે તેમણે તો ખુદાની તૌહીદ, નમાઝ, રોજા વીગેરેના શિક્ષણના શિક્ષણની ખુકો પણ છપાવી છે; તેલું કહી કંજુઝ મસાએબ, ખોજ મઝહબના કેટલાંક મુળતત્ત્વો, સીધી ખુકો વીગેરે તેઓના મુખારક હાથમાં મુકી આપતે અને જ્યારે તે સધળાથી તેઓ માહેતગાર થતે અને જ્યારે તેમને ખાત્રી થતે કે, આ ખાખતમાં આગાખાનનો કાંઈ વાંક નથી. માત્ર થોડા અજ્ઞાન માણસો તેમને ખુદા કહે છે કે, જેમ કહેવડાવવાને આગાખાન ખુશી નથી; ત્યારે જરૂર જરૂર તેઓ તે ફતવો, જેવો તેમણે આપ્યો તેવો આપતે નહિ. ”

“ અફસોસની વાત છે કે હમણાં લડાઈના કારણે ઇસ્તમખોલ તથા ઇરાન જવાના માર્ગો બંધ પડી ગયા છે. અને ત્યાં જરા જેટલાં નાણાં પણ નથી; નહિતર હું ઇસ્તમખોલ તથા ઇરાન પહોંચી જતે અને શેખુલ ઇસલામ તથા શીયા મુજતેહદોને આગાખાનના તથા ખોજા ધર્મ શાસ્ત્રના પુસ્તકો વંચાવતે અને દરેક રીતે તેમનું સમાધાન કરાવી જે પ્રથમ ફતવો તેમણે આપ્યો છે તે મનસુખ કરાવી આવતે. ”

“ જે પીર સદરદીન તથા પીર દાદને હાલ જે ધુવા રજુ કરવામાં આવે છે, તેના રચનાર માનવામાં આવે તો, તેમ માનવું એ તે બંને ખુજુર્ગોની કીર્તિને માટીમાં મેળવી આપ્યા જેવું છે, પરંતુ અમે

તે મહા પુરુષોને ધુવાના રચનાર તરીકે માની શકતા નથી અને તેમ
થતાં તે મહાત્માઓ પોતાના ઉપરના અતિ ભયંકર હતવાથી મુક્ત થઈ
જાય છે એ જાણી અમે હર્ષથી કુસ્યા સમાતા નથી. અને જે ભાઈઓ
તે મહાત્માઓને તે ધુવાના રચનાર માની તેમની કીર્તિને માટીમાં
મેળવવાને તૈયાર થયા છે તેમના પ્રત્યે અમેને ઘણીજ દયા - ઉત્પન્ન
થાય છે; પરંતુ અમેને એ વાતથી ઘણી ખુશી હાંસપ થાય છે કે,
માત્ર થોડા ઇસલામી શાસ્ત્રથી અજાણ્યા બંધુઓ વિના ખીજું કોઈપણ
તે ધુવાને વેલકમ કહેવાને તૈયાર નથી; બહુકે મોટા ભાગે તેને ખાયકોટ
કરી આપેલ છે સ્થિતિ ઘણી સંતોષ કારક હોવાનું દરેક અનુમાન થાય છે.”

ઉપરના અમારા લખાણથી વાંચકવર્ગને ખાત્રી થઈ ગઈ હશે કે,
હતવો પ્રગટ કરવાથી અમારી મુરદ્દ હજોતાની નહિ; પણ હાથ ધરેલા
પ્રશ્નને યોગ્ય ઠનસાફ આપવાની હતી. અને તે આપવાનાં માર્ગમાં
અમેઓ પોતે તે હતવાની વિરહતાજ કીધી છે. આવી રીતનું અમારું
લખાણ તથા લીમાયત છતાં, મીં વરતેજ પોતાની ખુશાલી બતાવ-
વાને બદલે, કલટા ગાજવા લાગી ગયા, એ તેમની સ્વાર્થબાજીના
મેદાનને હાથ કરવાની પોલિસિને આભારી છે. હવે જોવું જોઈએ કે
અંગ્રેજ, ઉર્દૂ તથા ગુજરાતીમાં હતવો પ્રગટ કરનારાઓએ, ખાસ તે
હતવો પ્રગટ કરવાને માટેજ તેને પ્રગટ કીધો છે અને કોઈએ પણ તે
હતવાની વિરહમાં એક શબ્દ પણ કિયાર્યો નથી. છતાં પણ મીં વર-
તેજ તેમને લાનત મલામત કરવાને કેમ નહિ નીકળ્યા? અને પ્રથમ

અને હમણાં ક્યા હરીના માંડવામાં ફેરા ફરતા હતા, તેની અમોને કાંઈ સુઝ પડતી નથી.

અત્રે સત્ય શોધક ઇસના અશરી બંધુઓને અમારે જણાવવું જોઈએ કે, તેમણે અમારા મીશનરી હેતુને તથા લખાણના શબ્દોને અરાબર જોઈ તપાસી પોતાનો અભિપ્રાય બાંધવો જોઈએ. વરતેજ કે જેમણે ઇસલામ તથા નીતિરીતિ વિરુદ્ધ લખવાને કાંપો વાળ્યો છે, તેના લખાણ ઉપર દારવાઈ જઈ જુદા અભિપ્રાયપર જવું નહિ. અમોએ અમારા અભિપ્રાયમાં એમ જણાવેલું છે કે—

- “ તેમના ધર્મ પુસ્તકોમાં સઘળા અકાયદો તથા માન્યતા ઇસલામ
- “ પ્રમાણેના છે, પણ માત્ર તેમના કેટલાક અજ્ઞાન મુરીદો આગાખાનની
- “ અજ્ઞાણમાં આગાખાનને ખુદા કહે છે અને તેવી ધુવા પડે છે કે,
- “ જેને રજુ કરી આપની પાસેથી ફતવો માગવામાં આવ્યો છે, ”

મતલબ કે ધુવાના રતવા વિશે અમે શેખુલ ઇસલામ તથા મુજતેહદોના ફતવા સાથે મળતા છીએ, પણ માત્ર અમારું એમ કહેવું છે કે, તેઓના પુસ્તકોમાં ઇસલામ પ્રમાણેના અકાયદો છે, કે જે અકાયદો અમો ખોળ પંથ દર્ષાણના કુલ્લે આઠે ભાગોમાં ઘડાબંધી ફતારા આપી આપીને સિદ્ધ કરી ગયા છીએ. માત્ર આગાખાનના અજ્ઞાન મુરીદોની તે ધુવા છે કે જેના માટે શેખુલ ઇસલામ તથા મુજતેહદોનો ફતવો છે કે, જેના સાથે અમો સંમત છીએ. આ બાબ-

તર્ની વધુ ખાત્રી થાય તે માટે “ ખોળ પંથ દર્શણુ ભા. ૮ મો ”
નો પૃષ્ઠ ૫૭ નો સળંગ પારંપાર રજુ કરી અમારા લખાણની
દાદ માંગીએ છીએ અને ખુદાતાલાએ અમારા વાંચક વર્ગને જે
બુદ્ધિ અપણુ કીધી છે તેનો રૂડો ઉપયોગ કરવાને એલતેમાસ
કરીએ છીએ.

“ આગાખાનના મુરીદો પોતાના ધર્મશાસ્ત્રના જે પુસ્તકો જાહેર
કરે છે, જેવાં કે દસ અવતાર, પીર સદરદીન વીગેરેના જ્ઞાનો તથા
કથાઓ વીગેરે, તેનો અમેએ અભ્યાસ કરી જોયો, તો તેમાં અમેને
એક જોવામાં આવ્યું કે, તેમાં ઇસલામથી ઉલટી બાબતો ધર્મ તરી-
કેની આપવામાં આવી નથી. ખુદાની વાહદા નિયત, તેતું નિરંજન
નિરાકાર હોવું, કુરાનને માનવું, નમાજ પડવી, રોજા રાખવા, ઝકાત
આપવી, હજ પડવા જવું, ખુન્સ કાઢવી, તથા બીજી સઘણી ઇસલામી
બાબતો તેમાં ભરપુર ભરેલી છે; પરંતુ મીશનરી કારકીર્દીને લગતું તેમાં
જે લખાણ છે તેમાં અલખતા અવતાર વીગેરેની હિન્દુ ધર્મની માન્ય-
તા છે, જે કોઈપણ રીતે ઇસલામની તેમાં બતાવી નથી, તેમ તેવી
બાબતો ઇસલામની હોઈપણ શક્તી નથી; પરંતુ નાદાન દોસ્તો તેને
ઇસલામની જણાવી પોતાને તથા નામદાર આગાખાનને કિપરના ફતવા
પ્રમાણે તથા બીજી અનેક રીતે બદનામ કરે છે. અને જ્યારે ખોળ
ધર્મ શાસ્ત્રમાં ઇસલામની પવિત્ર માન્યતા ભરપુર ભરેલી જોવામાં

આવે છે, ત્યારે અમો નામદાર આગાખાન ઉપર કુદરનો ફતવો આવે, તે એક સંકટ પણ જોવાને ખુશી નથી અને તેઓ તેના ભોક્તા પણ થઈ શકતા નથી. આગાખાનના પ્રખ્યાત ખારીસ્ટર મી. હાવરડે ઇ. સ. ૧૮૬૬ ના ખારભાયા કેસમાં જણાવ્યું હતું કે “ ફટલાક મુખ લોકો આગાખાનને ખુદા કહે, તેમાં આગાખાનનો શો વાંક ? ” તેજ પ્રમાણે અમો કહી શકીએ છીએ કે, તેમના ફટલાક ઉપર જણાવેલા ધુવા પડનારા મુરીદો, તેવી ઇસલામથી ઉલટી માન્યતાનો અસર કરાવનારી ધુઆ પડે. તેમાં નામદાર આગાખાનનો શો વાંક ? ધુવા તો તેમના મુરીદો પડે અને કુદરનો ફતવો નામદાર આગાખાનને માથે થોપવામાં આવે ! ”

ઉપરના લખાણથી શું ઇસમાઈલી કે શું ઇસનાઅશરી, દરેકને અમારા લખણની ખુબી સમજાઈ હશે, બાકી મી. વરતેજ તો અમોને બદનામ કરવાને મરજીમાં પડે તેમ ભૂસી મારે તો તેમની તેવી ભૂસી મારવાની કોટી પીછાણી લેવી એજ સમજી વાંચક વર્ગની ખુબી તથા શોભા છે.

ચીનનો કાયદો અમારા પર.

મીં વરતેજી લખે છે કે:—

“ ચીનમાં અસલ બાદશાહોના જાપતાના કાયદાને અમલમાં

“ મુકનારાઓને યાદ કરવા મિસાલ છે, કારણ કે તે વખતે

“ બાદશાહની મંજૂરી વગર પુસ્તક છપાવનાર લેખકને જાનથી

“ મારી નાખવામાં આવતો હતો. ”

આલુ સમુદાયમાં ખ્રીસ્તીય કાયદાને અનુસરી ટ્રાઇ પણ લેખક પુસ્તક છપાવવા માટે બાદશાહની મંજૂરી લેવી પડતી નથી; તેથી મીં વરતેજીની લેખકો માટેની સૂચના કચરાની ટોપલીને સ્વાધિન થાય એ સ્વભાવિક છે, પરંતુ મીં વરતેજી કે, જે પોતાના ઇસમાઇલી દ્રદ યકીન માટે કહે છે કે “ અમે અમારા દ્રદ યકીનના લીધે બાલભર પાછા હટવાના નથી. ” તે પોતાના હાજર ઇમામ ઇસમા નકળાંકી અવતાર આગા સુલતાન મહમદ શાહ દાતારના ફરમાન વિરુદ્ધ અમલ કરે તો, ક્યા દેશના કાયદાને તેઓને સ્વાધિન કરી દેવા જોઈએ. તે માટે અમે તેમનેજ ખુશીએ છીએ.

મીં વરતેજી ઇસમાઇલી ધર્મ પ્રત્યે દ્રદ યકીનની ટંકાસ તો મારે છે, પરંતુ અફસોસની વાત છે કે, તેઓ પોતાનું દિવિચિત યકીન પણ સાબેત કરી શક્યા નથી; બલકે ખુશી રીતે પોતાના હાજર ઇમામના હુકમની નાફરમાની કરી ગયા છે એટલે કે, મીં વરતેજી મુખ્યમાં

રહે છે અને મુંબઈના ખોળ શીઆ ઇમામી ઇસ્માએલી કૌનસીલના કાયદાઓ વિરુદ્ધ વર્ત્યા છે,

મુંબઈની ખોળ શીઆ ઇમામી ઇસ્માએલી કૌનસીલના કાયદાઓ નામદાર આગાખાનની પરવાનગી તથા સત્તાથી પ્રગટ કરેલા છે. જેની મુકો ઇ. સ. ૧૯૧૦ માં બ્રીટીશ ઇન્ડીઆ પ્રેસ લાયખાલામાં છપાવી તેના સર્વ હક સ્વાધિન રાખ્યા છે. તે કાયદા મુકના પૃષ્ઠ ૧૧ ઉપર કલમ ૩૭ માં એમ જણાવ્યું છે કે:—

- “ મુંબઈની ઇસ્માએલી લાયબ્રેરી અથવા મુંબઈ અને ઉપરના
- “ લખેલા ગામડાનો કોઈપણ ઇસ્માએલી, ઇસ્માએલી ધર્મની
- “ બાબદ ઉપર, જે કાંઈ લખાણુ પ્રગટ કરાવવા ઇચ્છતો હશે
- “ તો તેવી ઇચ્છા ધરાવતા પ્રગટ કરનાર ઉપર ફરજિયાત છે
- “ કે, તેણે તે લેખ કૌનસીલ પ્રાસે રજુ કરવો અને કૌનસીલ
- “ દર માસ માટે પોતામાંથી વારાફરતી, જે એ સભાસદોની
- “ તેમજુદ કરે, જેઓએ આવા લખાણો પાસ કરવા પડીગર
- “ છપાવવા માટે મોકલવાં.”

મજકુર કાયદા મુકમાં મુંબઈની ઇસ્માએલીઆ કૌનસીલના કલમ ૨૨ મેમ્બરોની પ્રતિજ્ઞા ઉપર સહીઓ છે, અને તે પ્રતિજ્ઞામાં એમ પણ લખેલું છે કે:—

- “ અમારા સત્ય ઇમાનથી ખુદાતાલાને હાજર જાણી અમે
- “ ઉપલા કાયદાઓ અમલમાં લાવવા માટે અમારા ખુલા દીલથી
- “ અને રાજી ખુશીથી કમુલાત આપીએ છીએ અને અમે

“ અમારા પરા ઇમાનથી અને ખુશીથી ઉપલા કાયદાઓ

“ પ્રમાણે ચાલવા જાહેર કરીએ છીએ. મુંબઈ તા. ૪ થી

“ માર્ચ ૧૯૧૦. ”

ઉપર પ્રમાણેના નામદાર આગા સાહેબના કાયદા વિરૂદ્ધ મીં
વરતેજીએ ઇસ્માઈલીયા કૌન્સીલની રજા વિના પોતાની યુક છપાવ્યાનો
આરોપ તેમના દ્રઢ યકીનની કલ્પાઈ ખોલી આપે છે. અને સાથે સાથે
તેમના ઇમાનની કોટી પણ જાહેર કરી આપે છે. હવે આવી સ્થિતિ
વચ્ચે મીં વરતેજીને અમે અસલના ચીનના બાદશાહના કાયદાની યાદ
તાજ કરાવી, તે યાદનો સંહારો તેમની ગરદનમાં તાળીઓના ગડગડાટ
વચ્ચે પહેરાવીએ છીએ.

અમારા લખાણને તમે આગાખાન વિરૂદ્ધનું હોવા જે લખ્યો
છો; તેમાં “ ખોજ પંથ દર્પણ ભા. ૮ ” ના વાંચકો કાંઈ વજુદ
જોઈ શકશે નહિ. જે માણસ કુશરના કતરાની બે ખુનિયાદ વિશે
અભિપ્રાય આપે અને નામદાર આગા સાહેબને કોઈ પણ રીતે એક
મોટા આક્ષેપથી બચાવી લેવા હીમ્મત ભર્યો પ્રયાસ કરે, તેને તેનો
વિરોધી કહેવો, એ કોઈ કલ્પાણની વાત નથી. ન અમે કદી આગા-
ખાનના વિરોધી હતા. તેમ ન હમણું છીએ; બલકે તેમના પ્રત્યે પુણ્ય
ભાવ ધરાવી બચાવ કરવા છતાં અમે વિરૂદ્ધ લખનાર થયા, એ
નવાઈની વાત છે અમે જે પ્રમાણેનું ઇસ્માઈલી શાસ્ત્ર હોવાનું
જાણીએ છીએ, તે ધોરણે તો સર આગાખાન તેવા કતવાના અધિ-

કારી થઈ શકતા નથી; પરંતુ તમે જે પ્રમાણેનું ઇસમાઈલી શાસ્ત્ર જણાવો છો, તે પ્રમાણે તો તે કૃતવો આપ્યાદ સિદ્ધ થાય છે. માટે આપજ કહેા કે, આગાખાનનો વિરોધી કોણ ? અમે કે તમે ?

જ્યારે અમેએ નામદાર આગાસાહેબની અહીં સુધી તરફદારી કરી છે છતાં પણ તમે ચીનના અસલના બાદશાહોના કાયદાને શા માટે બાદ કરો છો ? ચીનના અસલના બાદશાહો વગર મંજુરીએ પુસ્તક છપાવનાર લેખકને જનથી મારી નાખતા હતા; પણ તે તો ચીનના અસલ બાદશાહોના વખતનો કાયદો હતો. હવે તો ચીનમાં પણ અસલના તેવા કાયદાને બહુજ ધિક્કારની દ્રષ્ટિથી જુએ છે અને તે કાયદાને તદ્દન નાબુદ કરવામાં આવ્યો છે. આપણી સરકાર તો તેવા કાયદાને એક સેકંડ માટે પણ ગ્રાહ્ય કરશે નહિ; બલકે તેવા કાયદાનાં અધગાત્વોથી ચોતાના કાયદાને નિરાળો રાખ્યો છે. અને તેનોજ પ્રતાપ છે કે, તમે પણ બાદશાહોના વગર મંજુરીએ પુસ્તક છપાવવા નીકળ્યા છો; પરંતુ તે કાયદાની વાદન રજુ કરાવવાની તમારી નેમ અમેને “ દાખલો મળવા એક આપ્યાદ જગ્યામાં ઉમેવાની ” ચોકસ હોવી જોઈએ અને જે દાખલો બેસાડવા માટે તમે હમણાંના જેવો પ્રયાસ ચાલુ રાખશો તો, તમારી ઉમેદોના લીખમાં એક આ ઉમેદ પણ કૃતેમંદ રીતે દરજ થઈ જશે. અમારી દ્રષ્ટિ સમીપ અમારા ઇમામોના દ્રષ્ટાન્તો છે અને તે અમેને કાફી છે અને તમારી દ્રષ્ટિ સમીપ તમારા ઇમામોના દ્રષ્ટાન્તો મોજુદ છે, જે તમેને કાફી છે.

વકીલ પત્રનો એતરાઝ.

(વકીલ અમૃતસર તા. ૩૦-૩-૧૯૧૩ ના અંકમાંથી ઉતારો)

“ તકરીર બેબુનિયાદ હએ. ”

“ હમારી રાયમેં ચેહ, ફતવા ના કાબેલ એતેમાદ હએ

“ ઇસલીચે કે, ઇસલામ લાઈલાહા ઇલિલલા વ મોહમદ

“ રસુલીલાહ કે સચ્ચે એતેકાદપર મન્ની હએ. આગાખાની

“ નમાઝકી કેશીયત મઝકુરા બાલાસે ચેહ ઝુરર માલુમ

“ હોતા હએ, કે ઇસ તરીકે કે પૈરો અપને પેશવાકો ખુદાકા

“ અવતાર માનતે હેં. બેશક ચેહ અકીદા સખ્ત કાબેલ એતેરાઝ

“ હએ; મગર ઇસસે ખુદાકી ઉલુહિયત ઓર પૈગંબરકી રીસા-

“ લાયમેં ફક નહિ આતા. આગાખાની ગીરોહબી ખુદાકો મા

“ અખુદે મુતલક વ પરવર દીગાર ખરહક વાલદહુ લાશરીક લહુ

“ માનતા હએ. ઓર રસુલ અક્લા મલલક્લા અલેય વસલમ

“ કી નખુવત કાબી મુનકર નહિ હએ. લેહાઝા કુરાનકરીમકી

“ ઇસ તાલીમકે મુતાબેક કે ફલીલાહે. સુમ્મા ઝરહુમ શી સોખુ-

“ ઝેહીમ અલ અખુના () ઇસ

“ ગીરોહકો હાયરએ ઇસલામસે ખારેજ નહિ કીયા જા સક્તા ”

“ (૨) તકરીઅન ચેહી અકાયેદ તમામ ઇસમાઇલી શીર

“ કાકે હેં, જીનકી કબ સદીયું તક મીસર વ મગરેઅમેં અઝીમ

- “ -उध-शान र.क.न.त रेह चुकी ह्ये. मगर कीसी मुसल-
- “ मानने इनकी तकरीर नहि की. (३) जीया-उद-दीन अई-
- “ न्दीकी शेषुल धसलामा डे जमानेका एक निहायत तवील
- “ मुदत गुजर चुकी ह्ये. धरि कछ सालुंसे हजरत मुसा
- “ काजम आइन्दी शेषुल धसलाम थे. और अण्य द्वातीन भाइसे
- “ शेष अण्द-उर-रहेमान नसेअ आइन्दी हे. अहेर ह्ये डे,
- “ मजकुरे आला धस्तइताह ड. स. १८११ से पेशतरका नहि
- “ ह्ये; मगर धसि जमानेमें जीया-उद-दीन अईन्दी जण्य शे-
- “ शुल धसलामाडी नहि थे, तो अहेसियत शेषुल धसलाम
- “ वेह धसपर हस्तअत अंकर कर सकते थे. (४) इतवाडे
- “ छापने वालुं और मुस्तअ करने वालुं डे नाम मजकुर नहि
- “ हे और न धसकी सेहतका सोअुत मोअुद हे (५) आ-
- “ पुन्द पुरासानी धन्तेकाव कर चुकेहे. जील इर्ज अगर येद
- “ इतवा इन्हीका हो; जण्यला वहात डे आअद कीसी शीध-
- “ उल-मजहअ पर अण्य इनकी तकरीर वाअण्य नहि रही. ”
- “ मुसलमानुं में तकरीर पैदा करने डे लीये, येह इतवा
- “ आजकल आम तौरपर तकसीम कीया ज रहि ह्ये; लेकीन
- “ कीसी होशमंद मुसलमानके धसपर इतिहात करनेकी अजरत
- “ नहि ह्ये. अलअता हीज हाअनिस सर आगाअान अदा-
- “ इरके, नेहायत अुररी ह्ये डे, अपनी पेशवाअके, मे अयारे

“ હકીકત પર લાનેકે લીચે, કુરાન કરીમકો પેશવા ખનાચ્ચે ઝોર

“ ઉસકી મુકદ્દસ તાલીમાતસે અલગ ન હો જાચ્ચે.”

ઉપરના વકીલ પત્રના ઉતારાથી વાંચક વર્ગ જોઈ શકશે કે, તેના

અધિપતિ તકશીરને જેખુનિયાદ જાણાવવા સાથે એવો આક્ષેપ રજુ કરે

છે કે:—

“ આગાખાની નમાઝકી કેફીયત મઝકુરા ખાલાસે ચેહ ઝંર

“ માલુમ હોતા હચ્ચે, કે ઈસ તરીકે કે પૈરા અપને પેશવાકો

“ ખુદાકો અવતાર માનતે હચ્ચે; એશક ચેહ અકીદા સખ્ત

“ કામેલ એતેરાઝ હચ્ચે.”

“ અલખતા હીઝ હાઇનેસ સર આગાખાન ખહાદુરકો નેહા-

“ ચત ઝુરરી હચ્ચે કે, અપની પેશવાઈકો મેઅચારે હકીકતપર

“ લાનેકે લીચે કુરાન કરીમકો પેશવા ખનાચ્ચે ઝોર ઉસકી

“ મુકદ્દસ તાલીમાતસે અલગ ન હો જાચ્ચે.”

એ રીતે ધુવા સામે તો તેણે ગંભીર આક્ષેપ મુક્યો છે અને

નામદાર આગાખાન સાહેબને ભલામણ કીધી છે કે, પોતાના મુરીદોમાં-

થી તેવી કુરાન વિરૂદ્ધની માન્યતાને કાઠી નાખે અને કુરાનની

તાલીમથી પોતે છુટા ન પડી જાય.

અહીં મી. વરતેજીની ચાલખાજીને તપાસવી જોઈએ. વકીલ

પત્રના અધિપતિ કે, જેમને તેઓ સુન્ની ધર્મના જાણાવે છે, અને જે

આગાખાનને પુદાનો અવતાર માનવાની વાતને વખોડે છે અને નામ-દાર આગાખાન સાહેબને કુરાનના શિક્ષણ પ્રમાણેની પેશવાઈ અખ્તે-યાર કરવા તથા કુરાને કરીમની તાલીમથી છુટા નહિ પડવાની ભલા-મણુ કરે છે તેને તો તેઓ હોશમંદ તથા ખેરખાહ જણાવે છે. અને અમો જે, માત્ર તે કૃતવો કોટેશન તરીકે રજુ કરી, એમ જણાવીએ છીએ કે, તેવી ધુત્રા માત્ર આગાખાનના થોડાક અજ્ઞાન મુરીદો આગા-ખાનની અજ્ઞાણમાં પડે છે. તેથી તે કૃતવાના હકદાર આગાખાન થઈ શકતા નથી, તેને તો તેઓ “ યાહુદી આલીમો મીસાલ ભાર ઉંચક-નારા ગધેડા ” “ આમાલનામું કાણું કરવા મંડ્યા. ”

“ વાસ મારતું મોહું ખોલ્યું ” “ મર્યા પછી ઇનસાન જત રહેને શાન્તીમાં રાખે એમ કહેતાં આંચકો ખાય ” “ ચીનના બાદ-શાહો લેખકને વગર પરવાનગીએ :પુસ્તક છપાવે તો જનથી મારી નાખે ” “ સીફરીનના ખારજી ” “ વગર હેસીયતનો કાખો ” વીગેરે વીગેરે વાહી તખાહી દીવાના મિસાલના વાક્યો લખી પોતાનું આ મા-લનામું, ઉજાણું કરે, એ કેટલી બધી દીલગીરિ તથા નવાઈની વાત છે. ખેર અમો તો કાંઈ તેમના લખવાથી યાહુદી કે ખારજી થઈ જતા નથી. જે માણસ દીને ઇસલામનો અંતઃકરણ પૂર્વકનો સ્વીકાર કરે, તેનોજ ઉપદેશ કરે, તેના રક્ષણ માટે લાટખંધ સાહિત્ય પ્રસિદ્ધ કરે. તે કદી પણ યાહુદી કે ખારજી હોય નહિ, પરંતુ તેવી બદજખાની વાપરવાથી અમારા મિત્ર મી. વસ્તેજી ખુશી થયા અને તેઓ પોતાની

સ્વાર્થબાજીમાં આગળ વધ્યા, તેથી પણ અમે ધણા ખુશી થયા છીએ અને હજુ પણ જ્યાં સુધી તેઓ પોતાની નેમમાં તદ્દન કાપી જાય ત્યાં સુધી એમજ લખે જાય, તેમાં અમે સહેજ પણ નારાજ નથી.

વળી એક અજાણ્ય જેવી બાબત તો એ છે કે, વકીલ પત્રના એડીટર, કે જેમને તેઓ હોશમંદ તથા ખેરખાહ ત્રીગેરે વિશેષણોથી વધાવે છે અને જેમણે આગાખાન સાહેબને ખુદાનો અવતાર માનવો તે માન્યતાને આક્ષેપ વાળી જણાવી છે તે, તેમની શીખામણને તો માનતાજ નથી અને આગાખાન સાહેબને ખુદાનો અવતાર જણાવે જાય છે અને તેમ જણાવવાના કાર્યને પોતાનું દ્રઢ યકીન માને છે તો અમે પુછીએ છીએ કે, તમારા હોશમંદ તથા ખેરખાહની વ્યાજબી સૂચનાને તમે શા માટે માનતા નથી ? કે, જે માનવા ઉપરજ તમારું દ્રઢ યકીન થઈ શકે છે અને તહિં માનવા પર તમારા સંમાનનો નાશ થાય છે.

વળી તેમના હોશમંદ તથા ખેરખાહ વકીલ પત્રના એડીટર, જે નામદાર આગાખાન સાહેબને પોતાની પેશવાઇનું મધ્યખીંદું કુરોને મજાદ પર રાખવા ભાર આપીને ભલામણ કરે છે તે ભલામણને તો મી. વરતેજ સ્વીકારતા નથી, છતાં પણ પોતાના યકીનને “દ્રઢ યકીન” શા આધારથી કહેવાનેનીકળ્યા છે તેની અમેને કાંઈ સુઝ પડતી નથી આ ઉપરથી અમે તથા

સા કોઈ એવા પાકટ અનુમાન ઉપર પહોંચી શકે છે કે, તેઓ હાથીના
 કાંત દેખાડવાના તથા ચાવવાના જુદા જુદા રાખે છે. અને ખાલી
 માત્ર ઇસલામનો ડોળ ધાલી અંદરખાનેથી તેની મુખાલેક્ષત કરે છે કે,
 જે વાત મુદ્દિશાળી તથા સત્યશોધક વાંચક વર્ગથી ધ્રુવી રહી શકતી
 નથી. મી. વરતેજીનું લખાણ જરા વાંચી જુઓ:—

- “ અલખત ! જે વ્યાખતમાં વકીલ પત્રના એડીટર સાહેબને વ્યા-
 “ જખી લાગ્યું છે ત્યાં, એટલે ઇસમાઈલીઓ પોતાના પેશવાને
 “ (ઇમામને) ખુદાનો અવતાર માને છે, તે માની જતાં
 “ તેણે સખત એતેરાઝ વાળી જણાવી છે, પણ તે ખોટી છે
 “ એમ કહ્યું નથી. તેમજ સર આગાખાન બહાદુરને પોતાની
 “ ઇમામત હકીકતની કસોટી પર લાવવા કુરઆનને આગળ
 “ લાવવા બલામણુ કરી છે, અને તે એક ઇસલામી તરીકે,
 “ સાચા ઇમાનદાર તરીકે, હોશમંદ તરીકે તથા દાના તરીકે
 “ જણાવેલી વ્યાખત અમોને અમારા ખરા અંતઃકરણમાં કિતમ
 “ માન ઉત્પન્ન કરે છે. ”

અમારા મિત્ર મી. વરતેજીની દયાજનક સ્થિતિ પ્રત્યે હવે તો
 ખુદ અમોને પણ દયા આવે છે કે, બચાવ કરવા જતાં એટલા તે
 જે વ્યાકળા થઈ ગયા કે, શુદ્ધ ખુદ બધી ભુલી ગયા અને હાકમેડની
 જેમ જેમ આવે તેમ ભરડવા લાગી ગયા. જરા જુઓ તો ખરા કે
 વકીલ પત્રના એડીટર જે એમ કહે છે કે આગાખાન સાહેબને તેમના

મુરીદો ખુદનો અવતાર માને છે તે માન્યતા સખ્ત એતરાહને પાત્ર છે. તે વકીલ પત્રના એડીટરની તેવી વાત માટે :મી. વરતેજી લમણું ખંજરાગતાં કહે છે કે આગાખાન સાહેબને ખુદનો અવતાર કહેવો તે કાંઈ ખોટું છે એમ તેણે કહ્યું નથી. વાહ મી. વરતેજી ! વાહ !!

વકીલ પત્રનો એડીટર તેા નામદાર આગાખાન સાહેબને ખુદનો અવતાર માનવાની માન્યતાને સખ્ત વાંધાભરી જણાવે ત્યારે મી. વરતેજી જણાવે છે કે તે સખ્ત વાંધા ભરી છે તેા ખરી, પણ કાંઈ જુદી નથી. તેા હવે શું જુદીને માથે શીંગડાં હોય ખરાં કે ? મી. વરતેજી જ્યારે તમો નામદાર આગાખાન સાહેબને ખુદનો અવતાર માનવાની માન્યતાને વકીલ પત્રના એતરાહ મુજબ વાંધાભરીજ કપુલ રાખશો ત્યારે તમારી અવતારને માનવાની માન્યતા ઇસલામ વિરુદ્ધની હિતાં ખુદખુદ તમો પણ જુદીજ માનવાને લાગી જશો, પણ આમ વકીલ પત્રવું લખાણ ખુલ્લે ખુલ્લું તમારી અજ્ઞાનતા તથા બેદીનીથી માંચાઈ ગએલી આંખોપર પાણીના છાંટા નાંખે છે છતાં પણ તમો કંઈ ! ઉંહ ! ! વધુને વધુ ઉંધાઈ જઓ એ કાંઈ ઠીક કહેવાય નહિ જ્યારે વકીલ પત્રના સુન્ની એડીટરના તમો શાગીર્દ થયા ત્યારે તેા તમારે તમારા તે ઉસતાહની વાતને દીલ દહને સાંભળવી જોઈએ અને ખુદના અવતાર થાય છે તેવી વાતને કુરાને શરીફના આધારથી તજી ખરા મુસલમાન ખનવું જોઈએ.

૧૫૨

હવે તમારા તે સુન્ની ઉસ્તાદની એ વાતને માટે પણ જરા તમે તમારા ગીરેખાનમાં મુખ નાંખીને વિચાર કરી જુઓ, કે તે નામદાર આગાખાન સાહેબ બાહાદુરને એવી સૂચના કરે છે કે, તેમણે પોતાના આચાર્યપણાનો પાયો કુરાને મજાદ ઉપર રાખવો. હવે જ્યારે વકીલ પત્રના એડીટરને નામદાર આગાખાનને તેમના મુરીદો ખુદાનો અવતાર માને છે તે માન્યતા કુરાને શરીફના શિક્ષણથી ઉલટી લાગી ત્યારેજ તેણે તેને સખત એતરાઝવાળી જણાવી તે નામદારને કુરાને કરીમના શિક્ષણથી નહિ ખસી જવા સૂચના કીધી છે તો હવે જ તેમની આ એ સૂચનાએ માન્ય રાખવામાં આવે, અને તમે તો તેને જરૂર માનશો, કેમકે તે ખેરખાહ તથા હોશમંદ છે તો તમારા ઉપર જે એદીનીના કાળાં કાળાં ધમધોર વાદળો આવી ઘેરાયાં છે તે જલદીથી છીન ભિન્ન થઈ જાય.

માટે અમે પણ તમારા તે ખેરખાહ તથા હોશમંદ એડીટરના સાથે સંમત થઈ જણાવીએ છીએ કે નામદાર આગાખાનને ખુદાના અવતાર માનવા તે, સખત એતરાઝ વાળી માન્યતા છે. અને સાથે તેમના એ મત સાથે પણ મળતા છીએ કે, તમારે તમારા આચાર વિચારને કુરાને કરીમની તાલીમથી વિરૂદ્ધના નહિ રાખવા અને કુરાને કરીમની તાલીમ પ્રમાણેનાજ રાખવા. હવે જે સૂચના તમેએ એડીટર વકીલની કપુલ રાખી છે તેજ સૂચના અમારી પણ છે અને તેથી અમેને ખાત્રી છે કે અમારી તે વાતને જરૂર તમારે

સ્વીકારવીજ પડશે અને જો નહિ સ્વીકારો તો તમારા હોશમંદ તથા અંદરપાહ ઉસ્તાદની વાત પણ તમોએ માન્ય નથી રાખી એમ સિદ્ધ થશે.

નસીહત અગર તુમ મુનોગે હમારી

તો હો જાહગી મુશકીલેં હલ તુમહારી

ચકીલ પત્રના એડીટરનો અમો તથા તમો જેટલો ઉપકાર માનીએ તેટલો થોડો છે, કારણ કે તેણે આપણી વચ્ચેના શાસ્ત્રાર્થનો છેવટનો ફડચો લાવનારો માર્ગ સૂચવ્યો છે. એટલે કે તમો જો કુરાન શરીફ પ્રમાણેના આચાર વિચાર ક્યુલ રાખો તો, અમારે તમોને કશી પણ સૂચના કરવી બાકી રહે નહિ, તમો પણ પાકા મુસલમાન થઈ જાઓ અને તમારા દુલમુલ ચકીનપણાથી અથવા તો હાથીના દાંત જેવી પોલિસિથી કોમને જે હાની પહોંચવાની વકી રહે છે તે દુર થઈ જાય.

તમો ન તો ચુસ્ત ઇસમાઇલી પ્રથમ હતા, નતો હમણા છે. પણ ઇસમાઇલીનો ડોળ ધાલવા જતાં, ઇસમાઇલી પણ તમારા દીલમાં નહિ હોતાં, કાંઈને કાંઈ તમારાથી એવું બોલાઈ તથા લખાઈ જાય છે

તમારી અંદરખાંતેની હકીકત જાહેર થઈ જાય છે. તમારું લખાણ પુરવાર કરે છે કે તમો ખરી રીતે ઇસમાઇલી તો નથી. પણ કેટલાકોના દીલમાં તમો પોતાનું ચુસ્ત ઇસમાઇલીપણું દાખલ કરવા માગો છે. અને જેમના દીલમાં તમો તેવું તેવું કરવા માગો છો તે

૧૫૪

ખરા કે ખોટા ઇસમાઇલી પણાને પરખી શકતાં નથી તેથી તમારા ભાવિક ફકરાઓ ઉપર દોરાઇ જાય છે માટે તેવાઓના જીવનમાં ધર કરવાથી અલખતા તમારો ભૌતિક હેતુ પાર પડશે અને જરૂર તેઓ તમોને ધડીઆળ, ધડીઆળના છેડા, લોકેટ, સોટી, ચાકુ, ફાઉન્ટેન પેન, આદિ વસ્તુઓ ભેટ આપતા હશે કે આપશે, પરંતુ જે ખરા ઇસમાઇલી છે તેઓના ઉપર તમારું ઉપરના ઘોરણે જાદુ ચાલી શકશે નહિ. ત્યાંતો તમારે વકીલ પત્રના એડીટરની સૂચના પ્રમાણેજ અમલ કરવા પડશે; એટલે કે પોતાના આચાર વિચાર ખરા ઇસમાઇલી તરીકેના કુરાને મજીદની તાલીમ પ્રમાણેના ગ્રાહ કરી ખતાવવા જ્ઞેઇશે. કેમકે હમણાં સુધીમાં તમોએ જે જે છાપી છપાવી માર્યું છે તેથી તમારા ખરા ઇસમાઇલી તરીકેના આચાર વિચાર માટે ખરા ઇસમાઇલીઓ શકાશીળ થઇ ગયા છે તો તેમની શંકા દુર કરવા તમારે કુરાને શરીફ પ્રમાણેના ખરા ઇસમાઇલી તરીકેના આચાર વિચાર માન્ય રાખ્યા છે એમ ફેડવાર સાખીત કરી ખતાવવું પડશે.

કારણ કે ખરા ઇસમાઇલીઓને એ બાબતની શંકા છે કે તમો કુરાને કરીમખી તાલીમ પ્રમાણેની ખુદાતાલ્લાની મા યત્તા માનતા નથી, પણ હીન્દુઓની જેમ અવતારી માન્યતાને માને છે. વળી તેમને એ પણ શંકા છે કે, તમો પેગંબરોને પણ ખરા સ્વરૂપમાં માનતા નથી, પણ હીન્દુઓના દેવ દેવતાનેજ પેગંબરો જણાવે છે. વળી તેઓને એમ પણ શંકા છે કે તમો કુરાને શરીફ માનતા છો. વળી તેમને

૧૫૫

એવી પણ શંકા છે કે, તમે નીચાળ એક પણ વખતની પડતા નથી તેમ તે પડવાને સ્વીકારતા નથી; પણ હિન્દુ મિશ્ર ઇસલામી અકાયદો વાળી ધુઆને પડે તથા તેને નમાજ તરીકે કબુલ રાખે છે. વળી તેઓને એ પણ શંકા છે કે તમે રમઝન માસના રોજ રાખતા નથી કે રાખવાનું કબુલ રાખતા નથી. વળી તેમને તમારા તેવાજ બાબ અકાયદો વિષે પણ શંકાઓ છે. માટે જો તમે વકીલ પત્રના ફોર્મમાં તથા હમદદ એડીટરની સૂચનાને માન આપવા માગતા હોતો, પ્રથમ ખંડમાં કરવામાં આવેલી સૂચના પ્રમાણે તમારે તમારા આચાર વિચારના પોઝીશનને સાફ કરી નાંખવું જોઈએ અને જો ખરા ઇસમાઇલીઓ તમારા ધારમિક આચાર વિચાર પ્રત્યે શંકાઓ લઈ બેસે છે તેને પોતાના ખરા ઇસમાઇલી તરીકેના અકાયદો બાંધર કરી દેવા કે જોથી તેમની શંકાઓ દુર થઈ જાય અને અમોને પણ ખબર તો પડે કે, તમે કેવા ઇસમાઇલી થયા છો ? ખરા કે ખોટા ?

હકીકતી બંદગીનો આદનો

(ખંડ ચોથો)

બોળનો અસલ ધર્મ

મીં વરતેજી લખે છે કે:—

- “ ઇસનાઅશરી મઝહબ ધારણુ કરનારાઓ ખોટી યુક્તિ તરીકે
 “ બાપદાદાના પાળતા આવેલા ધર્મ તરીકે પ્રગટ કરવાની પદ્ધતિ
 “ ધારણુ કરે છે તે તવારીખોને અને જાહેર રેકર્ડને ખોટા કરા-
 “ વવાની વૃથા કોશીશ કરવા જેવું છે. આવી ખોટી પદ્ધતિથી
 “ ધણુ કોરટે ચડેલા કેસમાં ઇનસાફ આપનારાઓને ગુંચવણમાં
 “ નાખવાનું પાપ તેઓ કરે છે; એટલુંજ નહિ પરંતુ પોતે
 “ જે મઝહબ અખત્યાર કરે છે તેના એતેકાદનાં પાયામાં અણ-
 “ ધારે ખોટાઈ નાખી દેવાય છે; એ સમજતા નથી અને તે
 “ જે મઝહબ પોતે સાચો માને છે, તેનો પાયો ખોદાઈ ઉપર
 “ માંડવાની શરૂઆત કરે છે તે સમજતા નથી.”

મીં વરતેજી ઉપરના લખાણથી એમ સમજવવા માગે છે કે

ઇસના અશરીઓએ પોતાના બાપદાદાનો ધર્મ એવા અકાયદવાળો
 માનવો કે તેઓ હસન બિન સખ્યાહના ધર્મને માનતા હતા. ઇસમાઇલી
 હોતા ખુદાતાલાના સાકાર દશ અવતારને જેમાં નવ હિન્દુઓના અને

દશમે મુસલમાની હતો. તેઓ સમ્રાજી મખલુકાતના ખુદાને તજી તુસે-
 રીઓના અમલદોને ચોટી પડ્યા હતા. ખુદાતાલાને વાહદહુ લાશરીક
 નહિ માનતાં તેને વારંવાર જન્મ મરણના ફેરામાં આવ્યાનું સમજતા
 હતા. તેઓ મહાન પ્રતાપી પેગંબર હજરત મોહંમદ મુસ્તફા સં ને
 પ્રહ્લાદનો અવતાર, હજરત મૌલા મુશકીલ કુશા વિળખુનો અવતાર,
 મૌલા મુશકીલ કુશાની ઓલાદને પણ વિળખુના અવતારો અને મીશનરી
 પારો જેવાકે પીર સદરદીન, પીર હમન કખીરદીન વીગેરેને હજરત
 પેગંબર મોહંમદ મુસ્તફા સં ના અવતારોમાનતા હતા. તેઓ કુરાને
 મજીદને માનતા નહિ અને તેની આગ્રાથી ઉલટી રીતે ચાલી નમાજ
 પડવાનું માનતા નહિ અને પડતા નહિ અતે જેઓ માનતા કે પડતા તે
 ધર્મ વિરૂધ્ધ વર્તતા હતા. તેઓ કુરાને માનતા નહિ અને તેની આગ્રાને
 સ્વીકારતા નહિ જેઓ તેને માનતા તથા તેની આગ્રાને સ્વીકારતા
 તેઓ ધર્મ વિરૂધ્ધ ચાલતા હતા. તેઓ કીયામતને માનતા પણ સાથે
 સાથે પુનર્જન્મને પણ માનતા અને લક્ષ ચોર્યાશી ચોનીઓમાં આવા
 ગમણના ફેરા કરતા. રોગને તેઓ ફરજ માનતા નહિ અથવા તે માત્ર
 એકજ રોગનું ફરજ માનતા હતા. હજર બહુવાનો તેમને હુકમજ નહિ
 હતો અને જે હજર પડવાને જતો તે ધર્મ વિરૂધ્ધ વર્તન ચલાવનાર
 હતો. તેઓમાંનો કોઈ પણ જકાત આપતો કે મુસ્તહકોને પહોંચાડતો
 નહિ, પણ ખોતાની કમાણીમાંથી દશમે હીસો દસોંદ આપતો હતો
 અને તે દસમે ભાગ દસોંદનો આગા સાહેબના વડવાઓને આપતો હતો.

તેઓ ધુવા (બોજપંથ દર્શનુ ભા, ૭-૮ માં આપેલી છે તેવી) પડતા, અને તે ખાનામાં પડતા અને મસજીદ તો મણુવતા નહિ અને મસજીદમાં જઈ નીમાજ પડતા નહિ અને અજાન પોકારતા નહિ: અહીં ખાનામાં નમારા વગાડતા અને ડાંડીયારસ લેતા હતા. ખાનામાં જ્ઞાન ખોલતા અને દાતીઆના ખાણુની નાંદીઓ કરતા અને ઇસલામના કાયદા પ્રમાણે નહિ, પણ પોતાના રીતરીવાજો પ્રમાણે લખ તથા ઘુટા-છેડાઓ કરતા વીગેરે વીગેરે.

મી. વરતેજ ઉપર પ્રમાણેની માન્યતા ધરાવનારા તથા તે પ્રમાણે અમલ કરનારા ઇસનાઅશરીઓના બાપદાદાઓને માનતા હોવાનું ડીંગ મારે છે, પરંતુ તેઓને ઇસનાઅશરીઓના બાપદાદાઓ ઉપર આવાં કપોળ કલ્પિત કલંકો અને આક્ષેપ મુકવાનાં શું હક છે અને તે કયા હકની રૂએ તેમ કરે છે તેની જો તેઓએ સમજુતી આપી હતે તો ડીક થને અને આવા આરોપો તથા કલંકો ઇસનાઅશરી બાપદાદાઓ ઉપર મુકવા મારે તેમની પાસે કોઈ જનત માહિતીના આધારો છે કે શું ? તેમના પિતા, માતા, બેહનો તથા ભાઈઓ આજે પણ તેમની સાથે ઇસનાઅશરી છે, અને પોતે પણ તેમની સાથે ઇસનાઅશરી તરીકે ચાલીસેક વર્ષનો બોગવંટા કરી ચુક્યા છે તો શું તેઓ પોતાના તેવા કુટુંબીઓમાં તેવી રીતની માન્યતા હતી તથા કીયાઓ થતી હતી એવું દર્શનિય પુરાવાથી કહી શકે તેમ છે ? અથવા તો પોતે જો એમ માનતા હોય કે, હું કોઈ પણ વખતે ઇસમાઈલી

હતો તે તે ઇસમાઈલી હોવાના વખતે થું તેઓ તેવી માન્યતા ધરાવતા તથા તે પ્રમાણે અમલ કરતા હતા એમ કહેવાની હિંમત કરી શકે છે ?

મી● વરતેજી હવે ઘડ પુછડાં વિનાની વાતો લખી લખી લોકોને શંસલામાં લેવાનો સમય વિતાઇ ગયો છે ખ્રીટીશ સરકારના પ્રતાપી રાજ્ય અમલથી લોકોની ચક્ષુઓ વધુને વધુ ખુલતી ચાલી છે વહેમ ભરી વાતો દેશનીકાલ થવા માંડી છે. સ્વાર્થીઓની કપટજાગીરી લોકો જાણીતા થતા ચાલ્યા છે ઇતિહાસ તથા મજહબી શાસ્ત્રના કીર્ણો લોકોના મગજમાં પહોંચતા જાય છે અને તમારા જેવા જે જે લોકોએ લોકોને હવે માર્ગ ચડાવ્યા હતા તેઓ હવે પોતાની ભુલથી ખખરદાર થઇ જઇ હક માર્ગ પર આવવા લાગ્યા છે. વળી તમે જે પ્રકારનો પોતાનો સતપંથ સમજાવવા બહાર નીકળ્યા છો તે હવે કોઇને ગળે ઉતરે તેવો નથી મારે પોતાના આત્મા પર રહેમ ખાઇ હવે ડીંગ મારવાનું તજ આપે તો તમારા વડીલોના આત્માઓ પર આશીર્વાદ મોકલવાનું પુણ્ય લાસત્ર કરી શકો તેમ છે.

તમે જે પ્રકારની માન્યતા “ માન ન માન મેં તેરા મેહમાન ” ની જેમ ફસાવવા નીકળ્યા છો, તે પ્રકારની માન્યતાને સદંતર નાશ કરવાને તમારા દાદા માહમદ મુખીએ પ્રયાશ કરેલો છે તે આત્મતની તમોને સ્વાર્થીની સુંગાલમાં તરહડીઆ મારતા હોવાથી શાયદ કે ખખર નહિ હોમ પણ તમે થોડાવર્ષ પહેલાં એટલે કે મરહુમ પ્રતાપી

આગા હસન અલીશાહ દાતારના સમયમાં ઘોષા (તમારા વતનની પાસેજ)માં જે ખોળાઓમાં પીરના જોમાં આવ્યા હતા અને રાસલી-લાની મંડળી જામી હતી તે હકીકતનો ભાવનગરની ખોળા જમાત રૂબરૂમાં આલેલો કેસ વાંચી જુઓ તો તમારી વધુ ખાત્રી થાય અને શાયદ કે તમે ઇબરત હાસલ કરો.

તમે જે પ્રકારની માન્યતાની હીવી હાથમાં લઈ નીકળ્યા છો અને ઇસનાઅશરીઓ પર ખોટી યુક્તિ તરીકે વ્યાપદાદાનો ધર્મ ઇસનાઅશરી જણાવવા માટે જે આક્ષેપ મુકો છો, તે આક્ષેપની કલાઈતો સમગ્ર ઇસનાઅશરીઓએ ક્યારની ખોલી આપી છે અને જ્યારે તમે પણ ઇસનાઅશરી હતા ત્યારે પણ, ભલે તમે તમારા અધુરાપણાથી કમુલ રાખો ! પણ તે તમારે સ્વીકાર કરવી પડી છે અને તમારો એ એકરાર કે “ હું પણ અધુરાપણાથી ઇસમાઈલી ધર્મ વિરુદ્ધ વિચાર ધરાવતો હતો ” તેનો તોક તમારી ગરદનમાં લટકાઈ હયાનો હાર ખની રહ્યો છે. જ્યારે તમે અધુરાપણથી ઇસમાઈલી ધર્મ વિરુદ્ધ વિચાર ધરાવતા હતા ત્યારે શા માટે કંઈક ખાખતમાં અધુરાપણું હતું અને કંઈક ખાખતમાં પુરાપણું હતું તેનો ખુલાસો નહિ કીધો ? અમે તો હજુ પણ તમોને કહીએ છીએ કે, તમારું અધુરાપણું કે જેનો સ્વીકાર તમે જાહેર રીતે કરો છો, તેને વિગતવાર રીતે બહાર પાડવું કે, જેથી સઘળા લોકો તમારા અધુરાપણા વખતના અકાયદો તથા વિચારો જાણી શકે. અને તમોને કેવી

સ્થિતિ અને કેવા હેતુ વચ્ચે નવો અવતાર ધારણ કરવો પડ્યો છે તે વાતની ચોખ્ખટ થાય.

ઈસલામના ઇતિહાસને ખોટા પાડવાનો જે આરોપ તમો ઇસના-અશરીઓપર જોડે અને ઘણા નીકળ્યા છે, તે આક્ષેપની પોલ તો તમારા લખવા પહેલાંજ ઇસનાઅશરીઓએ ખેલી આપી છે. ઇસલામના કોઈપણ ઇતિહાસ એવો નજરે પડતો નથી કે, જે ઇતિહાસમાં તમોએ પોતાના જે અકાયદો ધારણ કરીધેલા છે તે કોઈ વખતે ખોળાઓના વડીલોના હતા એમ નીકળતું હોય; બલકે ઇસનાઅશરીઓનાજ અકાયદો તેઓ ધરાવતા હતા એવું એકેએક ઇતિહાસ પોકારી પોકારીને કહી છે પરંતુ જેઓ કાને બહેરા થઈ જાય અને જેમના જીગરોપર મહોર છાપ થઈ ગઈ હોય અને ધર્માન્ધતાના નીશામાં સંત્રળી ભાન બુલી ગયા હોય તેને માટે તો કોઈથી શું કહી શકાય ! બસ એજ કે મુદ્દા તેમની ખીમરીને દુર કરે અને તેઓ ખરી આંખે ખરું જોઈ શકે.

કોર્ટના રેકર્ડ વિશે પુછતા હો તો, તેમાં પણ તમારી રામજુક ચાલી શકે તેવી નથી બારબાયા કેસમાં કરોડો રૂપીઆ કામના નીચો-વાઈ લેવાયા અને લઈ શકાય તેટલા વ્યાજખી તથા ગેરવાજખી ઉપાયો લેવાયા પરંતુ તેમાં પણ તમો જે પ્રકારના અકાયદો પોતાના પંથના જણાવો છો તે સાબેત શક્યા નહિ અને તે વખતના વિદ્વાન જડજ સર જોસફ આનેલિડને ઇમામતની સાબેતી નહિ કરાઈ શક્યાતું

પુસ્ત્રે પુસ્ત્રું લખવું પડ્યું. જે તમોએ આ ફેસલો બરાબર વાંચ્યો હોતો તો કદી પણ ઇસનાઅશરીઓને જાહેર રેકાર્ડને ખોટું પાડવાની વેતરણ કરનાર જણાવતો નહિ.

હાજી ખીખીવાળા કેસમાં ઇમાના કરોડો રૂપીઆ ચૂસાર્ધ ગયા તેમાં પણ તમો તમારા જે વિચારો ધારણ કરી બેઠા છો તે સિધ્ધ ન થઈ શક્યા અને જડજ રસલો તે ફેસલો કેવા સંજોગો વચ્ચે રજુ કર્યો છે તે કોની અજાણમાં છે ! છતાં પણ હકલો જાહેર થયા વિના રહ્યું નથી.

મહુવા કમીશન કેસ, જુનાગઢ તુરખાઈ કેસ, ભુજનો બાવા કેસ વીગેરે વીગેરે કેસોમાં જે પ્રકારો તમારા અકાયદો વિરુદ્ધના પડ્યા છે તેની તમોને પુરી ખબર લાગતી નથી માટે જે તમો તમારા ઇમાનની સલામતી ચાહતા હો, પોતાના વિચારોને સત્યના થાંભલાપર જડવા માંગતા હો, અને “ મનુષ્યમાત્ર ભુલને પાત્ર છે ” એ સુત્રનો સ્વીકાર કરતા હો તો પ્રથમ દરેક વિચાર તથા અકાયદાના ગુણદોષો સત્યશોધક બની તપાસો તે, હક તમારાથી કાંઈ દુર નથી.

ઇસનાઅશરીઓ પર તેમના બાપદાદાઓના જે વિચારો તથા અકાયદો હતા તેવું જે ચિત્ર તમો દોરો છે તેવા અકાયદો તથા વિચારો ઇસનાઅશરીઓના બાપદાદાઓના હતાજ નહિ તેઓ

મુસલમાન હતા અને મુસલમાની વિચારો તથા અકાયદો ધરાવતા તથા તે પ્રમાણે અમલ કરતા હતા અને તેથી તેમના વંશજોને પણ તેવોજ વારસો આપી ગયા છે અને તેથી હાલના ઇસનાઅશરીઓએ ઇસલામને મળ્યુત રીતે વળગવાને જોરશોરથી પ્રયાસ કીધો છે અને ઇતિહાસો તથા રેકોર્ડોને ખરી હકીકતથી શણગારવા પ્રયત્ન કીધો છે જો કે તેમાં રોડાં નાંખનારાઓએ કેટલીક ઇસલામ વિરુદ્ધની વાતો ધુસેડી આપી છે અને કેટલેને જુદા સાક્ષીઓ તથા જુદી હકીકતો જેર વ્યાજબી રીતે રજુ કરી ભુલથાપમાં નાખી છે તે હવે દુર કરાવવાનો સમય આવી લાગ્યો છે.

અલખત્તા તમારી એક વાત તો અમારે સત્ય હોવાથી કયુલ રાખવીજ જોઈએ અને તે એકે ઇસનાઅશરીઓ પોતાનો જે મઝહબ ધરાવે છે તેમાં તમે જે પોતાના પંથના અકાયદો તથા વિચારો જાહેર કરો છો તે વિચારો તથા અકાયદો પોતાના મઝહબમાં ધુસેડવા માંગતા નથી. કેમકે જો તેમ કરે તો “ એતેકાદના પાયામાં અણુધારે ખોટાં નાંખી દેવાય છે ” તેના આક્ષેપથી તેઓ બચી શકે નહિ, અને તેઓ જે ઇસલામને અખતેયાર કરે છે “ તેનાજ વિરુદ્ધ સાબીત કરે છે ” એમ પુરવાર થાય.

રીશે દરાઝ શખમે હે જુદમતે ફરેમ
ઈસમક આંદની પે ન કરના ગુમાને મુખ્હ.

શું વરતેલ ખગ ભગત ?

“ દરોગ ગોરા હાકેઝા ન બાશદ ” એટલે કે જુદાને યાદ રહેતું નથી. જુદો માણસ પોતાનું જુદાણું છુપાવવા જુદ ઉપર જુદ એણેજ જાય છે અને તે બહુજ જલદીથી સપડાઈ જાય છે જુદા સાક્ષીઓ કેટોમાં વકીલોના કોસ એકઝમીનેશનમાં ટકી શકતા નથી તેનું કારણ એજ છે કે, જે વાત ખરી નથી તેને તેઓ ખરી દરાવવા પ્રયત્ન કરે છે, જે વાત તેના દીલમાં નથી તેને દીલમાં હોવા જણાવે છે. અમારા મિત્ર મીં વરતેલ આવી સ્થિતિમાં સપડાયા હોવાનું તેમના લખાણથી સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. તેઓ પ્રસ્તાવનામાં લખે છેકે “ પોતાની નમળાઈથી જેઓ મારા વિશે પણ ઇસમાઈલી થવા માટે વિશ્વાસ ન લાવતા હોય ” બીજી જગાએ લખે છે કે “ મારા પ્રત્યે સારી ભાવનાથી જેનારા-ઓની નજરમાં માઈ ઇસમાઈલી થવું ગેર ઇનસાફ કરનાઈ અથવા મારા અંગત વિચારો માટે પોતાની ભાવના કામે લગાડતા હશે ” મતલબ કે મીં વરતેલ પોતાની આસપાસ એવા વર્ગને ઉભેલો જુએ છે કે જે તેમના ઇસમાઈલી થવા માટે શક ધરાવે છે અને તેઓ ઇસમાઈલી થયા છે એવો વિશ્વાસ લઈ જતાં નથી તેમના પ્રત્યે આવો શક શા માટે લઈ જવામાં આવે છે અને તેમના ઇસમાઈલી થઈ જવા માટે કેમ વિશ્વાસ લઈ જવામાં નથી આવતો અને તેમના પ્રત્યે સારી ભાવનાથી જેનારાની નજરમાં તેમનું ઇસમાઈલી થવું કેમ ગેર

૧૬૫

ઇનસાફ કરનારૂં નીવડતું હશે તે માટે તેવા વર્ગો યાસેથી અભિપ્રાયો મેળવી રજુ કર્યા હોતે અને પછી પોતાનો બચાવ રજુ કર્યો હોતે તે તેમના પ્રત્યેની શંકા તથા અવિશ્વાસ દુર થતે.

તેઓ ઇસમાઇલી જમાતમાં જોડાયા છતાં તેમના પ્રત્યે આ વિશ્વાસ તથા શંકા લઈ જનારાની સારી જેવી સંખ્યા તેઓ જુઓ છે અને તે સંખ્યા શા માટે તેમના ઇસમાઇલી થવા માટે શંકા લઈ જાય છે તે એક ભેદ યુક્ત વાત છે, અને તેવી શંકા તથા અવિશ્વાસ લઈ જનારાઓ તે માટેના કાંઈપણ કારણો જરૂર ધરાવતા હોવા જોઈએ; કેમકે વગર કારણે શંકા તથા અવિશ્વાસ લઈ જવાનું બની શકે તેમ નથી.

લોકોનું અવિશ્વાસ લઈ જવું અને શંકા કરવું જો એ માટે હોય કે મીં વરતેજી ધર્મ બદલનારા વિચારો દિપ્ત થયા તેથીજ ઇસમાઇલીમાં જોડાયા; પણ તેમ નથી તેઓ કોઈ બીજા કારણને દ્રષ્ટિ મર્યાદામાં રાખી, તે કારણનો હેતુ સાધવા માટેજ તેમાં જોડાયા હોવા જોઈએ. તેઓ ક્યા હેતુ માટે ઇસમાઇલી જમાતમાં જોડાયા છે તેના જે કારણો તેમના પીતા, ભાઈઓ, તથા સંબંધીઓ અને વતનીઓ તરફથી અમેને તથા બીજાઓને મળવા પામ્યા છે તે તેમના પ્રત્યે જે વર્ગ શંકાશીલ તથા અવિશ્વાસુ છે તેમને ધણીજ પુષ્ટિ આપે છે. આ તેમના પ્રત્યે શંકા તથા અવિશ્વાસ લઈ જનારાઓ તરફનું વિગતવાર વર્ણન તથા તેનો બચાવ મીં વરતેજી ન કરે ત્યાં સુધી લોકોમાં

વધુને વધુ શંકા ઉભવ થતી જશે અને તેમના પીતા, બાઈઓ સખં-
ધીઓ મિત્રો તથા વતનીઓ, તે માટેના જે વિચારો ધરાવે છે તેમના
વિચારોને કાંઈપણ અલવલ પહોંચી મનાશે નહિ.

ઉપરની ડામાડોળ સ્થિતિમાં મુકાવા માટે અમારા મીત્ર મીં વરતેજી
પ્રત્યે અમેને દીલસોજી છે અને અમારા તે હિતેચ્છુ મિત્ર આવી શંકા
શીળ તથા અવિશ્વાસપણાના સાગરમાંથી ઢબઢબી કીનારાપર બહાર
નીકળી જાય, તે જોવાને અમે ધણાજ ઉત્સુક છીએ. તેમને આવી
કેદાઈ સ્થિતિમાંથી બચાવી લેવા એ એક મિત્રની ફરજ છે અને તે
ફરજથી વિમુખ રહી મિત્રાચારીનો હક ગુમાવી શકતા નથી અને તે
માટે અમે ફરીથી તેમને સૂચવીએ છીએ કે, તેઓએ પોતાના અકા-
યદો તથા વિચારો જાહેર પ્રગટ કરવા અને તેમાં પોતે જ્યારે અધુરા-
પણાથી ઇસમાઇલી ધર્મ વિરુદ્ધના વિચારો ધરાવતા હતા તથા જ્યારે તમે
ઈસનાઅશરી હતા ત્યારે તે મઝહબ પ્રત્યે કેવા વિચારો ધરાવતા હતા અને
હાલમાં ઇસમાઇલીમાં જોડાયા પછી, તમારા કેવા વિચારો તથા અકાયદો
થવા પામ્યા છે. તે જણાવવું. આ હકીકત ગોળમેળ જો તેઓ પ્રગટ કરશે
તો રોગ ઘટવાને બદલે વધશે, અને શંકા તથા અવિશ્વાસપણું વધુ વજન
પકડી જશે. માટે દરેક અકાયદ તથા વિચારને લંબાણથી સ્પષ્ટ રીતે
પ્રગટ કરવા. અને જો તેમ કરી શકાશીલ તથા અવિશ્વાસુ વર્ગની શંકા
દુર કરી પોતાને નિર્દોષ બનાવવા અને જો તેઓ તેમ કરે તો તેમણે માત્ર
પોતા ઉપરજ ઉપકાર કરેલો નહિ; બલકે તેમના પ્રત્યે શંકા તથા અ-

વિશ્વાસ લઇ જનાર ઉપર પણ કરેલો ગણાશે. આ સૂચના ઉપર તેઓ બહુજ જલદીથી અમલ કરશે, એમ ધારી તે શંકાશીલ તથા અવિશ્વાસ લઇ જનારઓ તરફના વિચારોનું દીગ્દર્શન કરવાનું અમે હાલ તુરત તો મુલતવી રાખીએ છીએ.

હિટ્ટી સમજ કીસીકો ભી એસી ખુદા ન દે.

દે આદમીકો મૌત, મગર, બદ અદા ન દે.

નિમાઝ તથા ધુવા એક નથી.

મી. વરતેજી લખે છે કે:--

“ તમારી દુઆને નિમાઝ તરીકે નહિ સ્વીકારવાની લાહેરીને જુઓ

“ તો ખરા ! વકીલ પત્રના એડીટર સાહેબ ખુદ વગર પક્ષપાતે

“ ઇસમાઇલી દુઆને નિમાઝ તરીકે સ્વીકારે છે. ”

હાય ! અફસોસ કે ખુદાતાલાનો કેવો ગઝબ અમારી ટોમ ઉપર નાઝીલ થયો છે કે, તેને જુદું બોલવા તથા લખવામાં જરાપણ આંચકો આવતો નથી. મી. વરતેજી વકીલ પત્રનો પુરેપુરો ઉતારો અમેએ આપ્યો છે તેમાં તો કાંઈ પણ જગોએ વકીલ પત્રના એડીટરે ધુવાને નિમાઝ તરીકે સ્વીકાર્યાનું લખેલું નથી તો પછી તમે તેણે તે વાત સ્વીકારી છે તે વાત લાવ્યા ક્યાંથી ? અરે ભાઈ ! જરા ખુદાનો ખેદ ખાધને તો લખતા જાઓ !

શું વકીલ પત્રના એડીટરે નિમાઝ ને બદલે ધુવા પડવાનું

વ્યાજ્ઞી જણાવ્યું છે? શું તેઓ નિમાજ કરતાં ધુઆ ને શ્રેષ્ઠ સમજે છે? તેઓએ સીતેલેર પાત્ર, દસ અવતાર, વિશનાપુરીને માનવાનું જણાવ્યું છે? શું તેઓએ સઘળી મખલુકાતના ખુદાને નહિ માનતાં હજરત અલી અં ને ખરા ખુદા હોવાનું કમુલ્યું છે? શું તેઓએ આગા સાહેબને સીજદો કરવાને ઉચ્ચાર્યું છે? જ્યારે એમાં નું કશુંએ નથી અરે નામો નિશાન નથી તો પછી આપડા વકીલ પત્રના એડીટર પર કુશરનો ફતવો લાગુ થાય તેવું લખાણુ શામાટે ભુસી મારે છે?

અમો ઇસલામના અકાયદોને દ્રષ્ટિ મર્યાદામાં રાખતાં કહીએ છીએ કે વકીલ પત્ર કે ગમે તે પત્રનો એડીટર, હાકીમ, રાજા કે મહારાજા જે હોય તે, જે પોતાને મુસલમાન હોવાનો દાવો કરવા સાથે એમ કહેવાને નીકળતો હોય કે ખુદા સાકાર છે અને હજરત અલી અં ખુદા છે અને કુરાને મજીદથી ઉલટું ચાલવું જોઈએ તો તેને કુશરનો ચાર્જ લાગુ થાય. રાજા મહારાજા કે ગમે તે હોય પણ જે તે ઇસલામના દાવો સાથે કુશર બંધે તો, તે પોતાનો મુસલમાન તરીકેનો દાવો અરકરાર રાખી શકે નહિ. ઇસલામ તેના અકાયદો તથા આમાલો પ્રમાણે ચાલનાર ને ઉત્તમ પદ્ધતિએ એસાડે છે. તે કાંઈ રાજા મહારાજા કે હાકીમ ને ઇસલામનો દાવો કરી કુશર બંધવાનો અધિકાર આપતો નથી. જે તેવાઓ કુશર બંધે તો તેઓ ઇસલામના માંડલાથી તુરંતજ બહાર થઈ જાય છે અને મુસલમાન તરીકેના પોતાના સમગ્ર અધિકારો ખુએ છે.

વકીલ પત્રના એડીટરે તો કાંઈપણ કુદર વહેલું નથી; બલકે તેણે તો એક સાચા ઇસલામી તરીકે કુદર ને નાખુદ કરવાનો તુસબો બતાવ્યો છે અને તમારા વર્ગના અકાયદેને કુરાને મજહના વર્તુળમાં લાવવાને નામદાર આગા સાહેબ ચીફ ઓફ ધી બોમ્બે પ્રેસીડેન્સીને ભાર આપીને બલામણુ કીધી છે; છતાં તમે ઉલટી રીતે બાપડા વકીલ પત્રના એડીટરને કુદરમાં હોમવાને નીકળ્યા એ ખરેખર તમારી તથા વકીલ પત્રના એડીટરની કહણાઈ છે. બાપડા વકીલ પત્રના એડીટરને તો સ્વપ્ને પણ ખબર નહિ હોય કે, મીં વરતેજી મારાપર ઇલ્લામે કુદર નાંખી બેઠા છે. અને અમોને ખાત્રી છે કે એડીટર સાહેબ જ્યારે પણ આવ્યા અધરિત, તથા ભયંકર આક્ષેપથી જાણીતા થશે ત્યારે મીં વરતેજીના લખાણની પોલ ખોલવાને જરા પણ વિલંબ કરશે નહિ,

ઉપરાંત મીં વરતેજી લખે છે કે:—

- “ ઉપરાંત તમે દુઆ ઇસમાઈલી મઝહબની નહિ હોવાની
- “ મહાન શોધ તરીકે જુદી જુદી ભાષાના સમાવેશ હોવાનું
- “ સ્પષ્ટ કરો છો; પરંતુ તમારે આ નીચેનું વાક્ય તમારી
- “ વાળ વગરની છાતીની ચામડીપર લખી રાખવું કે, અમો
- “ નામદાર આગાખાન સાહેબને ખુદાનું તુર તરીકે હાજર
- “ ઇમામ માનીએ છીએ અને પીર સદરદીન જેઓ હં નખી
- “ મહંમદ સુસ્તકાનું તુર છે તેથી તેની રચેલી દુઆને અમો
- “ સવારે અને સાંજે જમાત ખાનામાં ગુઝરીએ છીએ તે

“ અમારા મનથી નિમાઝ જેવા દરેજગની બંદગી ગણીએ

“ છીએ. તેમાંથી અમે અમારા દ્રઢ યકીનના લીધે બાલબર

“ પાછા હઠવાના નથી પછી તમારા જેવા ફેક્ટીઆ ભલે ગમે

“ તેમ લખી મરે. ”

અમારી દુઆ સબંધની શોધને તમે મહાન શોધ જણાવો અને

દુઆમાં જુદી જુદી ભાષાનો સમાવેશ કમુલ રાખો, એ પણ તમારા

સત્ય શોધકપણાની સખળ દલીલ છે અને તે માટે અમે તમારો જેટલો

કિષ્કાર માનીએ તેટલો થોડો છે. પીર સદરદીને દુઆને રચી આપી

એમ તમે સ્વીકારી, પીર સદરદીન પહેલાંના મુરીદો દુઆની હરતી

નહિ હોવાને લીધે બંદગીથી બેનસીબ રહેતા હોવાનાં અમારા અભિ-

પ્રાયને તમે પુષ્ટિ આપો એ કાંઈ ઓછી ખુશીની વાત નથી;

કારણકે પીર સદરદીન પહેલાં પણ હિન્દમાં સતપંથીની સારી જેવી

હરતી થવા પામી હતી. અને પીર તુરદીન (સત ગુરતુર) પીર

શમશુદીન (પીર શમશ) પીર નસીરદીન પીર સલાહદીન

બીજે પીરોએ લોકોને સતપંથમાં દાખલ કીધા હતાં. તમે જ્યારે દુઆ

પીર સદરદીનની રચેલી વગર દલીલે કમુલ રાખો તો, તેનો એજ અર્થ

થયો કે પીર સદરદીન પહેલાં જે પીરોએ સતપંથીઓ કીધા હતા

તે સતપંથીઓને તે પીરોએ દુઆ નહિ બતાવી હતી અને દુઆ

નહિ હોવાથી તે સતપંથીઓ તે નહિ પડતા એ નિર્વિવાદ છે.

મતલબકે તમારી ઇરાદા પુર્વકની અંધશ્રદ્ધા અને તેમ કરવાની પુરતી

કાળજી છતાં અમારાં સમ લખાણોને તાબે થયા વિના તમારાથી રહેવાયું નથી.

તમે દુઆની નિર્માણતાનો સ્વીકાર કરો તેમાં કાંઈ નવાઈની વાત નથી; કેમકે કોઈપણ એવું સમજ કે નિર્માણ કારણ નથી કે તમે તેનો સ્વીકાર ન કરો. તમે નિમાઝ જુદી વસ્તુ અને દુઆ જુદી હોવાનો ઇકરાર કરી, દુઆ માત્ર પોતાના મનથી, નીમાઝ તો નહિ પણ “ નિમાઝ જેવા દરજ્જાની બંદગી ” ગણો છો અને એ રીતે તમારી પાસે માત્ર પોતાના મનથી માનવા સિવાય કાંઈ પણ દલીલ નથી એમ છડેચોટ કમુલ કરો છો; પણ વડાલા એરાદર ! નિમાઝ જેવી બંદગી માટે તમે તમારા મનથી બીજી વસ્તુને તેના જેવીજ માનો, એ તમારા હદ કુદાવનારા બેઈમાનપણાની દલીલ છે એ ખુદ તથા તેનો રસુલ જે બંદગીને મુકરર કરે તે બંદગીની બરોબરીમાં તમે બીજીની રચેલી દુઆને પોતાના મનથીજ તેના દરજ્જાની માનો એ તમે મઝહબે ઇસલામના હુકમપર કેવો નિર્દય પ્રહાર કરો છો એ શું નથી સમજતાં ! તમે ઇસમાઈલી હો કે ખાતીન્યા હો, સતખંધી હો કે જે હો, પણ તમેને નિમાઝની બરોબરીની બંદગી પોતાના મનથી બીજી માનવાનો શો અધિકાર છે તે સમજવશે ખરા કે !

તમે તમારા દૃઢ મકીનના લીધે બાલબર હકવાના નથી અને અમારી શીખામણને કદી માનવાનાજ નથી એવું જે ભાર આપીને જણાવો.

છો, તેમાં અમોને કંઈ આશ્ચર્ય લાગતું નથી ભુલ ભરેલા વિચારોને
 ખરા માની તેનાપર પોતાની ઈમારત ચણનારા જ્યાં સુધી ખરી
 હકીકતથી જાણીતા નહિ થયા, તે સધળાઓ પ્રથમ તે તમારી
 જેમજ કહેતા આવ્યા છે. અરબસ્તાનના અરાનતાના સમયનાં આરબો,
 અજમે વિગેરે વીગેરે તથા હિન્દના હિન્દુઓ પણ શરૂઆતમાં તમારી
 જેમજ કહેતા હતા અને કદી પણ પોતાના ભુલ ભરેલા વિચારથી
 એક બાલભર પણ નહિ ખસવા માગતા હતા; પરંતુ છેવટે જ્યારે
 સમજાવટથી તેમના ભુલ ભરેલા વિચારો તેમની જાણમાં આવ્યા
 ત્યારે તે બાલભર તે નહિ પણ માત્રલોના માધવો પાછા હટી ગયા.
 બાલભર પણ દ્રઢ યકીનને લીધે પાછા નહિ હટીશું એમ કહેનારા
 આરબો તથા અજમે પોતાના મનસ્વી રીતે માની લીધેલા દ્રઢ યકી-
 નથી ખસી જઈ ઇસલામના દ્રઢ યકીનપર આવી ગયા અને પોતાના
 પ્રથમના કપોળ કલ્પિત દ્રઢ યકીન માટે બહુજ પરતાવો કરવા લાગ્યા.
 અને જે ખરેખર રીતે દ્રઢ યકીન નહિ હતું, તેને તેઓએ દ્રઢ યકીન
 માની લીધેલું, તે માટે તેમને ઘણુંજે લાગી આવ્યું.

જે સતપંથીઓ પ્રથમ હિન્દુ ધર્મ તજી સતપંથમાં દાખલ થયા,
 તેઓ પણ પ્રથમ હિન્દુ ધર્મપર દ્રઢ યકીન રાખી બાલભર પણ પાછા
 હટો તેવા નહિ હતા; પરંતુ, જ્યારે તેમના દ્રઢ યકીનને કપોળ કલ્પિત
 સાબીત કરી આપનાર પીરોના ઉપદેશોના પડધાર્યો ઉપરાંત ચાપરી
 તેમના કાનમાં જઈ અથડાયા ત્યારે તેમના કપોલ કલ્પિત દ્રઢ યકીનના

ચુરેચુરા થઇ ગયા અને તે કપોળ કલ્પિત દ્રઢ યકીન બગલો ઝાંકતું ખુણે ખોંચરે છુપાઈ ગયું અને આજે તો તે સતપંથીઓ પાસે દીવો લઇ શોધવા નીકળતાં પણ મળી શકતું નથી.

જેવી રીતે ઉપર જણાવેલા કપોળ કલ્પિત દ્રઢ યકીનથી બાલભર પાછા નહિ હઠનારાઓ ઉપદેશ તથા સમજવટથી પોતાની ભુલ જોઇ શક્યા અને ભુલ તજીને ખરા દ્રઢ યકીનને પામ્યા, એજ બનાવ અમોને સજળ સધીયારો આપે છે કે, તમારું કપોળ કલ્પિત દ્રઢ યકીન, જે બાલભર પાછું હઠવાનું ગવાહી કરતું નથી, તે આજે તો કાલે, જરૂર પોતાની ભુલ જોઇ શકશે અને અમોને ખુદાતાલાથી સંપૂર્ણ ભરંસો છે કે, તમો જરૂર જરૂર પોતાની ભુલ જોઇ શકશો અને કપોળ કલ્પિત દ્રઢ યકીનને તજી ખરા દ્રઢ યકીનને ગૃહણ કરશો.

આવો સધીયારો જગતના સઘળા ઇતિહાસોથી અમોને મળેલો છે અને મળતોજ રહે છે. દુસ્તી વાત એક તરફ રહી, પણ ખુદ આપણી કોમના હજારો લોકો પોતાના કપોળ કલ્પિત દ્રઢ યકીનો માટે જે એક બાલભર પણ પાછે હઠવાને ઇનકાર કરતા હતા. તે અમારી નજર સામે તેથી માઇલો દુર ખસી ગયા ! જ્યારે આવી સ્થિતિ છે, તો પછી તમો તમારું કપોળ કલ્પિત દ્રઢ યકીન નહિ તજો. એમ અમો કહી પણ માની શકતા નથી. અમો આશાવાદી છીએ અને ખુદાતાલાની રહેમતથી નાઉમેઃ થનાર નથી અને તેથી ખુદાતાલા અમોને બહુજ નજીકમાં મોટી ફતેહ એનાયત કરશે અને જરૂર કરશે.

તમે ગમે તે બાબતમાં દ્રઢ યકીન રાખી બાલબર પાછા નહિ
હો; પરંતુ અમારે અમારા ખુદાના હુકમને તાબે થઈ તમેને જાણુ-
વવું જોઈએ કે, જેને તમે દ્રઢ યકીન કહો છો, તે ખરેખર દ્રઢ યકીન
છે કે નહિ તેની પુરેપુરી તટસ્થ ખતી તપાસ કરજો. કેમકે આ
જગતમાં વગર વિચારે જે વાત દ્રઢ યકીનની નથી તેને દ્રઢ યકીન
માની લેનારા હજારો લાખો, બંદકે કરોડો પસ્તાયા છે અને તમે પણ
તેવાઓની સાથે ન શામેલ થઈ જાઓ એજ બાબતની તમારી ચીન્ટા
અમેને છે. તમે અમેને ભલે ફેગટીયા સમજો કે ગમે તે સમજો
પણ જે બાબત તમારા હિતની કહીએ તેને શા માટે ન સાંભળો
તેની કાંઈ અમને સુઝ પડતી નથી. અત્રે મોલાના અસ્તાફ હુસેન
હાલી કૃત “ મુસદ્દસે હાલી ” માંથી થોડાક બંદો તમેને તમારી
હાલની સ્થિતિના ગુણુદોષ તપાસવાની સૂચના કરતાં સાંભળાવીએ છીએ
અને તમેથી ઘણી સારી આશા રાખીએ છીએ.

મિસાલ ઉન્કી કોશીશકી હે સાફ ઐસી.

કે ખાઈ કહીં બંદેને જે સરદી.

ધધર ઓર ઉધર દેરતક આગ હુંડી,

નઝર રોશની ઉન્કો આઈ ન ઉસ્કી.

મગર એક જુમું ચમકતા જે દેખા,

પતંગા કિમે તુરકા સખને સમજા. પરક

સાર—તેમની કોશીશતું દ્રષ્ટાન્ત એવું છે કે, જંગલમાં એક

ચખત વાંદરાંઓને ઘણી સરદી લાગી. તેઓએ સરદી દુર કરવા આસપાસ અગ્નિની ઘણી તપાસ કરી જોઇ, પણ તે ચળી શકી નહિ, પરંતુ વાંદરણાં માફક ચળકતા પતંગીઆને તેઓ અગ્નિના તણુખા સમજી ઉંચકી લાવ્યા.

લીયા જાકે થામ ઓર સખને ઉસીદમ.

કીયા ધાસ કુસ ઉરપે લાકર ફરાહમ.

લગે ઉસ્કો સુદગાને સખ મિલકે પૈહમ,

ન કુછ આગ સુદગી ન સરદી હુધ કમ,

ચુંહી રાત સારી ઉન્હુને ગંવાઈ

મગર અપની મેહનતકી રાહતન પાઇ. ૨૫૭

સાર—વાંદરાઓ તે પતંગીઆને અગ્નિની ચીણુગારી સમજી, તે પર ધાસફસ નાંખી સળગાવવા લાગ્યા. પરંતુ અગ્નિ કાંઇ સળગી નહિ અને તેમની સરદી દુર થઈ નહિ. આખી રાત્રી તેઓએ ખાલી માથા કુટમાં ગુમાવી; પણ તેમને તેમની મેહનતનો બદલો મળ્યો નહિ.

ગુઝર તે થે જો જાનવર કિસ તરફ સં,

જમ ઇસ કશમ કશ મેં ઉન્હે દેખતે થે,

મલામત બોહોત સખ થે ઉન્કો કરતે,

ક શરમાએં વોહ ઝમ ખાતીલસે અપ ને,

મગર અપની કહસે ન ખાઝ આ તે થે વોહ,

મલામત પે ઓર ઉલ્ટે ગરાં તે થે વોહ. ૨૫૮

સાર—વાંદરાઓ પતંગીઆ પર ધાસ કુસ નાંખી તેને સળગાવવાની માથા કુટ કરતાં હતા ત્યારે તેમની પાસેથી જે જે જનવરો પસાર થતા અને તેમને આવી માથાકુટમાં પડેલા જોતા ત્યારે તેઓ વાંદરાઓ ને બહુજ ઠપકો આપી, તેમની જુદી માન્યતાને તજી દેવા સમજાવતા હતા, પરંતુ વાંદરાઓ પોતાની હડ છોડતા ન હતા અને ઉલ્ટા તેમને જે શીખામણુ આપતું તેની તરફ ગુસ્સે થઈ કીકીયારીઓ કરતા હતા,

ન સમજે વોહ જખતક હુવા દીન ન રોશન,

ધસી તરહા જે હેં હકીકત કે દુસ્મન,

ન ઝાડેં ગેં જખ તક ગીદેં તોહમસે દામન,

પે જખ હોંગા તુરે સહર લખ્યા અફગન

બોહોત જલ્દ હે જાએગ્રા આશકારા

કે જુમું કેા સમજે થે વોહ એક શરારા, ૨૫૯

સાર—જ્યાં સુધી સવાર થઈ સૂર્યન ઉગ્યો ત્યાં સુધી વાંદરાઓ ખરૂં સમજી શક્યા નહિ તેવીજ રીતે જેઓ સત્ય વાતના શત્રુઓ છે તે જ્યાં સુધી વહેમી ધુળને ઝાટ્ટી નાખશે નહિ, ત્યાં સુધી વાંદરાઓની પેઠે જુદી ધમાં ચોકડીમાં મચ્યા રહેશે; પરંતુ જ્યાંરે સત્યના સવારના સૂર્યનો પ્રકાશ પ્રકટી નીકળશે ત્યારે તેઓને ખુશી રીતે જણાઈ આવશે કે, અમો પતંગીઆને અગ્નિની ચીણુગારી સમજી એકા હતા.

ઇસનાઅશરીઓમાં અમારો દરજ્જો.

મીં વરતેજીની દયાજનક સ્થિતિ થવા માટે, એક મિત્ર તરીકે અમોને ઘણુંએ લાગી આવે છે. અમો અમારું લખાણ ઇસલામના અકાદેમી તથા આચાર વિચારને સ્થાપિત કરવા માટેનું લખીએ છીએ; તેથી તેમાં ભુલ રહી જવાનો બહુજ ઓછો સંભવ છે અને તેથી અમારા મિત્ર મીં વરતેજીને તેમાંથી પોતાનો કપોળ દ્વિપત હેતુ પાર પડે તેવું શોધી કાઢવું મુશ્કેલ છે તેથી કાંઈ લખવું તો જોઈએ માટે હોળીના થોડા દામો લખીને પણ પોતાનું દીલ ઠંડું ઠીધું અને અમારા પર અમોને બહુનામ કરવામાં આવે તેવા આશ્વેષો મુકવા પર તલ્લીન થઈ ગયા. એક જગાએ લખે છે કે, “ ઇસના-અશરી ખોળ આગેવાનોમાં તમો અનેક વાર હડધુત થયા છો.” વાહ ! બેરાદર ઠીક ડીંગ માર્યું. પણ આવા ડીંગ મારવાથી યાદ રાખજો કે કાંઈપણ વળવાનું નથી. ઇસનાઅશરી આગેવાનો અમોને અતિ અહાલ છે અને અમારી હસ્તીને આશીર્વાદ રૂપ માને છે અને જ્યાં જ્યાં તેઓ અમોને મળે છે ત્યારે અમને ધટતું માન આપે છે અને અમારા કોમી તથા દીની પ્રયાસમાં ટેકો આપે છે. જ્યારે જ્યારે તેઓ અમારા લખાણમાં અમારી નાણાં સખાંધી સ્થિતિ ગુંચવણ બ-રેલી વાંચે છે ત્યારે ત્યારે તેઓ અમોને સારી નોકરી આપવાને લખે છે અને કેટલાકે તો બેરાદર પણ લખી મોકલાવે છે; પરંતુ

અમે તેમને જણાવીએ છીએ છે અમારી જે સ્થિતિનું જ્ઞાન અમે કરાવવા માગીએ છીએ તે કોમી સાહિત્યના પ્રચારમાં જોઈતા નાણાંની જરૂર વિશે છે અને ત્યારે ત્યારે તે અજ્ઞાનાં નેક બંદાઓ તેમાં પણ વત્તા ઓછા પ્રમાણમાં મદદ કરે છે, અમે તેમને પૂછીએ છીએ કે, અમે ઇસનાઅશરી આગેવાનો અને ક્યા આગેવાનોમાં ક્યારે અને શી બાબતનાં હોંડવું થયા? હોંડવું થયાનું ભુત તમારા મગજમાં કોણે ભરાવી આપ્યું? આવું કપોળ કલ્પિત વિભુ કરવાને તેમને કેમ સુઝી આવ્યું? ઇસનાઅશરી આગેવાનો અમેને હોંડવું કરે એવી વાત તો તમારા ભુસો ભરેલા ભેંજનેજ મુખારક હોય. ઇસનાઅશરી આગેવાનો, એ ખોળ કોમની શુદ્ધ ઇસલામ પ્રમાણે ચાલનારી પાર્ટીના આગેવાનો છે. તેમણે ખોળ કોમને શુદ્ધ ઇસલામ પ્રમાણે ચાલતી કરવાને અથાગ કોશીશ કરી છે અને તે કોશીશ કરવામાં ટાઠ તડકાનો કાંઈપણ પ્યાલ કીધો નથી. લાખો રૂપીઆ ઇસલામની બહેતરી માટે તથા ખોળઓનાં દીલો ઇસલામના નુરથી નુરાની કરવાને તેમણે ખરચ્યા છે, ખરચે જાય છે અને ભવિષ્યમાં પણ તેમનાથી કોમને મોટી મોટી આશાઓ છે. તેમણે લાખો રૂપીઆ મસજીદો, ઇમામવાડાઓ, હિદાયત હોલ વી-ગેરેમાં ખરચ્યા છે અને ખરચેજ જાય છે કુરનો મુકાબલો કરવામાં તેમણે જે અસધારણ પ્રયાસ કરીએ છે તેના નમુનાઓ કોમી દેહતરોમાં આજવાબની જેબમઝગડી રહ્યા છે. તેમાંના કોઈ કોઈએ તો કોમ તથા દીનની હીમાયતમાં પોતાના પ્રાણો મુધ્યાં અર્પણ કરી શહાદતની ડીમી

હાંસલ કરી છે. તેમનો કોમ તથા દીનની હીમાયત માટેનો હમણાંનો પ્રયાસ એવો છે કે, બેદીની ફેલાવનારાઓના છક્કા છુટી ગયા છે અને અચાવ માટે વલખાં મારી રહ્યા છે, પણ તેમનો પ્રયાસ એવો તો સત્ય છે કે તેવા વલખાં મારનારાઓ કદી પણ ફળીભુત થઈ શકે તેમ નથી.

આ આગેવાન ઇસનાઅશરીઓ અમોને કેટલા ચહાય છે તેનો તમારી મંડળીનેજ પુછી જુઓ. બહાર શા માટે જાઓ છો, મુંબઈ-માંજ ખોળાઓની પેઠીઓપર જઈ તપાસ કરો. ખોળા મહોલ્લામાં, માહીમમાં, મજગામમાં, વાંદરામાં અને બીજી જગોએ તપાસ કરો. પુછી જુઓ. ઇસનાઅશરી આગેવાનો અમારી કદર કરે છે તેનો ઇક-રાર ખુદ તમે તથા તમારી ટોળકીના લેખકો લેખી રીતે પણ કરી ચુક્યા છે અને અમારા તેવા ઉત્તેજકોના કારણે અમોએ જે તમારી ટોળકીની આંખો ચક્રચુંદી થઈ જાય તેટલો સાહિત્યનો ખજાનો ખોલી આપ્યો છે તે શું આગેવાનોની કદર વિના થયો હશે કે ?

તમે વિચાર તો કરો કે, અમોએ સવાસો જેટલાં કોમી તથા દીની પુસ્તકો બહાર પાડ્યા તે શું વગર પૈસાએ અને વગર કદરદા-નીએ લખાયાં તથા છપાયાં હશે ? અમારાં રચેલાં પુસ્તકોના સટની કીમત ચાલીશોક રૂપીઆ જેટલાની થાય છે તો શું તમે તમારી ટોળકીમાં કોઈપણ લેખકનું તેટલું કામ બતાવી શકો છો ? તેટલું તો નહિ પણ તેથી અરધું પણ શું બતાવી શકો છો ? તમે સાહિત્યના

પ્રચાર માટે હંડો કરો છો. સેસાઈટીઓ, મંડળીઓ તથા કલમે કાઠો છો છતાં પણ તેમાં કેટલા બધા નાસીપાસ થાઓ છો તેનો તો જરા વિચાર કરો અને પછી અમોને હડેધુત થયેલા જણાવવાને નીકળો.

ખોજ કામની હાલની સ્થિતિ વચ્ચે આટલું બધું સાહિત્ય બહાર પાડવું એ કેટલું મુશ્કેલી ભર્યું છે તે ખુદ તમારી ટોળકીના મેમ્બરને જરા પુછી તો જુઓ અને પછી અમારા કામનો અંદાજ ખેંચો.

અમારા ઇસનાઅશરી આગેવાનોએ માત્ર ઇસનાઅશરી સાહિત્ય માટેજ ઉત્તેજન આપ્યું છે એમ નથી; બલકે તેણે સામાન્ય ઇસલામી સાહિત્ય માટે અને ખુદ ઇસમાઈલિ સાહિત્ય માટે પણ ઉત્તેજન આપ્યું છે. સર સઈયદ એહમદના લેખો ભા. ૧-૨. મુસદ્દસે હાલી, સર સઈયદ એહમદ, શીરહોસે બરી તથા સતપંથ શાસ્ત્રના પુસ્તકો તેમની કદરદાનીના શ્રવતા જગતા નમુનાઓ છે.

ઇસનાઅશરી આગેવાનો અમોને એટલા તો ચહાય છે કે જ્યારે તેમના પરિચયમાં અમો આવીએ છીએ ત્યારે કલાકોના કલાકો પોતાના કીમતી કામને રોકી અમારી સાથે કોમી તથા દીની ઉમ્મતિની ચર્ચા કરે છે. કોમની સ્થિતિ જણાવી કામની સૂચનાઓ કરે છે. કીતાબો ખરીદે છે અને વકફ પણ કરાવે છે.

ઇસનાઅશરી આગેવાનો તો અમારી કદર કરે છે એટલું જ નહિ

પણ સામાન્ય ઇસલામીઓના આગેવાનો પણ અમારી ઘટ્ટી કદર કરે છે. અમારાં પુસ્તકો ખરીદવા ઉપરાંત અમારી મેહમાન નવાઝી કરવામાં ખામી રાખતા નથી જ્યાં જઈએ ત્યાં અમેને વેલકમ કરવામાં આવે છે. ઇસમાઈલી આગેવાનોમાંના કોઈ કોઈ ગ્રહસ્થો અમેને અમારા સાહિત્યના પ્રચાર માટે સહાય છે તથા ઉત્તેજન આપે છે અને ઇસમાઈલી કોમનો કોઈપણ એવો આગેવાન અમોએ હજુ સુધી જોયો કે સાંભળ્યો નથી કે જે અમેને ચાહતો નહોય.

પણ હા, ખોળ કોમમાં કેટલાકો એવા પણ છે કે જે અમેને ચાહતા નથી, અમારાં પુસ્તકો કોઈ ન ખરીદે તે માટે તનતોડ મેહનત કરે છે. કોઈની પાસે અમારું પુસ્તક જુએ તો તેને ઠપકો આપી ભવિષ્યમાં તેને કોઈપણ પુસ્તક ત્રહિ ખરીદવાને ભંભેરે છે. અને અમેને શારિરીક હાની પહોંચાડવા તથા મોટા કોમનો ત્રાગડો રચે છે. પણ ખુદાતાલાના ફજલો કરમથી થોડા પ્રસંગો સિવાય વધુમાં તેઓ ક્ષમી શક્યા નથી. આવી બાબતો સુધારકો માટે લાઝીમ મસજુમ છે. આવી બાબતો તેમના માટે સર્વથા બનતી આવી છે, અને છે અને બનશે. તો આવા કુતુની વર્ગને નતો અમો આગેવાન ગણીએ છીએ તેમ ન તો કોઈપણ કોમમાં તેવો વર્ગ આગેવાન ગણાય છે આવો વર્ગ દરેક કોમમાં હોય છે અને દરેક ઠેકાણે તે હલકી કોટ્ટીમાં લખાય છે તો આવા વર્ગની હડેધુતની અમોએ હજુ સુધી તો કંઈ દરકાર કીધી નથી. અને કરી પણ શકતા નથી. અમારી ચકિતલુંસાર કોમી

તથા દીની સેવા બંને જમ્યે છીએ. અને રાત્રી દિવસ દુઆ કરે જમ્યે છીએ કે તેવા અજ્ઞાન વર્ગને ખુદાતાલા સદ્બુદ્ધિ આપે અને તેઓ જે વાત જેવી છે તે વાતને તેવી જોઈ શકે.

બાઝારમેં નીકલે હેં દીરમ લેકે પુરાને,
ઝાર સીક્કા રવાં શેહરમેં મુદતસે નયાહેય,

મી. વરતેજનું નવું ગપાપટક

અમોને જે કોઈપણ વધુ આશ્ચર્ય દિપ્ત થયું હોય તે, મી. વરતેજના એ દ્રષ્ટતા ભર્યા આક્ષેપ માટે કે, અમો પરહેંગાર નથી કહેવત છે કે ભુખ્યો અખાજ ખાય તેમ તેઓ અમારા ધુઆના રીવ્યુનો જવાબ નહિ આપી શકવાથી અમારી અંગત જાતપર તદ્દન ગેરવાજબી તથા ક્યોળ કલ્પિત હુમલાઓ કરવાને કુદી પડ્યા. તેમના તેવા આક્ષેપોથી તેઓ અમારી બદનામી કરવા માગતા હતા; પરંતુ ખુદાતાલાના ઈજ્જો કરમથી તેમની ક્યોળ કલ્પિત યોજના તદ્દન પડી ભાગી છે. જેઓ અમારી રીતભાત વિશે જાણીતા છે અને જેઓ અમારા પ્રગટ કરેલા લખાણોના અભ્યાસી છે તેમના દીલમાં અમારી પરહેંગારી વિશેની યાદ તાજી થઈ અમારા માટે વધુને વધુ ઉંચો વિચાર ઉભવ થયો છે.

અમો ઇસલામના પવિત્ર અકાયદો તથા આચાર :વિચાર માટે કુદલી બધી કાળજી ધરાવીએ છીએ તે લખી અમારી પ્રશંસા કરાવવા

માગતા નથી. પરંતુ જ્યારે મુલહેદપણાને જામો પહેરનારા એક એક કોમી બંધુઓ ઇનસાનિયતને તણ આપી, અમોને પરહેજગાર નથી, કહી વગોવવા માગે છે ત્યારે તેવા ગેરવાજબી આક્ષેપનો કોઇપણ બંધુના દીલમાં ઉલટો અસર ન થાય, તે માટે કાંઈક ખુલાસાની અપેક્ષા જરૂર રાખવી જોઈએ છીએ. અમારા વિચારો ઇસલામ પ્રત્યેના કેવા મક્કમ તથા નીખરેલા છે તેનો અમારા પુસ્તકોજ જણાવી આપે છે જ્યારે અમારું આહજીવન ઇસલામની સેવા સિવાય બીજા કશા પણ કાર્યમાં એક ઘડી પણ જોડાતું નથી. રાત્રી દિવસ કોમની બેહતરીનો ખ્યાલ તથા પ્રયાસ છે અને સામાન્ય ઇસલામીઓના હિત માટે પણ અમો અમારી શક્તિ ઉપરાંત પ્રયાસ કરીએ છીએ. અંજુમનો તથા મેલાવડાઓ ભરી ધર્મ તથા કોમને ઉપદેશ કરવા, અંજુમનો તથા સોસાઈટીઓ સ્થાપન કરવા તથા સ્થાપન થએલી અંજુમનો તથા સોસાઈટીઓને પગભર તથા વધુ ઉપયોગી બનાવવા, તેમાં નાણું સમંધી મદદ મેળવવા, પોતાથી બની શક્તિ મદદ કરવા તથા તેવા કામો માટે પોતાનો વધુમાં વધુ વખત રોકવામાં પાછા હટતા નથી. જો કે અમારી નાણું સમંધી હાલત હમેશાં તંગ રહે છે; છતાં પણ અમારી શક્તિ ઉપરાંત કેળવણીના કંડકાણમાં શબ્દો આપીએ છીએ અને ધણીજ કરકસર કરી વખત મેળવી કોમી ઇતિહાસની શોધ જોળ કરવાને જુદા જુદા પ્રખ્યાત સ્થળો તથા સંબંધિત ગૃહસ્થોની મુલાકાત સેવાને મુસાફરી કરીએ છીએ. અને દરેક વખતે કાંઈને કાંઈ

નવીન હકીકત મેળવીએ છીએ. જોકે અમે અમારી પ્રસંશા કરવાથી બહુજ પરહેજ કરવા માગીએ છીએ, પરંતુ લાચારી પણ અગમ્ય ચીજ છે.

અમારું વતન અમરેલી એ શ્રીમંત સરકાર માયકવાડ દામ એક બાલહુના ચાર પ્રાંતોમાંનું એક પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર છે. ત્યાંની ડિસ્ટ્રીક્ટ ન્યાયાધિશ કોર્ટ (જે અમરેલી પ્રાંતની સર્વોપરી ન્યાયની કોર્ટ છે) ના અમે જુરર હોઇ, કેસ ના. ૧૯૧૬-૧૭ માં કામે બીજા જુરરો તથા એસેસરો સાથે કોર્ટમાં એકા હતા. ન્યાયાધિશ રા. રા, સારાભાઇસાહેબ, સધળું વકીલ મંડળ તથા જુરરોમાં રા. રા. અલીભાઇ દેવરાજ, દામનગર વાળા શેઠ સુખલાલભાઈ..... વિગેરે હાજર હતા, કેસ ચાલતાં લગભગ સાડા પાંચ થઇ ગયા. અમેએ જોહાર તથા અસરની નીમાજ નહિ પડી હતી, કેમકે ૧૧૫ વાગે તે કોર્ટમાં હાજર થવાનું હતું. જ્યારે અમેએ જોયું કે ન્યાયાધિશ સાહેબ હજુ કેસને આગળ ચલાવે જાય છે અને અમારો નીમાજનો વખત ચાલી જાય છે ત્યારે ચાલતા કેસ દરમ્યાન અમેએ ન્યાયાધિશ સાહેબને અરજ ગુજરી કે, અમારે નીમાજ લણવાની છે. ન્યાયાધિશ સાહેબે જવાબ આપ્યો કે, “ જયુરીનું કામ પણ પવિત્ર છે. હવે તમારી નીમાજ કમુલ કરશે. ” આવ! જવાબથી અમેએ એટલી રાહ જોઇ કે, તયમ્મુજ કરીને નીમાજ પડી શકીએ. ન્યાયાધિશ સાહેબે અમારી માગણીને ઇતસાદ આપવાને માટે પ્રાંતિક સીનિટ કેસ ચલાવી

ખીજ દહાડા માટે મુલતવી રાખ્યો અને અમો અમારી બંદગીની
 ૨૨જ અદા કરી શક્યા. ખીજે દહાડે પણ છેક સાડા પાંચ વાગતા
 સુધી કેસ લંબાયો અને જ્યારે પહેલા દીવસ જેવી સ્થિતિ જોઈ
 ત્યારે આજે પણ અમોએ નિમાજને માટે અરજ ગુજરી, જેથી
 ન્યાયાધિશ સાહેબે, “હવે હું કેસને પાંચેકમીનિટમાં બંધ કરું છું” તેવા
 જવાબ આપી વ્યવહાર અમલ કીધો અને અમો અમારી બંદગી
 ગુજરી શક્યા. આ સધળી હકીકતથી ન્યાયાધિશ સાહેબ, સધળા વકીલો,
 અમારી સાથેના જુરરો તથા એસેસરો તથા પ્રેક્ષકો વગેરે સારી પેઠે
 જાણે છે.

ખીજ અનેક પ્રસંગોએ હિન્દુ તથા અન્ય મંડળો વચ્ચે અમોએ
 ઇસલામ વિરુદ્ધની તદ્દન ખોટી વાતો સાંભળી સખ્ત બાંધાઓ
 જાહેર કીધા છે અને એજ ધોરણ હજુ પણ ચાલુ છે. નામદાર
 આગાખાન સખંધે હિન્દુ તથા અન્ય ઇસલામી મંડળો તથા લોકોમાં
 ઘણી ઘણી આક્ષેપો વાળી વાતો થતી સાંભળી અમોએ આગાખાન
 સાહેબની હિમાયતમાં સજ્જડ જવાબો આપ્યા છે અને અમો એવા
 વિચારના છીએ કે, જેઓ પરકોમના હોઈ આગાખાન સખંધે માત્ર
 બદગોષ્ટ કરવા માગે છે અને તેથી આગા સાહેબની બદગોષ્ટને અમે
 અમારી દોમની બદગોષ્ટ સમજીએ છીએ અને અમો એમ સમજીએ
 છીએ કે, તે અમારા ધરની તકરાર છે, ભાઈઓની તકરાર છે
 અમો અમારી મેળે સમજી લઈશું. ખીજઓને તેમાં દખલ દેવાનો

વગર પ્રયોજને કાંઈપણ હક નથી.

મનુષ્ય માત્ર ભુલને પાત્ર છે તે વાતથી અમે બેખબર નથી. અમેએ ભુલો નથી કીધી અથવા તેા નથી થઇ શકી, એવો અમારો બચાવ છેજ નહિ, પરંતુ અમારી કાળજી પરહેજગારી માટે જરૂર રહે છે. આ પરહેજગારી પર અમલ કરવામાં અમેને ઘણા આર્થિક, માનસિક તથા શારીરિક તુકસાનો થયા છે અને અમે તે પ્રસંગે જાણ્યતા હતા કે, જે આ પ્રસંગે અમે ભજતું વર્તન ચલાવીએ તેા અમે તેવી હાનીઓથી બચી જઈએ, હજુ પણ આવો મામલો ચાલુજ છે, અમે દરેક રીતે ખુદાની રજમંદી ચાહીએ છીએ અને તેનીજ મરજીને આધિન રહેવા માગીએ છીએ. અને પોતાનું રક્ષણ કરવા માટે કોઈ કોઈ વખતે અમારી સ્થિતિ જોઈ અમારા ખીરાદરોને અમારાપર દયા આવી જાય છે.

જેર આવી બાબતો લંબાવવાની કાંઈ જરૂર નથી; પરંતુ મીઠ વરતેજ અમેને પરહેજગાર નથી કહી બદનામ કરવા માગે છે, તેથી અમારૂં દીલ કાંઈ દુખાતું નથી, અમે તેા તેમનાથી એવીજ આશા રાખતા હતા. તેા પણ અમેને અજાણ્યેથી તેા એટલા માટે ઉમ્મન થાય છે કે, એક એવો માણસ કે જે મુસલમાન ધર્મથી બોજ કામને ખસેડવા માગે છે. મુસલમાન અકાયદોથી કામને ગુમરાહ કરવા મથે છે. જે ખુદાની વાહદાનિયતથી ખસી જઈ ખુદાતાલાના સાકાર હોવાનો ઇકરાર કરે છે. જે ખુદા નથી તેને ખુદા, જે ચેંગબર નથી

તેને પેગંબર, જે ઇમામ નથી તેને ઇમામ તથા જે પીર નથી તેને પીર ઠેરાવવા માગે છે જે નિમાઝને બદલે કુફર વિચારેથી ખરડાએલી ધુવાની હિમાયત કરે છે તે મારફતનું નામ લઈ મારફતના મુળીઆ ઉખેડવા માગે છે જે સ્થાપિત ઇસલામના અકાયદો તથા આચાર વિચારોને ઉથલાવવા તથા ઇસલામને બદનામ કરવા માગે છે તે અમારા પર ઉપર પ્રમાણેનો આક્ષેપ મુકે છે ! અત્યંત કોઈ ઇસલામના અકાયદો તથા આચાર વિચારવાળો માણસ, કે જે તેમાં આગળ વધવાનો પ્રયાસ કરતો હોય, તે જે મુકાબલા તરીકે અમારી પરહેઠગારી ઉપર એતરાજ કરે તે એક જુદીજ વાત હતી. પરંતુ અહીં તો ઉલટોજ મામલો છે. ઉલટો ચોર કોટવાળને દંડવા નીકળ્યો છે. આમ થવું એ પણ અમારા મિત્રના દુર્ભાગ્યની નિશાની સમજીએ છીએ.

કારે શૈતાં મીં કુનદ નામશ વલી

ગર વલી ઇનસ્તો લાનત ખર વલી.

કપોળ કલ્પિત મારફત.

જેમ દરેક બાબતમાં મીં વરતેજ માત્ર ડીંગ મારવાનુંજ શીખી ગયા છે તેમ પોતાના બચાવ માટે તેમણે મારફતના શબ્દને તેના ગ્રોમ્પ સ્થગથી ખસેડી કપોળ કલ્પિત સ્થળે ગોઠવી આપ્યો છે; એટલે કે કેટલાક પોતાને સુફી નામથી ઓળખાવવા માગતા મુસલમાનોએ શરીઅત, તરીકત, હકીકત તથા મારફત એવા દરજ્જાઓ ધડી કહા-

ડયા છે તેની આડ લઈ મી. વરતેજ પોતાને શરીયતના દરજ્જાથી આગળ વધી ગયાનું જણાવે છે. અને શરીયતના દરજ્જાને તેઓ નાળીએરનું ઢાલું તથા કાંચલી જણાવે છે. આ શરીયતના છાદ્ધાને તોડી ફાડીને અંદરનું કેપડું કાઢવાનું સૂચવી શરીયતથી પોતાને વિમુખ જણાવે છે.

ઇસલામીઓમાં ગુલ્લાત મતનું રાજું જેમાં બાતીન્યા પણ સામેલ છે તેણે ઇસલામની તાલીમને લોકોના અંતઃકરણમાંથી દુર કરવાને અનેક પ્રયત્નો રચ્યા હતા. તેણે લોકોને એમ શીખવાડ્યું કે દરેક જાહેરનું એક બાતીન છે. તેણે એવી તાલીમ આપવા માંડી કે નીમાઝ પઢવાની કાંઈ જરૂર નથી પણ ઇમામને યાદ કરવો તેનુંજ નામ નમાઝ છે. નમાઝે જમાઅતને એમ કહી ઉડાવી દીધી કે, ઇમામના હુકમ પ્રમાણે અમલ કરવો તેનુંજ નામ નમાઝે જમાઅત છે. રોઝા માટે તેણે જણાવ્યું કે, ઇમામતના ભેદોને છુપાવવા અને જે ઇમામ દુર્ગુણોમાં લપટાયો હોય તો તેને સદગુણો સમજવા તેનું નામજ રોઝા છે. ઝકાત માટે એમ જણાવ્યું કે મનની શુદ્ધતા રાખવી તેજ ઝકાત છે. હજ માટે જણાવ્યું કે ઇમામની ઝીયારત કરવી તેનું નામજ હજ છે. તવ્વાફે કાબા માટે જણાવ્યું કે, ઇમામના ધરની પ્રદિક્ષણ કરવી તેનું નામજ તવ્વાફે કાબા છે. ગુસલ માટે કહ્યું કે, ઇમામની બેઅતને તાજ કરવી તેનુંજ નામ ગુસલ છે એજ ધોરણે શરીઅતે ઇસલામની સઘણી બાબતોના બાતીનના કલ્પિત અર્થો જણાવી મુખ બાબતને

વિડાની દીધી. એટલે કે તેણે પોતાના મુરીદાને નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત વીગેરેની કીયાથી વિમુખ કરી નાખ્યા. અને જ્યારે કોઈ તેમને પુછે ત્યારે જવાબ આપે કે, શરીઅતની બાબતો નાળીએરના છાલાં સમાન છે તે છાલાંને તો તોડીજ નાંખવું જોઈએ કે, જેથી અંદરનું કોપકું હાથ લાગે.

ઉપર પ્રમાણેના વિચારો તથા કીયાએને તે બાવીન્યા ટોળાંએ અખ્તેયાર કરી બચાવમાં તેવું નામ તરીકત હકીકત તથા મારફત પાડ્યું. આ બાબતની વધુ સ્પષ્ટતા માટે “ અલમૈતનો ઇતિહાસ ” “ શીરહોસે બરી ” તથા “ હસન બિન સખ્માહ ” એમ ત્રણ પુસ્તકો વાંચવા જોઈએ.

હવે મી. વરતેજી પણ તેવા બાવીન્યા ધોરણને શ્રાણ કરી પોતાને શરીયતથી નિરાળા સમજવા લાગ્યા અને જ્યારે શરીયતથી નિરાળા થઈ ગયા ત્યારે તે પોતાને નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત વિગેરે કીયાના અધિકારી પણ માનવા લાગ્યા નહિ અને તેથી નમાઝને બદલે ધુવા પડવી તે નમાઝ પડવા બરાબર છે એમ બોલવા લાગ્યા. પણ ધુઆ તથા નીમાઝમાં જે તફાવત છે તેનો કાંઈ પણ ખુલાસો કરતા નથી. ધુવા ગુજરાતી, કચ્છી, સીંધી, પંજાબી, ઉરદુ, શરસી, અરબી તથા ગ્રામ્ય બાષાથી મિશ્ર હોવાનું જણાવવામાં આવ્યું તો લમણે હાથ દઈ બોલ્યા ખંજવાળવા લાગી ગયા. અને જવાબતો ન દારદજ !

આવી રીતની તરીકત, હકીકત, તથા મારફત કે જે શરીયતને

મનસુખ કરનારી જણાવવામાં આવે છે તે ખરી તરીકત ખરી હકીકત કે ખરી મારફત નથી. પણ તે લોકોના ઇસલામી અકીદાને પોતું પાડી નાખનારી પ્રપંચ જાળ છે. મોટા મોટા સુફીઓના જીવન ચરિત્રો અમોઝે વાંચ્યા છે. મોટા મોટા સુફી વિદ્વાનો સાથે આ સંપ્રંધમાં વાટાઘાટ કરી છે. તેમને શરીઅત પ્રમાણેના આમાલ કરતા જોયા છે, સાંભળ્યા છે અને શરીઅતને ટેકો આપનારા તેમના પુસ્તકો આજે દરેક લાયબ્રેરીમાં મોજુદ છે; પરંતુ સુફીઓ માટે નમાઝ, રોઝા, હઝ, ઝકાત વીગેરેની જરૂર નથી એમ કહેવું એ બાતિન્યા તથા શુદ્ધાત ટોગાને ક્ષણે આવ્યું છે કે જેને ઇસલામના આલીમોએ મુલહેદ તથા નાસ્તિક પણાના ફતવાઓ આપેલા છે. અને તેમના મુલહેદ તથા નાસ્તિકપણા વિષે ઇસલામના મોટા મોટા આલીમોએ સંખ્યાબંધ પુસ્તકો લખી છપાવ્યા છે.

આ બાતિન્યા તાલીમનો અસર ખોળ કોમમાં ફેલાવવા માં વરતેજી તથા તેમની ટોળકી કોશીશ કરે છે અને ખોળ કોમના શુદ્ધ ઇસલામ પ્રમાણેના અકાયદોને આંટીધુંટીવાળી વાતો કરી કરી બાતિન્યા તથા શુદ્ધાત પ્રમાણેના કરવામાં આવે છે. ખોળઓને એમ સમજાવવામાં આવે છે કે આપણે તો શરીયતી નથી તેથી આપણે નમાઝ, રોઝા, હઝ, ઝકાત વીગેરેની કાંઈ જરૂર નથી. આપણો ધર્મ તો મુસલમાન ધર્મથી નિરાજો અને તેનું નામ સતપંથ છે. એક મુસલમાન પરશીયન ટીચરે પોતાની કલાસના એક ખોળ વિદ્યાર્થિને

પુણ્યું કે કેમ મી. મીઠાણી ! તમે નીમાઝ પડતા નથી. મીઠાણીએ જવાબ આપ્યો કે અમારા પર નીમાઝ ફરજ નથી; કેમકે અમે કાંઈ મુસલમાન નથી પણ અમારો ધર્મ તો સતપંથ છે. આવી રીતે ઘણા ખોળાઓને શરીયત એવી અજાણ્યામણી બનાવી દેખાડવામાં આવે છે કે જેથી તેમને તે પ્રત્યે અભાવો ઉત્પન્ન થઈ જાય.

લોકોને શરીયતથી ઉલટી રીતે ચાલવાને બેધડક રીતે સમજાવવામાં આવે છે. જમાતખાનામાં પુણ્ડળ કીયાઓ શરીયત વિરુદ્ધની દરરોજ કરવામાં આવે છે. જે જમાતખાનાઓ પેહલાના ખોળાઓએ ખુદાની બંદગી માટે બનાવ્યા છે તેને હવે શરીયતથી ઉલટી કીયાઓના થાનકો બનાવી દીધા છે. આવા બાતીન્યા અસર ફેલાવનારાઓ કહે છે કે આ કુરાન તો નાળીએરના છાલમાં સમાન છે જ્યારે કોપર આપણા પીરોએ રચી આપેલાં જ્ઞાન શાસ્ત્ર છે. હવે બાપડા અજ્ઞાન ખોળાઓ કુરાન તો જાણે નહિ તેથી જે કહે તેનો સ્વીકાર કરી લે અને તેથી તેમના દીલમાં કુરાન પ્રત્યે અભાવ ઉત્પન્ન થઈ જાય. કેટલાક જુવાન્યા તો કુરાને મજબૂત પ્રત્યે નહિ જાજતા કલામ પણ વહે છે.

રોજ માટે કહે છે કે આમ લાંબણુ કરવાથી શું વળવાનું હતું. માટે આત્માને દુષ્ટી નહિ કરવો જોઈએ. આવી રીતે નમાઝ, રોજા, હજ ઝકાત વીગેરે માત્ર ઉપલક કીયાઓ છે. અને તેને સારી રીતભાત સાથે કાંઈપણ નીરમત નથી તેમ કહી લોકોને ભરમાવે છે. અને પવિત્ર ઇસલામે સઘળા નીતિ રીતિ તથા ઉન્નતિને

શરીયતની ક્રીયાઓમાં વ્યવહાર આમેજ કરી આપી છે તેનો ખ્યાલ તે આતીન્યા મતનો પ્રચાર કરનાર લોકોના દીલમાં આવવા હતા નથી.

દરેક જાહેરનું એક બાતિન છે આ વાક્યને એક સિદ્ધાન્ત રૂપ માની તેને મનાવવા પ્રયત્ન કરે છે અને તેનો એટલો બધો કોમમાં અસર ફેલાવી દીધો છે કે, સચ્ચાઇ ભરેલી વાત લોકો ભાગ્યેજ કરે છે. જ્યારે તેઓ હિન્દુઓ સાથે મળે હજે છે ત્યારે પોતાને મુસલમાનો કરતાં જુદા વિચારના અને અર્ધા હિન્દુ જેવા જણાવે છે. મુસલમાનોના માંસાહારીપણાને ધિક્કારી પોતાને પાકા વેજીટેરિયન જણાવે છે. જો કે તેવું કહેનારાઓ બકરાંના હોજરાં તથા ફેફરાં પણ છોડતા નથી. પણ હિન્દુઓમાં પોતાને વહાલા થવાને ખુદાનો ખોશ તથા પેટ ભરીને જુહું ખોલે છે.

જમાતખાનામાં તેઓ એવાં એવાં વાએજો (લાહોલવલા) કરે છે કે જે જેઈ ફરિસ્તાઓના દીલો પણ હલમલી જાય. કદી ઇમામને ખુદા તો કદી પીરને પેગંબર બનાવે છે. કદી પોતે વાએજ કરનાર ખુદ પોતે પોતાને પેગંબર કહે છે. એક મીશનરી ખોજએ અમારી રૂમમાં જમાતખાનામાં જમાત સમક્ષ એમ વાએજ કરેલું કે, ઇમામ હુસેનને શહીદ કરનાર મસજીદીઆ લોકોજ હતા. દલીલમાં કહ્યું કે કુદીઓ જે ઇમામ હુસેનને શહીદ કરવાને આવ્યા હતા તેમની દરેકની અગલમાં કુરાનો હતા. કુરાનો પઠનારાજ ઇમામના દુરમન હતા. આજે

આપણે ફરિયાદ કરી નથી. પણ મસજીદીઆ પટે છે કે જે સધળા ઈમામના શત્રુઓ છે. મતલબ કે,

નખુવત ન ગર ખતમ હોતી અરખપર,
કોઈ હમ્પે મખકિસ હોતા પયખ્ખર,
તો હૈ જેસે મજકુર ફરઆંકે અંદર
ઝલાલત યહુદ ઔર નસારાકી અકસર,
યુંહી જે કીતાબ ઉસ પયખ્ખરપે આતી,
વોહ ગુમરાહીયાં સબ અમારી જતાતી,

સાર—નખુવતનો સીલસીલો જે હઝરત રીસાલત મઆખપર ખતમ ન થઈ ગયો હતો, અને કોઈ પેગંબર અમારાપર મખકિસ થતો, તો ફરિયાદમાં જેવી યાહુદીઓ તથા નસારાઓની ગુમરાહીઓ ખયાન થતી છે તેવીજ ગુમરાહીઓ તે પેગંબરપર જે કીતાબ અમારા માટે નાઝીલ થતો, તેમાં વર્ણન થતો.

આવા આતીન્યા વિચારના પ્રચારકો કોમમાં ઘુસી ગએલી બેદીનીને દુર કરવા જે કોશીશ કરે છે તેની સાથે બહુજ દુશ્મની રાખે છે અને સધળાને તેની સાથે દુશ્મની રાખવાને હિલા રહે છે. તે આપડાને દીની હિદાયતના કાર્ય કરવાના માર્ગમાં એવી એવી મુશકેલીઓ નાંખે છે કે, હિદાયતનું કાર્ય બહુજ નિર્બળ થઈ જાય છે. તેઓ પોતાના એમ જાહેર કરનારને મોલાના હાલીના મુસદ્દસ પ્રમાણે મોટા દુશ્મન ગણે છે.

હિસે જનતે હેં બડા અપના દુશ્મન,
હમારે કરે એખ જો હમપે રોશન,
નસીહતસે નફરત હે નાસેહસે અનખન,
સમજતે હેં હમ રાહનુમાઉકો રાહજન,
ચેહી એખ હે સખકો ખોચા હે જરને,
હમેં નાવ ભર કર કુખોચા હે જરને.

સાર—જો માણસ અમારા એખ અમારાપર જાહેર કરે, તેને અમે પોતાનો દુશ્મન ગણીએ છીએ. સારી શીખામણ અને શીખામણ આપનાર પ્રત્યે અણખનાવ રાખીએ છીએ. અમે ઉપદેશકો તથા ભોમિયાઓને લૂટારા સમજીએ છીએ. આ એખ છે કે જેણે અમેને ખોષ નાંખ્યા છે. અમારી ભરેલી નાવને જેણે કુખાડી આપી છે;

આ ખાતીન્યા વિચારોના પ્રવર્તકો જો કે ધણી દેશીશ કરે છે; પરંતુ તેઓ પોતાની આસપાસ તેને અટકાવનારું એટલું તો બધા કિમેલું જુએ છે કે તેથી વધારે કાવી શક્તા નથી સુત્રી તથા શીખા સંપ્રદાયના સધળા શરીયતે ઇસલામ પ્રમાણે ચાલનારાઓ સાથે ખોજઓને રહેવાનું છે તેથી ખાતીન્યા વિચારનો અસર તેમના પર કાણુ મેળવી શકતો નથી. વળી ખાતીન્યા વિચારને દુર કરવા માટેનો અમારો પ્રયાસ પણ છે તેથી તેઓ પોતા માટે મેદાન સાર જોઈ શક્તા નથી અને પોતાના પ્રયાસમાં લગભગ નિષ્ફળ નીવડે છે.

આ દુઆના દુરમનની ચોપડી પણ બાતીન્યા મતને પુષ્ટિ આ પવાને રચાઈ છે, જેની કાંઈક પોલ તો “ દાવતે ઇમિને ” ખોલી આપી છે. અને લોકો તેના કર્તાના વિચારો તથા હેતુઓથી ઠીક જાણીતા થઈ જવા પામ્યા છે. તેમની પાર્ટીના લોકો મીઠ વરતેજના પ્રયાસથી કાંઈક એવા નિર્ણયપર આવ્યાનું સંભળાય છે કે તેવા પુસ્તકોથી પોતાના ધર્મ તથા કોમની બદનામીજ થાય છે તો જે ખરેખર તેઓ તેવા નિર્ણયપર આવ્યા હોય તો તેમનો નિર્ણય કાંઈ ગેર વાજબી નથી તેમના આગેવાનોએ આવા બિન લુગામના લેખકો ને કાંઈક અંકુશમાં રાખવા જોઈએ છીએ અને જે તેઓ તેવાઓને કાંઈક અંકુશમાં રાખશે તોજ પોતાના મજહૂબી તથા કોમી પોઝીશનનો કાંઈક બચાવ રાખી શકશે; નહિતર ખુદાતાલા તેમને તેમન મિત્રોથીજ બચાવે, એવી દુઆ કરવી અસ્થાને નથી.

બહાલા વરતેજ! ઇસલામ તથા કોમને હાની પહોંચે તેવાં લખાણો કરવાનું તજ આપો તો સારી વાત છે. કલેજ દાટી જાય તેવી વાતો ન કરો તો સારી વાત છે. હાદીઓને દુરમન ન સમજો અને તેવી ઉદ્દેશથી ન કરો તો સારી વાત છે. એતરાજ કરનાર પ્રત્યે ગુસ્સામાં આવી જઈ મુખમાંથી કશ્પર કહ ન કાઢો તો સારી વાત છે. કોમની અધોમતિપર હવે તો દયા ખાઓ તો સારી વાત છે કોમને હવે તો અંધકારમાંથી કાંઈક બહાર નીકળવા દો તો સારી વાત છે. કોમને

હવે તો ખુદા વ રસુલના હુકમો જાણવા દો તો સારી વાત છે અને તમે પણ હવે હદ થઇ, કાંઇ સમજો તો સારી વાત છે.

નીકાલે ગર હિન્કી ભલાઇકી સુરત,
તો ડાલે જહાંતક અને દિસ્મે ખંડત,
સુને કાયયાખીમેં જાજ ઉસ્કી શોહરત,
તો દીલસે તરાશે કોઇ તાઝા તોહમત,
મું અપના હો ગો દીનો દુનિયામેં કાલા,
નહો એક ભાઇકા પર બોલ બાલા,
પીરોપર મી. વરતેજનો પ્રહાર.

મા. વરતેજ તથા તેની ટાળકીના લેખકોએ પીર સદરહીન વીગેરે પીરોએ ખોજાઓને જે ધર્મ દેખાડ્યો, તેની જે રૂપરેખા દારી બતાવી છે તે રૂપરેખા પ્રમાણેનો જે પીર સદરહીન વીગેરે પીરોનો ધર્મ તથા બોધ હતો એમ માની લઇએ તો, તે પીરોના ધર્મ, આચાર વિચાર તથા ઉપદેશની જે તસવીર ખડી થઇ શકે છે તે અતિ દર્દનાક છે. જે મી. વરતેજ ઇમામી ઇસમાઇલીના જે અકાયદો પેશ કરે છે અને તે અકાયદો તે પીર સદરહીનના શિક્ષણ પ્રમાણે ગ્રાહ્ય કરવામાં આવ્યા છે અને તે પીર સદરહીનના સમયથી આજદીન સુધીમાં ખોજાઓમાં મનાતા તથા પળાતા આવ્યા છે તો તેથી તે પીરોનો ધર્મ તથા ઉપદેશ તે પ્રમાણેનો સિદ્ધ થાય છે અને તે પીરો પણ મી. વરતેજ તથા તેમની ટાળકીના લેખકો, જેવો ધર્મ તથા આચાર વિચાર

ધરાવતા હતા તેમ સાબેત થાય છે. અને તેથી તે મહાન પારિની ઇસલામી શાન તથા સેવા માટીમાં મળી જાય છે.

જ્યારે એમ સિદ્ધ કરવામાં આવે છે કે, પીર સદરદીને ખોળ-
ઓ માટે “ ઘોઆ ” નામની બંદગી ઉપજવી કાઢી, કે જે ઘોવામાં
હીન્દુ અવતારોની માન્યતાને કાયમ રાખી, તેજ અવતાર પ્રમાણેના
હઝરત અલી અં ને રજુ કર્યા છે. અને જે પ્રમાણેના હઝરત અલી અં
ને પેશ કર્યા છે તેજ પ્રમાણેના આગાખાનને જણાવ્યા છે. તે આથી
એટલું તે! સિદ્ધ થાય છે કે, પીર સદરદીને હીન્દુઓના દસ અવતારોને
ખુદાના અવતારો કમુલ રાખ્યા છે અને તેને ખરા માન્યા છે. એટલે
કે તેઓ પોતે એવું અવશ્ય માનતા હતા કે, તે અવતારો ખરાખર
ખુદા હતા. અને હઝરત અલી અં પણ તે અવતારો જેવા એક
અવતાર યાને ખુદાના અવતાર હતા. અને હઝરત અલી અં એ
વિષયના અવતાર હતા એટલે કે હીન્દુઓ જેવા નવ અવતારોને
માને છે તેવાજ દસમા અવતાર હઝરત અલી અં છે તેને પ્રથમના
નવ સાથે મેળવી દસમા માનવા. આ ઉપરાંત હઝરત અલી અં ને
જેવી સ્થિતિમાં જાનોમાં રજુ કરવામાં આવ્યા છે તેવાજ તેઓ હતા
એમ પીર સદરદીન જરૂર માનતા હતા અને મનાવવા માગતા હતા
અને મનાવ્યા હતા તે આ ઉપરથી પીર સદરદીન ઇસલામમાં અવ-
તારોની જે માન્યતા નથી તે માન્યતાને સત્ય માનતા હતા. અને
ઇસલામથી ઉલટા વિચારને મનાવતા હતા.

વળા પીર સદરદીને પોતાના બોધેલા મુરીદાને બંદગી માટે
 વર્ણન કરવામાં આવેલી ધુવા નામની બંદગી કરવાને જણાવ્યું અને
 તે બંદગી ખુદ વેતેજ રચી આપી. તે તેથી એમ માની શકાય છે
 કે ઇસલામીઓની નમાઝને તે તેઓ નહીં માનતા હતા અને નહિ
 મનાવવા પ્રયાસ કરતા હતા. હવે જ્યારે પોતે નહિ માનતા હતા
 ત્યારે તે નહિજ પડતા હતા. અને જ્યારે તે નહિ માનતાં નહિ પડતા
 હતા તે જરૂર તેઓ પણ પોતાની રચેલી ધુવા પડતા હતા, પણ એમ
 તે નજ કહી શકાય કે પોતે તે નીમાઝ પડતા હતા અને પોતાના
 મુરીદાને તે નહિ પડવાનો ઉપદેશ કરી તેને બદલે ધુવા પડવાનું
 કરમાવતા હતા. હવે જો પોતે નીમાઝ પડતા હોય તે, નીમાઝમાં જે
 પ્રકારના ઇસલામના અકાયદો વર્ણવામાં આવ્યા છે તે તેમને ગ્રાહ્ય
 હતા અને તેથી તેમને તે અકાયદોથી કલટા અકાયદોની બંદગી કાઢને
 પણ કરવાને કહેવાનો હક નહિ હતો. અથવા તે તેમણે પોતાના
 આચાર વિચાર જુદા રાખી તે આચાર વિચારથી જુદા આચાર
 વિચાર પોતાના મુરીદાને શીખવાડ્યા. પોતે ખુદને વાહદહુ લાશરીફ
 માને અને મુરીદાને દસ અવતાર તથા અલી અલ્લાની માન્યતા શી-
 ખવાડે. પોતે કુરાનને માને અને મુરીદાને કુરાનને નહિ માનવાને
 સમજાવે. પોતે નીમાઝ પડે અને મુરીદાને નીમાઝ નહિ પણ પોતે જુદીજ
 બંદગી આરીજનલ ઉપજવી કાઢીને પડવાને જણાવે. પોતે રાજા રાખે
 અને મુરીદાને તે નહિ રાખવાનું કહે. પોતે શરીયતને માને અને પોતાના

મુરીદાને શરીરત વિરુદ્ધ ચાલવાને ઉપદેશ કરે અને તેવા ઉપદેશને તરીકત, હકીકત તથા મારફતનું નામ આપે અને એકંદરે તેમના રચેલાં જે જાનો કહેવામાં આવ્યાં છે તેમાં તેમણે જે જે આચાર વિચાર રજુ કર્યાં છે તેવા આચાર વિચાર ગ્રહણ કરવાને પોતાના મુરીદાને જણાવી ગયા છે તે આ ઉપરથી તેમની હકીકત હાથીના કાંત જેવી દેખાય છે. અને તેઓ ઇસલામથી ઉલટી ગીતે ઉપદેશ આપી ગયા એમ પુરવાર થાય છે અને જે મી. વરતેજ તથા તેમની લેખક ટાળકીના કહેવા પ્રમાણે તેવાજ અકાયદો પીર સદરદીનના હતા તથા તેવાજ અકાયદો તેમણે પોતાના ખોળા મુરીદાને જણાવ્યા છે; બલકે ગ્રાહ્ય કરાવ્યા છે તે તેથી પીર સદરદીનની પીરાઇ ઉપર હર્ષ આવે છે અને તેમના વિષે જે પુજ્યભાવ અંતઃકરણમાં છે તેની ઇમારત એકદમ કડકભુસ થઈ જમીનદોસ્ત થઈ જાય છે; મતલબ કે પીર સદરદીનના આ નાદાન શિષ્યો પોતાના અધર્મોપજ્ઞાને સિદ્ધ કરવા સાથે પોતાના પીરોને પણ તેવીજ હરોળમાં ગોઠવે છે અને તેમ કરી આ નાદાન શિષ્યો જે પોતાના પીરોની તરફદારીનો દમ ભરે છે તે દમમાં કેટલો વજુદ છે તથા તે દમ પીરોની કીર્તિ તથા મજ્જિતને કેવું કારી જખમ પહોંચાડે છે તે વાત સ્પષ્ટ થઈ શકે છે. અને તેથી પીર સદરદીનને કિબળનાર આ શિષ્યોને કઈ કોટીમાં રજુ કરવા તેનો નિર્ણય ખુદખુદ બહુજ સફાઈથી થઈ જાય છે. અને સાથે સાથે તેઓ જે પીર સદરદીનની મુરીદીનો દાવો કરે છે તે દાવો કેટલી

સચ્ચાઈપર મંડાપલો છે તે પણ જણાઈ આવે છે. અને સાથે સાથે એ પ્રશ્નનો પણ રૂડો થઈ શકે છે. કે તેઓ પીર સદરદીનના મુરીદ કહેવાય કે નહિ? અને તેમનો પીર સદરદીનના મુરીદ હોવાનો દાવો મેયારે હકીકતથી કેટલો વેગળો ખસી ગયો છે તે જણાઈ આવે છે.

હવે અમારો દાવો પણ પીર સદરદીનની મુરીદીનો છે. અમે પણ પોતાને ખરા દીક્ષથી પીર સદરદીનના મુરીદ માનીએ છીએ અને તેમ માનતા એમ સમજીએ છીએ કે પીર સદરદીન ખુદાતાલાને વાલ્દહુ લાશરીક માનતા હતા. શીકને ધીકારતા હતા. અવતાર પરસ્તીને નહિ માનતા હતા. સઘળી મખલુકાતના ખુદાને ખુદા સમજતા હતા અને કુરાનમાં ખુદાતાલાની જે સીકાતો લખી છે તે પ્રમાણેનો ખુદા માનતા હતા. સાથેજ તેઓ કુરાને મજીદને માવતા હતા. તેની આજ્ઞાઓ પ્રમાણેજ પોતાના આચાર વિચારો ધરાવતા હતા. દરરોજ ખુદાની પાંચ વખત નીમાઝ પડતા હતા. રમઝન માસના રોજ રાખતા હતા. તેમજ ઇસલામના બીજા જે જે અકાયદો કુરાન તથા હદીસ પ્રમાણેના છે તે માનતા હતા આવી રીતે તેઓ માનતા હતા એટલુંજ નહિ પણ બીજાને પણ તેવું માનવાનો ઉપદેશ કરતા હતા. ઉપદેશ કરતા હતા એટલુંજ નહિ પણ ઉપદેશ કરી બોળીએને તેનાપર વ્યવહાર અમલ કરતા બનાવ્યા હતા.

પીર સદરદીનના બોળ મુરીદો પોતાનો મુળ હિન્દુ ધર્મ તથા ઇસલામમાં દાખલ થયા હતા. અને તે મુરીદો પણ પીરના ફરમાન

પ્રમાણે ઇસલામના આચાર વિચાર પ્રમાણેના આચાર વિચાર રાખતા હતા અને રાખતા આવ્યા છે તો આ બાબત ઉપરથી પીર સદરદીનને એ રીતે પીર માનનારા હોવાનું સિદ્ધ થયું. એક મુરીદ તો મી. વરતેજ અને બીજા મુરીદ તે અમો પોતે. હવે આ એ મુરીદોમાં કયો મુરીદ ખરેખર રીતે પીર સદર દીનનો ગણાઈ શકે અને ખરેખર રીતે સાબિત થઈ શકે તેનો પ્રશ્ન વાંચકવર્ગે બહુ સહેલાઈથી કરી શકે છે. અમો પીર સદરદીનના એવા મુરીદ નથી, કે જે એમ કહીએ કે અમારા પીર સદરદીને અમોને અવતાર પરસ્તીની ત.લીમ આપી છે. અથવા તો અમોને કુરાનને નહિ માનવાનું નિમાઝને નહિ પડવાનું, રોજુ નહિ રાખવાનું વીગેરે વિગેરે શીખવાડ્યું છે; બલકે અમારો તો એવો દાવો છે કે અમો જે પ્રમાણેના અમારા આચાર વિચાર જણાવીએ છીએ તે પ્રમાણેના આચાર વિચારનોજ અમને અમારા પીર સદરદીને ઉપદેશ કર્યો છે. તો હવે પીર સદરદીન કોના પીર ? અમારા કે મી. વરતેજના ? અને જે તે પીર મી. વરતેજના હરે તો તે પીરનો દરજ્જો કેવો સાબિત થાય અને જે અમારા હરે તો તેમનો દરજ્જો કેવો સાબિત થાય ? જે તે પીર અમારા સાબિત થાય તો અમો કેવા મુરીદ કહેવાઈએ અને જે મી. વરતેજના સાબિત થાય તો તે કેવા મુરીદ કહેવાય ? વાંચક વર્ગને પ્રશ્નો આપવાને અધિકાર છે અને તે જરૂર પ્રશ્નો આપશે.

મી. વરતેજની ચાલખાઝી.

મી. વરતેજએ મહાત્મા મી. ગાંધી આગળ સભા વચ્ચે જણાવ્યું કે:—

“ હિન્દુઓ અમને વટલેલા મુસલમાન ગણે છે અને

“ મુસલમાનો પણ શરીયતના કાયદાઓ ઉપર અમને

“ અમલ કરતા જ્ઞેતા નથી; કારણકે અમે હકીકતી ઇસલા-

“ મના સીંદાતો અમારા ગુરના બતાવવા મુજબ પાળીએ

“ તેથી મુસલમાનો પણ અમારાથી ધાર્મિક મળતાપણું દેખા-

“ ડતા નથી અને આ હીસાએ હીંદુ મુસલમાન બેઉ ધર્મના

“ મતબેદથી નીરાળો...સતપંથ પાળનારા છીએ. ”

મી. વરતેજનો ઉપરનો ઇકરાર જોકે પુરેપુરો તેમના આચાર વિચારના દર્ષણની ગરજ સારે તેવો છે; પણ અત્રે અમે માત્ર તેમણે પોતાના ઇકરારમાં જે એક ચાલખાઝી ધુસાડી આપી છે તે સબંધે કાંઈક ખુલાસો કરવા માંગીએ છીએ. તે ચાલખાઝી તેમના એ ઇકરા- રથી સિદ્ધ કરવા માંગીએ છીએ કે જેમાં તેમણે જણાવ્યું છે કે “ અમે હકીકતી ઇસલામના સીદાંતો અમારા ગુરના બતાવવા મુજબ પાળીએ છીએ.” એટલે કે તેઓ જે પ્રકારનો અને જેવા આ- ચાર વિચારનો હકીકતી ધર્મ પાળે છે તે માત્ર પોતાના ગુરના બતા- વવા મુજબજ પાળે છે તો તે ગુર કાણ અને તે ગુરએ કેવો હકી- કતી ધર્મ પાળવાને કહ્યું છે તે પ્રથમ જોવું જોઈએ.

જે ગુરૂથી તેમની મુરાદ પીર સદરદીન વીગેરે પીરોથી હોય તો તે પીર જે પ્રકારનો ધર્મ બતાવ્યો છે તે પ્રકારના આચાર વિચારથી મી. વરતેજીના આચાર વિચાર નિરાળા છે મતલબ કે જે ગુરૂથી તેમની મુરાદ પીર સદરદીન વીગેરેથી હોયતો તે પીરના બતાવ્યા પ્રમાણેના તેઓ આચાર વિચાર ધરાવતા નથી હવે જે તેમની ગુરૂથી મુરાદ આગાખાન હોય તો તેમણે કેવા પ્રકારનો હકીકતી ધર્મ બતાવ્યો છે તે પ્રથમ જોવું જોઈએ.

મી. વરતેજી હકીકતી ધર્મ પોતાના ગુરૂના બતાવવા મુજબ પાળે છે તેમ તો જણાવે છે; પણ આગા સાહેબે તે ધર્મ તેવા આચાર વિચારવાળો ક્યારે બતાવ્યો છે તેનો કાંઈ ખુલાસો કરતા નથી. જ્યાં સુધી મી. વરતેજી પોતાનો હકીકતી ઇસલામ જે આચાર વિચાર વાળો હોવાનું જણાવે છે તેજ આચાર વિચારવાળો હકીકતી ઇસલામ છે તથા તેના તેજ અકાયદો છે એમ આગા સાહેબે બતાવ્યું છે એમ સિદ્ધ ન કરી બતાવે ત્યાં સુધી આગા સાહેબે તેવોજ હકીકતી ઇસલામ પાળવાને ફરમાવ્યું છે એમ અમો કે કોઈ માની શકશે નહિ. મી. વરતેજીની ફરજ હતી કે, આગા સાહેબનું રચેલું કોઈ એવું પુસ્તક રજૂ કરતે કે જેમાં હકીકતી ઇસલામના પોતે આજ ક્યાં છે તે આચાર વિચાર જણાવવામાં આવ્યા હોય. જ્યાં સુધી અમો જણીએ છીએ ત્યાં સુધી કહી શકીએ છીએ કે મી. વરતેજી જે પ્રકારનો હકીકતી ઇસલામ માનવા લાગ્યા છે તેવો હકીકતી ઇસલામ માનવાને આગા

સાહેબે કોઈ પણ કેશણે જણાવેલું નથી. આગા સાહેબે “ ખોળ કોમના મજબબના કેટલાક મુળતત્ત્વો તથા કીયા સબંધી નાનું પુસ્તક ” છપાવ્યું છે તેમાં તો મી. વરતેજ જે પ્રકારના હકીકતી ઇસલામના આચાર વિચાર જણાવે છે તેનું નામો નિશાન નથી. આ સિવાય આગા સાહેબે પોતાના મુરીદો માટે કે ઇસલામ સમજવવાને કોઈ ચોપડી બહાર પાડી નથી. પણ તેમના બાણો જે તેમણે જમાતખાનામાં કર્યા છે તેની નોંધ તેમના કહેવાતા મુરીદ મી. હાશમ ખોધા માસ્તરે “ બાહરે રહમત ” નામની ચોપડીમાં છાપા છે. આ ચોપડી પણ અમો પુરેપુરી વાંચી ગયા છીએ પરંતુ તેમાં પણ કોઈ કેશણે મી. વરતેજ પોતાનો જે હકીકતી ઇસલામ જણાવે છે તેના આચાર વિચાર જણાવ્યા નથી. અને તેથી મી. વરતેજ હકીકતી ઇસલામના જે આચાર વિચાર પોતાના ગુરના બતાવવા મુજબના પાળવાનું કહે છે તે સિદ્ધ થતું નથી તેમ હકીકતી ઇસલામના તેના આચાર વિચાર હોય તે પણ સાબીત થતું નથી અને એકંદરે મી. વરતેજનું પોતાના ગુરના બતાવવા મુજબ હકીકત ઇસલામનું પાળવું જણાવવું એ બિન પાયાદાર જણાઈ આવે છે તેમણે હકીકતી ઇસલામના જે આચાર વિચારો રજુ કર્યા છે તે પીરોના જ્ઞાનથી, આગા સાહેબના પુસ્તકથી તથા તેમના શરમાનોથી કોઈ જુદાજ છે અને તેથી મી. વરતેજ કેવી રીતે એમ કહેવાની હીમ્મત કરી શક્યા હશે કે, અમો અમારા ગુરના બતાવવા મુજબ હકીકતી ઇસલામને પાળીએ છીએ. હજુ પણ અમો મી.

વરતેજને ચેલેજ કરીએ છીએ કે તેઓ પોતે હકીકતી ઇસલામના
 જે આચાર વિચારો પાળે છે તથા જણાવે છે તે પોતાના યુરના
 બતાવવા છે એમ સાબિત કરી આપે અને જે તેઓ તેમ સાબિત કરી
 આપે તેા અમે પાનમે રૂપીઆ ઇનામના આપવાને તૈયાર છીએ.
 તેઓ જે સાબિત કરવાતું બીકું ઝડપે તેા તરતજ અમે તે ઇનામની
 રકમ કોઇ સારા સદ્દર વેપારીને ત્યાં રાખી આપીએ અને તે સાબિત
 કરવાને જે કમીટી નીમવામાં આવે તે કમીટી જે મીં વરતેજની
 તરફજુને ફેસલો આપે તેા તે રકમ તેમને આપી દેવાને તે કમીટીને
 અધિકાર આપીએ; પણ નતો વરતેજ સાબિત કરવા કે નતો ઇનામ
 ખાટી જવાને પ્રયાશ કરશે અને જે તેમજ થાય તેા આ બધી ઉહાપોહ
 કોઇ જુદાજ હેતુને માટે છે એમ સો કોઇ જાણી જશે.

મીં વરતેજની બાવળે બાથ.

મીં વરતેજ પોતાની વિદ્વતા બતાવતાં લખે છે કે:—

“ પાંચ વખતની નમાઝ તે ત્રણ વખતમાં પુરી કરવી. આવી

“ આવી વાતો લખી સુન્ની મુસલમાન ભાઇઓના અકાયદને

“ તોડી પાડવા જેવું છે. ”

મીં વરતેજ ! કોઇ સારા સારા યુનાની હકીમ પાસે જઇ
 મગજને તાકાત આપનારી દવા ખાઓ, કે જેથી તમારું ખસી ગયેલું
 બેજીલું ફેલાયું આવે. તમારા પોતાના અકાયદો તુટી ગયા તેને તેા ઘંકા

આરો, પછીથી સુની સુસલમનોના અકાયદને તુડી પડતા બચાવવા જાને. પાંચ વખતની નમાઝ ત્રણ વખતમાં પુરી કરવી, તે પણ તમારું બેજી હરીના માંડવાની ડાબે બેઠું હોવાથી સમજી શક્યા નથી. આટલું પણ નથી સમજી શકતા તો, જરા હિચરખાડી પર જઈ જનામ મુલ્લાં મોહંમદ બાકર સાહેબને પુછી આવવું હતું, તો તેઓ તે વાત તમારે ગમે મટ દહને ઉતારી દે તે. તો પણ જ્યારે તમે હરીના માંડવામાં એસી જાપ જપવાથી કુરસદજ મેળવતા નથી ત્યારે લાચારીથી અમારે તેની સમજુતી તમેને આપવી પડે છે.

પાંચ વખતમાં પેહલી નમાઝ સુમોહ સાદકની છે તેનો વખત સુમોહ સાદકથી લઈ સૂર્ય ઉદય થતાં પહેલાં સુધીનો છે. બીજી નમાઝ તે ઝોહોરની છે જેનો વખત બપોર પછી સૂર્ય ઢળવા લાગ્યો ત્યારથી શરૂ થાય છે અને ઝોહોરની નમાઝ ફઝીલતના વખતપર પડી લીધા બાદ અસરની નમાઝનો વખત થાય છે. આ રીતે ઝોહોર પડી લીધા પછી અસરની નમાઝ પડી શકાય છે અને તેને જમી ઐનુસ સલાત કહે છે. મગરીબનો વખત સૂર્ય અસ્ત થયા બાદ હુમરતે શોફૂક ઝામલ થઈ ગયા બાદ શરૂ થાય છે અને તે નમાઝ ફઝીલતના વખતે પડી લીધા બાદ તુરતજ ઇશાની નમાઝનો વખત શરૂ થઈ જાય છે. આ રીતે મગરીબની નમાઝ પડી લીધા પછી ઇશાની નમાઝ પડી શકાય છે તેમાં નમાઝ તો પાંચ વખતનીજ થઈ, પણ ખાસ અવકાશ ત્રણ વખતનો મળ્યો. આવી રીતે દુનિયા પરના સાત કરોડ લોકો નમાઝ

પડે છે. તમે જ્યારે થોડા વર્ષ પહેલાં પોતાને ચુસ્ત ઇસનાઅશરી હોવાનું જણાવે છે, પણ અફસોસની વાત છે કે, પાંચ વખતની નમાઝના ટાઈમ તથા જમી ઐતુસ સલાત વિષે પણ અજાણ્યા છો. પણ કદાચ ઇસનાઅશરી મઝહબમાં હશે ત્યારે નમાઝ પડવા માટે કે મસલા મસાએલ જાણવા માટે અવકાશ નહિ મળ્યો હોય તેથી આજે અમારે તે અતાવવાની જરૂર પડી ત્યારે હવે તો જરૂર સમજી ગયા હશે.

શીઆ મઝહબના લોકો પાંચ વખતની નમાઝ ત્રણ વખતમાં પડે, તે તો તમારી ઇસમાઇલી પાર્ટીના પીરો તથા મુરીદો હમણાં થોડા વર્ષ પહેલાં સુધી પડતા આવ્યા છે. મુંબઈના ખારભાયા ખોજખોજે જ્યારે આગાશાહ હસનઅલી તથા તેમના વડા મુરીદો ઉપર ઈ. સ. ૧૮૬૬માં મુંબઈની હાઈકોર્ટમાં કેસ માંડ્યો, તે કેસમાં આગા સાહેબની પાર્ટી તરફથી ખુલ્લી રીતે જણાવી આપવામાં આવ્યું હતું કે, અમે પાંચ વખતની નમાઝ ત્રણ વખતમાં પડીએ છીએ. અને નીમાઝના દરેક સીબદામાં કપાળ નીચે પાકેશાહની મહેર રાખીએ છીએ અને હાથ ખુલ્લા રાખીને નમાઝ ગુઝારીએ છીએ. તો આગાશાહ હસનઅલી તથા સધળા ખોજખોજ પાંચ વખતની નમાઝ ત્રણ વખતમાં પડતા ત્યારે તો સુન્ની ભાઈઓના અકાયદો તુટી જતાં, તેને ટાંકા મારવાને તમે ખડા ન થયા અને આજે જ્યારે તમારી પાર્ટીએ પાંચ વખતની નમાઝને પડવીજ તજી આપી ત્યારે સુન્ની ભાઈઓ તરફની લાગણી ઉભરી આવી !

વહાલા ખીરાદર! તમારું કુખ છે તો પેટ અને કુટુંબ છે માથું! શીઆ લોકો પાંચ વખતની નમાઝ ત્રણ વખતમાં આજ તેરસો વરસ થયા પડતા આવ્યા છે, પડે છે અને પડવાના, તેમાં સુન્ની મુસલમાનોના અકાયદો તે કેવી રીતે તુટી જવાના હતા? આજ તેરસો વરસ થયા જે અકાયદો ન તુટ્યા તે હવે આજે તુટી જવાના હતા કે? જે શીઆ લોકો પાંચ વખતની નમાઝ ત્રણ વખતમાં પડે તેથીજ સુન્ની મુસલમાનોના અકાયદો તુટી જતા હોય તો, તેથી એ વાત બહુજ સફાઈ સિદ્ધ થાય છે કે જે પોતાને મુસલમાન કહેવા છતાં એક પણ વખતની નમાઝ ન પડે તેનાથી તો જરૂર તુટી જવા જોઈએ.

વહાલા ખીરાદર! આમ ભીતડાં ભરવાથી કાંઈ સુન્ની મુસલમાનો ઇસમાઈલી થઈ જવાના નથી. તેઓ તો શરીયતે ઇસલામ પ્રમાણે ચાલનારા છે તે તમારા ખાતીન્યા તથા ગુલ્લાતપણાના વિચારને કેવી રીતે માનવાના? જરા ઇચ્છા હોય તો કાંઈ સુન્ની મુસલમાને ઇસમાઈલી કરવાનો અખતરો કરી તો જુઓ કે, તે તમારા વિચારોની કેવી હાજરી લે છે. હાજી ખીખી તથા તુરખાઈવાળા કેસોમાં બંધ ખારણે સાક્ષીઓ લેવડાવવાની જરૂર પડી હતી તે વાત તમે હરીના જાપમાં ગુથાતાં ભુલી ગયા લાગે છે.

ઉક્ત ફકરો લખવાથી તમારી નેમ કાંઈક મલિન હોવાતું જણાઈ આવે છે પણ તે મલીન ઇચ્છા પાર પાડવા જતાં રખેને તમેજ તે

મર્યાદાના ભોગ ન થઈ પડે એ ભુલી જતા નહિ. શીઆ તથા સુન્ની-ઓનો ચોક્કી દામનનો સાથ છે. ખીલાફતના આરામાં મતભેદ સિવાય તેમના વચ્ચે વધારે ભેદ નથી. તેમનું કુરાન તથા કીબ્લો એકજ છે. તમને ખુદા હજ નસીબ કરે તો, તમે ખાને કાપ્પામાં જોઈ શકશો કે, શીઆ તથા સુન્ની એક સાથે જોડાઈ હજના અરકાનો અદા કરે છે; પણ શું તમે કોઈ પણ સુન્ની સાથે દસ અવતાર કે ધુવાની કાયા કરી શકશો? માટે વહાલા ખીરાદર ! આવા આવા ફંદો છોડી આપો અને અમે જે વાતના ખુલાસા દલીલપૂર્વકના પુછીએ છીએ તેને વિવેક તથા સંખ્યતાથી આપી શકતા હોતો આપો; નહિતર હરીના માંડવામાં જોડાએડા જાપ જાપ્યા કરે તો વધુ બેહતર છે.

અંત્યજોદ્ધારમાં અમારો હાથ.

“ દાવેત ઇમાન ” ના વાંચનથી વાંચક વર્ગને ખાત્રી થઈ જવા પામી છે કે અમારા માનવતા મિત્ર મી૦ વરતેજી અમારા લખાણનો કશો પણ જવાબ આપા શકવાની શક્તિ ધરાવતા નથી અને કશાપણુ લખાણનો જવાબ પણ આપતા નથી પણ હુમતો જેમ તણખલાનોઆશરો લેવાને વક્ત્રામાં મારે છે તેમ આડી અચળી ખાન જરૂરની દમ વિનાની ચીથરેહાલ વાતો લાવી ધર્માન્ધ વર્ગ આગળ ડંકાસ મારે છે જરા વિચાર તો કરો કે, શીઆ પંથના સાત કરોડ મુસલમાનો પાંચ વખતની નમાઝ ત્રણ વખત (જે વખત પ્રથમના વખત જોડે જોડા-

યલા હોવાં)માં પડે તેમાં સુન્ની મુસલમાનોના અકાયદો તુટી જવાની વાત લખવાની જરૂર શી હતી ? સરીયતે ઇસ્લામને નાબીએર ઉપરનાં છાલાં તથા કાચલી જણાવી તેને દુર કરવાનું લખવાની શી જરૂર હતી ? જ્યારે પીર સદરદીન પહેલાં પણ ઇસમાઈલીઓ હતા ત્યારે નવા ઇસમાઈલીઓ માટે પીર સદરદીને હીન્દુ અકાયદો મિશ્રિત ધ્રુવા રચવાની શી જરૂર હતી ? જે જગોપર હીન્દુ મિશ્ર ઇસલામી ક્રીયાઓ કરવામાં આવે તેને મસજીદ જણાવવાની તેમને શી જરૂર હતી ? ધ્રુવામાં દશ અવતાર તથા ઇનસાન પરસ્તીની બાબતો લખોલખ ભરી છે છતાં તેને પુદાએ વાહેદની બંદગી જણાવવાની તેમને શી જરૂર હતી ? મસજીદની ફઝીલતને સાચા બોલવાનું જણાવી ઉતારી પાડવાથી શી જરૂર હતી ? અમે આજથી વીસ વર્ષ પહેલાં ગાયકવાડ સરકાર તરફથી ઢંડા લોકોને ભણાવવાની સ્કુલમાં રા. ૧૫) થી નોકર હતા તેથી હકીકતને જણાવવાની તેમની શી મુરદ હતી ? મતલબકે આવી આવી બાબતો લખી ધર્માન્ધ લોકોનું ધ્યાન મુળ બાબતથી ખસેડી બીજી બાબતોએ દોરવી જઈ ભાનમતિનું કાર્ય બજાવે છે આવી બાબતોથી તેમને ઇરાદો અમારી હતકનો હોય એમ સ્પષ્ટ સમજી શકાય છે; પરંતુ પુદાના લાખ લાખ શુકરાના છે કે અમારી હતક કરવાના પ્રયાસમાં તેઓ તદન નિષ્ફળ નીવડયા છે.

અમે વડોદરા રાજ્ય કે જે ગાયકવાડી રાજ્યના નામથી પણ ઓળખાય છે તેની રીયતમાં છીએ. આ વડોદરા રાજ્ય હીન્દુસ્તાનમાં

મોટામાં મોટું દેશી રાજ્ય છે. તેના હાલના મહારાજા શ્રીમંત સર સયાજીરાવ સેનાપ્રસાદે શમશેર બહાદુર શરઝદે ખાસ દૈવતે ઇંગ્લિશના ઝોવા તો કેળવણી તથા સુધારાના હિંમાયતી છે કે, જેની બરોબરી હિન્દુસ્તાનમાં તો શું પણ યુરોપમાં પણ મળી શકતી નથી. તેઓ શ્રીએ રાજ્યની લગભગ હાથમાં લીધા પછી રાજ્યમાં જે જે સુધારાઓ દાખલ કર્યા છે તેની નઝીર કેઠપિણુ દેશીરાજ્ય કે ખુદ બ્રિટીશ હકુમતમાં પણ મળી શકતી નથી. કેળવણી તો લગભગ ૩૦ વર્ષ થયા શરૂઆત કરી નાંખી છે. જેના પ્રતાપે ઢેડ લાંબી જેવી હલકી ગણાતી કોમ પણ કેળવણીમાં આગળ વધતી ચાલી છે અને રાજ્યમાં સુધારા તથા આગળ વધવાની અગત્ય ઉભરી આવી છે આ બાબતની ખાત્રી વર્તમાનપત્ર વાંચનારાઓથી અજાણી નથી.

હિન્દુસ્તાનના સઘળા વિભાગોમાં ઢેડ યાને મેઘવાળ નામે એક જ્ઞાતિ મોટા પ્રમાણમાં વસે છે કે, જેની લાંબાણુ માહિતિ ખીજા ખંડમાં અમો આપી ગયા છીએ. આ જ્ઞાતિને જ્યારે અમારા પ્રતાપે મહારાજા સાહેબે કેળવણી આપવાને તથા તેને પડતીના ખાડામાંથી બહાર ખેંચી કાઢવાને ઇચ્છ્યું ત્યારે રાજ્યના સઘળા કેળવણી ખાતાના હિન્દુ શિક્ષકોએ આભડછેટને પ્રશ્ન લાવી ચોખી ના પાડી આપી; કેમકે હિન્દુઓ તેને અટકવાથી અભડાઈ જતા હતા. પણ શ્રીમંત મહારાજા સાહેબ આવી મુશ્કેલીથી કાંઈ પોતાને સ્તુત્ય પ્રયાસ ઠીલો કરે તેમ નહિ હતા. તેથી તેઓ શ્રીના હેતુને પાર પાડવાને રાજ્યના કેટલાક મુસલમાન શિક્ષકોએ

કચ્છ ખતાવી. આ ઉપરથી જ્યાં જ્યાં મેઘવાળોની વસ્તી હતી ત્યાં ત્યાં તેમના માટે પ્રાથમિક સ્કૂલો ખોલી આપી તેમાં શિક્ષણ આપવાને મુસલમાન શિક્ષકો નીમી આપ્યા. આવા મુસલમાન શિક્ષકો કે જેમાં સૈયદો, પહાણો વીગેરે પણ મોટા પ્રમાણમાં હતા. આવા મુસલમાન શિક્ષકોમાં અમો પણ એક હતા.

અમારા મુસલમાન શિક્ષકમંડળના કારણે મેઘવાળ કામ કે જે હીન્દુઓ આભડછેટપણું ન તજે ત્યાં સુધી કદી પણ કેળવણી પામી શકે તેમ નહિ હતી તે કેળવણી લેતી થઈ અને તેમાં આગળ વધવા માંડી. અમારા તેવા કેળવણીના પ્રયાસથી આજે તે કામ કેળવણીમાં એટલીતો આગળ વધી છે કે, પ્રાથમિક કેળવણીની ડીગ્રી મેળવેલા તેમાં હજારો લોકો તૈયાર થઈ ગયા છે. અને હવે તેઓએ શિક્ષકો થઈ પોતાની કામને કેળવણી આપવાનું કાર્ય પોતાને માથે ઉપાડી લીધું છે. આજે તેઓ શિક્ષકો, સુપરવાઇઝરો, તથા ડેપ્યુટીઓ વીગેરેના હોદ્દાપર ખીરાજે છે. રાજ્યની ધારાસભામાં પણ એક એમ. એ. થયેલા મેઘવાળને એક આપવામાં આવી હતી.

મેઘવાળોમાં કેળવણીનો પ્રચાર વધતાં તેઓ હીન્દુ તથા મુસલમાનોની જેમ સુધારા વધારામાં આગળ વધવાનો પ્રયાસ કરે છે. વાર્ષિક કોનફરન્સો ભરે છે અને પોતાના હકોની માગણીઓ કરે છે. ધંધા રોજગાર તથા આચાર વિચારમાં ફેરફાર કરે છે. સ્વચ્છતામાં એવા તો સુધડ અને છે કે જેની સ્વચ્છતા જેમ ધણા હીન્દુઓ કર-

માય છે. આ લોકો વર્તમાનપત્રો લાયબ્રેરીઓમાં ગઈ વાંચે છે. અમારા પ્રયાસનું એ પરિણામ આવ્યું છે કે અત્રે તેમના માટેની લાયબ્રેરી ખોલી આપવામાં આવી છે જેનો તેઓ સારો લાભ લે છે.

ઉપર પ્રમાણે ઢેડો ઉપર અમારા મુસલમિન શિક્ષક મંડળે ઉપ-કારો કરેલા છે અને એક એવી કોમ કે જે જમાના થયા અધો ગતિમાં સપડાતી તથા શીખાતી આવી છે તેનો ઉદ્ધાર કરવાને અમોએ જે પ્રયાસ કર્યો છે તે તે કોમના જીવરોથી કદી નષ્ટ થશે નહિ. જે સમયે હિન્દુઓ તેમની સાથે લેશ માત્ર બેળાતા નહિ. તેવા તેમના માટેના દયાજનક સમયમાં અમોએ તેમને કેળવણી આપી છે, કે જેનું બહુજ ઉમદા પરિણામ આવ્યું છે આ કોમ હવે જેટલા પ્રમાણમાં આગળ વધશે તેની વેલદાગ અમારા હાથે લગાડવામાં આવી છે અને અમોએ જે ખંત તથા લાગણીથી તેમને કેળવવા તથા સુધારવાનું કાર્ય કરી બતાવ્યું છે તેના માટે ખુદ અમારું અંતઃકરણ અમોને ધન્યવાદ આપી રહ્યું છે.

અમોએ શિક્ષક લાઈનમાં જેટલા વર્ષ સર્વિસ કીધી, તેમાંના કેટલાક વર્ષો ઉરદુ શાળામાં અને કેટલાક વર્ષો અંત્યજ શાળામાં પસાર થયા હતાં. અંત્યજ શાળામાં માત્ર અમો અંત્યજો (મેઘવાળો) ને માત્ર શાળાનું શિક્ષણ આપીનેજ સંતોષ નહિ પામતા હતા, પરંતુ તેમના આચાર વિચારો દુરસ્ત કરવાને પણ પ્રયાસ કરતા હતા. તેમના ધર્મને લગતા અધોગતિએ જઈ પહોંચેલા વિચારો, તેમની સામાજિક પાયમાલી

તથા તેમણે કેવા કેવા પ્રયાસો કરી પોતે તથા પોતાની કેમને આગળ વધારવી જોઈએ તેનો ઉપદેશ લાગતા વળગતાને આપે જતા હતા. અમારા હાથ નીચે ભણેલા તથા હાથ નીચે સર્વિસ કરતા અમારા શિષ્યો ઉપર અમારા ઉપદેશનો ધણો સારો અસર થયો જોઈ અમારા પ્રયાસ પ્રત્યે અમોને ધણોજ સંતોષ થાય છે. આજે અમારા તે શિષ્યો ક્રેટલીક અંત્યજ શાળામાં હેડમાસ્તરો તથા આસિસ્ટન્ટોની પદવી પર ખીરાજે છે કેટલાકો સર્વેટ ઓફ ઇન્ડીઆ સોસાયટીમાં ઇન્સ્પેક્ટર તથા ખીજા અધિકારો પર ગોઠવાયા છે.

એક તરફથી મી. વરતેજી ઢેડાએને ખોજ બનાવવાને પ્રયાસ કરે છે અને ખીજી તરફથી અમો ઢેડાને ભણાવતા હતા તેવું જણાવી અમારી હતક કરવા માગે છે; પણ ખુદાના બંદાઓ અને તે પણ એવા કે જેવા ઉપર વર્જવી બતાવ્યા તેવાએને કેળવણી આપી સુધારવા અમોએ વ્યવહાર કોશીશ દીધી તેમાં અમારી હતક કેવી રીતે થઈ જાય તેની અમોને કાંઈ સુઝ પડતી નથી. જો અમારી તેથી હતક થઈ જતી હોય તો તેવા સેંકડો ખુદાના બંદાએને અમોએ કેળવણી દીધી તેના મુકાબલામાં અમોને તે અસરો ચરમ વખીલરાસ વલ એન ક્યુલ છે.

વહાલા બેરાદર ! અમારા તે અંત્યજ શિષ્યોના પરિચયમાં તમો આવી સુકયા છે મુબઈમાંજ સર્વેટ ઓફ ઇન્ડીઆ સોસાયટી

૨૧૫

તથા મ્યુનીસિપાલિટીની સ્કૂલોમાં તેમની મુખ્યાર્ક હાજરી તમે દરરોજ નિહાળો છો. મુંબઈના ઢેડાંએને ખોળ ખનાવવાના પ્રયાસમાં તમે તેમની મદદની તેમનાથી વારંવાર માગણી કરો છો. અને તમેને ખાતરી પણ થઈ ગઈ છે કે, જ્યાં સુધી તેઓ તમારી મદદ ન કરે ત્યાં સુધી તમે ઢેડાંએને ખોળ ખનાવી પોતામાં ભેળવી લેવામાં ફળીભુત થઈ શકો તેમ નથી. તેઓ તમારા કરતાં પણ વધુ કેળવાયલા છે. કેમ તથા ધર્મ સમઘે તમારા કરતાં પણ ઊંડા તથા ખારીક વિચારો તેઓ કરી શકે છે. દેશના નેતા ગણાતા વીરનરોના સહવાસમાં તેઓ આવેલા છે. તેઓએ પોતાના સાંકડા વિચારો તથા તમારા માટે પણ એક, દ્રષ્ટાન્ત ખડું કર્યું છે. તેઓ પોતાની કેમની ઉન્નતિ માટે તનતોડ પ્રયાસ કરે છે. માટે જો તમારે તમારા ઢેડાંએને ખોળ ખનાવી પોતામાં ભેળવી લેવાનો પ્રયાસ ફળીભુત ખનાવવો હોય તો, તેમની મદદ લેવાનું ચુકશે નહિં. જો તમારી માગણી હશે તો, અમે પણ તમારા પ્રયાસમાં તેમને મદદ આપવાને ભલામણ કરીશું; પરંતુ યાદ રાખજો કે તેમની સાથે ભલમનસાઈ રહિતનું ધોરણ અખત્યાર કરશે નહિ. તેમની હસ્તીને આવકારદાયક સમજો. જો તમારો પ્રયાસ ફળીભુત થશે તો તેમની સહાયતાથીજ થશે. અમેએ અમારા તે શિષ્યોને જે પ્રકારની તાલીમ આપી છે તેથી અમેને ઉપર પ્રમાણેની સૂચના આપવી વ્યાજબી લાગેલી છે.

એક તરફ અમે ઢેડાંને ભણાવતા હતા તેનું તાર્ક માટે છે જ્યારે

બીજી તરફ ખુદ દેડાને ખોળ બનાવી પોતામાં ભેળવી લેવા તથા તેમની સાથે દરેક રીતે ખોળ જેઓ સબંધ ચાલુ કરવાની તજવીજ કરે છે. તો ખીરાદર! અમોને તેવું તાણું ન મારો તો તમોને શું થાય? દેડા હોય કે ખોળ હોય, જે હોય તે હોય, ઇનસાન હોય, તે હજરતે આદમ અલેહિસસલામની ઓલાદ છે. તેમને કોઈને હલકા ન સમજો. અજાનેને કેળવણી આપવી એ ધણુંજ પવિત્ર કાર્ય છે તેને મેંણું મારી ખુશી ન થાઓ; બહુકે બની શકે તો તેવા પછાત વર્ગને કેળવણી આપી આગળ વધારવાનો પ્રયત્ન કરો. અમો તો એમજ દુઝીએ છીએ કે, તમારો દેડાંએને ખોળ બનાવી લેવા નો પ્રયાસ શીભુત થાય. અને દેડાંએ ખોળ બની તમારી સાથે ભેળાઈ જાય. જ્યારે તમો આ કામ કરી ચુકશો ત્યારે અમો પણ તૈયાર માલ હિડાવવાને જરૂર આવીશું અને તમારો કુટ્ટી કુટ્ટીને ઉપકાર માનીશું પણ જે જે પ્રયાસને ઢીલો નાંખી અમારા ભવિષ્યના તર નીવાલાને હિડાવી દેતા નહિ.

અમો આગાખાનના વિરોધી નથી.

મી. વરતેજને દુખે છે પેટમાં, તે કુટે છે માથું. પોતાનું લખાણ મુસલામ તેમજ મુદ્દિથી નિરાણું અને માત્ર ભોળા લોકોનેજ ભરમાવવાનું હોતાં, તેઓ અમારાં લખાણોના જવાબો તો આપી શકતાજ નથી. તેમના એકંદર લખાણથી વાંચક વર્ગને તે બાબતની પરિપૂર્ણ

ખાત્રી થઈ ગઈ હશે. હવે જ્યારે તેઓ દલીલસરના જવાબો આપવામાં નિષ્ફળ નિવડે છે ત્યારે માત્ર અમોને બદનામ કરવામાં તસ્લીન થઈ, તેમાં મોજ મેળવે છે અને અમોને નામદાર આગાખાનનાં વિરોધી તરીકે જણાવી આપે છે. આમ કરવાનો તેમનો ઉપરનો હેતુ હોવા ઉપરાંત ભોળા લોકો અમારું કોઈ લખાણ વાંચે નહિ તેમ કરવાનો પણ છે, કેમકે કેટલાક તેમના જેવાજ સ્વાર્થી લોકોએ અમારાં પુસ્તકો પ્રત્યે પોતાના મેંદાઓમાં અભાવ ઉત્પન્ન કરવા માંડ્યો છે અને જણાવી આપ્યું છે કે કોઈએ મી. કાખાના પુસ્તકો વાંચવાં નહિ. જે તેવા સ્વાર્થીઓ કોઈ મેંદા અથવા તે પોતાના ટ્રાણાંના કોઈના હાથમાં અમારું પુસ્તક જુએ છે તે બહુજ નારાજ બતાવે છે અને કહે છે તે તે હરી ગએલનું પુસ્તક છે. આપણને તે વાંચવાની રજા નથી.

મી. વરતેજ હેતુના પૃષ્ઠ ૯ ઉપર લખે છે કે:—

“ મી કાખા ના. આગાખાન માટે વિરોધ લખી તેનો જે ગેર

“ લાભ લે છે, તે ના. આગાખાનને ખિટીશ ગવરમેંટને વફાદાર

“ હોવાથી તેમની વફાદારીની શાન વિરુદ્ધ રાજદ્વારી એવશાહની

“ લાગણી બતાવે છે, એમ અમો સમજીએ છીએ. ”

અમોને આગાખાન માટે વિરોધ લખનારા ગણવા એ અમારા માટે અસહ્ય ગેર હનિસાહ છે. નતો અમો પ્રથમ આગાખાનનાં વિરોધ લખતા હતા ન તે હમણા લખીએ છીએ. બદકે પ્રથમ અમો આગાખાનની તરફેણમાં લખતા હતા અને આજે પણ લખીએ છીએ.

આગાખાન માટે વિરોધ લખનાર દાઠટલ એ મી. વરતેજી જેવાનું કપોળ કલ્પિત છે. જે માત્ર તેમના સ્વાર્થીપણાનું પરિણામ છે.

વાંચક વર્ગ સારી પેઠે જાણે છે કે, ખોલ્લ કામમાં જે કોઈએ પણ આગાખાનની હીમાયત તથા તરફદારી કીધી હોય, તે તે અમો પોતે એકલાજ છીએ. જે સમયે તેમના હલવા માંડા ઉડાવનારાઓ તરનીવાલા ઉડાવવામાં મસ્ત બની બેઠા હતા. તે સમયે આગાખાન ઉપર થતા નિર્દય પ્રહારો સામે અમોએજ કલમ ઉપાડી હતી. મી. રાધા કૃષ્ણ પીશોરી જેવાના હડહડતા અપમાન ભર્ષા લખાણોના પહેલ પહેલાં ધણીજ દીદા દીલેરીથી અમોએ જવાબો આપ્યા છે અને લગભગ બે હજાર રૂપિયા જેટલી રકમ તેમાં ખરચી છે. જે રકમ ખરચી છે તેના મુળમાં નાણાં પણ હજુ સુધી અમોને મળી શક્યાં નથી.

મી. રાધા કૃષ્ણના પ્રથમ પુસ્તકો વાંચી અમો તેને મોટો પહાડ સમાન સમજી ગયા હતા. કેમકે આગાખાન સામે વિરૂદ્ધ લખવું એ કાંઈ સહેલ કામ નહિ હતું. જીવ સટોસટનો મામલો હતો, આ ઉપરથી અમો મી. રાધાકૃષ્ણને જેવાને તલ્પી રહ્યા હતા. આ હકીકત છાપામાં વાંચી અમો મુંબઈ ગયા. મી. રાધાકૃષ્ણને પંજાબ અમૃતસર હોટેલમાં મળતાં અમો જોઈ શક્યા કે, તેઓ માત્ર એક સીપાહિયાના હેસીયતના માણસ છે. તેમને જે દેટલાકો પંડીત કહે છે તે તદ્દન જુહું છે. તેઓ બાપડા સંસ્કૃત તો જાણતાજ નથી. કોઈ પણ ધર્મને લગતું જ્ઞાન તેઓ સારું ધરાવતા નથી.

તેમની વાર્તાથી અમો જોઈ શક્યા કે, તેઓ એક હાહાકારી આર્યસમાજ છે અને માત્ર બદજમાનીના ઘોડાને દોડાવી મેદાન છૂટી લેવા માગે છે. તેમણે મુંબઈની આર્યસમાજમાં બે ભાષણો આપ્યાં, જે વખતે અમો પોતે હાજર હતા, તેમણે આગાખાન પંથની જે અબખામણી રેખા તે ભાષણમાં દોરી હતી તે સાંભળી અમોને ભારે ખીજવટ થયો હતો. અને છે. સભામાંજ તેમનો તેવા અપરિમિત ભાષણનો જવાબ આપવાને અમો ઊભા થતા લાચારીથી અટકાવાયા હતા. અમારા એક મિત્રે કહ્યું કે, અત્રેના કેટલાક અતુર્ની મેંદાભાઈઓ તમારાથી નારાજ છે અને જે તમો સભામાં જાહેર થશો તો તમને જરૂર તેઓ અડચણ કરશે. માટે મી. રાધાકૃષ્ણના ભાષણનો જવાબ આપવાને આ પ્રસંગ શ્રેયસ્કર નથી. તેથી અમો ઝેરનો ગોટ પીને બેસી ગયા હતા. અંબુમન ઝીયાહિલ ઇસલામમાં જે સભા મી. રાધાકૃષ્ણના ભાષણનો જવાબ આપવાને મળી હતી; તેમાં જવાને પણ અમો નીકળી ચુક્યા હતા. પણ ત્યાં જતા પણ અમોને અમારા એક મિત્રે અટકાવ્યા હતા. આ અંબુમનમાં મી. રાધાકૃષ્ણના રહમાં જવાબ આપવાને અમોએ એક લંબાણ મુસદ્દો પણ દરી રાખ્યો હતો.

આ બનાવ પછી જ્યારે મી. રાધાકૃષ્ણના “ પચીસ સવાલો ” “ ખુલ્લી ચીડી ” તથા “ આગાખાની ખુદાઈ ” ના પુસ્તકો અમારાં વાંચવામાં આવ્યા ત્યારે અમો તેની બદજમાનીના ઘોડાને બિન લુગામનો જોઈ પોતાની ધીરજ ગુમાવી બેઠા અને તેના તેવા બદજમાની ભર્યા

લખાણોના જવાબો લખવાને ટેવ પર બેસી ગયા. મહિનાઓ સુધી તરબુતો કરવા તથા જવાબો લખવામાં રોકાઈ, તે ત્રણે પુસ્તકોનો જવાબો લખી કાઢ્યા અને છપાવીને પબ્લીકમાં છુટકી વહેંચ્યા અને તેમની લગભગ ૪૦૦ નકલો તો ક્રી તરીકે ધરનો પોસ્ટેજ ચાર્જ ખરચીને પણ ફેલાવી અને મી૦ રાધાકૃષ્ણને પણ મોકલવામાં આવી. અને અમો જોઈ શક્યા કે ત્યાર પછી મી. રાધાકૃષ્ણ સુમસુમ થઈ ગયા.

જ્યારે અમોએ ઉપર પ્રમાણે મી. રાધાકૃષ્ણના લખાણોના જવાબો આપ્યા ત્યારે અમારા મી. વરતેજી ખુદ જણે ક્યા માંડવામાં બેસી હરીના ખવાસની માળા જપતા હતા. અને મી. સુનારા પણ કોણ જણે ક્યાં સુના ભટ્ટીમાં બેસી સુનો પકાવતા હતા. બધા ખવાબે ગરલતમાં ઘોરાતા પડ્યા હતા, છતાં આજે તેઓ અમોને આગાખાનની વિરોધ લખનારા કહેવા નીકળ્યા છે એ આ વીસમી સદીનું નવું કૈતક નહિ તો ખીજું શું કહેવાય? જો તેઓ ખરા સતપંથી હોતે તો શાં મારે માંડવામાં હરીના ખવાસની માળા જપવામાં તક્લીન થઈ જતે. તો અજ્ઞાનની વાત છે કે આજે તેવા ભગોડાઓ આગાખાનના હિમાયતી થવાને નીકળ્યા છે અને અમોએ જે આગાખાનથી હિમાયત કરવામાં અખંડ પ્રકાસ ચાલુ રાખ્યો છે તેને તેના વિરોધ લખનાર કહેવાને નીકળ્યા છે.

ઉપરાંત અમોએ એક પણ લખાણ આજઠીન સુધીમાં એવું નથી

લખ્યું કે જેમાં આગાખાનની વિરહતા કરવામાં આવી હોય. બધકે સમજાણા લખાણોમાં આગાખાનની હિમાયતજ કરવામાં આવી છે. અમારા કેટલાક મિત્રોએ આ હિમાયત કરવામાં અતિરયોક્તિ થઈ જાય છે તેમ જણાવી લખાણમાં સુધારો કરવાને જણાવ્યું, પરંતુ અમો અમારી ધુનમાં ચુસ્ત હતા તે મચી રહ્યા અને હાજવા પામ્યા નહિ.

મી. વસ્તેજી જે કારણોને લઈ અમોને આગાખાનના વિરોધ લખનારા જણાવે છે તેમાં કદાચ એક કારણ એ પણ હોય કે, તેઓ જે પ્રકારના આગાખાની પંથના અકાયદો તથા આચાર વિચારો જણાવે છે તેને અમો ગ્રહણ કરતા નથી. તેઓ કહે છે કે આગાખાની પંથમાં દસ અવતારને માનવાનું છે તો અમો કહીએ છીએ કે દસ અવતારને માનવું તેને આગાખાની પંથ સાથે કંઈપણ નીસ્ખત નથી. દસ અવતાર તો ખોજઓ ત્યારે માનતા હતા કે જ્યારે તેઓ મુસલમાન નહિ થયા હતા. તેઓ કહે છે કે આગાખાની પંથમાં મૌલા મુરતઝા અલી અં ને તથા નામદાર આગાખાનને ખુદા કહેવાનું છે, જ્યારે અમો કહીએ છીએ કે, હઝરત અલી અં ને ખુદા કહેવું તેતો શુદ્ધતાત દોષાને અકીદો છે કે જે અકીદો ઇસલામથી વિરુદ્ધનો ઇસલામી ઉક્તિઓએ સાબિત કરી આપ્યો છે. અને નામદાર આગાખાનને ખુદા કહેવા તે તો એક હસવા જેવી વાત છે. તેઓ કહે છે કે આગાખાની પંથમાં કુરાનને માનવાનું નથી. પણ પીર સદરદીન ત્રીગેરે પીરોએ રચી આપેલાં ચાંચ શાસ્ત્રને કુરાન તરીકેજ ગણવાનાતો છે

અમો કહીએ છીએ કે, કુરાને શરીફ એ 'ખુદાના' કલામ છે અને તેને સધળા મુસલમાનીએ માનવું ફરજ છે, પૈર સહરદીન વીગેરે પીરોના જ્ઞાન શાસ્ત્ર કદી પણ કુરાન તરીકે ગણી શકાય નહિ. કેમકે તેમાં કુરાનથી ઉલટી તથા ઇતિહાસિક જુહાણુની વાતો ઘણી ભરેલી છે, તેઓ કહે છે કે આગાખાની પંથમાં પાંચ વખતની નમાઝ પડવાનું નથી પણ પીર સહરદીને રચી ચાંપેલી ઘાંઘા ત્રણ વખત પડવાની છે અમોએ કહ્યું કે પાંચ વખતની નીમાઝ આગાખાનીઓ મુસલમાન હોતાં તેમના પર ફરજ છે ધુઆ પડવાથી નમાઝ તરફ કરી શકાય નહિ. વળી ધુવા તો આચાર વિચારોનો મિશ્ર ખીચડો છે, અને તે ઇસલામી આચાર વિચારથી તદ્દત ઉલટી છે. તેઓ કહે છે કે આગાખાની પંથમાં રોઝ હઝ, ઝકાત વીગેરે ફરજ નથી, પણ આગા સાહેબની આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવું તેટલુંજ ફરજ છે. અમોએ કહ્યું કે આગાખાનીઓએ રોઝ, હઝ, ઝકાત વીગેરે ઇસલામી આજ્ઞાઓ પાળવી જોઈએ અને જો આગાખાન સાહેબ તે પ્રમાણે ચાલવાને ના કહેતા હોય તો તેમની તાબેદારી ફરજ નથી. ખુદ આગાખાને પણ ઇસલામી તરીકે ઇસલામના આચાર વિચાર પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ.

તો ઉપર પ્રમાણેની અમારી વિરૂદ્ધતાને તેઓ અમો આગાખાનની વિરૂદ્ધતા કરીએ છીએ તેમ કહે છે, પણ તેઓ તેમ કહેવામાં તદ્દન અન્યાય ઉપર છે આગાખાન તો કદી પણ એમ કહેતા નથી કે દસ અવતારને માનવા અને અત્રી અદ્વાને માનવા. તેમણે તો ખુદથી

રીતે દસ અવતારને નહિ માનવાતું જણાવી આપ્યું છે જે તેમના પ્રમાણની ચોપડીમાં છપાઈ પણ ગયું છે વળી તેમણે “ યોજા મઝ-હખના કેટલાંક મુલતત્ત્વો ” નામની ચોપડી છપાવી પોતાના મુરીદોને તવહીદ અદલ, નયુવત, ઇમામત, મઆદ તથા નીમાજ, રોઝા, હજ, અકાત વીગેરેની તાલીમ આપવા માગી છે. પણ મુરીદો કેાંઈ ઉંધી યોપરીનાં છે કે આગાખાન જે કહે છે તે માનતા નથી તે પ્રમાણે આચાર વિચાર રાખતા નથી. અને આગાખાન તેવા આચાર વિચારની મનાઈ કરે છે તેને હાથ ધરી બેઠા છે અને તેવા અકાયદોને આગાખાની અકાયદો માને છે તથા મનાવવા માગે છે અને ભારે બેદની વાત તો એ છે કે, તેવા આચાર વિચારને આગાખાનના શિક્ષણનું ફળ જણાવે છે.

હવે જો મી. વરતેજ તથા તેમના ગોઠીયાઓ જેવા આગાખાનને જણાવે છે તેવાજ જો તેઓ હોય તો ખરેખર અમો તેમની વિરૂદ્ધમાં લખાયું કરનારા છીએ. ઘણી વિરૂદ્ધતા કીધી છે અને હજુ કરીએ છીએ; પણ અમો સમજી શકતા નથી કે જ્યાં સુધી ખુદ આગાખાન પોતાના મુખથી કે દલમથી પોતાના પંથના અકાયદો મી. વરતેજ વીગેરે જણાવે છે તેવા ન જણાવે ત્યાં સુધી અમો તેઓ તેમ કહે છે એમ કેમ માની લઈએ? માટે મી. વરતેજ તથા તેમની ટોળી ખરા માર્ગથી ખસી ગઈ ગીહરાને માર્ગે ચડી ગઈ છે અને તે ખીજને પણ ખરા માર્ગથી ખસેડવા તથા ગીહરાને માર્ગે ચડાવવા માગે છે. બાપડા આગાખાનનો તેમાં કાંઈ કસુર નથી અને અમો આગાખાનના વિરોધી પણ નથી.

મી. વરતેજ કહે છે કે “ નાં આગાખાન ખ્રિસ્તીસ ગવરમેંટને

વશદાર હોવાથી તેમની વશદારીની શાન વિરૂદ્ધ રાજદારી બેવશાની લાગણી ખતાવે છે એમ અમે સમજીએ છીએ " મી. વરતેજ તદ્દન ખરી વાત છે કે ના. આગાખાન ઓરીશ ગવરમેંટના વશદાર છે. આ વશદારી તેમણે પોતાના ધર્મ કે કામના ખીયાલ વગરે નહિ રાખતા અવહાર રીતે પુરવાર કરી આપી છે અને હમણા પણ રાત્રી ઘડો વશદારી કરવા સિવાય તેમને ખીજું કામ પણ નથી અમે પણ અમારા આ પારતી આવી ઓરીશ ગવરમેંટ પ્રત્યેની વશદારીને માનખરી નજરે જોઈએ છીએ અને તેમની વિરૂદ્ધતા કરવી એ તેમની વશદારીની શાનને હીજાપ લગાડવા જેવું માર્ગીએ છીએ; પરંતુ બહાલા મિત્ર! અમા તમારા જેવા ધુલાત લોકોને ખસલામ પ્રમાણે આલખાને કપદેશ કરીએ અને શીર્ક તથા કુદરના જે વાળો તમારાપર ઘેરાયા છે તેને વાંપેરીએ તેમા તેમની વશદારીની શાનને તે હીજાપ કેવી રીતે લાગે છે? બહે અમારો પ્રયાસ તેમના વશદારીની શાનને વધુ મજબૂત આપનારો થઈ પડે છે. જ્યારે અમારા પ્રયાસથી તે નામવરના મુર્દામાથી ધુલાતપણુ નીકળી જશે અને ચુગત ઇસલામી પ્રમાણેના તેમોના આચાર વિચારો થઈ જશે ત્યાં તેમની વશદારીની શાન કેવા ખીજી નીકળશે? અને હમણા જે તેમના મુનીદોમા ધુલાતપણુ વુસી ગયું છે તેથી તેમની શાન આટું જવા પડ્યાંઓ લટકાઈ ગયા છે તે તમારો તે જાણખહાર નહિજ દોાય. માટે આવી આવી નિરર્થક વાતો લખી શું કામ પોતાના નામે આમાખતે લખરેઝ કરો છો!!

“ ગુરૂ હિદાયત ”

“ ગુરૂ હિદાયત ” નામનું માસિક આયોજ્ય આજ સુધી
 વર્ષ થયા બહુ આખો વાગ સાથે તે આ પ્રેરણા મુલિનારી પેદા
 વારીએ અભાર પડે છે જેના સમલામની બરી બુદ્ધિએ અતી
 બેદનીની સાખા કાપકમી કાવવાના આનંદે તે સિવાય સામાજિક
 કાવવાની માર્ગના વિચાર છે પણ આપે નામો આગળ વધારવા
 વિશકરવામાં આવે છે. આજએ તથા મોખિત નામ તે છે
 તથા હુન્યમી સુધારણા માત્ર ખાલ ધ્યાન આપવામાં આવે
 મેયલ આદિ જેણે આ પ્રાર્થનું જેણે કરાવ્યું માત્ર સુધી છે.
 મોરદેવ સાથે. શ્રીમતો આસુની ના પુ પહેલા તમા સુધી
 વર્ષની પાણી આઈ-ડીંગની કાલોના ફેરકના કા-પુ પાંચેવ સાથે
 ના આવા

અહરુદય મનુજ કાવ્યા

અહરુદય “ ગુરૂ હિદાયત ” અમરેલી — કારીયાવાડ.

